

新疆维吾尔自治区社会科学界联合会
第三届新疆优秀社科期刊

2008

新玉文艺

NEW JADE LITERATURE

(قوشۇمچە سان)

ئىككى قاتلىمىسى

خوتەن قەغىزى ۋاشىڭتوندا

يىتىمىنىڭ پادىشاھ بولۇشى

دىۋىنى يەڭگەن ئوتۇنچى

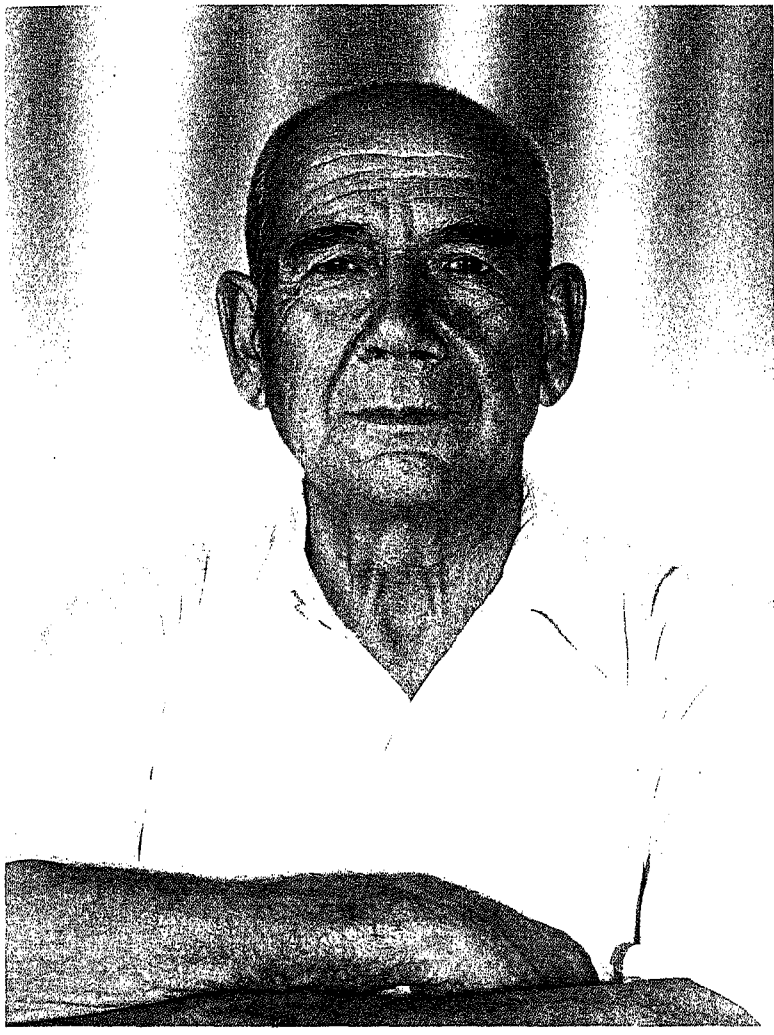
سالى بىلەن ساھىبجامال

شاھزادىنىڭ ئاجايىپ سەرىگۈزەشتىلىرى

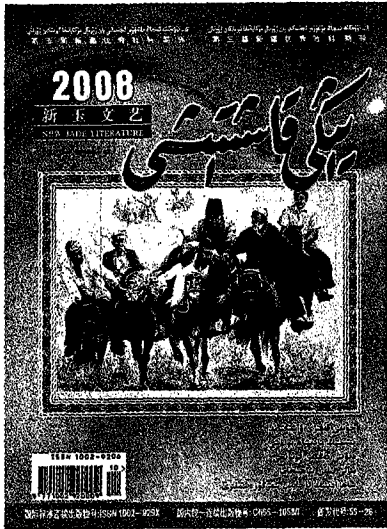
ISSN 1002-9206

9 771002 920009

خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى تەتقىقاتچىسى، پىشقەدەم
شائىر يولداش مەتتىمىن قۇربان ئەپەندى

سیاسی قاسسیسی

2008 - يىللىق 0044 - قوشۇمچە سان

قوش ئايلىق ئەدەبىي ژۇرنال
(30 - يىل نەشرى، ئومۇمىي 164 - سان)

ئەدەبىي ئاخبارات

خوتەن قەغىزى ۋاشىنگتوندا.....مەمتىمىن قۇربان (3)

چۆچەكلەر

- ئىمامنىڭ خوتۇنى بىلەن مۇزدوز غەيرەت ئەخمەت (8)
- ئوقۇغاننىڭ ئەقلى بار..... توختىخان روزى (10)
- قازىنىڭ گېلى پوق مەلىكە مەتتوختى (12)
- بارىكاللا..... غەيرەت مەمتىمىن (14)
- پاراسەتلىك دېھقان..... مۇھەممەتساقى ساۋۇر (18)
- ھەلىمىخان..... ئەخمەتجان ئابدۇللا (21)
- تۆت قىز..... مەينىگارخان (23)
- ھەسەتخور ئاكا..... مۇھەممەتساقى ساۋۇر (25)
- يىتىمنىڭ پادىشاھ بولۇشى..... مەمتىمىن قۇربان (27)
- بېلىقچىنىڭ ئوغلى..... جالالىدىن مۆمىن (35)
- سودىگەرنىڭ ئوغلى بىلەن كېنىزەك مۇھەممەتساقى ساۋۇر (38)

باش مۇھەررىر:

مىجىت باقى

(خوتەن ۋىلايەتلىك
ئەدەبىيات - سەنئەت -
چىلەر بىرلەشمىسىنىڭ
رەئىسى)

مۇئاۋىن باش مۇھەررىر:

نۇرسۇنجان مۇھەممەت
(كاندىدات ئالىي مۇھەررىر)

مۇھەررىرلەر:

مەتبىلىم مەنقاسىم
داۋۇت ئادىل

مۇئاۋىن لايىھىلىگۈچى:
ئەكبەر سالىھ

- ئۈچ مىڭ تىللىق ئۈچ گەپ ئەخمەتجان ئابدۇللا (42)
- ئاشىق - مەشۇقلار مەمتىمىن قۇربان (44)
- كۆز ئاغرىسا غەيرەت مەمتىمىن (49)
- دىۋىنى يەڭگەن ئوتۇنچى جالالىدىن مۆمىن (51)
- تېجىسەك تۈزۈلەرسەن غەيرەت مەمتىمىن (54)
- ئەخمەت بەگى ئەخمەتجان ئابدۇللا (55)
- تىلەمچىنىڭ قىزى مەۋلان مەمتىمىن (56)
- سالى بىلەن ساھىبجامال مەۋلان مەمتىمىن (57)
- ئەسكى خوتۇن دەججالدىن يامان مەمتىمىن قۇربان (62)
- ئوتۇنچىنىڭ كۆرگەنلىرى مۇھەممەتساقى ساۋۇر (64)
- ئاق كۆڭۈللەر ئەخمەتجان مەمتىمىن (66)
- بىر كۆڭۈلدە بىر خىيال جالالىدىن (67)
- يالغانچى جالالىدىن (68)
- موللا ئۆز ئەخمەتجان ئابدۇللا (69)
- كەنجى ئوغۇل مەمتىمىن قۇربان (73)
- شاھزادىنىڭ ئاجايىپ سەرگۈزەشتىلىرى مەمتىمىن قۇربان (75)
- ئامەتلىك يىگىت مەمتىمىن قۇربان (82)
- ئەقىللىق قىز مەۋلان مەمتىمىن (93)
- پادىشاھنىڭ يېڭى خوتۇنى غەيرەت ئەخمەت (95)
- كىمىنىڭ تۆھپىسى چوڭ مەمتىمىن قۇربان (98)

مۇقاۋا 1 - بەتتە: شاد - خۇرام دېھقانلار ئەركىن غوجىلەخمەت سىزغان

مۇقاۋا خېتىنى يازغۇچى: قاينام جاپپار

تەھرىر ھەيكەتلەر
(ئىلىمىيە تەرتىپى بويىچە
چەتئەللىق)

ئابدۇللا سۇلايمان
ئابدۇلئەھد قادىرى
ئالئۇنگۈل رەجەب
ئابدۇخىلىل ئابدۇخېيىر
ئەبۇرەھىم ھوسۇر
ئەبۇرەھىم مۇھەممەت شەمسى
نۇرسۇنجان مۇھەممەت
داۋۇت ئادىل
سىدىق قارۇر
مىجىت باقى
مۇھەممەت چاۋاز
مەننىياز روزى
مۇختار ھوشۇر
مۇختار مەنروروزى
مەنقىسىم ئابدۇراخمان
مەنسىلىم مەنقىسىم
نۇرمۇھەممەت توختى
گۈمبەز رەجەب
ئوبۇل ھاشىم

مىسئۇل كۆرۈنمىسى
ئابدۇرېھىم زۇنۇن
(تەكشۈرۈلگەن)
نۇرسۇنجان مۇھەممەت
مەنسىلىم مەنقىسىم

كومپيۇتېر ئا
ئالقمۇن مۇھەممەد روزى

خوتەن قەغىزى

ۋاشىنگوتوندا

(ئەدەبىي ئاخبارات)

ئەھمىيەتلىك ئۇچرىشىش

2001-يىلى 7-ئاينىڭ ئاخىرقى كۈنلىرىنىڭ بىرى. ئۈرۈمچى «ئىتتىپاق» تىياتىرخانىسىنىڭ يېنىدىكى بىر ئاشخانىدا خەتتات نىياز كېرەم ئەپەندىنىڭ ئۇچراشتۇرۇشى بىلەن تۈركىيەلىك پروفېسسور ئوغۇزخان بىلەن خوتەن ۋىلايەتلىك بىرىنچى ئوتتۇرا مەكتەپنىڭ ھۆسنىخەت ئوقۇتقۇچىسى مەتتۇرسۇن ئابدۇرېشىت ئەپەندىم تونۇشۇپ قالدى.

ئوغۇزخاننىڭ دادىسى قاغىلىقتىن تۈركىيەگە چىقىپ ئولتۇراقلىشىپ قالغان، ئوغۇزخان تۈركىيەدە تۇغۇلۇپ ئامېرىكىدا ئوقۇغان، يېشى ئاتمىشلارغا بېرىپ قالغان كىشى ئىدى. ئۇ ئاتاقلىق رەسسام غازى ئەھمەدنىڭ تەكلىپى بىلەن خوتەن قەغىزى ھەققىدە تەتقىقات ماقالىسى يازماقچى ئىكەنلىكىنى ئېيتقاندىن كېيىن مەتتۇرسۇن ئەپەندىدىن:

— خوتەنگە بارسام قەغەز ياساش مەشغۇلاتىنى كۆرسىتىپ بېرەلەيدىغانلارنى تاپقىلى بولارمۇ؟ — دەپ سورىدى. مەتتۇرسۇن ئەپەندىنىڭ قارىقلاش ناھىيىسىدىكى پۇرچاقچى يېزىسىنىڭ تۈگمەنئېرىق كەنتىدە ئاچىسى بار ئىدى. ئۇ ئاچىسىنى يوقلاپ بېرىش ئۈچۈن قەغەزچى مەھەللىسىدىن ئۆتكەندە يول بويىدا ئاپتاپقا قاقلاپ قويۇلغان قەغەز قېلىپلىرىنى كۆرەتتى. ئۇ يەنە خوتەن شەھىرىنىڭ يۇرۇڭقاش، ناۋا دېگەن

جايلىرىدا بىر نەچچە قەغەزچى ئائىلىلەرنىڭ بارلىقىنى بېلەتتى. شۇڭلاشقا، ئۇ ئىشەنچ ۋە خاتىرجەملىك بىلەن: — تاپقىلى بولىدۇ. مەنمۇ بىر نەچچە قەغەزچىنىڭ ئۆيىنى بىلىمەن، — دېدى. ئوغۇزخان مەتتۇرسۇن ئەپەندىم بىلەن تونۇشۇۋالغانلىقىدىن ئۆزىنى تەلەپلىك ھېس قىلىپ ئۇنىڭ پېشانىسىگە سۆيۈپ قويدى.

— مەن پات يېقىندا خوتەنگە بارسام مېنى ئاشۇ كىشىلەر بىلەن كۆرۈشتۈرگەن بولسىڭىز. — چامىنىڭ يېتىشىچە ھەمكارلىشىمەن.

بىر ھەپتىدىن كېيىن ئوغۇزخان خوتەنگە كەلگىنىنى مەتتۇرسۇن ئەپەندىگە تېلېفوندا مەلۇم قىلدى. مەتتۇرسۇن ئەپەندىم ئۇنىڭغا يول باشلاپ يۇرۇڭقاش ھەم زاۋىدىكى قەغەزچىلەر بىلەن كۆرۈشتۈرگەندىن كېيىن توختىباقاخۇننىڭ ئۆيىگە ئېلىپ كەلدى. ئوغۇزخان توختىباقاخۇن كۆرسەتكەن خوتەن قەغەزچى قوبۇشنىڭ تەپسىلىي مەشغۇلاتىنى تېلېكامېراغا تولۇق خاتىرىلىۋالدى. ئۇ خوتەن قەغەزچى تارىخى، ھازىرقى ئەھۋالى توغرىسىدا قىممەتلىك، مول ئاساسلارغا ئىگە بولغىنى ئۈچۈن خوتەنگە كەلگىنىدىن تولمۇ رازى بولدى.

تەلەيدىن خەۋەر

ئوغۇزخاننىڭ ماقالىسى تېمىسىنىڭ يېڭىلىقى، دەلىل-ئىسپاتلىرىنىڭ تولۇقلىقى بىلەن شۇ يىلى قىشتا ئامېرىكىدا ئېچىلغان ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنىدا يۇقىرى

ئۇنىڭغىچە لەڭمەنمۇ پىشتى. توختىباقاخۇن مېھمانلارنى داستىخانغا تەكلىپ قىلىۋېدى. جاينا خانىم ئۆز زۇۋانىدا بىر نېمىلەرنى دېدى، ئوغۇزخان:

— تامىقىڭلارنى يەۋېلىپ سىلەرگە زىيان سالىساق بولمايدۇ. ئۆزۈڭلار يەۋېرىڭلار، — دەپ تەرجىمە قىلدى. توختىباقاخۇننىڭ قايتا-قايتا زورلىشى بىلەن مېھمانلار كاڭ ئوچاققا يېقىلغان ئىسسىق تومناندىن بىر-ئىككى چىشلەم تېتىپ بېقىپ:

— مىزىلىككەن، يېيىشلىككەن، دەپ ماختاشتى. جاينا خانىم ئوغۇزخان ئارقىلىق مۇشۇ مەھەللىلىك بىر كاۋاپچىنى تېپىپ ئۇنىڭغا بىر پاقاننى تونۇرغا تىقىشىنى بۇيرۇدى. كاۋاپ داستىخانغا كەلتۈرۈلۈشى بىلەن جاينا خانىم توختىباقاخۇننى ئۇنىڭ ئائىلىسىدىكىلەرنى تەكلىپ قىلىپ ھەممەيلەن بىللە ئولتۇرۇپ غىزالىنىشتى. بۇ توختىباقاخۇنغا مەشغۇلات كۆرسىتىپ بەرگىنى ئۈچۈن جاينا خانىمنىڭ بىلدۈرگەن ھۆرمىتى ئىدى. جاينا خانىم ئامېرىكا سىمسۇنۇيان مىللىي ئۆرپ-ئادەت، سەنئەت فېستىۋالى تەشكىلى ھەيئىتى توختىباقاخۇننىڭ خوتەن قەغەزى قويۇش مەشغۇلاتىنى كۆزدىن كۆچۈرۈشكە، فېستىۋالغا تەكلىپ قىلىش-قىلماسلىقىنى بەلگىلەشكە تەيىنلىگەن خادىمى ئىدى. ئۇ بۇرۇنلا ئۇيغۇر يېزىقىدا باستۇرۇپ تەييارلاپ قويغان ئۈچ بەتلىك تەكلىپنامىدىكى تەكلىپ قىلىنغۇچىنىڭ ئىسمى ئۈچۈن بوش قالدۇرۇلغان ئورۇنغا ئىنگىلىز يېزىقى بىلەن توختى باقى دەپ يازغاندىن كېيىن بۇ خەتنى توختىباقاخۇننىڭ قولىغا تۇتقۇزۇپ ئۆزىنىڭ زۇۋانىدا بىر نېمىلەرنى دېدى. ئوغۇزخان:

— مۇشۇ خەتكە ئاساسەن بۇ يىلى 6-ئايدا ئامېرىكىغا بارىدىكەنلا، — دەپ چۈشەندۈرۈپ قويدى. توختىباقاخۇن ھەم ھەيران قالغاندەك، ھەم ئاڭقىرىلمىغاندەك چەكچىپىلا قالدى. كۆڭلىدىكى گېپىنى ئېغىزىدىن چىقىرالمىغاندەك لەۋلىرى لىپىلداپ كەتتى. ئۇ ئامېرىكا دەپ ئاڭلىغان، ئەمما ئامېرىكىنىڭ دۇنيانىڭ قايسى تەرىپىدە ئىكەنلىكىنى مۆلچەرمۇ قىلالمايتتى. جاينا خانىم:

— ئۆيىڭىزدىن چىققاندىن باشلاپ ئۆيىڭىزگە كەلگىنىڭىزگە قەدەر بىر كۈنىڭىزگە ئەللىك دوللاردىن پۇل ئالسىز. ياتاق، تاماق، قاتناش چىقىملىرىنى يەرمەنكە ئۈستىگە ئالىدۇ. سىزگە بېرىلىدىغان باشقا

شۆھرەت قازىنىپ مۇكاپاتقا ئېرىشتى. بۇ يىغىننى ئۇيۇشتۇرغان ئامېرىكا سىمسۇنۇيان مىللىي ئۆرپ-ئادەت، سەنئەت فېستىۋالى (يەرمەنكىسى) نىڭ تەشكىلى ھەيئىتى ئەزالىرىدىن پاركېر خانىم قاتارلىقلار تېلېكامېرا لېنتىسىدىن خوتەن قەغەزى قويۇش مەشغۇلاتلىرىنىڭ ئىپتىدائىي پېتى داۋاملىشىپ كەلگىنىنى كۆرۈپ، بۇنىڭغا تولمۇ قىزىقتى.

2002-يىلى 3-ئاينىڭ ئۈچمە شاخلىرى يوپۇرماق كۆرسىتەي دەپ قالغان كۈنلىرىنىڭ بىرى. ئونىنچى ئەۋلاد قەغەزچى، بۇ مەھەللىدىكى ئاتا مىراس كەسپىنى تاشلىماي كەلگەن ئىككى قەغەزچىنىڭ بىرى، سەكسەن ياشلىق توختىباقاخۇننىڭ دەرۋازىسى ئالدىدا قاپقارا قوڭغۇز پىكاپ توختىدى. ئۇنىڭ قوشنىلىرى دەزمالانغان كىيىملىرىگە قىلچە توپا قوندۇرمىغان، بەتلىكلىرى پارقىراپ تۇرغان بۇ كىشىلەرنىڭ پىكاپتىن چۈشۈپلا توختىباقاخۇننىڭ ئۆيى تەرەپكە ماڭغىنىدىن ھەيران قېلىشتى. توختىباقاخۇن ھويلىسىدا ئايالى، كېلىنى، نەۋرىسى بىلەن قەغەز قويۇش مەشغۇلاتىغا تۇتۇش قىلىۋاتاتتى. ئۇ نامراتلىشىپ كەتكەن بولسىمۇ، دادىسىنىڭ ۋەسىيىتىگە يۈزسىزلىك قىلمىغىنىنىڭ شان-شۆھرىتىنى كۆرىدىغانلىقىدىن بۈگۈن خەۋەر ئاڭلايدىغىنىنى بىلمەيتتى. ئىككى قاناتلىق، سىرلانمىغان كونا تاختاي دەرۋازا ئېچىلىپ ئالدىدا مەتتۇرسۇن ئەپەندىم، كەينىدە جاينا خانىم بىلەن ئوغۇزخان كىرىپ كەلدى. توختىباقاخۇن قېلىپنىڭ سۈيىنى ساقىتىپ تۇرغان پېتى بىر دەم ھەيرانلىق نەزىرىدە قاراپ قالدى، ئۇ مەتتۇرسۇن ئەپەندىم بىلەن ئوغۇزخاننى تونۇپلا قېلىپنى يەردە قويۇپ قوللىرىنى ئۇزىتىپ كۆرۈشكىلى كەلدى. ئۇلار قىسقىلا تىنچلىق سوراشقاندىن كېيىن توختىباخۇن كۆزلىرى يېشىل، چىرايى ئاق سېرىق، بويى ئېگىز، ئورۇق كەلگەن، قىرىق بەش ياشلاردىكى سېرىق چاچ ئايالغا ھەيرانلىق بىلەن قارىدى. ئاندىن ئوغۇزخانغا «بۇ كىم؟» دېگەن مەنىدە كۆز تىكتى. ئوغۇزخان جاينا خانىمنى ئۇنىڭغا تونۇشتۇرۇپ قويدى. جاينا خانىمنىڭ تەلپىگە ئاساسەن توختىباقاخۇن ئايالىنى، كېلىنىنى، نەۋرىسىنى قەغەز قويۇشنىڭ تەپسىلىي مەشغۇلاتىنى تەرتىپ بىلەن تولۇق كۆرسىتىشكە يېتەكلىدى. جاينا خانىم بۇ مەشغۇلاتلارنى تېلېكامېراغا باشتىن-ئاياغ خاتىرىلىۋالدى. مەشغۇلات ئۈچ سائەتچە داۋاملاشتى.

پۇللارمۇ بار. ئاخىرىدا قىرىق مىڭ يۈەندىن كۆپرەك خەلق پۇلىنىڭ ئىگىسى بولسىز، - دېۋىدى. توختىباقاخۇننىڭ چىرايىدا ئۈمىد كۈلكىسى جىلۋىلەندى. دادىسىنىڭ «باي بولۇپ كەتسىڭىزمۇ، نامراتلىشىپ كەتسىڭىزمۇ بۇ ھۈنەرنى تاشلىماڭ» دېگەن ۋەسىيىتى ئۇنىڭ كۆڭلىدە لىپىدە يورۇپ ئۆتتى. ئۇ بېشىنى لىڭشىتىپ:

- بولۇپتۇ. باراي، - دېدى. مەتتۇرسۇن ئەپەندىم چاقچاق قىلىپ:

- خەتتات بولغىچە قەغەزچى بولغان بولسام ۋاشىنگتونغا ئۆزۈم بارىدىكەنمەن، - دېۋىدى، توختىباقاخۇنمۇ بوش كەلمەي:

- مېنىڭ تەلپىمىدىن قىزغاندىلىمۇ؟ - دېدى. - دە يېنىدىكىلەرنى كۈلدۈرۈۋەتتى.

جاينا خانىم سورىدى: - ئادەتتە قانداق تاماق يەيلا؟

- نېمە بولسا شۇنى يەۋىرىمەن، تاماق خىللىمايمەن.

- پولۇ بىلەن توخۇ گۆشىنىچۇ؟ - راسا يەيمەن.

- سىلنى باقماق تەس ئەمەسكەن، - دېدى جاينا خانىم كۈلۈپ، يەنە سورىدى:

- قانداق كېسەللىرى بار؟

- كېسەل بىلەن بىرەر كۈن يېتىپ باقمىغىنىمغا ئوتتۇز يىلدىن ئېشىپ كەتتى.

- ئۇسساپ قالسىلا نېمە ئىچىدىلا؟

- چايلىق دورىلىرىم بار. شۇنى دەملەپ ئىچمەن. جاينا خانىم چايلىق دورىدىن يېتەرلىك ئېلىۋېلىشنى تاپىلغاندىن كېيىن پىشكوك، توقماق، قېلىپ، كەمچە، يېتەرلىك قوۋزاق، شاخالارنى چوقۇم ئۇنتۇپ قالماستىقىنى تەكىتلىدى.

- مائالىنى، كىچىك كۆلچەكنى، تاشنى مەن تەييارلاپ قويىمەن، - دېدى. ئارقىدىن يەنە سورىدى،

- قېلىپ، توقماق، پىشكوك - بۇ ئۈچ خىل سايمان بۇ يەردە نەچچە پۇلغا تەييار بولىدۇ؟

- ئوتتۇز يۈەنگە، - دېدى توختىباقاخۇن كۆڭلىدە ھېسابلىغاندىن كېيىن. جاينا خانىم:

- نېمە دېگەن ئەرزىن. مەن ئۈچ يۈەن بېرەي. قوۋزاق بىلەن شاخالرى ئالتە يۈەن بولسۇنمۇ؟ - دەپ

سورىدى.

- شۇنداق بولسۇن.

جاينا خانىم يۈز يۈەنلىك خەلق پۇلىدىن توققۇزىنى ساناپ ئۇنىڭغا بەردى. ئوغۇزخان ئۇنىڭدىن سېتىۋالغان ئىككى خالتا قەغەزنى پىكاپنىڭ كەينىگە باسقاندىن كېيىن مېھمانلار بىلەن ساھىبخانلار قىزغىن خوشلاشتى.

شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق خەتتاتلار جەمئىيىتىنىڭ رەئىسى نىياز كېرىمۇ بۇ فېستىۋالغا تەكلىپ قىلىنغانىدى. ئۇ مۇناسىۋەتلىك تارماقلارغا:

ئۆزىنىڭ ۋە توختىباقاخۇننىڭ يولىنى بىللە مېڭىپ، فېستىۋالغا قاتنىشىش ئۈچۈن رۇخسەت ئېلىشقا قانچىلىك ئەجىر سىڭدۈرگىنىنى توختىباقاخۇن بىلمەيتتى.

خوتەن قەغىزى ۋاشىنگتوندا

2002- يىلى 6- ئاينىڭ شۇ جاي ۋاقتى بىلەن 24-

كۈنى (دۈشەنبە) چۈشتە زېمىنغا قونغان چوڭ ئايروپىلان بىر دەم گۈركىرەپ ماڭغاندىن كېيىن ئاستا-ئاستا توختىدى.

- ۋاشىنگتونغا كەپتىمىز، - دېدى نىياز كېرەم يانداش ئولتۇرغان توختىباقاخۇنغا قاراپ. توختىباقاخۇن ئايروپىلاندىن چۈشۈۋېتىپ يەر، ئاسمانغا نەزەر سالدى.

ئاسماندىن باشقا تەرەپلەر يۇرتىدىكىگە ئوخشىمايتتى. توختىباقاخۇن بۇ قېتىم ئۈرۈمچىگە كەلگەندە نىياز كېرىمنىڭ ئۆيىدە ئىككى كېچە ياتقىنىدىن ئىلگىرى

ئۆزىنىڭ ئۆيىدىن باشقا ھېچكىمنىڭ ئۆيىدە قونۇپ باقمىغانىدى، ناھىيە بازىرىنى جاھاندىكى ئەڭ ئاۋات جاي دەپ قارايتتى. مېھمانساراي دېگەن نەرسىنىڭ بارلىقىنىمۇ بىلمەيتتى. «كىمنىڭ ئۆيىگە چۈشەرمىز ئۇ

كىشى مېنى تونۇمايدىغان تۇرسا...» دېگەن غەملىك خىيال ئۇنىڭ كۆڭلىگە مۇز تەگكۈزدى، لېكىن دەرھال نىياز كېرىم بىلەن بىللە كېتىۋاتقنى ئېسىگە كېلىپ خاتىرجەم بولدى. ئىككىسى ئايروپىلان دەۋرۋازىسىدىن چىقىشى بىلەنلا جاينا خانىم بىلەن ئوغۇزخان ئۇلارنىڭ ئالدىغا كېلىپ قىسقىلا تىنچلىق سوراشقاندىن كېيىن يۈك-تاقىلارنى پىكاپقا باستى. ئوغۇزخان ئەينەك بېزەكچىلىكى ھۈنرى بىلەن بۇ فېستىۋالغا تۈركىيىدىن تەكلىپ قىلىنغانىدى.

پىكاپ قانچىلىك يىراققا ماڭدى، بىۋىنى توختىباقاخۇن بىلەلمىدى. ئۇنىڭ كۆزلىرى يول بويىدىكى تاختا-تاختا يېشىللىقلارغا، چوققىسى ئاسمانغا تاقاشقان ئېگىز بىنالارغا ھەيرانلىق بىلەن قارايتتى. بىر چاغدا ئۇلار

5

قاپقارا گىدە چاچلىقلارمۇ، بۇغداي ئۆڭ قارا كۆزلۈكلەرمۇ، تېرىسى قايماقچە ئاق قاشلىقلارمۇ كۆرۈنەتتى. ئۆزىگە قاراپ تۇرغانلارنىڭ جىقلىقىنى كۆرۈپ توختىباخۇننىڭ يۈرىكى دۈپۈلدەپ قالدى. «قوزام مېنى مات قىلمىغىدى ئىلاھىم» بىر سائەتتىن كۆپرەك ۋاقىتتىن كېيىن ئۇ تەۋەككۈل دەپ سۇلياۋ يوپۇقىنى ئاچتى. قارىسا قوۋزاق قارىداپمۇ، پۇرلىشىپمۇ قالماي كۆڭلىدىكىدەك پىشىپتۇ. ئۇ بېشىدىكى تۈگمەن تېشى چۈشۈپ كەتكەندەك يېنىكلەپ قالدى.

جاينا خانىم ئۇنىڭغا تەييارلاپ قويغان «تاش» يا تاش ئەمەس، يا تۆمۈر ئەمەس، قانداقتۇر بىر قاتتىق جىسىم ئىدى. بۇ جىسىمنىڭ يۈزى ئەينەكتەك تەكشى، سىلىق بولۇپ، بويى ئۈچ غېرىچ، توغرىسى ئىككى يېرىم غېرىچ كېلەتتى. توختىباخۇن قوۋزاقنى ئۇنىڭ ئۈستىگە قويۇپ توقماق بىلەن سوقۇشقا باشلىدى. ئۆيىدە قوۋزاق سوقسا بوك-بوك ئاۋاز چىقاتتى. بۇ يەردە تۆمۈرنى-تۆمۈرگە ئۇرغاندەك توڭ-توڭ زىل ئاۋاز چىقارغانلىقتىن، بۇ نېمە ئىشتۇ؟ دەپ كىشىلەر تېخىمۇ كۆپ توپلىنىپ كەتتى. بىرى كەتسە ئىككىسى كېلەتتى. ئۇنىڭ مەشغۇلاتى تەرتىپ بىلەن داۋاملاشتى. ئۇنىڭغا تەييارلانغان ماتال، كىچىك كۆلچەكلەر تۆمۈردىن ياسالغان بولسىمۇ، ھەجىمى ئۆيىدىكى بىلەن باراۋەر ئىدى. قېلىپتىكى سۇ ساقىپ بولۇپ قەغەز ئاپتاپقا قاقلانغاندا يۈزلىگەن فوتو ئاپپاراتلىرى كەينى-كەينىدىن چاراسلاپ كەتتى. توختىباخۇن مەشغۇلاتلىرىنىڭ ئوڭۇشلۇق بولغىنىدىن خۇشال بولۇپ ئەركىنلىشىپ قالدى. ھۈنرىنىڭ بۇ قەدەر ئېزىلانغىنىدىن روھلىنىپ كەتتى. ئىش ئورنىنىڭ ئىككى تەرىپىگە تىكلەنگەن كەڭ تاختايغا ئۇنىڭ چوڭايىتىلغان سۈرىتى ھەم خوتەن قەغەزىگە دائىر چۈشەندۈرۈشلەر چاپلانغانىدى. چىچى سېرىق، كۆزى يېشىل، ئىككى مەڭزىدىن قان تېمىپ تۇرغان بىر مويىسىپت كىشى ئاۋۋال سۈرەتكە، ئاندىن توختىباخۇننىڭ چىرايىغا قارىغانىدى، توختىباخۇن ئېيتىنخارلانغان كەيپىياتتا قول ئىشارىتى بىلەن «ئاشۇ سۈرەتتىكى ئادەم مانا مەن» دېگەن مەنىنى ئىپادىلىدى. بۇنى چۈشەنگەن ئۇ كىشى باش بارمىقىنى كۆرسىتىپ «قالتىس» دېگەن مەنىنى بىلدۈردى. چۈشتىن كېيىن سائەت ئۈچتە ئۇنىڭ بىر كۈنلۈك مەشغۇلاتى ئاخىرلىشىپ، نىياز كىرىم بىلەن ياتاققا قايتتى.

دۆلەت چىمەنزىلىقى ئەتراپىدىكى مېھمانسارايلىرىنىڭ بىرىنىڭ دەۋرۈزىسى ئالدىدا پىكاپتىن چۈشتى. جاينا خانىم بىلەن ئوغۇزخان ئۇ ئىككىسىنى باشلاپ ئىككى كىشىلىك ياتاقلىرىدىن بىرىگە ئورۇنلاشتۇردى. ئەتىگەنلىك ۋە كەچلىك غىزانى مېھمانسارايىنىڭ ئاشخانىسىدىن يەيدىغانلىقىنىمۇ ئەسكەرتىپ قولغا بېلەت بەردى. ئۇلار چىقىپ كەتكەندىن كېيىن،

— خالا نەدىكى؟ — دەپ سورىدى توختىباخۇن ئۇشتۇمتۇت بىر ئىشتىن ئەنسىرىگەندەك كەيپىياتتا. نىياز كېرىم ياتاق ئىچىدىكى تازىلىق ئۆيىنى ئېچىپ يۇيۇنۇش كۆلچىكىنى، چوڭ، كىچىك تەرەت كاتەكلىرىنى كۆرسىتىپ قويغاندىن كېيىن:

— نامازغىمۇ مەشەدە تاھارەت ئالدىلا، — دېدى. 6-ئاينىڭ 26-كۈنى (چارشەنبە) چۈشتىن بۇرۇن سائەت ئونبىردە توختىباخۇن مەشغۇلاتىنى باشلىدى. مەشغۇلات ئورنىنىڭ ئۈستى يېپىلغان بولسىمۇ، ھاۋا تونۇردەك قىزىپ كەتكەنلىكتىن ئۇ ئىسسىققا چىدىيالماي ئاق داكىدىن تىكىلگەن كۆينەك ئىشتىندىن باشقا ھەممە كىيىملىرىنى سېلىۋەتتى. ئۇ ئىشنى ئۆيىدىكىگە ئوخشاش قوۋزاق پىشۇرۇشتىن باشلىماقچى بولدى. گاز ئوچاققا ئېسىلغان پولات قازاننىڭ سۈيى قىزىغاندا شاخانى، قاينىغاندا قوۋزاقنى سالدى. قازان بىر سائەتتەك قاينىغاندىن كېيىن بىر تال قوۋزاقنى ئېلىپ چىڭ تارتىپ باقسىمۇ ئۇزۇلمىدى. يەنە بىر سائەتچە قايناتقاندىن كېيىن تارتىپ باقسا قوۋزاق يەنە ئۇزۇلمىدى. «شاخا ئاز بولۇپ قالمىغانى، بۇ نېمە گەپ ئەمدى؟» توختىباخۇننى غەم باستى. قوۋزاق پىشىمسا مايى ياسىغىلى، قەغەز قۇيغىلى بولمايتتى. ئۇنىڭ يۈزى چۈشۈپ كېتەتتى. قانداق قىلىش كېرەك؟ ئۇ تەۋەككۈل قىلىپ قوۋزاقنى سۈزۈپ ئېلىپ بىر پارچە يۇپقا سۇلياۋ يوپۇققا يۆگەپ ئۈستەل ئۈستىدە ئاپتاپقا قاقلاپ قويدى. جاينا خانىم ئۇنىڭغا:

— قارىمىسىز، ماھارىتىڭىزنى كۆرىمىز دەپ نەچچە يۈز كىشى قاراپ تۇرىشىۋاتىدۇ. ئىشىڭىزنى داۋاملاشتۇرۇڭ، — دېۋىدى، توختىباخۇن:

— ئالدىراتماڭ، قەغەز پىشىشۇن، — دەپ قويدى. ئۇنىڭ ئالدى، يان ھەم ئارقا تەرەپلىرىدە ئوتتۇز-قىرىقچە كىشى تېلېكامېرا ھەم فوتو ئاپپاراتلىرىنى ئۇنىڭغا ئۇدۇللاپ قىستىلىشىپ تۇراتتى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا چىرايى

نيياز كىرىمنىڭ ھۆسنخەتتىن ماھارەت كۆرسىتىدىغان ئورنىمۇ يېقىنلا ئىدى.

توختىباخۇننىڭ كېيىنكى كۈنلەردە پائالىيىتى ئاشۇ تەرىقىدە كۆڭۈللۈك، نەتىجىلىك داۋام قىلدى. جاينا خانىم ئۇنىڭ چۈشلۈك تامىقى ئۈچۈن بىر قاچا پولۇ، بىر نەچچە تىلىم قوغۇن، تاۋۇز ئەكىلىپ قوياتتى. «شۇنچە كۆپ ئادەم مېنىڭ ھۈنرىمنى كۆرىمىز دەپ قارىشىپ تۇرسا، مەن تاماق يەيمەن دەپ ئۇلارنى ساقلاسام سەت تۇرىدۇ»، ئۇ ئىشنى داۋاملاشتۇرۇپ بەرتتى. توختىباخۇننىڭ بىلىنەر- بىلىنمەس ھالدا ئالدىغا ئېڭىشكەن كەڭرەك مۇرىسى، ئاقىرىپ بولغان بىر سىقىم ساقىلى ئۈستىدىكى كۈلۈمسىرەشكە تەييار تۇرغان لەۋلىرى، ساڭگىلىغان قاپىقى بېسىپ تۇرغان شوخ، نۇر چىچىلىپ تۇرغان كۆزلىرى فېستىۋال كۆرۈمەنلىرىنىڭ قەلبىگە سىڭگەن يېتى دۇنيانىڭ تەرەپ- تەرەپلىرىگە كەتتى. شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە توختىباخۇن قوۋزاق سوقۇۋېتىپ ئېگىز بوي، ئورۇق، يەتمىش ياشلارغا كىرىپ قالغان ساقالسز بىر كىشىنىڭ ئۆزىگە تىكىلىپ قاراپ تۇرغىنىنى كۆرۈپ قالدى. توختىباخۇن ۋاشىنگتوندا نىياز كېرىم بىلەن ئوغۇزخاندىن باشقا زۇۋانداش يوق دەپ ئويلايتتى. - ئۆزلىرى خوتەندىنمۇ؟

توختىباخۇن ئۇنىڭ ئۇيغۇر ئىكەنلىكىنى بىلىپ بىر تۇغقىنىنى كۆرگەندەك خۇشال بولۇپ كەتتى. پاراڭلىشىش داۋامىدا توختىباخۇن ئۇنىڭ ئىسمى ئابدۇشۈكۈر ئىكەنلىكىنى، ئۈرۈمچىدىن ۋاشىنگتونغا قىزىنى يوقلاپ كەلگىنىنى بىلدى. ئابدۇشۈكۈرنىڭ قىزى ھەيدىگەن پىكاپتا ئولتۇرۇپ ۋاشىنگتوننىڭ نۇرغۇن رەستىلىرىنى ئايلانغىنى، ئۇلارنىڭ ئۆيىدە تېتىملىق لەڭمەن يېگىنى توختىباخۇننىڭ كۆڭلىدە ئۇنتۇلماس، كۆڭۈللۈك ئەسلىمە بولۇپ قالدى.

7- ئاينىڭ 7- كۈنى ھەر خىل ھۈنەر، كەسىپ ئۇستىلىرى ماھارەت كۆرسەتكەن، جۇڭگودىن ئوتتۇرا دېڭىزغا قەدەر سۇزۇلغان يىپەك يولىدا راۋاجلانغان مۇزىكا، سەنئەت ۋە يېڭى كەشپىيات تېمىسىدا تۇنجى ئۆتكۈزۈلگەن ئوتتۇز ئالتىنچى نۆۋەتلىك سىمسۇنئىيان مىللىي ئۆرپ- ئادەت سەنئەت فېستىۋالى ئاخىرلاشتى. شۇ كۈنى ئاخشىمى توختىباخۇننىڭ ياتىقى ئۇنى ئۆزىتىدىغانلار بىلەن لىق تولىدى. دەسلەپتە توختىباخۇننىڭ ئەتەس، ئاق دوپپا قاتارلىق

سوۋغاتلىرىغا مۇيەسسەر بولغان جاينا خانىم، ئوغۇزخانلار ئەمەس، ئابدۇشۈكۈر تۇردى، ھەتتا ياتاق قوشنىلىرىمۇ ئۇنىڭغا ھەم خوتۇن- بالىلىرىغا كىيىم- كېچەكلەرنى كۆڭۈل ئىزھارى قىلدى. ئۇنىڭ بىر خالئىسى سوۋغاتلىق بۇيۇملار بىلەن لىق تولىدى.

فېستىۋال تەشكىلىي ھەيئىتى توختىباخۇنغا بېرىشكە تېگىشلىك پۇللارنى نىياز كېرىم ھېسابلىشىپ تاپشۇرۇۋالغانىدى.

توختىباخۇن ئۆزى قۇيغان خوتەن قەغىزىدە بىرسى يىگىرمە بەش بەتلىك، ئوتتۇز ئىككى باسما تاۋاقلق دەپتەردىن بەش يۈزى تىكىپ قاچىلىۋالغانىدى. ۋاشىنگتوندا بۇ دەپتەرلەرنىڭ يېرىمى بەش دوللاردىن سەككىز دوللارغىچە سېتىلغانىدى. توختىباخۇن نىياز كېرىمدىكى، جاينا خانىمدىكى پۇللىرىنى قولغا تاپشۇرۇپ ئالدى، دادىسىنىڭ ۋەسىيىتى ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا يەنە بىر قېتىم يۈرۈپ ئۆتتى. ئۇ بىر دەم خىيال سۈرگەندىن كېيىن:

- بۇ پۇل ھەج قىلىشىمغا يېتەرمۇ؟ - دەپ سورىدى.

- يېتىدۇ، كەڭتاشا يېتىدۇ.

- قوللىرىدا ئون- ئون بەش مىڭ كوي ئېشىپمۇ قالىدۇ، - دېيىشتى نىياز كېرىم بىلەن ئابدۇشۈكۈر تۇردى. توختىباخۇن ھاياجانلانغانلىقتىن لەۋلىرى تىترەپ، ساقىلى سىلىكىندى. ئۇنىڭ خۇشاللىقى بىر دەمدىلا ئەندىشىگە ئالماشتى:

- بۇ ئاز پۇل ئەمەسكەن، ئوغرى، بۇلاڭچى بىلىپ قالسا چاتاقنىڭ چوڭى چىقىدۇ.

نىياز كېرىم بىلەن ئابدۇشۈكۈر تۇردى ئۇنىڭ قولغا ئۆيىگە بارغۇچە يەتكىدەك پۇلنى تۇتقۇزدى. قالغان پۇللىرىنى ئايالچە پايپاقنىڭ ئىچىگە تەكشى تىزىپ، بېلىنى ئايلىنىدۇرۇپ كۆڭلەكنىڭ ئىچىدىن چىكىپ قويدى.

ئەتەسى ئەتىگەندە توختىباخۇن ئولتۇرغان يەتتە يۈز ئەللىك كىشىلىك ئايروپىلان ۋاشىنگتون ئايروپىلانىدىن كۆتۈرۈلۈپ بېيجىڭغا قاراپ ئۇچتى.

ئىزاھاتلار:

بېشكوك، توقماق، قېلىپ، كەمچە، تاش، ماتال، كىچىك كۆلچەك - قەغەز قويۇش مەشغۇلاتى داۋامىدا لازىم بولىدىغان ئەسۋاب ھەم ئەسلىھەلەر.

مايى - سوقىلىپ خېمىر ھالىتىگە كەلتۈرۈلگەن قوۋزاق.

تەھرىرى: تۇرسۇنجان مۇھەممەت

ئىمامنىڭ خوتۇنى بىلەن مۇزدوز

(چۆچەك)

يۈدۈپ كۆل بويىغا بارسا مۇزدوز ئۇنىڭغا ساقلاپ تۇرغان ئىكەن. مۇزدوز ئايالغا:

— مېنى تاس قالدېلا رەسۋا قىلغىلى، يالغانغا ئۇستا ئىكەنلا،— دەپتۇ.

— ئاخشام شۇنداق بولۇپ قالدى، ئەمدى ھەرگىز يالغان سۆزلىمەيمەن. بۈگۈن كەچتە ھويلىمىزغا كىرىپ تونۇرنىڭ ئىچىدە ئولتۇرسىلا، مەن پۇرسەت تېپىپ يانلىرىغا چىقىمەن،— دەپتۇ ئىمامنىڭ خوتۇنى. مۇزدوز كەچ بولا - بولمايلا كېلىپ تونۇرنىڭ ئىچىدە ئولتۇرۇپتۇ، ئىمام شام نامىزىدىن قايتىپ كەلگەندە خوتۇنى:

— تونۇردا بىر نەرسە باردەك قىلىدۇ، قاراپ باقسىلا — دەپتۇ. ئىمام ئاخۇنۇم تونۇرغا قارىسا مۇزدوز ئولتۇرغۇدەك.

— كىمەن نېمە ئىش قىلىۋاتىسەن؟— دەپ سوراپتۇ ئىمام.

— مەن تونۇر سالماقچى ئىدىم، تونۇرلىرىنىڭ قورسىقىنى غېرىچلىۋالدىم،— مۇزدوز شۇنداق دەپلا ئۆزىنى تالاغا ئېتىپتۇ. ئەتىسى مۇزدوز بىلەن ئىمامنىڭ خوتۇنى يەنە كۆل بويىدا ئۇچرىشىپتۇ، مۇزدوز:

— گەپلىرىگە ئىشەنگىلى بولمايدىكەن، قويسىلا سىلىنى. — دەپتۇ. ئايال مەرتەم - مەرتەم ئۈچ مەرتەم دەپتىكەن بۈگۈنمۇ يالغان سۆزلىسەم ئالدىلىرىدا تۇرۇپ بېرىي، نېمە قىلىسلا ئىختىيارلىرى. — دەپتۇ.

— ئەمەسە بۈگۈن ئاخشام نەدە ئۇچرىشىمىز؟

— ئۆيىمىزنىڭ كەينىدىكى كاۋا باراڭلىقىدا لەمىگە ئېسىلىپ تۇرسىلا.

مۇزدوز «بۇ خوتۇن يالغان گەپ ئۈچ قېتىمغا بېرىپ قالسا ئالدىمدا تۇرۇپ بېرىدىغان بولدى» دەپ خۇشاللىنىپ قاراڭغۇ چۈشكەن ھامان كېلىپ لەمىگە ئېسىلىپ تۇرۇپتۇ. ئايال ئېرىگە:

— باراڭلىققا قارىسام بىر ئادەم لەمىگە ئېسىلىپ تۇرغاندەك قىلىدۇ. مەن قورقتۇم سىلى ھەيدىۋېتىپ كىرمەملا؟— دەپتۇ.

— كىمەن نېمە ئىش قىلىسەن بۇ يەردە؟ دەپتۇ ئىمام ھويلىغا چىقىپلا.

— ئاخۇنۇمنىڭ قاپىقىنى غېرىچلاپ باقتىم — مۇزدوز شۇنى دەپلا بەدەر قېچىپتۇ. ئەتىسى كۆل بويىدا ئايالغا:

گېپىنىڭ تايىنى يوق خوتۇنكەنلا. يۈزلىرىگە تۈكۈرگىدەك بولدۇم،— دەپتۇ. ئايال مۇزدوزنىڭ ئالدىدا ئۆرە تۇرۇپ:

قەدىمكى زاماندا، شەرقى تاماندا، مەلۇم ماكاندا، ھەممە تاماگەرلەرگە ۋەكىل بولغۇدەك بىر ئىمام ئاخۇنۇم ئۆتكەن ئىكەن. ئۇ نامازدىن باشقا ئۆلۈم - يېتىم، نەزىر چىراغ ئىشلىرىغا رىياسەتچىلىك قىلىدىكەن. ئىمام نەپىسىنى باشقۇرۇش ھەققىدە جامائەتكە كۆپ ۋەز - نەسەھەت قىلغىنى بىلەن ئۆزى قاملاشقان بوي تۇرقىغا، چىرايلىق ھۆسن جامالىغا قىزىقىپ، شەيتىنى گۈچلۈك بىر ئايالنى نىكاھىغا ئالغان ئىكەن.

بۇ خوتۇن پات - پات سۇ ئەكىلىش ئۈچۈن كۆل بويىغا بارىدىكەن. بىر كۈنى شۇ مەھەللىلىك بويتاق مۇزدوز كۆل بويىغا سۇغا كېلىپ ئىمامنىڭ خوتۇنى بىلەن ئۇچرىشىپ قاپتۇ. ئىككىسى ئەدەپ بىلەن سالاملىشىپتۇ. ئوتتۇرىدا باشقا گەپ - سۆزلەر بولماپتۇ. ئىككىنچى قېتىم ئۇچراشقاندا ئىمامنىڭ خوتۇنى كۈلۈمسىرەپ:

— سىلە يالغۇز تۇرسىلا نېمىشقا سۇنى كۆپ ئاپىرىلا؟— دەپ سوراپتۇ. مۇزدوز:

— بۇرۇن ئاز ئىچەتتىم، سىلە بىلەن ئۇچراشقاندىن بۇيان يۈرىكىم قىزىپ كېتىپ، سۇنى جىق ئىچىدىغان بولۇپ قالدىم،— دەپتۇ. ئارىدىكى گەپلەر شۇنداق باشلىنىپ ئىككىسىنىڭ كۆڭۈل قېتىغا خېلى ئىچكىرلەپتۇ. كېيىنكى قېتىمدا مۇزدوز ئۈمىد بىلەن:

— خېنىم چىدىغىلى بولمىدى، بىر ئىلاجىنى قىلمايلا؟— دەپ سوراپتۇ. ئىمامنىڭ خوتۇنى:

— بىزنىڭ ئۆيىنىڭ ئالدىدا بىر تۈپ جىگدە بار، بۈگۈن ئاخشام سىلە بېرىپ ئاشۇ جىگدىنىڭ تۈۋىدە ئولتۇرسىلا، ئاخۇنۇم خۇپتەن نامىزىغا كەتكەندە مەن يانلىرىغا چىقاي،— دەپتۇ. مۇزدوز مىڭ تەسلىكتە ئالەمنى كەچ قىلىپتۇ. قاراڭغۇ چۈشە - چۈشمەيلا پايپاسلاپ بېرىپ جىگدە تۈۋىدە ئولتۇرۇپتۇ. ئاخۇنۇم خۇپتەن نامىزىدىن قايتىپ كەلگەندە خوتۇنى:

— يوندا تۈككىلى چىقسام جىگدە تۈۋىدە بىر ئادەمنىڭ كۆلەڭگىسىنى كۆرگەندەك قىلىدىم، چىقىپ قاراپ باقسىلا، كىمكەن — دەپتۇ.

ئىمام ئاخۇنۇم چىقىپ جىگدە تەرەپكە ماڭغان ئىكەن جىگدە تۈۋىدە بىر ئادەم ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. ئىمام:

— سەن كىم، نېمە قىلىسەن بۇ يەردە؟— دەپ سوراپتۇ.

— مەن يېلىم كولىغىلى كەلگەنتىم،— دەپلا كېتىپ قاپتۇ مۇزدوز.

ئەتىسى ئىمامنىڭ خوتۇنى سۇ قاپىقىدىن ئىككىنى

ئېرىدىن بالدۇر يېتىپ كەپتۇ. كىيىملىرىنى يەڭگۈشلەپ يۈزىگە چۈمبەل تارتىپ كۆرپە ئۈستىگە چىقىپ ئولتۇرۇپتۇ. سالام - سائەتتىن كېيىن، ئىمام ئاخۇنۇم بۇ ئايالنىڭ ئاتا-ئانىسىنى، بۇرۇن نىكاھلىق بولغان - بولمىغانلىقىنى سورايتۇ. ئايال جاۋاب بېرىپتۇ. «بۇ ئايالنىڭ ئاۋازى مېنىڭ خوتۇنۇمنىڭ ئاۋازىغا ئەينەن ئوخشايدىكەنغۇ» دەپ ھەيران بولۇپ ئۆيىگە بارغۇسى كېلىپ قاپتۇ.

خوتۇن نىكاھنى ئالماي كەپتىمەن، ئۆيىگە بېرىپ ئېلىپ كېلەي، دەپ باھانە كۆرسىتىپ ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. ئۇنىڭ قەدەم شەپسى يىراقلىشىشى بىلەن ئايال ئۆيىگە قاراپ يولغا چىقىپتۇ. بايقى ماڭغان يولى بىلەن ئېرىدىن بۇرۇن ئۆيىگە كېلىپ ئىشىكىنى ئىچىدىن تاقاپ چاق ئىگىرىپ ئولتۇرۇپتۇ. ئىمام ئاخۇنۇم ئىشىكىنى قاتتىق ئۇرۇپتۇ. خوتۇنى ئىشىكىنى ئېچىپ بەرگەندىن كېيىن يۈرىكى ئورنىغا چۈشۈپتۇ.

نىكاھ ئۇقۇپ بولدىلما؟ دەپ سورايتۇ خوتۇنىدىن. - ياق، ئۇ خوتۇننىڭ ئاۋازى سىلىنىڭكىگە ئەينەن ئوخشايدىكەن. سىلىنى ماڭا يۈزسىزلىك قىلىپ موزدۇزغا تېگىدىغان بولدىمىكىن - يا؟ دەپ غەم يەپ كەلسەم سىلە ئۆيدە ئولتۇرۇپلا مانا.

تۆۋە دېسىلە ئاخۇنۇم، مەن شۇنداقمۇ قىلارمەنما؟ ئىمام ئاخۇنۇم خاتىرجەم بولۇپ موزدۇزنىڭ ئۆيىگە مېڭىپتۇ. بىر دەمدىن كېيىن خوتۇنى ئېتىزلىقلاردىن ئۇدۇللاپ مېڭىپ موزدۇزنىڭ ئۆيىگە ئېرىدىن بالدۇر كېلىپ ئولتۇرۇپتۇ. ئىمام ئاخۇنۇم ئۆزىنىڭ خوتۇنىنى موزدۇزغا نىكاھلاپ قويۇپتۇ. ئۇ ئۆيىگە كەلسە خوتۇنى يوق تۇرغىدەك.

ئىمام ئاخۇنۇم ئەتىسى بامدات نامىزىدىن يېنىپ موزدۇزنىڭ ئۆيىگە بېرىپتۇ. قارىسا موزدۇز ئوچاققا ئوت قالا، خوتۇنى لەڭمەن سوزۇپ ئولتۇرغۇدەك. ئىمام ئاخۇنۇم:

ماڭسىلا مەن بىلەن ئۆيىگە كېتىلى، دەپ خوتۇننىڭ قولىدىن تارتىپتۇ.

نىكاھنى ئۆزلىرى ئوقۇپ قويغان تۇرۇقلۇق يەنە نېمە گەپ بۇ؟ مۇزدوز ئىمام ئاخۇنۇمنى تىللاپ قوغلىۋېتىپتۇ. «مال ئىگىسىدىن ئوغرى كۈچلۈك» دېگەن ھېكمەت شۇنىڭدىن قالغان ئىكەن.

سۆزلەپ بەرگۈچى: قارىقاش ناھىيە ماڭلاي يېزىسىدىن قاندىرۇشت پىلاسا نەشىرگە تەييارلىغۇچى: قارىقاش ناھىيەلىك مەدەنىيەت تەنتەربىيە ئىدارىسىدىن غەيرەت ئەخەت

گۇناھ مەندە، نېمە قىلسىلا مانا مەن تەييار، دەپتۇ. كۈندۈز يولدىن ئاندا - ساندا ئادەم ئۆتۈپ تۇرغانلىقتىن موزدۇز ئامالسىز قاپتۇ. بۈگۈن ئاخشام ئاخۇنۇم خۇپتەنگە كېتىشى ھامان بېرىپ يوتقىنىمنىڭ ئايغىدىن كىرسىلە، دەپتۇ ئايال - مەن سىلىنى مەقسەتلىرىگە يەتكۈزەي.

كەچتە ئايال ئىمام ئاخۇنۇمغا: سىلە خۇپتەنگە بارماي بالدۇر يېتىپ قالسىلا، دەپتۇ.

نېمىشقا؟ - سەۋەبىنى كېيىن بىلىپ قالسلا.

موزدۇز خۇپتەننىڭ ئەزان ئاۋازىنى ئاڭلاپلا ئالدىراپ ئىمامنىڭ ئۆيىگە كەلسە ئىشىك ئۇچۇق تۇرغىدەك. موزدۇز ئۆيىگە كىرىپ قارىسا ئايال يوتقاننىڭ ئىچىدە چۈمكىنىپ يېتىپتۇ. موزدۇز «ئوبدان چاغدا كەپتىمەن» دەپ خۇشال بولۇپ يوتقاننىڭ ئايغىنى كۆتۈرۈپتۇ. ئىمام بېشىنى چىقىرىپ:

كىمەن، نېمە قىلماقچىسەن؟ - دەپ ۋارقىراپتۇ. موزدۇز قورققىنىدىن ئوڭدىسىغا يېقىلغىلى تاس قاپتۇ. لېكىن دەرھال ئەقلىنى تېپىپ:

ئۆزلىرىگە ئاتاپ ئۆتۈك تىكىپ بەرمەكچى ئىدىم، پاقاڭلىرىنى غېرىچلىۋالاي دېگەنتىم، دەپتۇ. ئەتىسى موزدۇز كۆل بويىدا ساقلاپ تۇرۇپ ئىمامنىڭ خوتۇنى كەلگەندە:

يالغانچىلىقلىرى قاچان تۈگەيدۇ؟ - دەپ كايىپتۇ. - ئەمدى تۈگەيدۇ، - دەپتۇ ئايال - مەن بىلىنى بىر نەچچە قېتىم ئالدىدىم. لېكىن سىلە سوۋۇپ قالماي مەندىن ئۈمىد ئۈزۈمىدىلە. مەن سىلىگە نىكاھلىق بولمەن. سىلە ئىمام ئاخۇنۇمغا «ئۆيلىنىدىغان بولغانتىم نىكاھ ئوقۇپ بەرسىلە» دېيالا. ئېرىم مېنى سىلىگە نىكاھلاپ قويدۇ.

بۇ قانداق گەپ؟ - دەپ سورايتۇ مۇزدوز ھەيران بولۇپ، ئايال:

بۇنىڭ ئىلاجىنى ئۆزۈم قىلىمەن، - دەپتۇ. شۇ كۈنى كەچتە موزدۇز ئىمام ئاخۇنۇمنىڭ ئىشىكىنى چېكىپتۇ. ئىمام ئاخۇنۇم چىقىپ موزدۇزنىڭ تەلىپىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن ئۆيىگە قايتىپ كىرىپ:

مەن بىرسىنىڭ ئۆيىگە نىكاھ ئوقۇغىلى بارىدىغان بولدۇم. قورساقنى شۇ يەردە تۇيغۇزارمەن. ئىشىكىنى ئىچىدىن تاقاپ ئولتۇرالا، - دەپتۇ. چاق ئىگىرىپ ئولتۇرغان ئايالى:

تېزراق كەلمىسىلە ئەنسىرەپ قالمەن، - دەپتۇ. ئاخۇنۇمنىڭ قەدەم شەپسى يوقىلىشى بىلەن خوتۇنى ئېتىزلىقلاردىن ئۇدۇللاپ مېڭىپ موزدۇزنىڭ ئۆيىگە

تەھرىرى: مەنسىلم مەنقىلم

ئوقۇغاننىڭ ئەقلى بار

(چۆچەك)

شاگىرت تەربىيەلەشنى قولدىكى ناننى باشقىلارغا تارتقۇزۇپ قويغانلىق دەپ ئويلاپ شاگىرتلارغا ئۆچمەنلىك قىلغانىكەن. روزاخۇن ئىككىلا ئوغلۇم ئالانىڭ قازاسى بىلەن ئۆلۈپ كەتتى. بەندىنىڭ ئالانىڭ ئىرادىسىغا باش ئەگمەي ئىلاجى يوق دەپ ئۆزىگە تەسەللى بېرىپتۇ. بىر كۈنى كىچىك ئوغلى:

— ھۆرمەتلىك دادا. مەن مەكتەپتە يېپنى ئەشمەي، دەرەپشىدە تەشمەي ئۆتۈك تىكىشنى ئۆگەندىم. مېنى ئاشۇ ئۇستىغا شاگىرتلىققا ئاپىرىپ بېرىڭ، — دەپ چىڭ تۇرۇۋاپتۇ. روزاخۇن بۇ ئوغلنىمۇ ھېلىقى موزدۇزغا شاگىرتلىققا ئاپىرىپ بېرىپتۇ. ئۇستىسى ئۇنى تېزراق كۆزدىن ئېرى قىلىش نىيىتىدە بىر نەچچە كۈن ئۆي ئىشلىرىغا ياردەملەشتۈرگەندىن كېيىن:

— يېپنى ئەشمەي، دەرەپشىدە تەشمەي بىر جۈپ ئۆتۈك تىكىڭ دەپتۇ. شاگىرتى قىزغىنلىق بىلەن ماقۇل بولۇپتۇ. شۇ ھامان بازاردىن بىر قاچا قېتىق بىلەن بىر تومنان ئەكىلىپ ئۇستىسىنىڭ ئالدىغا قويۇپ:

— ئۇستام، قېتىقنىڭ قايمىقىنى بۇزماي، تومناننى ئۇشتماي يەپ بەرسىلە، — دەپتۇ. ئۇستىسى بۇ قىلىقنى كۆرۈپ ئىلاجىسىز ھۈنرىنى ئۆگىتىشكە باشلاپتۇ. بىر كۈنى ئۇستىسىنىڭ كىچىك ئوغلى دادىسىغا:

— كىچىك تەرىتىم قىستاپ كەتتى، — دەپتۇ. ئۇستىسى شاگىرتىغا:

— بالامنى تالاغا ئەپچىقىپ تاھارەت قىلدۇرۇپ كىرگىن، — دەپتۇ. شاگىرتى بالىنى تالاغا يېتىلەپ چىقىپتۇ، بالا سىيگىلى ئولتۇرغانىكەن، شاگىرتى:

— سىيە تاز، سىيە. ئەگەر سىيىدىغان بولساڭ

بار ئىكەن، يوق ئىكەن، ئاچ ئىكەن، توق ئىكەن، زامانە زورنىڭ، تاماشا كورنىڭ، ھۆپۈپ ئىمام بولغان، قۇشقاچلار جامائەت بولغان، باينىڭ ئاغزىغا ئاش تولغان، نامراتنىڭ كۆزىگە ياش تولغان بىر زامانلاردا روزاخۇن ئىسىملىك بىر ئادەم ياشىغانىكەن. ئۇ ئۈچ ئوغلنىڭ چوڭىنى، ئوتتۇراچىسىنى ئوقۇتماي، كەنجى ئوغلنى مەكتەپكە بېرىپتۇ. روزاخۇن چوڭ ئوغلنى موزدۇز ئۇستامغا شاگىرتلىققا بېرىپتۇ. ئۇستام شاگىرتىنى ئۈچ يىل ئېتىز-ئېرىق ئىشلىرىغا سالغاندىن كېيىن:

— يېپنى ئەشمەي، دەرەپشىدە تەشمەي بىر جۈپ ئۆتۈك تىكىڭ، — دەپتۇ. شاگىرتى «ئۆزلىرى ئۆگىتىپ قويمىدىلا. مەن قانداقمۇ تىكلەيمەن؟» دېگەنىكەن، ئۇستىسى غەزەپلىنىپ شاگىرتىنى قاتتىق ئۇرۇپتۇ. شاگىرتى بىر نەچچە كۈن ئورنىدىن قوپالماي يېتىپ ئۆلۈپ قاپتۇ. روزاخۇن قازاغا رازى بولۇپ شۈكرى قىپتۇ. ئۇ ئىككىنچى ئوغلنىمۇ ھۈنەرسىز قالمىسۇن دەپ ھېلىقى ئۇستىغا شاگىرتلىققا ئاپىرىپ بېرىپتۇ. ئۇستىسى بۇ بالىنى ئۈچ يىل قوي-ئۆچكە باققىلى سالغاندىن كېيىن:

— يېپنى ئەشمەي، دەرەپشىدە تەشمەي بىر جۈپ ئۆتۈك تىكىڭ، — دەپ بۇيرۇپتۇ. شاگىرتى:

— ئاۋۋال ئۆزلىرى تىكىپ كۆرسىتىپ قويسىلا، — دېگەنىكەن.

— سەن ماڭا گەپ ياندۇرغىدەك بولدۇڭما قوڭالتاق! — دەپ تىللاپتۇ، شاگىرتىمۇ بوش كەلمەي دېگۈسى كەلگەننى دەپتۇ. ئۇستىسى شاگىرتىنىڭ يۈزىكىنى ئۇدۇللاپ بار كۈچى بىلەن بىر مۇشت ئۇرغانىكەن، شاگىرتى شۇ يەردىنلا جان ئۇزۇپتۇ. ئەسلىدە بۇ ئۇستا

كۆتۈڭگە دەرەپشە تاقىمەن، - دەپ قورقۇتۇپتۇ. بالا ئىلاجىسىز سىيمەي يېنىپ كىرىپتۇ. بىر دەمدىن كېيىن بالا يەنە:

- كىچىك تەرىتىم قىستاپ كەتتى، - دەپتۇ. ئۈستىسى شاگىرتىنى بالىنى سىيدۈرۈپ كىرىشكە بۇيرۇپتۇ. شاگىرتى بالىنى تالاغا يېتىلەپ چىقىپتۇ. يۇ يەنە قورقۇتۇپ سىيدۈرمەيلا قايتۇرۇپ كىرىپتۇ. ئۈستى بارلىق زېھنى بىلەن ئۆتۈك تىكىۋاتقاندا بالىسى:

- چىدىيالىمدىم، - دەپ جىقىراپ يىغلىغىلى تۇرۇپتۇ بالىسىنىڭ غەلۋىسىدىن تېرىككەن ئۈستى شاگىرتىغا:

- ئۆلەر يېرىگە بىر قويغىنا تازىنىڭ، - دەپتۇ. شاگىرتى «چوڭ ئاكىمنىڭ ئىنتىقامىنى ئالىدىغان پەيت مۇشۇ» دەپ ئويلاپ بالىنىڭ يۈرىكىنى ئۇدۇللاپ قاتتىق مۇشت ئۇرغانىكەن، بالا دەرھال جان ئۈزۈپتۇ.

ئۈستىسى شاگىرتىغا غەزەپلىنىپ: - شۇنداقمۇ ئۇرغان بارمۇ كىچىك بالىنى؟ - دەپ ۋارقىراپتۇ. شاگىرتى:

- ئۆزلىرىنىڭ بۇيرۇقىنى ئىجرا قىلماسلىققا نېمە ھەددىم، - دەپتۇ. ئۈستىسى يەنە گەپ قىلىشقا ئامالسىز قېلىپ:

- ماڭ، زاراتگاھلىققا بېرىپ گۆر كولىغىن. گۆر چوڭ بولۇپ قالمىسۇن، - دەپ بۇيرۇپتۇ. بىر دەمدىن كېيىن ئۈستىسى بالىسىنى بەرلىكىدە قويۇش ئۈچۈن جامائەتنى باشلاپ بېرىپتۇ. قارىسا گۆر كۆرۈنمەپتۇ.

- قېنى كولىغان گۆرۈڭ؟ - دەپ سوراپتۇ. شاگىرتى: - مانا ماۋۇ، - دەپ كالىنىڭ ئىزىنى كۆرسىتىپتۇ.

- بۇ يەرگە بالام قانداق پاتىدۇ؟ - بالام پاتىدەك گۆر كولىغان دېمەي، گۆر چوڭ بولۇپ قالمىسۇن، دەپ بۇيرۇدىلىغۇ؟

جامائەت ئىشىنى ئېنىق ئورۇنلاشتۇرمىغىنى ئۈچۈن ئۈستىنى مازاق قىلىپ ئەيىبلەپتۇ. ئۈستى شاگىرتىنى:

- ماڭ، تېز بېرىپ ئۆيدىن كەتمەن ئېلىپ كەل، - دەپ بۇيرۇپتۇ. شاگىرتى ئۈستىسىنىڭ ئۆيىگە بېرىپ ئۇنىڭ خوتۇنىغا:

- بەرسۇن دەيدۇ، - دەپتۇ. - نېمىنى؟ - سوراپ ئولتۇرماي تېز بەرسۇن دەيدۇ.

- نېمە ئۇ تېز بېرىدىغان؟ - شاگىرتى ئۈستىسىنىڭ ئالدىغا كېلىپ:

- خوتۇنلىرى بەرگىلى ئۈنىمدى؟ - دەپتىكەن، ئۈستىسى ئاچچىقلىنىپ قايتا ئەۋەتپتۇ. ئۈستىسىنىڭ ئايالى نېمىنى بېرىدىغانلىقىنى بىلەلمەي:

- ھوي تاز ئۇستاڭنىڭ بەرسۇن دېگىنى نېمە ئۇ؟ - دەپ سوراپتۇ.

شاگىرتى ئۈستىسىنىڭ ئالدىغا كېلىپ: - خوتۇنلىرى بېشىنى تاراپ، قېشىغا ئوسما قويغىلى تۇرۇپتىكەن، ئورنىدىن قويۇۋىسى كەلمىدى، - دەپتۇ.

ئۈستىسى جامائەت ئالدىدا خىجىلچىلىقتىن ئۆپكەدەك قىزىرىپ، شاگىرتىغا:

- بۇنداق خوتۇننىڭ بولغىنىدىن بولمىغىنى ياخشىكەن، سەن بارغىن، يەنە بەرگىلى ئۈنىمىسا كېلىشتۈرۈپ بىرنى تەپسەڭ ئورنىدىن تۇرۇپ كەتمەننى تېپىپ بېرىدۇ، - دەپ تاپىلاپتۇ. شاگىرتى ئىككىنچى

ئاكامنىڭ ئىنتىقامىنى ئالىدىغان پەيت كەلدى دەپ ئويلاپتۇ. ئۇ ئۆيگە كېلىپ ئۈستىسىنىڭ خوتۇنىنى راسا بىر تەپكەن ئىكەن، شۇ يەردىلا جان بېرىپتۇ. شاگىرتى ئۇ خوتۇننى بىر قولىدا ئەينەك، بىر قولىدا پالكۇچ تۇتقان ھالدا يوتقان-كۆرىپىلەرگە يۆلەپ ئولتۇرغۇزۇپ قويۇپتۇ.

ئاندىن كەتمەننى دولىسىغا سېلىپ ئۈستىسىنىڭ ئالدىغا بېرىپتۇ. ئۈستىسى بالىسىنىڭ دەپنە ئىشلىرىنى تۈگىتىپ ئۆيىگە كەپتۇ، خوتۇننىڭ بەخىرامان ئوسما قويۇپ ئولتۇرغىنىنى كۆرۈپ بىر غەزىپى ئون بولۇپ خوتۇننى قاتتىق تەپكەننىكەن، ئەسلىدە ئۆلۈپ بولغان خوتۇن نەچچە موللاقلاپ پەسكە چۈشۈپ كېتىپتۇ. شاگىرتى:

- ۋاي خالاپىق، ئۈستام خوتۇننى ئۆلتۈرۈۋەتتى، - دەپ كوچمۇ كوچا ۋارقىراپتۇ. قولىم-قوشىنلار ئۈستىسىنى قازىغا تاپشۇرۇپتۇ. ئۈستى دارغا ئېسىلىپ ئۆلتۈرۈلۈپتۇ، مال-دۇنيالىرىغا شاگىرتى مىراسخور بوپتۇ.

«ئوقۇغاننىڭ ئەقلى بار» دېگەن ھېكمەت شۇنىڭدىن قالغانىكەن.

سۆزلەپ بەرگۈچى: قارىقاش ناھىيە قوچى يېزا ھەلچاق كەنتىدىن ئالىم مەنسۇر

نەشرگە تەييارلىغۇچى: قارىقاش ناھىيە ئورچى يېزىلىق باشلانغۇچ مەكتەپ پېنسىئونېرى توختىغان روزى تەھرىرى: ئورسۇنجان مۇھەممەت

قازنىڭ گېلى پوق

(چۆچەك)

ۋەقەنى بايان قىلغاندىن كېيىن:

— مۆھتەرەم قازى ئاخۇنۇم، ئاللاھنىڭ نامرات بەندىسىمەن. قول ئىلكىمدە مۇشۇ پالتىدىن باشقا ھېچ نەرسەم يوق، بۇ پالتىنى ئۆزلىرىگە تۇتتۇم. دەۋانى پالتىدا كەسكەندەك كەسكىن ھەل قىلىپ قويغايلا، — دەپتۇ. قازى پالتىنى خۇشاللىق بىلەن قولغا ئېلىپ:

— خاتىرەم بۇلۇڭ، دەۋادا چوقۇم سىزنىڭ پايدىڭىز ئۈچۈن سۆزلەيمەن. — دەپتۇ. ئەتىسى ئەتتىگەندە قادىر بىلەن سادىر قازىنىڭ ئالدىغا كەپتۇ. قازى ئۇلارنىڭ دەرد - شىكايىتىنى بىر - بىرلەپ ئاڭلاپتۇ، كۆڭلىدە ئىككى مو يەرنىڭ سادىرغا مەنسۇپ ئىكەنلىكىنى مۇقىمىدىغان بولسىمۇ، مىڭ تەڭگە يادىغا كېلىپ تەڭلىكتە قاپتۇ. قادىر:

— قازى ئاخۇنۇم مىڭ تەڭگىنىڭ يۈز خاتىرىسى بولسۇن ما قىمما؟ — دەپتۇ قازىنىڭ قۇلىقىغا پىچىرلاپ، بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ سادىرمۇ بوش كەلمەي:

— قازى ئاخۇنۇم، بۇ دەۋانى پالتىدا كەسكەندەك كەسكىن ھەل قىلغايلا، — دەپتۇ. قازى ئۇزاق ئويلىغاندىن كېيىن:

— مۇنداق قىلىلى، ئەتە سەھەر بامدات نامىزىدىن كېيىن مەن تالاش تارتىشتا قالغان يەرنىڭ ئۈستىگە بارىمەن، يەردىن «ئەي يەر، سېنىڭ ئىگەڭ كىم؟» دەپ سورايىمەن. يەر زۇۋانغا كىرىپ ئىگىسىنىڭ ئىسمىنى ئېيتىپ بېرىدۇ. مەن يەرنىڭ جاۋابىغا قاراپ ھۆكۈم چىقىرىمەن، — دەپتۇ. ئاكا - ئۇكىلار قايتىپ كېتىپتۇ. بىر مەھەل ئۆتكەندىن كېيىن قادىر قازىنىڭ يېنىغا كىرىپ:

— جانابى قازى ئاخۇنۇم، ئەگەر ئىككى مو يەرنى ماڭا بۇيرۇپ بەرسىلە يەنە مىڭ تەڭگە بېرىمەن، — دەپتۇ. قازى قادىرغا مەسلىھەت

بوۋامنىڭ سۆزلەپ بېرىشىچە، بۇرۇنقى زاماندا مۇشۇ يۇرتىمىزدا ئىككى خوتۇنلۇق بىر باي ياشىغانىكەن، ئۇنىڭ چوڭ خوتۇنىدىن بىر ئوغلى، كىچىك خوتۇنىدىن بىر ئوغلى بار ئىكەن، باي كېسەل بولۇپ يېتىپ قاپتۇ. جان ئۇزۇش ئالدىدا ئىككى خوتۇننى گۇۋاھچى قىلىپ:

— كىچىك ئوغلۇم سادىرغا ئىككى مو يەرنى مىراس قىلىمەن. ئۇنىڭدىن باشقا باغ - ئېتىزلىرىمنى، مال - دۇنيارىمنى چوڭ ئوغلۇم قادىرغا مىراس قىلىمەن. — دەپتۇ. سادىرغا مەنسۇپ بولغان ئىككى مو يەر قادىرغا تېگىشلىك بولغان، ئېتىزلىقلار ئوتتۇرىسىدا ئىكەن ئون نەچچە يىلدىن كېيىن باي ھەم ئۇنىڭ ئىككى خوتۇنى ئارقا - ئارقىدىن بۇ ئالەمدىن ئۇ ئالەمگە سەپەر قىپتۇ. گۇۋاھچىلارنىڭ يوقىلىشىنى ئارزۇلاپ كەلگەن قادىر ئۇكىسىنىڭ ئىككى مو يېرىنى مېنىڭ يېرىم دەپ تۇرۇپتۇ. سادىرمۇ:

— مېنىڭ دېيىشكە گۇۋاھچىڭ بارمۇ؟ — دەپتۇ. — سېنىڭ گۇۋاھچىڭ بارمۇ؟ — دەپ ۋارقىراپتۇ قادىر. شۇنىڭ بىلەن ئاكا - ئۇكا ئوتتۇرىسىدا جېدەل باشلىنىپتۇ. قوشنىلارنىڭ مەسلىھىتى بىلەن بۇ ئىككىسى ئەتىسى ئەتتىگەندە قازىنىڭ ئالدىغا بارماقچى بولۇشۇپتۇ. قادىر شۇ ئاخشىمى يانچۇقغا مىڭ تەڭگە پۇل سېلىپ قازىنىڭ ئۆيىگە بېرىپتۇ. ئۇ ئەھۋالنى بايان قىلغاندىن كېيىن:

— جانابى قازى ئاخۇنۇم، مېنىڭ پايدامغا گەپ قىلىپ قويغايلا — دەپ مىڭ تەڭگىنى ئۈزىتىپتۇ. قازى تەڭگىلەرنى قولغا ئېلىپ خۇشال ھالدا:

— خاتىرجەم بۇلۇڭ، شۇنچە جىق پۇلنىڭ يۈز - خاتىرىسىنى قىلمىسام بولماس، — دەپتۇ ھەم قادىرنى ھۆرمەت بىلەن ئۈزىتىپ قويۇپتۇ. بىر دەمدىن كېيىن قازىنىڭ ئۆيىگە سادىر كىرىپتۇ. ئۇ

— ئاڭلاشتىلىمۇ جامائەت؟ ئاڭلىدىڭىزمۇ سادىر؟ بۇ ئىككى مو يەرنىڭ ئىگىسى قانداق ئىكەنلىكى دەلىلدىن ئوتتى، — دەپتۇ قازى ھەيۋە بىلەن.

— مەنمۇ ئاڭلىدىم. بىراق ئاكام ئاڭلىمىدى. نەدىلا بولسا ئاكامنى تېپىپ كېلىلى. مېنىڭ قايىل بولغانلىقىمنى ئاكام ئۆزى كۆرمىسە كېيىن ئوتتۇرىمىزدا ئوقۇشماسلىق بولۇپ قالامدىكىن دەيمەن، دەپتۇ سادىر.

— سادىرنىڭ گېپى ئورۇنلۇق، — دېيىشىپتۇ جامائەت، قازى تەمتىرەپ نېمە دېيىشنى بىلەلمەي قاپتۇ. سادىر غالىبانە قىياپەتتە:

— مۆھتەرەم قازى ئاخۇنۇم، بۇ يۇرتتا ئۆزلىرىنىڭ ئىجازەتلىرىنى ئالماي تۇرۇپ ھېچكىم سىرتقا كېتەلمەيدۇ. ئاكامنىڭ نەگە كەتكىنىنى ماڭا دەپ بەرسىلە. مەن تېپىپ كېلەي، — دەپ تۇرۇۋاپتۇ. جامائەت سادىرنىڭ گېپىنى قۇۋۋەتلەپتۇ. قازى ئىلاجىسىز لام-جىم دېيەلمەپتۇ. سادىر:

— قازى ئاخۇنۇم، مەن ئۆزلىرىنى تەڭلىكتىن چىقىرىپ قوياي، — دەپ كەتمەن بىلەن گەمىنىڭ ئاغزىنى ئېچىپتۇ. جامائەت گەمىدىكى قانداقنى كۆرۈپ ھەيران قاپتۇ. قازى ئۇقمىغان بولۇۋېلىپ: — سىز نېمىشقا گەمگە كىرىۋالغانسىز؟ — دەپ سوراپتۇ. قانداق:

— مەن ئۆزلىرىنىڭ مەسلىھىتى بىلەن ئىش قىلىپ مۇشۇنداق قىلىدىمغۇ؟ بىلىمەس بولىۋالغانلىرى نېمىسى؟ — دەپ رەددىيە قايتۇرۇپتۇ. قازى بۇ رەسۋاچىلىققا چىداپ تۇرالماي پايپاسلىغانچە ئۆيىگە كېتىپتۇ. جامائەت مەسلىھەتلىشىپ ئىككى مو يەرنى سادىرغا بۇيرۇپ بېرىپتۇ. «قازىنىڭ گېلى پوق» دېگەن تەمسىل شۇنىڭدىن قالغاندىكەن.

سۆزلەپ بەرگۈچى: قارىقاش ناھىيىلىك ئاپتوبۇس بېكىتىدىن چاپپار قارى

نەشرگە تەييارلىغۇچى: قارىقاش ناھىيىلىك مەدەنىيەت يۇرتىدىن مەلىكە مەتتوختى

تەھرىرى: تۇرسۇنجان مۇھەممەت

كۆرسىتىپتۇ. قانداق قازىنىڭ مەسلىھىتى بويىچە ئاخشىمى قاراڭغۇ چۈشكەندە ئىككى مو يەرنىڭ ئوتتۇرىسىدىن گەمە كولاپتۇ. نەپەس ئېلىش ھەم ئاۋاز ئاڭلىنىدىغان بولۇش ئۈچۈن بىر تال قومۇشنى گەمىنىڭ ئىچىدىن يەرنىڭ ئۈستىگە چىقىرىپ قويۇپتۇ. ئۆزى گەمىنىڭ ئىچىدە قاپتۇ. قازىنىڭ خىزمەتچىسى گەمىنىڭ ئاغزىنى كۆمۈپ، ئىزلارنى سۈيۈرۈپتەن قايىتىپ كەپتۇ. سادىر چاتقاننىڭ دالدىسىدا تۇرۇپ بۇ ئىشلارنى كۆرۈپ ئولتۇرغان ئىكەن. ئۇ بۇ ئىشلاردىن غەزەپلىنىپ قازىنى بوغۇزلىۋەتكۈسى كېلىپ چىدىيالماي قاپتۇ. لېكىن، ئۇنىڭ ئەپتىسى - بەشىرىسىنى خەلقى ئالەمگە سازايى قىلىشنى مۇھىم دەپ بىلىپ پەيلىدىن يېنىپتۇ. كۆڭلىدىن ھەر خىل خياللارنى ئۆتكۈزۈپ، بىر پىلاننى مۇقىمداپ مىڭ تەسلىكتە تاڭنى يورۇتۇپتۇ. ئۇ بامدات نامىزىدىن كېيىنلا قازىنىڭ ئالدىغا كىرىپ:

يەردىن سوئال سورىغان چاغلىرىدا مەن بىللە تۇراي بولمىسا ھۆكۈملىرىگە قايىل بولمايمەن. گۇۋاھچىلىققا بىر نەچچە ئادەمنى بىللە ئېلىپ بارغايلا، — دەپتۇ. قازى ئىشنىڭ ئاقىۋىتىنى پەملىمەي:

— دۇرۇس گەپ قىلدىڭىز، يەرنىڭ جاۋابىنى بىر نەچچە كىشى بىللە ئاڭلىساق، ھۆكۈمگە نارازى بولۇشقا ئامالسىز قالسىز، — دەپتۇ. دە، ئۇ ئون نەچچە كىشىنى ئەگەشتۈرۈپ ئىككى مو يەرنىڭ ئۈستىگە ئېرىپتۇ. پىچىرلاپ بىر نەچچە ئېغىز سۈرە - ئايەت ئوقۇغاندىن كېيىن دۇئاغا قول كۆتۈرۈپتۇ. «ئىلاھى ئامىن» دىن كېيىن ئەھە - ئەھۇ يۆتىلىپ كانىيىنى چاغلىۋېتىپ ئۇنلۇك ئاۋازدا:

— ئەي ئىككى مو يەر، راستىڭنى دېگىن، سېنىڭ ئىگەڭ زادى كىم؟ — دەپ سوراپتۇ. گەمە ئىچىدە تۇرۇپ بۇ گەپنى ئاڭلىغان قانداق ئاۋازنى ئۆزگەرتىپ:

— مېنىڭ ئىگەم قانداق، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. بۇ گەپ قومۇش ئارقىلىق جامائەتكە ئاڭلىنىپتۇ.

بارىكالا

(چۆچەك)

قوغۇنچىنىڭ ئارقىسىدا ماڭغانىكەن، ئۇ:
 — ھەي بۇرادەر، ھازىرقى گەپلىرىڭىزنى ئوبدان
 ئاڭقىرىۋالدىم. قايتا بىر دەڭە، — دەپتۇ. ماخمۇتتاخۇن
 چۆچۈپلا ئېسىگە كېلىپ ئورنىدا توختاپتۇ. ئاندىن
 ۋەزىرگە ئېگىلىپ سالام قىلغىنىچە دەردىنى بايان قىپتۇ:
 — مۇنداق ئىشتى قارىسىلا، — دەپ پادىشاھنىڭ
 بارىكالىسىغا قوغۇن ساتقان جەرياننى سۆزلەپ بېرىپتۇ.
 ئاخىرىدا نارازىلىق بىلەن:

— قولدا تۇتقىلى بولمايدىغان، كۆزگە
 كۆرۈنمەيدىغان، يانچۇققا سالغىلى بولمايدىغان
 بارىكالىنى كۆتۈرەلمەي ئىنجىقلاۋاتىمەن غوجام، — دەپ
 داتلاپتۇ.

— ساددىكەنسىز، سىزمۇ ئەقلىڭىزنى ئىشقا سېلىڭ،
 — دەپتۇ ۋەزىر، — سىز ھازىرلا بىر ئاشخانغا بېرىپ
 ئاش-گۆشنى تويغىچە يەڭ. ئاشخاننىڭ ئىگىسىگە
 پادىشاھتىن ئالغان بارىكالىنى بەرسىڭىز كېيىن بىر گەپ
 بولمامدۇ؟

ماخمۇتتاخۇن ۋەزىر كۆرسەتكەن ئەقىل بىلەن بىر
 ئاشخانغا كىرىپ قورسىقى تويغىچە پۇلۇ بىلەن گۆش
 يەپتۇ. ئاشخاننىڭ ئىگىسىگە ئون قېتىم بارىكالا ئېيتىپ
 ئاشخاندىن چىقىپتۇ. ئاشخان ئىگىسى ئۇنىڭ
 ئارقىسىدىن يۈگۈرۈپ چىقىپ:

— ھەي بۇرادەر، يېگەن ئاشنىڭ پۇلىنى
 تۆلۈپتەڭ، — دەپتۇ.

— يوقسۇ بۇرادەر، پادىشاھ توققۇز كۆشۈك قوغۇننىغا
 بەرگەن ئون بارىكالىنىڭ ھەممىسىنى سىزگە بېرىۋەتتىم.
 ئىنساپ قىلىپ ئارتۇقنى قايتۇراسىز، — دەپتۇ. ئاشخان
 ئىگىسى:

— چاقچاق قىلىۋاتامسىز؟ قۇرۇق بارىكالىغا مۇشۇك
 ئاپتاپقا چىقمايدۇ. ماڭا بارىكالا ئەمەس، پۇل كېرەك، —
 دەپ چىڭ تۇرۇپتۇ.

— مەن سىزگە پادىشاھنىڭ بارىكالىسىنى بەردىم
 ئۇنى نەخ ئالتۇندىن يۇقىرى كۆرۈشىڭىز لازىم، — دەپتۇ
 ماخمۇتتاخۇن ۋارقىراپ، بىرى ئۇنى دەپ، بىرى بۇنى دەپ
 جېدەل چوڭىيىپتۇ. بۇ جېدەل بەگنىڭ ئالدىدىمۇ
 ئايرىلماي پادىشاھنىڭ ئوردىسىغىچە بېرىپتۇ. سوراق

بۇرۇننىڭ بۇرۇنىسىدا باشقىلارنىڭ ئېتىزلىقىنى
 ئىجارىگە ئېلىپ قوغۇن تېرىيدىغان ماخمۇت ئىسىملىك
 بىر كىشى ياشىغانىكەن. ئۇ كۆز كۈنلىرىنىڭ بىرىدە ئۈچ
 ئېشەككە ئۈچ كۆشۈك قوغۇن - تاۋۇز يۈكلەپ شەھەرگە
 كىرىپتۇ. دەل شۇ چاغدا رەستىلەرنى ئايلىنىپ كېلىۋاتقان
 پادىشاھ ماخمۇتقا:

— ھەي ئاكا، بۇ قوغۇنلار ئۆزلىرىڭىمۇ؟ — دەپتۇ.
 — ھەئە، پادىشاھى ئالەم، — دەپتۇ ماخمۇت سالات
 بېرىپ.

— بۇ قوغۇنلارنى ماڭا ئاتاپ ئەكىرگەنمۇ؟
 ماخمۇت «ياق، ساتقىلى ئەكىردىم» دېيەلمەي:
 — ئۆزلىرىگە ئاتاپ ئەكىردىم، — دەپتۇ.
 — بارىكالا، — دەپتۇ پادىشاھ، — بۇ قوغۇنلارنى
 ئوردامغا چۈشۈرۈپ بەرگەن بولسىلا.

ماخمۇت پادىشاھقا ئەگىشىپ بېرىپ، ئۈچ كۆشۈك
 قوغۇننى ئۇنىڭ ھويلىسىغا چۈشۈرۈپ بېرىپتۇ. ئۇ ئۆيىگە
 قايتماقچى بولۇپ كەينىگە يانغاندا، پادىشاھ:

— قوغۇن تېرىغانلىرىڭىمۇ بارىكالا. ماڭا ئاتاپ
 ئەكىرگەنلىرىڭىمۇ بارىكالا. ئوردامغا چۈشۈرۈپ
 بەرگەنلىرىڭىمۇ بارىكالا، قوغۇنلىرى پىشسا ئەكىرىپ
 بېرىشنى ئۇنتۇپ قالدىسىلا» دەپ ئۆزىنى قوبۇپتۇ.
 قوغۇنچى «پادىشاھ ھەممە قوغۇنلىرىمنى ئېلىپ بولغاندا
 پۇلنى بىراقلا تۆلەيدىغان ئوخشايدۇ» دەپ ئۈچ كۈندىن
 كېيىن ئۈچ كۆشۈك، يەتتە كۈندىن كېيىن ئۈچ كۆشۈك
 قوغۇن ئەكىرىپ پادىشاھنىڭ ھۇزۇرىغا تەق قىپتۇ.

ئاندىن «پۇلۇمنى بەرسىلە» دېگەننى پۇرتىتىپ،
 — ئېتىزلىقىمدا قوغۇن تۈگىدى، — دەپتۇ. پادىشاھ
 يەنىلا:

— ئۆزلىرىگە كۆپ بارىكالا، — دەپ ئۆزىنى
 قوبۇپتۇ. قوغۇنچى:

— بۇ قانداق بولغىنى؟ ھۆپۈپكە تورپاق ساتقاندىك
 سودا قىلدىمۇ، قانداق؟ مېنىڭ بالا-چاقام يوقمۇ، يەرگە
 ئىجارە ھەققى تۆلىمەمدىمەن؟ بۇ شەھەردە پادىشاھنىڭ
 «بارىكالا» سىنى خەجلىمەيدىغاندۇ؟ — دەپ ساراڭدەك
 ئۆزىگە ئۆزى سۆزلەپ مېڭىپتۇ. دەل شۇ چاغدا
 پادىشاھنىڭ ۋەزىرلىرىدىن بىرى بىر ئىش بىلەن ماخمۇت

باشلىنىپتۇ. ئاشخانا ئىگىسى:

— ھۆرمەتلىك پادىشاھى ئالەم، بۇ مۇتەھەم گۆش بىلەن پۇلۇنى تويغىچە يەپ پۇل بەرمىدى. پۇلنى بېرىڭ دېسەم، «توققۇز كۆشۈك قوغۇنىنى پادىشاھقا ئون بارىكاللىغا ساتتىم. مەن سىزگە پادىشاھنىڭ بارىكاللىسىنى بەردىم» دەپ تۇرۇۋالدى. قۇرۇق بارىكاللىغا نېمە كېلىدۇ زادى؟ — دەپ شىكايەت قىپتۇ. پادىشاھ ئۆزىنىڭ ئابىرۇيىغا داغ تېگىپ قېلىشتىن ئەنسىرەپ جېدەلنى تېز پەسەيتىش ئۈچۈن قول ئىشارىسى بىلەن ماخمۇتنى سۆزلىمەسلىككە بۇيرۇغاندىن كېيىن ئاشخانا ئىگىسىدىن:

— نەچچە پۇل بەرسە رازى بولىلا؟ — دەپ سوراپتۇ. — ئۈچ تەڭگە بەرسە يېتىدۇ، — دەپتۇ ئاشخانا ئىگىسى. پادىشاھ ئۈچ تەڭگە بېرىپ، ئاشخانا ئىگىسىنى قاينۇرغاندىن كېيىن ماخمۇتاخۇنغا:

— قارىسام سىلە ئەقىلدە يېتىشكەن ئادەمكەنلا. بۇگۈندىن باشلاپ ئوردىدا تۇرۇپ قالسىلا، — دەپتۇ. — ئىلتىپاتلىرىغا بارىكاللا پادىشاھى ئالەم. پېقىرنىڭ ئوردىدا قىلىدىغان ئىشىم نېمىكىن؟ — دەپ سوراپتۇ ماخمۇتاخۇن. پادىشاھ:

— ئوردا ھېسابىدىكى قوي، كالا، ئاتلارنى باقىدىغانلارنى باشقۇرىدىلا. قويلار سەمرىسۇن، كالىلار ئاۋۇسۇن، ئاتلار كۆندۈرۈلسۇن، — دەپتۇ. ئارىدىن ئۈچ يىل ئۆتۈپتۇ، ماخمۇتنىڭ مالچىلارغا تەلەپنى قاتتىق قويۇشى بىلەن قويلار ئىككى ھەسسە، كالا، ئاتلار بىر ھەسسەدىن كۆپەيگەننىڭ سىرتىدا سېمىز بېقىلىپتۇ. قولۇنلارمۇ ئوبدان كۆندۈرۈلۈپتۇ. ماخمۇتاخۇن پادىشاھقا ياراپلا قايتۇ. پادىشاھ ئۇنىڭ ئەقىل-پاراسىتىنى يەنە بىر قېتىم سېناپ بېقىش ئۈچۈن ئالدىغا چاقىرتىپ:

— تېز ئېيىكەلسىلە، — دەپ بۇيرۇپتۇ. لېكىن نېمىنى ئېلىپ كېلىشنى دېمەپتۇ. ماخمۇتاخۇن سىرتقا چىقىپ كېتىۋېتىپ «نېمىنى ئېلىپ كېلىدىغاندىمەن، پادىشاھ تامغا يۆلىنىپ ئىشىككە قاراپ يېتىپتۇ. ئىشىك بىر ئاز قىنگىيىپ قاپتىكەن، خارەت باشلاپ كەلسەم بولغۇدەك» دېگەنلەرنى ئويلاپتۇ. دە، خارەتنى چاقىرىپ كېلىپ ئىشىكنى چىرايلىق ئوڭشىتىپ قويۇپتۇ. بىر نەچچە كۈن ئۆتكەندىن كېيىن پادىشاھ:

— ماخمۇتاخۇن، تېز ئېيىكەلسىلە، — دەپ بۇيرۇپتۇ. ماخمۇتاخۇن سىرتقا چىقىۋېتىپ «نېمە ئېلىپ كېلىشىمنى دېگەن بولسا ئاسانراق تاپاردىم. پادىشاھ سۇۋىقى ئاجراپ كەتكەن تامغا قاراپ يېتىپتۇ»، دەپ

ئويلاپتۇ. ئۇ دەرھال سۇۋاقچى باشلاپ كېلىپ تامنى ئەينەكتەك سىلىق سۇۋىتىپتۇ. پادىشاھ ئۇنىڭ كۆڭلىدىكىنى تاپقانلىقىدىن تولمۇ رازى بولۇپتۇ. ئۇ بارلىق ۋەزىر-ۋۇزىرلارنى يىغىپ ماخمۇتاخۇننىڭ نەجمە-ئۇتۇقلىرىنى سۆزلەپ بولغاندىن كېيىن:

— بۇگۈندىن باشلاپ ماخمۇتاخۇننى باش ۋەزىرلىك مەنسىپىگە تەيىنلەيمەن، — دەپ جاكارلاپتۇ. ھەسەتخور ۋەزىرلەر بىر قوغۇنچىنىڭ باش ۋەزىرلىككە تەيىنلىگەنلىكىدىن يۈرىكى ئېچىشىپ كەتكەن بولسىمۇ، چاندۇرمىغان ھالدا:

— مەنسىپىلىرىگە مۇبارەك بولسۇن باش ۋەزىر جانابلىرى! — دەپ قۇتلۇقلاپتۇ. ماخمۇتاخۇن باش ۋەزىرلىككە چىققاندىن كېيىن ئوردىنىڭ كەيپىياتى جانلىنىپ، ئىشلار جايدا يۈرۈشۈپتۇ. پادىشاھمۇ ئورنىنى ئۇنىڭغا تاشلاپ بېرىپ خاتىرجەم ھالدا شىكار-ساياھەتكە چىقىدىغان بولۇپتۇ. بەزى ۋەزىر-ۋۇزىرلار قارىماققا باش ۋەزىر تاپشۇرغان ئىشلارنى جان كۆيدۈرۈپ ئىشلىگەندەك كۆرۈنگىنى بىلەن، ھەسەت ئوڭكۈرلىرىدىن قويۇن چىقىرىشقا پۇرسەت ئىزدەيدىكەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە بىر ۋەزىر پادىشاھنىڭ ئالدىغا كىرىپ ھۆرمەت، تازىمىدىن كېيىن:

— جانابلىرى ئون نەچچە سۇلتانلىق ئىتائەت قىلىدىغان كاتتا پادىشاھ. باش ۋەزىر سەلتەنەتلىرىگە سەلتەنەت قوشۇپ، نام-شۆھرەتلىرى بارغانچە ئېشىۋاتقان مۇشۇ كۈنلەردە، ئۆزلىرىگە ھېچقانداق پادىشاھلىقتا بولمىغان ئالاھىدە ئالىي بىر قەسىر بىنا بولمىقى لازىمدۇر. بۇ ئىشنى خېلى بۇرۇنلار ئويلىغان بولساقمۇ قولمىزدىن كەلمىگەنلىكتىن ئېغىز ئاچمىغاندۇق، ھازىر باش ۋەزىرىمىز بۇ ئىشنى جەزمەن باشقا ئېلىپ چىقالايدۇ، يەرگە تۈۋرۈك كۆممەي، ئاسمانغا تاناب تارتماي تۇرۇپ، مۇئەللەقتە ئېسىلىپ تۇرىدىغان قەسىر-ساراي سالساق قۇدرەتلىرىنىڭ ئۇلۇغ نامايەندىسى بولاتتى، — دەپتۇ. پادىشاھ بىر دەم ئويلىغاندىن كېيىن:

— سىلچە بۇنداق ئالاھىدە ئىمارەتنى باش ۋەزىر سالدۇرالمۇ؟ — دەپتۇ.

— چوقۇم سالدۇرالايدۇ، — دەپتۇ ۋەزىر. پادىشاھ ماخمۇت باش ۋەزىرنى چاقىرىپ، جاھاننىڭ ھېچقانداق بېرىدە يوق بۇنداق ئالاھىدە شەكىلدىكى مۇئەللەق بىنانى قىرىق كۈن ئىچىدە پۈتكۈزۈشنى تاپشۇرۇپتۇ. باش ۋەزىر ماقۇل دەپتۇ. يۇ، كۆڭۈل ئارامى بۇزۇلۇپتۇ. «ئەي خۇدا، مېنى بالا-قازادىن يىراق قىلغايىسەن، — دەپ

يېغى قاشتېشى

يېلىنىپتۇ. ئۇ ئەمدى خوتۇنۇم بىلەن ئىككى قىزىمنى ئېلىپ بۇ پادىشاھلىقتىن چىقىپ كەتمەسەم شەرەمدە بولىدىغان ئوخشايەن»، ئۇ ئۆيىگە بېرىپ تەييارلىقنى پۈتكۈزۈپ شۇ كېچىلا مېڭىپ كېتىپتۇ. ئۇلار بىر نەچچە كۈن مېڭىپ بىر مەھەللىدىن ئۆتۈپتۇ. بۇ مەھەللىلىك بىر يىگىت ماخمۇتتاخۇننىڭ چوڭ قىزىنى ياقىتۇرۇپ قېلىپ ئۇلارغا ھەمراھ بولۇپ بىللە مېڭىپتۇ. ماڭا-ماڭا كەڭ كەتكەن سايلىققا چىقىپ قاپتۇ. يىگىت:

— ھەي ئاكا، يولنى قىسقارتمايلىمۇ؟ — دەپ سورايتۇ. ماخمۇتتاخۇن تېرىكىپ:

— يولنىڭ ئۇزۇنى ئوتتۇز كۈنلۈك، قىسقىسى بىر ئايلىق دېگەن گەپ بار. سىز يولنى قىسقارتالايدىغان خىزمەت ئەلەيھىسسالام بولمىغاندىكىن، جىم مېڭىڭا، — دەپتۇ. يىگىت كۈلۈپ قوبۇپتۇ. چوڭ قىز دادىسىنىڭ گېپىگە ھەيران بولۇپ ياقىسىنى چىشلەپتۇ. ئۇلار ئەتىسى بىر دەريانىڭ بويىغا كەپتۇ. يىگىت:

— ئاكا، سىلىگە قارىغاندا مەن ياشكەنمەن. ئىككىمىز دەرياغا كۆۋرۈك سالمايلىمۇ؟ — دەپ سورايتۇ. ماخمۇتتاخۇن:

— ھوي كالتە پەم، پادىشاھلار كۆۋرۈك سالالمىغان بۇ دەرياغا سەن بىلەن مەن كۆۋرۈك سالالايمىزۇ؟ مەن بىلەن ماڭار بولساڭ ئاغزىڭنى يۇمۇپ جىم ماڭ. بولمىسا مەندىن يەنە ئىزا ئاڭلايسەن، — دەپتۇ. يىگىت كۈلۈپ قوبۇپ، ئوت-چۆپلەر ئۈستىگە ئۆزىنى تاشلاپ يېتىپتۇ. بىر دەم ماڭغاندىن كېيىن چوڭ قىز دادىسىغا:

— ھەي دادا، سىز ساراڭ بولۇپ قالىدىڭىزمۇ؟ راستتىنلا ۋاپاغا جاپا ياندۇرىدىغان بولۇپ قاپسىز. ئۇ يىگىتنىڭ «يولنى قىسقارتايلى» دېگىنى «بېشىمىزدىن ئۆتكەن كەچمىش-كەچۈرمىشلىرىمىزنى سۆزلىشىپ، ۋاقىتنىڭ ئۆتكىنىنى سەزمەيلا ماڭايلى» دېگىنى ئىدى، «دەرياغا كۆۋرۈك سالايلى» دېگىنى بولسا «مەن سىلنى ھاپاش قىلىپ دەريادىن ئۆتكۈزۈپ قوياي» دېگىنى ئىدى. سىز شۇنىمۇ چۈشەنمەي ئۇ يىگىتنىڭ دىلىغا ئازار بەردىڭىز، — دەپتۇ. ماخمۇتتاخۇن بىر دەم ئويلىغاندىن كېيىن قىزىنىڭ دېگەنلىرىنى توغرا تېپىپتۇ. قىز يەنە:

— بېشىڭىزدىن ئۆتكەن ئىشلارنى سۆزلەپ بەرسىڭىز، سىزگە مۇئەللەقتە ساراي سالىدىغان مۇشكۈلات كەلگىنىنى ئاڭلىغان بولسا ئۇ يىگىت بىرەر ئورۇنلۇق مەسلىھەت بېرىشىمۇ مۇمكىن ئىدى؟ — دەپتۇ.

— ئۇ يىگىتنى چاقىرىپ كەل. مەن ئەپۇ سورايم. سەن ئۇنىڭ ئەقلىنى سىناپ كۆرگىن — دەپتۇ ماخمۇت

ئاخۇن. ئىشلار تەرتىپى بىلەن داۋاملىشىپ چوڭ قىزى ئۇ يىگىتنىڭ ئەقىل پەمىنى سىناپ باقماقچى بولۇپتۇ. چوڭ قىز دەرھال بىر قازان چۆچۈرە ئېتىپتۇ. ئۇنىڭدىن بىر قاچىغا ئۇسۇپ قاچىنىڭ ئاغزىنى بىر نان بىلەن يېپىپتۇ. ئۇنى سىڭلىسىدىن بىر ئون يېتىم يىراقلىقتىكى تېرەك تۈۋىدە ئولتۇرغان يىگىتكە ئەۋەتىپتۇ. ئۇ سىڭلىسىگە:

— يىگىت نېمە دەپسە ئۇنى ئېسىڭدە چىڭ ساقلاپ ئۇنى ماڭا دەپ بېرىسەن، — دەپتۇ. يىگىت ئاشنى ئىچىپ ناننى يەپ بولۇپ قاچىنى قىزغا بېرىپتۇ.

— ئاچامغا نېمە دەيمەن؟ — سورايتۇ قىز يىگىتتىن.

— ئاي يورۇق يۇلتۇز پۈتۈن دەپدى، دەڭ — دەپتۇ يىگىت. قىز سىڭلىسى ئېلىپ كەلگەن جاۋابنى ئاڭلاپ «نان پۈتۈن، ئاش يوق» دەپ جاۋاب بەرگەنلىكىنى بىلىپتۇ. — دە، سىڭلىسىدىن رازى بولۇپتۇ. ئەتىسى سىڭلىسىدىن يەنە بىر قاچا ئاش بىلەن بىر ناننى يىگىتكە ئەۋەتىپتۇ ھەم جاۋاب ئېلىپ كېلىشنى تاپىلاپتۇ. سىڭلىسى يولدا كېتىۋېتىپ بىر نەرسىگە پۇتلىشىپ يېقىلىپتۇ. ناننىڭ قىرغىقىدىن ئازراق سۇنۇپ كېتىپتۇ، چۆچىرىدىن ئۈچ تال چېچىلىپ كېتىپتۇ. يىگىت ئاشنى ئىچىپ ناننى يەپ بولۇپ، قاچىنى قىزغا بېرىپ:

— ئاي كەمتۈك يۇلتۇز پۇچۇقكەن — دەپتۇ. قىز سىڭلىسىنىڭ جاۋابىنى ئاڭلاپ نان بىلەن ئاشنىڭ ساق بارمىغىنىنى بىلىپ قېلىپ سىڭلىسىغا كايىپتۇ.

ماخمۇت ئاخۇن قىزىدىن يۇقىرىقى ئەھۋاللارنى ئاڭلىغاندىن كېيىن يىگىتنى چاقىرىپتۇ. ئۇنى مېھمان قىلىپ ئېچىلىپ - يېپىلىپ مۇڭدېشىپتۇ. بېشىدىن ئۆتكەن كەچۈرمىشلىرىنى، يۇرتىدىن قېچىپ چىقىشنىڭ سەۋەبىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. يىگىت پادىشاھنىڭ ئۇنىڭغا ئاسمان بىلەن يەرنىڭ ئارىلىقىدا قەسىر - ساراي بىنا قىلىشنى بۇيرۇغانلىقىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن:

— تەس ئىش ئەمەسكەن، — دەپتۇ. — قېنى دەڭ، قانداق ئامالى بار بۇنىڭ؟ — دەپ سورايتۇ ماخمۇت ئاخۇن

— بىر تورغاينى بوشلۇقتا قانات قېتىپ تۇرۇپ گەپ قىلالايدىغان قىلىپ كۆندۈرۈشىمىز كېرەك. بۇنىڭغا يىگىرمە كۈن كېتىدۇ، — دەپتۇ يىگىت.

— قانداق كۆندۈرىمىز تورغاينى؟ — قىزىقىپ سورايتۇ ماخمۇتتاخۇن. يىگىت:

— تورغاينغا ئۈچ كۈن سۇ ۋە دان بەرمەيمىز. تۆتىنچى كۈنى ئادەمدىن تارتىنماي دان ۋە سۇغا ئېتىلىدىغان بولىدۇ. بارا-بارا ئىنچىگە يىپ بىلەن پۇتنى باغلاپ ئېگىزگە ئۇچىرىمىز. يىپنىڭ بىر ئۇچىنى

قويۇۋەتمەي تورغاينى بىر دائىرىدە چۆرگىلەپ «چۇ، چۇ، چۇ، لاي، كېسەك، سۇ» دەپ سايراشقا ئادەتلەندۈرۈمىز، دەپتۇ. ئۇلار بىر تورغاينى تۇتۇپ يىگىتنىڭ دېڭىنى بويىچە كۆندۈرۈپتۇ. ئارىدىن يىگىرمە كۈن ئۆتكەندە ماخمۇت باش ۋەزىر پادىشاھنىڭ ئالدىغا كىرىپ:

— جانابىي پادىشاھى ئالەم، تەلەپلىرىگە لايىق ساراينىڭ لايىھىسى پۈتتى. ئوردىدىكى ۋەزىر-ئەمەلدارلار بىر ھەپتە لاي، كېسەك، سۇنى سايراي قۇرۇلۇشىغا ئۆز قوللىرى بىلەن يەتكۈزۈپ بەرمىسە قۇرۇلۇش چىداملىق پۈتمەيدىكەن، — دەپتۇ.

— كىمىنىڭ گېپى بۇ؟ — دەپ سورايتۇ پادىشاھ.
— ئۆزۈمنىڭ گېپى ئەمەس، سايراي سېلىشقا مەن تەكلىپ قىلغان ئۇستامنىڭ تەلىپى بۇ.

پادىشاھ بارلىق ۋەزىرلىرىنى ئالدىغا چاقىرىپ:
— ياخشى مەسلىھەتچىلەرغا يارىشا مۇئەللىق قەسىر-سايراي سېلىشنىڭ تەييارلىقلىرى تاماملاندى. ئۇستا سىلەرگە ساقلاپ قالدى. ھەممىڭلار قۇرۇلۇش ئورنىغا بېرىپ تاش، كېسەك، لاي، سۇلارنى ئۇستىغا ئۆز قولىڭلار بىلەن يەتكۈزۈپ بېرىشىڭلار كېرەك. بولمىسا مەسلىھەتچىلەر ئىشقا ئاشمايدۇ، — دەپ بۇيرۇپتۇ. ۋەزىرلەر قۇرۇلۇش ئورنىغا بېرىپ تۇرۇشىغا ھېلىقى يىگىت تورغاينى ئاسمانغا قويۇۋېتىپتۇ. پۇتغا چىڭلىگەن كۆزگە كۆرۈنمەيدىغان ئىنچىكە يىپنى بارمىقىغا باغلىۋاپتۇ. تورغاي ئاسمانغا يىگىرمە ئادەم ئېگىزلىكىچە كۆتۈرۈلگەندىن كېيىن يۇمىلاق دائىرىدە ئايلىنىپ:

— چۇ، چۇ، چۇ، لاي، كېسەك، سۇ... دەپ سايرىغىلى تۇرۇپتۇ. ئۇنىڭغا قارىتىپ ۋەزىرلەرنىڭ بىر نەچچىسى كېسەك ئېتىپتۇ. بىر نەچچىسى تاش ئېتىپتۇ، بىر نەچچىسى لاي ئېتىپتۇ. ھېچقايسىسى «ئۇستام» نىڭ قولىغا يەتكۈزەلمىگەنلىكتىن، يېنىپ چۈشكەن تاش-كېسەك، قاپاقلار بىرىنىڭ بېشىغا، بىرىنىڭ دولىسىغا، بىرىنىڭ بۇرىنىغا چۈشۈپ ئۇلارنى يارىلاندىرۇپتۇ. باشلاردىن قان، كۆزلەردىن ياش ئېقىپتۇ. باش ۋەزىر بىلەن ھېلىقى يىگىت كۈلكىسىنى بېسىپ تۇرۇپ ۋەزىرلەرنى «ئۇستام» غا تاش، كېسەك، لاي-سۇ يەتكۈزۈپ بېرىشكە ئالدىرىتىپتۇ. ھېرىپ دەرمانىدىن كەتكەن ۋەزىرلەر پادىشاھنىڭ ئالدىغا كېلىپ:

— دات پادىشاھى ئالەم. بىز باش ۋەزىرنى قولىدىن كەلمەيدىغان ئىشقا زورلاپ ئالدىلىرىدا شەرمەندە قىلماقچى ئىدۇق. بىزنىڭ بۇ يامان نىيىتىمىزدىن باش ۋەزىرنىڭ پەم-پاراستى ئۈستۈن كېلىپ بىزنى يەڭدى.

ئۆزىمىز شەرمەندە بولدۇق، بىز جازاغا لايىقىمىز، — دېيىشىپتۇ.

— ھەر قايسىلىرىنىڭ سۇيىقەستلىرىنى مەن باشتىلا سەزگەندىم، — دەپتۇ پادىشاھ، — سىلەرنىڭ خاھىشىڭلار بويىچە ۋەزىپە تاپشۇرسام ئويلىمىغان يەردىن ئۇتۇقلۇق ئورۇنلىدى. ئەمدى قانداق قىلىسىلەر؟

— باش ۋەزىرگە باش ئېگىپ، ئۇنىڭدىن گۇناھىمىزنى تىلەيمىز، — دېيىشىپتۇ ۋەزىرلەر. پادىشاھ: — بۇنداق قىلىشىڭلارمۇ تېگىشلىكتۇر. بىراق، مەن ئۇنى شاھلىق تەختىگە تەكلىپ قىلماقچىمەن. سىلەرچە قانداق؟ — دەپتۇ. ۋەزىرلەر ھەيرانلىقتىن بىر دەم جىم بولۇشۇپ قاپتۇ. ئاندىن ئەقلىگە كېلىپ:

— جانابىي پادىشاھى ئالەم، ئۆزلىرى نېمە دېسەلە شۇ، — دېيىشىپتۇ.

— مەن قېرىپ قالدىم. ئەقىل-پاراسەتتە بۇرۇنقىدەك ئەمەسمەن. دۆلەتنىڭ روناق تېپىشى ئۈچۈن ئەقلى-پاراستى تولۇق، چارە-تەدبىرلىك ئادەم شاھ بولمىقى لازىمدۇر، — دەپتۇ پادىشاھ، — قېنى ھەممىمىز يېڭى پادىشاھىمىزنى مۇبارەكلەيلى.

ۋەزىرلەرنىڭ ھەممىسى:
— مۇبارەك بولسۇن پادىشاھ جانابلىرى، پەرمانلىرىغا جېنىمىز پىدا! — دەپ ۋارقىرىشىپتۇ. يېڭى پادىشاھمۇ:
— ھەشقاللا ۋەزىرلەر، ھەر قايسىلىرى بىلەن بىللە كۆكلەيمىز، — دەپتۇ. ئەتسى يېڭى پادىشاھنىڭ پەرمانى جاكارلىنىپتۇ:

— ئەيىۋەنناس، ئاڭلاڭلار ئامما خاس، يېڭى پادىشاھىمىزنىڭ پەرمانى بويىچە خەلقنىڭ بەش يىللىق ئالۋان-سېلىقى كېچىرىم قىلىندۇ.

پۇقرالار كوچا-رەستىلەرگە چىقىپ خۇشاللىقنى باسالمىغان ھالدا:

— يېڭى پادىشاھىمىزنىڭ شەپقىتىگە بارىكالا، — دەپ تەنتەنە قىلىشىپتۇ. ماخمۇت پادىشاھ ئوردىنىڭ ئىشلىرىنى يۈرۈشتۈرۈپ بولغاندىن كېيىن مۇئەللىقتە «قەسىر بنا قىلىش» قا ئەقىل كۆرسەتكەن يىگىت بىلەن چوڭ قىزى ئۈچۈن قىرىق كۈن توي قىلىپ ئۇلارنى مۇرادىغا يەتكۈزۈپتۇ.

سۆزلەپ بەرگۈچى: قارىقاش ناھىيە ماڭلاي يېزىسىدىن ئابدۇرېشىت

پاسار

نەشرگە تەييارلىغۇچى: قارىقاش ناھىيىلىك مەدەنىيەت-تەنتەربىيە ئىدارىسىدىن غەيرەت ئەخىيەت

تەھرىرى: تۇرسۇنجان مۇھەممەت

پاراسەتلىك دېھقان

(چۆچەك)

— ئېرىم بار، بالىلىرىمۇ بار، — دەپتۇ ھەمراخان.
— ئەستى... نېمىشقا ئەرگە تېگىشتىن بۇرۇن
ئۇچرىمىغان بولغىدىلە ماڭا. ھەمراخان ئۇ ئادەمنىڭ
گېپىگە پەرۋا قىلماي مېڭىۋېرىپتۇ. ئۇ ئادەم ھەمراخانغا
ياندىشىپ كېتىۋېتىپ:
— ئەرلىرى ماڭا ئوخشاش شوخ، خۇشخۇي ئەمەستۇ؟
— دەپ سوزاپتۇ. ھەمراخان ئاچچىقنى ئىچىگە يۇتۇپ
جاۋاب بەرمەي مېڭىۋېرىپتۇ. بىر دەم ماڭغاندىن كېيىن ئۇ
ئادەم:
— مېنىڭ خوتۇنۇم مېنى تاشلاپ كەتكىنىگە ئىككى
ئاي بولدى. شۇندىن بىرى ئايال زاتىغا يېقىنلىشىپ
باقىدىم. سىلە بەك قاملاشقان چىرايلىق ئىكەنلا،
دېگەنلىرىنى بەرسەم، يۇرسىلە ئاۋۇ تامنىڭ كەينىگە
بارىلى دەپتۇ. ھەمراخان ئۇ ئادەمنىڭ يۈزىگە چاڭگىدە
بىر تەستەك ساپتۇ-دە، قارىماي كېتىۋېرىپتۇ. ئۇ ئادەم
يۈزىنى سىلاپ بولغاندىن كېيىن يۈگۈرۈپ ھەمراخاننىڭ

تاش سۇغا چۆكمىگەن، بوران ئۈجمە تۆكمىگەن،
باينىڭ گېپىنى قازى سۆكمىگەن، ئېرىقنىڭ ئۇ
تەرىپىدىكىلەر بۇ تەرەپكە ئۆتمىگەن بىر زاماندا، ئاۋۇ
تاغنىڭ ئۇ تەرىپىدىكى بىر يۇرتتا ھەسناخۇن ئىسىملىك
بىر دېھقان ياشىغانىكەن. ئۇ ھەر قانداق ئىشنى پەم-
پاراسەت بىلەن قىلىدىكەن.
بىر كۈنى ھەسناخۇننىڭ خوتۇنى ھەمراخان يولدا
كېتىۋاتسا بىر ئادەم ئۇچراپتۇ. بۇ ئادەم ھەمراخانغا:
— نەگە بارىلا خېنىم؟ — دەپ سوئال تاشلاپتۇ.
ھەمراخان «بۇ ئادەمنى مەن تونۇمىسام، نېمىشقا گەپ
سورايدىغاندۇ؟» دەپ نارازى بولۇپ بىر دەم جاۋاب
بەرمەي مېڭىپتۇ. بىراق، «بۇ كىشى مېنى تونۇيدىغان
ئوخشايدۇ، سەت بولمىسۇن» دەپ ئويلاپتۇ-دە:
— ماخمۇت باينىڭ مەھەللىسىگىچە بارمەن، —
دەپتۇ.
— سىلنىڭ ئەرلىرى بارمۇ؟

ئالدىغا ئۆتۈپ:

— ماقۇل، بارسامۇ باراي، — دەپ ھەسناخۇنغا ئەگىشىپ مېڭىپتۇ رازىق. رازىق ئىشىكتىن كىرىشىگىلا ھەسناخۇن ئىشىكىنى تاقاپتۇ. ھەمراخان قولغا بىر كالتەكنى ئېلىپ رازىقنى ئۇرغىلى تۇرۇپتۇ. باش-كۆزلىرى يېرىلىپ قىپقىزىل قانغا بويىلىپتۇ. رازىق يالۋۇرۇپ:

— خۇدانىڭ ھەققىدە بىر قوشۇق قېنىمدىن كەچكەيلا. مەن سىلنى تونۇماي بولمىغۇر چاقچاق قىلغىنىمغا تويدۇم. مىڭ تۆۋە قىلدىم، — دەپ يىغلاپتۇ. ھەسناخۇن:

— بۇرادەر، بۇنىڭدىن كېيىن يەنە چاكنىلىق قىلما. بولمىسا تېخىمۇ سەت شەرمەندە بولىسەن، — دەپتۇ. رازىق كەينى-كەينىدىن تازىم قىلىپ:

— ماقۇل، ماقۇل، مەن ئادەم بولدۇم. مەن ئادەم بولدۇم، — دەپتۇ. ھەسناخۇن خوتۇنىنىڭ قولىدىكى كالتەكنى تارتىۋېلىپ ئىشىكىنى ئېچىپ قويۇپتۇ. رازىق ئىشىكتىن چىقىپ ئارقىسىغىمۇ قارىماي قېچىپتۇ.

بىر كۈنى ھەمراخان شەھەردىكى سىڭلىسىنى يوقلاپ ئۆيىگە قايتىش ئۈچۈن يولغا چىقىپتۇ. كېتىۋېتىپ يول بويىدىكى توغراق تۈۋىدە مۈگدەپ ياتقان بىر يولۋاسنى كۆرۈپتۇ. دە، قورققىنىدىن - «ۋايجان» - دەپ توۋلاپتۇ. قۇچىقىدىكى بوۋاقمۇ يەرگە چۈشۈپ كېتىپتۇ. چىقىرىغان ئاۋازدىن چۆچىگەن يولۋاس دەرھال كەينىگە بۇرۇلۇپ قارىسا، يولدا بىر ئايال داڭ قېتىپ تۇرغىدەك. يولۋاس ئورنىدىن تۇرۇپ ئايالغا ئېتىلماقچى بولغاندا يېقىنلا جايدىن: - توختا! - دېگەن كۈچلۈك بۇيرۇق ئاڭلىنىپتۇ. ھەسناخۇن ئايالىم مېڭىپ بولالمايدۇ دەپ ئېشەك ھەيدەپ شەھەرگە ماڭغان ئىكەن. ئۇنىڭ بۇيرۇقىنى ئاڭلاپ يولۋاس جىم توختاپتۇ. ھەسناخۇن:

— ھەي يولۋاس، بۇ مېنىڭ ئايالىم، بۇنى يېگۈچە مانا مېنى يېگىن - دەپتۇ.

— بوپتۇ ئەمەس، ئايالىڭ ئېشەككە مىنىپ كېتىۋەرسۇن، — دەپتۇ يولۋاس. ھەمراخان ئېرىگە:

— ياق سىز ھايات قېلىڭ، يولۋاس مېنى يېسۇن - دەپ يىغلاپتۇ.

— سىز بولمىسىڭىز بالىمىز تۈگىشىدۇ. ئىككىڭلار ئۈچۈن مەنلا ئۆلەي - ھەسناخۇن شۇنداق دەپ خوتۇنىنى ئېشەككە مىندۈرۈپ ۋىدالىشىپ ئۈزۈتىپ قويۇپتۇ. ھەمراخان ئۆيىگە كېلىپ:

— ۋاپادار ئېرىمدىن ئايرىلىپ قالىدىم، ئەمدى

— خەپ توختاپتۇر. سېنىڭ ئەدەبىڭنى بەرمەيدىغان بولسام، — دەپ شەھەر تەرەپكە مېڭىپ كېتىپتۇ. ھەمراخان ئۆيىگە كېلىپ ئېرىگە بايقى ئادەمنىڭ ھەممە گېپىنى دەپ بېرىپتۇ. ئاچچىقىنى باسالماي ھەسناخۇن ئۇ ئادەمنى ئىزدەپ شەھەرگە كىرىپتۇ. ئۇ قورسىقىنى تويغۇزۇش ئۈچۈن بىر ئاشخانغا كىرىپ نېمە يېسەم بولار كىن دەپ ئويلىنىپ ئولتۇرسا، بىر كىشى ئىشىكتىن كىرىپلا:

— ئاشپەز خېنىم. ماڭا تېتىغۇدەك نېمىلىرى بار، — دەپ سورايتۇ.

— يولۇ بار، گۆش بار، مانتا بار. يەنە...

— مانتىلىرى قىزىقمۇ؟ — دەپ سورايتۇ ئۇ ئادەم ئاشپەزنىڭ گېپىنى بۆلۈپتېپ، — قىزىق بولسا بىر تال ئەكەلسە يەپ باقاي، تېتىپ قالسا ئاخشاملىققا كېلەي، قالغىنىنى...

گەپنىڭ نەدىن باشلىنىپ نەگە كېتىۋاتقىنىنى پەملەپ قالغان ئاشپەز ئايال جاۋاب بەرمەيلا قويۇپتۇ. ئۇ ئادەم باشقىلاردىن ھېيىقمايلا:

— ئەزىزلىرى بارمۇ-يا؟ — دەپ سورايتۇ.

— ئېرىم يوق.

— بولماپتۇ، بولماپتۇ. دېھقانغا يەرمۇ ھەم، خوتۇن كىشىگە ئەرمۇ ھەم دېگەن گەپ بار. سىلە...

— بىرى ئالىمەن دەپ كەلمىسە ئۆزۈمچە تېگەي دەپ بارالامتىم؟ دەپتۇ ئايال ئۇنىڭ ئاغزىنى تاتلاپ.

— كەلمىگىنى ياخشى بوپتۇ. مەنلا ئالاي سىلنى، — دەپتۇ ئۇ ئادەم.

ھەسناخۇن ئۇ ئادەمنىڭ گەپ-سۆزلىرىگە، بوي-تۇرقىغا، كىيىملىرىگە قاراپ، «ھەمراخان گېپىنى قىلغان ماز ئادەم مۇشۇكەن» دەپ ئويلاپ، ئۇ كىشىگە:

— ئۆزلىرى بەك شوخ، خۇشخۇي ئادەمكەنلا، ئىسىملىرى نېمىكىن؟ ئۆيلىرى نەدىكىن؟ — دەپ سوئال قويۇپتۇ. ئۇ كىشى:

— مېنىڭ ئىسىم رازىق. لەقىمىم خۇشخۇي. ئۆيىمىز ماخمۇت باينىڭ مەھەللىسىگە يېقىن، — دەپتۇ.

— مەن سىلنى ياقىتۇرۇپ قالىدىم، كىشىنى زېرىكتۈرمەيدىكەنلا، بىزنىڭ ئۆيىگە بارىلى، مەن سىلنى مېھمان قىلاي، قىزىق گەپلىرى بىلەن مېنى قانغۇچە كۈلدۈرۈپ قويغايلا، — دەپتۇ ھەسناخۇن.

قانداق قىلارمەن دەپ ئۆكسۈپ-ئۆسۈپ يىغلىغىلى تۇرۇپتۇ. يىغلاپ-يىغلاپ بىر چاغلاردىن كېيىن، تەقدىرگە تەن بېرىپ يىغلاشتىن توختاپتۇ. ئۇ ئېرىنىڭ ئاخىرەتلىك ئىشلىرىنى قانداق قىلىشىنى ئويلىنىپ قايغۇرۇپ ئولتۇرسا، ئىشىك ئېچىلىپ ھەسناخۇن خۇشال-خۇرام ھالدا گۆس-گۆس دەسسەپ كىرىپ كەپتۇ. ھەمراخان دەسلەپتە كۆزىگە ئىشەنمەپتۇ. ھەسناخۇننىڭ قېشىدا بالىسىنى سۆيۈپ ئولتۇرغىنىنى كۆرۈپ ئاندىن ئەقلى جايغا كەپتۇ. ئۇ ھەيران بولغان ھالدا ئېرىدىن:

— توۋا خۇدايىم، يولۋاسنىڭ ئاغزىدىن قانداق ساق قالدى؟ — دەپ سوراپتۇ.
ئەسلىمە، ھەسناخۇن ھەمراخاننى ئېشەككە مىندۈرۈپ ۋىتالىشىپ ئۈزىتىپ قويۇپلا يولۋاسنىڭ ئالدىغا كېلىپ:

— مېنى يەي دېسەڭ يېيەلەيسەن. بىراق، مېنى سەۋەبسىزلا يېسەڭ ئارماندا كېتىمەن. بىرەر ئىشتا مېنى يېگىپ ئاندىن يېسەڭ پېشانەمدىن كۆرەتتىم، — دەپتۇ. يولۋاس قايسى ئىشتا مۇسابىقىلىشىشىنى ھەسناخۇننىڭ ئىختىيارغا قويۇپتۇ. ھەسناخۇن ھەمراخاننى شەھەردىن قايتۇرۇپ كېلىش ئۈچۈن ئېشەكنى ھەيدەپ ئۆيىدىن چىققاندا يولدا بىر ئىشقا لازىم بولۇپ قالار دەپ بىر ئارغامچىنى، خوتۇنۇمنىڭ سىڭلىسى ئىچىپ باقسۇن دەپ كىچىك بىر خالتا قېتىقنى قويىغا سېلىۋالغانىكەن. يولۋاس ئىختىيارنى ھەسناخۇنغا تاپشۇرغاچقا، ھەسناخۇن:

— ئىككى ئىشتا مۇسابىقە قىلايلى. بىرىنچىسى يەرنىڭ ئۈچىيىنى، ئىككىنچىسى يەرنىڭ مېڭىسىنى تېپىشايلى. سەن يەڭسەڭ مېنى يېگىن، مەن يەڭسەم سېنى ئۆلتۈرۈپ تېرەڭنى سويۇۋالاي، — دەپتۇ. يولۋاس ھەسناخۇننىڭ گېپىگە قوشۇلۇپتۇ. چۈنكى، ئۇ چوقۇم يېڭىمەن دەپ ئويلىغانىكەن.

— سەن باشلىغىن، — دەپتۇ ھەسناخۇن يولۋاسقا. يولۋاس ئۆتكۈر تىرناقلىرى بىلەن يەرنى كولاشقا باشلاپتۇ. بىر ئادەم بويى كولاپتۇ، ئىككى ئادەم بويى كولاپتۇ، ئون ئادەم بويى، ھەتتا يىگىرمە ئادەم بويى كولاپتۇ. يولۋاس ھېرىپ تەرلەپ كۈچىدىن كېتىپ يېقىلغىلى تاس قاپتۇ. يېڭىلىپ قالسا تېرىسى سويۇلىدىغانلىقىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرۈپ يەنە كولاۋېرىپتۇ. ئاخىرىدا ئامالسىز يەرنىڭ

ئۈچىنىنى تاپالمىغىنىغا ئىقرار بوپتۇ.
— ئەمىسە مەن ئىزدەپ باقاي، — دەپتۇ ھەسناخۇن. ئۇ يولۋاس كولىغان كاتەككە چۈشۈپ، بىر دەم يەر كولىغان بولۇپ ئاغامچىنى سۆرەپ چىقىپ چاندۇرماي:

— بىر دەم چىدىغان بولساڭ زېمىننىڭ بۇ ئۈچىيىنى سەن تاپىدىكەن سەن دەپتۇ. يولۋاس زېمىننىڭ مېڭىسىنى تېپىش ئۈچۈن، بايا ئۆزى كولىغان چوڭقۇرلۇققا چۈشۈپ يەنە كولىغىلى تۇرۇپتۇ. ھېرىپ پۇت-قولدا جان قالمىغانلىقتىن «يەنە يېڭىلىپ قالىدىغان بولدۇم، لېكىن ئۇ مېنى ئۆلتۈرەلمەيدۇ، چۈنكى مەن ئادەمدىن نەچچە ھەسسە كۈچلۈكمەن» دەپ ئويلاپ:

— تاپالمىدىم، — دەپ ھۆركىرىگىنىچە چىقىپتۇ. ھەسناخۇن:

— ئەمىسە مەن ئىزدەپ باقاي، — دەپ چوڭقۇرلۇققا چۈشۈپتۇ. بىر دەم كولىغان بولۇپ خالتىدىكى قېتىقنى كۆتۈرۈپ چىقىپتۇ.

— بىر دەم چىدىغان بولساڭ، ساڭا ئۇچرايدىكەن، — دەپتۇ چاندۇرماي.

— كۈچۈڭ يەتسە مېنى ئۆلتۈرۈپ تېرەمنى سويۇۋال، — دەپتۇ يولۋاس ھۆركىرەپ.

— ياق! — دەپتۇ ھەسناخۇن، — مېنىڭ بۇ غەلبەمدە سېنىڭمۇ تۆھپەڭ بار. مەن سەن تەييارلىغان كاتەكنى ئازراقلا كولاپ بۇ نەرسىلەرنى تاپتىم.

يولۋاس ئۇنىڭ سەمىمىلىكىدىن تەسلىنىپ:

— بۇنىڭدىن كېيىن ئىنسانلارغا چېقىلمايمەن، — دەپ ۋەدە بېرىپتۇ. ھەسناخۇن يولۋاستىن قۇتۇلغىنىغا خۇشال بولۇپ ئۆيىگە بېرىپتۇ. بۇ ئەھۋاللارنى ئاڭلىغان ھەمراخاننىڭ ئەقىللىق ئېرىگە بولغان مۇھەببەت-ھۆرمىتى ھەسسەلەپ كۈچىيىپتۇ. ئىككىسى ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە بىر-بىرىگە سادىق بولۇپ خۇشال-خۇرام، بەختلىك ياشاپتۇ.

سۆزلەپ بەرگۈچى: قارىقاش ناھىيە ياۋا يېزا غاراللىق كەنتىدىن ئەخمەتتوختاخۇن

نەشرگە تەييارلىغۇچى: قارىقاش ناھىيە ياۋا يېزا جۈمە بازار كەنتىدىن دېھقان مەمەتباقى ساۋۇر

تەھرىرى: داۋۇت ئادىل

ھەلىمىخان

(چۆچەك)

ھەۋەس دەرياسىغا بېشى بىلەنلا شۇڭغۇغان نا شۇكۈر ئادەم ئىكەن، ئۇ ھىلىمىخانغا ئاچ كۆزلۈك بىلەن قاراپ قالغىنىنى ئۆزىمۇ سەزمەپتۇ. ھىلىمىخان ئۇنىڭ ئەلپازىنى كۆرۈپلا ئۆيىگە كىرىپ كېتىپ چىقمايلا قويۇپتۇ. ھېكىمبەگ يېنىدىكى ئىككى دورغىسىغا سەزدۈرۈپ قويماسلىق ئۈچۈن، گەپ قىلمايلا ئوردىغا كېتىپتۇ. ئەمما شۇنىڭدىن باشلاپ كۆڭۈل ئارامى بۇزۇلۇپتۇ. كېچىلىرى ئۇخلىيالماپتۇ، ئۇخلىسىمۇ ھىلىمىخان چۈشىگە كىرىۋاپتۇ. ھىلىمىخاننىڭ قىياقتەك قاشلىرى، تال-تال كىرىپىكلىرى، كىيىكىنىڭكىدەك كۆزلىرى، تولغان كۆكسى، چىۋىقتەك زىلۋا قامىتى، قاشتېشىدەك سۈزۈك بەدىنى ھېچكىمبەگنىڭ كۆزىگە كىرىۋېلىپ، يېڭىنى يېڭەن، ئىچكىنى ئىچكەن بولماپتۇ.

ھەلىمىخانمۇ ھېكىمبەگنىڭ ھامان بىر كۈنى بەز پۇرغان مۈشۈكتەك بۇ ئۆيگە پەيدا بولىدىغىنىنى پەملىگەنلىكتىن، ئېرىگە:

— ھەي مۇسۇلمان، قولۇڭلىدىكى يېپنى سېتىپ پاختا، ئوزۇق-تۈلۈك ئالغاندىن باشقا، ئازراق ئۇپا، ئەڭلىك، ئوسما ئەكىلىشىنى ئۇنتۇپ قالماڭلار، — دەپتۇ. ئېرى بازاردىكى ئىشلىرىنى تۈگىتىپ تېز قايتىپ كەپتۇ. ھىلىمىخان ئوسما بىلەن قېشىنى قارايتىپتۇ. ئەڭلىك بىلەن لەۋ، تىرناقلىرىنى قىزارتتى. ئۇپا بىلەن يۈزىنى

بۇنىڭدىن يۈز نەچچە يىل ئىلگىرى مۇشۇ يۇرتىمىزدا ھەلىمىخان ئاتلىق بىر ئايال ئۆتكەنىكەن. ئېرى ھېلىماخۇن خوتۇنىنىڭ گېپىدىن چىقمايدىغان خۇدا قۇلى ياۋاش ئادەم ئىكەن. ئۇلار غورىگۈل تۇرمۇشىنى ياخشىلاش ئۈچۈن تەر ئاققۇزۇشقا كېچە-كۈندۈز تەييار ئىكەن. ھىلىمىخان ھاردىم-تالدىم دېمەي چاق ئېگىرىپ، بىر كۈندە ئالتە سەر يىپ تەييارلايدىكەن. ئېرى يېپنى بازارغا ئاپىرىپ سېتىپ، پۇلغا پاختا، ئاش-ئوزۇق ئالىدىكەن. دە، ياماپ-يۆمەپ دېگەندەك سېرىقتال كۈن ئۆتكۈزىدىكەن. ئۇلار بىر-بىرىگە مېھرىبان، ۋاپادار بولغانلىقتىن، كۆڭلى خاتىرجەم، كۈنلىرى خۇشال-خۇرام ئۆتىدىكەن. شۇ سەۋەبتىن، ھىلىمىخان بارغانسېرى ھۆسنىگە تولۇپ چىرايلىقلىشىپ كېتىپتۇ. بىراق، تۇرمۇش ھەلەكچىلىكىدە ئەينەككە قارىغۇدەك ۋاقتى بولمىغاچقا، ئۆزىنىڭ بوي-تۇرقىنىڭ قاملاشقانلىقىنى، چىرايىنىڭ گۈزەللىكىنى بىلمەيدىكەن.

ئامبال ئوردىسىدا ھېكىمبەگ ئىسىملىك بىر ئەمەلدار بار ئىكەن، ئۇ كۈنلەرنىڭ بىرىدە باج-سىلىق سۈرۈشتۈرۈپ ھېلىماخۇننىڭ ئۆيىنىڭ ئالدىدىن ئۆتۈپ قاپتۇ. بۇ چاغدا ھىلىمىخان ھويلىسىدا يىپ ئېگىرىۋاتقان ئىكەن، ھېكىمبەگ بىر قاراشتىلا يۈرىكى «پىش» قىلىپ قاپتۇ، ھېكىمبەگ ئەللىك ياشلاردىن ئاشقىنى بىلەن

بەك يامان ئادەمتى، ئىككىمىزنى ئۆلتۈرۈۋېتىشتىن يانمايدۇ، - دەپتۇ. ھىلىمىخاننىڭ يىغلىغىنىنى كۆرۈپ ھېكمىبەگنىڭ بىر قورقۇشى ئون بوپتۇ.

- جېنىم خېنىم، ئۆزلىرى تېزىرەك بىر ئامال قىلالماسا؟ - دەپتۇ ھېكمىبەگ غال-غال تىترەپ تۇرۇپ. ھىلىمىخان ئالدىرىتىپ:

- ئەمەسە تېز كىيىملىرىنى سېلىپ يالىڭاچلىنىپ موزاينىڭ يېنىدا تۇرسىلا، مەن ئىلاجىنى قىلىمەن، - دەپتۇ. بەگ دەرھال بەجا كەلتۈرۈۋېتتۇ. ھىلىمىخان بەگنىڭ بوينىنى كۇلا بىلەن باغلاپ موزاي ئېغىلىدىكى قوزۇققا چىڭ چىڭ تۇرسا، ئېرى ئىشىكتىن ئۇدۇل ئېغىلغا كىرىپتۇ. ئەتىگەندە خوتۇنى بىلەن دېيىشۋالغىنى بويىچە:

- بۇ ئىككى موزاي نېمىشقا بىر-بىرىگە ئوخشىمايدۇ؟ - دەپ سوراپتۇ.

- سىلە سەپەرگە چىقىپ كەتكەندە كاللىمىز بوغاز ئىدىغۇ، تۆت يىلدا تۆتنى مۇزايلاپ، ئاخىرىدا بۇ يىل قوشكېزەك موزايلىدى. ماۋۇ تۈكسۈز تۇرغىنى بۇقا، تۈكى بارى غۇنچىن، بۇقا غۇنچىغا چېقىلىپ خاپا قىلدى، - دەپتۇ ھىلىمىخان.

- بۇقۇنى قوناقنى چىق بېرىپ سەمىرىتىپ قويۇپسىلە ئەمەسمۇ؟ - دەپتۇ ھىلىمىخان، - پىچىۋەتسەكلا ياۋاش ئۆكۈز بولىدۇ. مەن ئۇستىرا-پىچاقنى ئېلىپ كىرەي، - دەپ چىقىپ كېتىپتۇ، ھېكمىبەگ پىچىلىپ كېتىشتەك پاجىئەدىن قورقۇپ، پۈتۈن كۈچى بىلەن تارتىپ كۇلىنى ئۇزۇپ قېچىپ كېتىپتۇ، شۇ كېچىسى ئالەم قازاننىڭ قارىسىدەك قاراڭغۇ بولغانلىقتىن، ھېكمىبەگ ئەل كۆزىدىن خالىي قاپتۇ. ئاڭلاشلارغا قارىغاندا، ھېكمىبەگ ئۆيىدىن تالانغا چىقالماپتۇ، نومۇستىن يۈرىكى ئېچىشىپ يېتىپ قالغانچە ئۇ دۇنياغا سەپەر قىپتۇ، بىراق ھىلىمىخان بىلەن ھىلىمىخان بىر-بىرىگە سادىق بولۇپ ئۆمرىنى خۇشال-خۇرام، خاتىرجەم ئۆتكۈزۈپتۇ.

سۆزلەپ بەرگۈچى: قارقاش ناھىيە سايباغ يېزا كامپا كەنتىدىن سايىتاخۇن قارقاش ناھىيە توخۇلا يېزا ئوتتۇرا مەكتەپتىن ئەخمەتجان ئابدۇللا تەھرىرى: داۋۇت ئادىل

ئاقارتىپتۇ. ئاندىن ئېرىگە:

- ئوسمىدا قارايتتىم، ئەڭلىكتە قىزارتتىم، ئۇپىدا ئاقارتتىم، سىلە بازارغا بېرىپ قاراڭغۇ چۈشكەندە كېلىڭلار، مەن بۇقۇنى باغلاپ تەييار قىلاي. پىچىۋېتىلى، بولمىسا بىزنى ئۇسىدىغاندەك تۇرىدۇ، - دەپتۇ. ھىلىماخۇن خوتۇنىنىڭ مەقسىتىنى چۈشىنىپ بازارغا كېتىپتۇ. ئۇزۇن ئۆتمەي ھېكمىبەگ ھويلىغا كىرىپ كەپتۇ. ئۇ بېشىنى يەرگىچە ئېگىپ تازىم بەجا كەلتۈرگەندىن كېيىن:

- چىرايلىق خېنىم، ئۆزلىرى قايسى چىمەندە ئېچىلغان گۈلكىن؟ ئەرلىرى باركىن-يوقمىكىن؟ - دەپ سوراپتۇ.

- مەن ئەزگە تەككىلى بەش يىل، ئېرىم سەپەرگە چىقىپ كەتكىلى تۆت يىل، قازا قىلغانلىق خەۋىرى كەلگىلى ئۈچ يىل بولدى-دەپتۇ ھىلىمىخان كۆزلىرىدىن مۇسبەت ياشلىرىنى تۆككەن ھالدا:

- قازانغا ياغ لازىم، قاپاققا ياغ لازىم. مېنىڭ ئۆيۈمگە سىلىدەك نۇرلۇق چىراق لازىم. ماڭا تەگسىلە سېلىنى بېشىمدا كۆتۈرگەن بولاتتىم.

- ئۇنداق-مۇنداققا تەككۈم يوق. سىلىدەك ھېكمىبەگ ماڭا يوق. ئۇنى دەپ بۇنى دەپ ئىككىسى بىر ئۆيدە بولۇشقا كېلىشىپتۇ. كېلىشكىنى بويىچە ھېكمىبەگ تويلىق ئۈچۈن ئالتە يۈز تەڭگە تاپشۇرۇپتۇ. ئاندىن ئاخشاملىققا كېلىدىغان بولۇپ قايتىپ كېتىپتۇ. نەپسى تاقىلداپ كەتكەن ھېكمىبەگ قاراڭغۇ چۈشە-چۈشمەيلا ھىلىمىخاننىڭ ئۆيىدە پەيدا بولۇپتۇ، ھىلىمىخان ئۇنىڭ تون-پەرىجىلىرىنى سالدۇرۇپ ئاسقۇغا ئېلىپ قويۇپ، چاي قاينىتىشقا تۇتۇش قىپتۇ. ھېكمىبەگ سەۋر-تاقىتى توشقان ھالدا:

- ھەلىمە خېنىم، تېزراق ياتلى. چىدىيالىماي قالدىم، - دەپتۇ.

- ماقۇل، ئەمەسە مەن نىكاھ ئوقۇيدىغان موللامنى چاقىرىپ كىرەي، - دەپ ھىلىمىخان سىرتقا چىقىپ كېتىپتۇ. ھايال ئۆتمەي قايتىپ كىرىپ:

- ھەي ھېكمىبەگىم، ئەمدى قانداق قىلارمىز؟ بىزنىڭ ئادەم ھاياتكەن ئەمەسمۇ؟ يا بۇرۇن ئەمەس، يا كېيىن ئەمەس، يامان چاغدا كېلىپ قالدى. ئاچچىقى

تۆت قىز

(چۆچەك)

بۇرۇنقى زاماندا، مۇشۇ يۇرتتا، بىر جۈپ ئەر-خوتۇن ياشىغانىكەن. بۇلارنىڭ سەلىمە ئىسىملىك بىرلا قىزى بولغانىكەن. ئايىلار، يىللار ئۆتۈپ سەلىمە ئون يەتتە ياشقا كىرگەندە شۇنداق چىرايلىق بولۇپ كېتىپتۇكى، كۈن دېسە كۆزى، ئاي دېسە ئاغزى بار ئىكەن. سەلىمەنىڭ چىرايلىقلىقى ھەققىدىكى تەرىپلەر يەتتە ئىنقىلىغا پۇر كېتىپتۇ. قىزنىڭ ھۆسن-جامالىنى تاماشا قىلغىلى شەھەر-شەھەرلەردىن، يۇرت-يۇرتلاردىن نى يىگىتلەر كېلىپ ئىشقا ئوتىدا ئازابلىنىپتۇ. لېكىن قىزغا مۇھەببەت ئىزھار قىلىشقا پېتىنالمىي قايىتىشىپتۇ. كۈنلەرنىڭ بىرىدە سەلىمەنىڭ يۇرتى قاراشلىق دۆلەتنىڭ پادىشاھىمۇ ئوغلىنى ئەگەشتۈرۈپ، ئۇنى كۆرگىلى كەپتۇ. شاھزادە قىزنى كۆرۈپلا ئىشقا سەۋداسىدا ھوشىدىن كەتكىلى تاس قاپتۇ. پادىشاھ ئوغلىنى ئەگەشتۈرۈپ قايتىپ كېتىپتۇ. ئارىدىن بىر نەچچە كۈن ئۆتكەندىن كېيىن قىزنىڭ ئۆيىگە نۇرغۇن سوۋغا-سالاملارنى كۆتۈرگۈزۈپ ئەلچىلەرنى ئەۋەتىپتۇ. قىزنىڭ ئانىسى ئەلچىلەرگە:

— بىز يوقسۇل ئادەملەر، پادىشاھقا قۇدا بولغىدەك ھالىمىز يوق، پادىشاھ ئۆز لايىقىدىكىلەردىن قۇدا ئىزدەسە، رەنجىشمىسە، — دەپتۇ. ئەلچىلەر:

— شاھىمىز مەنەسەپ-مەرتىۋە سۆرۈشتۈرۈپ كەتمەيدۇ. ئۆزلىرىگە بولغان ئۈمىدى چوڭ. بىزنى نائۇمىد قايىتمىغايلا، — دەپ چىڭ تۇرۇۋاپتۇ. سەلىمەنىڭ ئاتا-ئانىسى ئاخىرى ماقۇل بولۇپتۇ. ئەتىسى قوشنىسىنىڭ ئۆيىدىن ئەلچى كىرىپ:

— بىز ئەزەلدىن بىر ئېرىقنىڭ سۈيىنى ئىچىپ، بىر مەھەللىدە تۇغۇلۇپ چوڭ بولغانلارمىز. بىز سىلىدىن قىز سوراپ كىردۇق، — دەپتۇ. سەلىمەنىڭ ئاتا-ئانىسى پادىشاھ بىلەن قۇدا بولۇشقا ماقۇل بولغانلىقىنى دەپ ئۇلاردىن ئەيۈ سوراپتۇ. ئەلچىلەر:

— سىلىگە پادىشاھ بولسا بولىدىكەن. قوشنا لازىم ئەمەسكەن، — دەپ رەنجىپ ئولتۇرۇۋاپتۇ. سەلىمەنىڭ ئاتا-ئانىسى تەڭلىككە چىدىيالماي:

— قېنى، ۋاقتى كەلسۇن، شۇ چاغدا بىر گەپ بولار، — دەپتۇ. ئەلچىلەر تەلپىمىز قوبۇل بولدى دەپ خۇشال-خۇرام قايىتىپتۇ. ئەتىسى سەلىمەنىڭ دادىسىنىڭ

ئىككى تۇغقىنى ئەلچى كىرگۈزۈپتۇ.

— سەلىمەنىڭ ئاتا-ئانىسى ئەھۋالىنى چۈشەندۈرۈپ:

— بالدۇرراق شەپە بېرىشمەيلا، باشقىلارغا ماقۇل دەپتىكەنمىز، گەپتىن يېنىۋالايلىمىز، — دەپتۇ.

— باشقىلار بىزدىنمۇ مۇھىمىدى؟ — دەپ چىڭ ئولتۇرۇۋاپتۇ ئەلچىلەر، — تۇغقانچىلىقنىڭ يۈز-خاتىرىسى يوقما؟ ئۆلۈپ قالساق بىر مازاردا ياتىمىزغۇ؟

— قېنى، كېيىن بىر گەپ بولار، — دەپتۇ سەلىمەنىڭ ئاتا-ئانىسى.

ئەلچىلەر بۇنى قوشۇلدى دەپ چۈشىنىپ، رازىمەنلىك بىلەن قايتىشىپتۇ. ئارىدىن ئۈچ كۈن ئۆتكەندىن كېيىن قىزنىڭ ئانىسىنىڭ ئاكىسى ئەلچى كىرگۈزۈپتۇ. ئەلچىلەر:

— ئاكىلىرى ئوغۇل چوڭ قىپتۇ، ئۆزلىرى قىز چوڭ قىپتىلا، — دېگەندەك گەپلەر بىلەن قۇدىلىشىش مۇددىئاسىنى ئىپادىلەپتۇ. قىزنىڭ ئاتا-ئانىسى:

— بۇرۇنراق ئېغىز ئېچىشمايلا، ئەمدى خەقكە قىلغان لەۋزىمىزدىن يېنىۋالمايمىز، رەنجىشمىسە، — دەپتۇ. ئەلچىلەر:

— خەق بىزدىن ئەزىمىدى؟ خەق ئالغان تويلىقۇنى بىزمۇ ئالايلىمىز. بىز تۇغقان ئەمەس دەپ تىلخەت يېزىپ بەرسە بولمىسا، — دەپ جاھىللىق بىلەن ئولتۇرۇۋاپتۇ. قىزنىڭ ئاتا-ئانىسى ئامالسىز ھالدا:

— كېيىن بىر گەپ بولسۇن ئەمەسە، — دەپتۇ. ئەلچىلەر بۇ گەپنى رازىلىق بىلدۈردى دەپ چۈشىنىپ خۇشال ھالدا قايتىشىپتۇ. شۇنداق قىلىپ بىر قىز ئۈچۈن تۆت ئۆيدە توي تەييارلىقى باشلىنىپتۇ تۆت ئۆيدىن: «كېلەر ھەپتىنىڭ چارشەنبە كۈنى مېھمانلىرىمىزنى باشلاپ ئۆيلىرىگە بارىمىز، كېلىننى يۆتكەپ كېلىمىز» دېگەن مەزمۇندا تۆت پارچە باغاقچە قىزنىڭ ئۆيىگە كەپتۇ. سەلىمەنىڭ ئاتا-ئانىسىنىڭ بېشى قېتىپ، گاڭگىراپلا قاپتۇ. شۇنداق سائەتلەرنىڭ بىرىدە ئۆيىنىڭ ئالدىغا بىر ساھىل كېلىپ:

— ھەق ئالالا ئىگەم، سەدىقە بالانى يەر، تۆۋە گۇناھنى يەر، سېخىيلەردىن بىر چىشلەم نان تىلەيمەن، — دەپتۇ. ئۆي ئىگىسى ساھىلنى ئۆيىگە باشلاپتۇ، ئالدىغا

داستىخان سېلىپ قورسقىنى توپغۇزۇپتۇ. بىر دەمتىن كېيىن ساھىل ئۆي ئىگىسىگە كۆز تىكىپ:

— سىلنىڭ كۆزلىرىدىن مەلۇم بىر ئىشقا باشلىرى قېتىپ قالغىنىنى بىلىپ قالدىم. دەرد-ئەھۋاللىرىنى ئاڭلاپ باقسام، مەندىن ياخشى مەسلىھەت چىقىپ قالسا ئەجەب ئەمەس، — دەپتۇ. سەلىمەنىڭ دادىسى يۇقىرىدىكى ۋەقەنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. ساھىل:

— بۇ ئىشنىڭ يولى ئاسان، باش قاتۇرغىدەك ئىش يوق، — دەپتۇ.

— بۇ ئاسان يولنى ماڭا كۆرسىتىپ قويغان بولسىلا، — دەپتۇ سەلىمەنىڭ دادىسى خۇرسەن بولۇپ.

— توي كۈنى قىزلىرى تۇرىدىغان ئۆيگە بىر مۇشۇك، بىر تەخەي، بىر چاشقانى ئەكىرىپ قويسىلا، كېيىنكى ئىشلاردىن چاتاق چىقمايدۇ، — دەپلا غايىب بولۇپ كېتىپتۇ ساھىل. سەلىمەنىڭ دادىسى ساھىلنىڭ خىزىر ئىكەنلىكىنى بىلىپ خۇشاللىقتىن بېشى ئاسمانغا تاقىشىپتۇ. چارشەنبە كۈنىمۇ كېلىپ قاپتۇ. سەلىمەنى ئانىسى ياساپ جابدۇپ ئايرىم ئۆيگە بىر مۇشۇك، بىر تەخەي، بىر چاشقان بىلەن ئەكىرىپ قويۇپتۇ. سەلىمەنىڭ ئاتا-ئانىسى كۆڭۈلسىزلىكتىن ساقلىنىش ئۈچۈن تۆت ئائىلىلىك قۇدىسىنى ئەتىگەندە، چۈشتە-كەچتە، ئاخشىمى كېلىشكە ئورۇنلاشتۇرۇپ قويغانىكەن. مېھمانلار نۆۋىتى بىلەن كېلىشكە باشلاپتۇ. داستىخانلار تەرتىپى بىلەن سېلىنىپ، غىزالار رەت-رېتى بىلەن كەلتۈرۈلۈپتۇ. نىكاھ ئوقۇتۇش ئۈچۈن قىزىمنى ئېلىپ چىقاي دەپ ئانىسى ئۆيگە كىرسە بىر-بىرىدىن ئارتۇق-كېمى يوق تۆت قىز ئولتۇرغۇدەك. ئانىسى ھەيران بولغان ھالدا قىزلاردىن بىرىنى يېتىلەپ چىقىپ نىكاھ ئوقۇتۇپتۇ. مېھمانلار قىزغىن كۈتىلىپ ئەدەپ بىلەن ئۈزۈنۈلۈپتۇ. چۈشنىكى، كەچنىكى، ئاخشامدىكى توپلارمۇ شۇنداق كۆڭۈللۈك ئۆتۈپتۇ.

ھەپتە ئۆتكەندىن كېيىن سەلىمەنىڭ ئاتا-ئانىسى قىزىنىڭ قايسى ئۆيگە بارغىنىنى بىلگۈسى كېلىپ قاپتۇ. شۇ كۈنى پادىشاھ قۇدىسى ئۇلارنى چايغا چاقىرىپتۇ. ئۇلار ئېسىل غىزالارنى يەپ كىكىرىشىپتۇ. دۇئادىن كېيىن سەلىمەنىڭ ئانىسى:

— بالىلار ئوبدان چىقىشىپ قالدىمىكىن، — دەپ سوراپتۇ. خانىش:

— ئوبدان چىقىشىپ قالدى، كېلىنمىز ئوڭلۇق چوڭ بوپتىكەن، بىراق كېچىلىرى مۇشۇكى دوراپ مياڭلاپ، ئوڭلىمىزنىڭ بەدىنىنى تاتىلاپ يارا قىلىۋەتتى.

بارا-بارا ئوڭلىشىپ قالار، — دەپتۇ. سەلىمەنىڭ ئاتا-ئانىسى «بۇ ئۆيدىكىسى مۇشۇك قىزىمىز ئىكەن» دەپ بىلىۋاپتۇ. ئەتىسى قوشنا قۇدىسى ئۇلارنى مېھمانغا چاقىرىپتۇ. تىنچ-ئامانلىق سورىشىپ كۆرىدە ئولتۇرۇپ بولغاندىن كېيىن سەلىمەنىڭ ئانىسى ئايال قۇدىسىدىن:

— قىزىمىز ئوبدان كۆنۈپ قالدىمىكىن ئۆيلىرىگە، — دەپ سوراپتۇ.

— كۆنۈپ قالدى. لېكىن، كېچىسى تەخەيدەك تېپىپ ئوڭلىمىزنى يېقىنلاشقىلى قويماپتۇ. ۋاقت ئۆتكەنسېرى يېقىنلىشىپ قالار، — دەپتۇ ئايال قۇدىسى. «تەخەي قىز مۇشۇ ئۆيدىكەن» دەپ ئويلاپتۇ سەلىمەنىڭ ئاتا-ئانىسى، كېيىنكى كۈنىسى ئۇلارنى دادا تەرەپ تۇغقان قۇدىلىرى مېھمانغا چاقىرىپتۇ، سەلىمەنىڭ ئانىسى ئەپلىك بىر پەيتنى تۇتۇپ:

— قىزىمىز ئۆيلىرىگە كۆنۈپ قالغاندۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.

— كۆنگىلى تۇردى، — دەپتۇ ئايال قۇدىسى، — بىراق كېچىلىرى چاشقاندا كىتىرلاپ كۆرپە-ياستۇقلارنىڭ تېگىگە كىرىۋالدىغان ئەيىبى باركەن. كۆنگەنسېرى ئوڭلىنىپ قالار، — دەپتۇ قۇدىسى. سەلىمەنىڭ ئاتا-ئانىسى چاشقان قىزىنىڭ مۇشۇ ئۆيدىكىنى پەملىۋاپتۇ. يەنە بىر كۈن ئۆتكەندىن كېيىن ئانا تەرەپ تۇغقان قۇدىلىرى بۇلارنى چايغا تەكلىپ قىپتۇ. داستىخاننى يېغىش ئالدىدا سەلىمەنىڭ ئانىسى:

— قىزىمىز ئوبدان كۆنۈپ قالغاندۇ-ھە؟ دەپ سوراپتۇ.

— مۇشۇ ئۆيدە تۇغۇلغاندەكلا بولۇپ كەتتى كېلىنمىز، ئاش ئەتسە شۇنداق تەملىك، كىر يۇسا شۇنداق پاكىز، قىلغان ئىشىدىن ئېۋەن تاپقىلى بولمايدۇ، — دەپتۇ ئايال قۇدىسى. سەلىمەنىڭ ئاتا-ئانىسى ئۆزىمىزنىڭ قىزىمىز مۇشۇ ئۆيدىكەن دەپ بىلىپتۇ. سەلىمەنىڭ ئاتا-ئانىسى خىزىرنىڭ خەير-خاھلىقى بىلەن تۆت ئائىلە بىلەن قۇدا بولۇپ، ئىناق-ئىجىل ياشاپ، باي-باياشات تۇرمۇش كۆچۈرۈپ ئالەمدىن ئۆتۈپتۇ.

سۆزلەپ بەرگۈچى: قارىقاش ناھىيە ياۋا يېزا ئاچچىلىق كەنتىدىن ئەزىز

ئاخۇن

نەشرگە تەييارلىغۇچى: قارىقاش ناھىيىلىك كۆتۈرۈلۈپتىن مەينىگارخان تەھرىرى: مەتسېلىم مەتقاسم

ھەسەتخور ئاكا

(چۆچەك)

— يېرىم تاغار ئالتۇنغا ساتىمەن. ھېلىقى كىشى «يېرىم تاغار ئالتۇن بېرىپ بىر تاغار ئالتۇنغا ئىگە بولسام ماڭا يېرىم تاغار ئالتۇن پايدا چىقىدۇ ئەمەسمۇ؟» دەپ خۇشال بوپتۇ. دە، بىر تاغار كۆمۈرنى ساندۇقىغا تۆكتۈرۈۋېلىپ، يېرىم تاغار ئالتۇن قاچىلاپ بېرىپتۇ. سودىدا ئىمىتى كەلگەن قاسىم خۇشال ھالدا ئۆيىگە قايتىپتۇ. ئۇ قىممەت باھالىق جاھازىلارنى سېتىۋېلىپ ئۆيىنى ۋال-ۋۇل ياسىتىۋېتىپتۇ. ئاسىم ئۆكسىنىڭ ئۆيىنى كۆرۈپ ھەسەتخورلۇقتىن يۈرىكى ئېچىشىپ، سورايتۇ:

— مەن توققۇز يۈز دانە لىڭگىرتاق ياسىغىن دېگەننىم، ياساپ بولىدۇمۇ؟

— ياساپ بولغاندىم، ئىچى يامان بىر ئادەم بىر كېچىسى ئوت قويۇۋېتىپتۇ. ئۇنىڭ كۆمۈرلىرىنى بازارغا ئاپاردىم-دە، «لىڭگىرتاق كۆمۈرنى ئالىدىغانلار بارمۇ؟» دەپ توۋلىسام، خەقلەر تالىشىپ، دېگىنىمگە سېتىۋالدى. ھېسابلاپ باقسام لىڭگىرتاق ساتقاندىن ئۇنى كۆيدۈرۈپ كۆمۈرنى سانسى پايىدىسى كۆپ چىقىدىكەن، — دەپتۇ قاسىم.

ئاسىم ئۆيىگە بېرىپ بارلىق لىڭگىرتاقلارنى كۆيدۈرۈپ، كۆمۈرنى تاغارقا قاچىلاپ، ئېشىكىگە ئارتىپ بازارغا بېرىپتۇ. بازاردىكى بىرمۇ كىشى ئۇنىڭدىن: — تاغرىڭدىكى نېمە؟ — دەپ سوراپ قويماپتۇ. ئاخىرى ئۆزى:

— لىڭگىرتاق كۆمۈرى ئالىدىغانلار بارمۇ؟ — دەپ ۋارقىرىغىلى تۇرۇپتۇ. بازاردىكىلەر: — بۇ ئادەم ساراڭ بولۇپ قالغانمۇ، قانداق؟ — دەپ

قوشبۇلاق كەنتىنىڭ ئەگرېچوماق مەھەللىسىدە ئانىسى باشقا، دادىسى بىر ئاكا-ئۇكا ياشىغانىكەن، دادىسى قازا قىلىپ ئىككىلىسى ئانىلىرى بىلەنلا قايتۇ. ئىككىلىسى لىڭگىرتاق ياساشنى بىلىدىكەن، ئاكىسى ئاسىم پەمىسىز ھەم ھۇرۇن بولغاچقا، لىڭگىرتاقنى ئاز ياساپ، ئون پۇللىقنى بەش پۇلغا ساتىدىكەن. ئۆكسى قاسىم چېچەن ھەم ئىشچان بولۇپ، لىڭگىرتاقنى جىق ياسايدىكەن. ئون پۇللىقنى يىگىرمە پۇلغا ساتالايدىكەن. شۇ سەۋەبتىن قاسىم باي بولۇپ كېتىپتۇ، بۇنىڭغا ھەسرەتنى قوزغالغان ئاسىم بىر كۈنى ئۆكسىنىڭ ئۆيىگە كېلىپ:

— ئۇكام، مەن مىڭ دانە لىڭگىرتاققا خېرىدار تاپتىم. مەن يۈزنى ياساي، سەن توققۇز يۈزنى ياسىغىن، — دەپتۇ. قاسىم ماقۇل بولۇپ بىر ھەپتىدىلا توققۇز يۈز لىڭگىرتاقنى ياساپ بوپتۇ. ئاسىم كېچىسى شەپە چىقارماي كېلىپ، ئۆكسىنىڭ لىڭگىرتاقلارغا ئوت قويۇۋېتىپتۇ. قاسىم لىڭگىرتاقنىڭ كۆمۈرلىرىنى بىر تاغارقا قاچىلاپ ئېشەككە ئارتىپ شەھەرگە قاراپ يولغا چىقىپتۇ.

— ھەي ئۇكام، تاغرىڭدىكى نېمە ئۇ؟ — دەپ سورىغانلارغا:

— كۆرسە كۆمۈر، خەجلىسە ئالتۇن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. بىر كىشى بۇ گەپكە قىزىقىپ قېلىپ سورايتۇ:

— ئۇكام، بۇ نېمە دېگىنىڭ؟ — قارىسىلا كۆمۈرنىڭ ئۆزى، خەجلەيدىغان چاغلىرىدا ئالتۇنغا ئايلىنىدۇ.

— نەچچە پۇلغا ساتىسەن؟ — دەپ سورايتۇ ھېلىقى كىشى.

كۈلۈشۈپتۇ. ئاسم بۇ كوچىدىن ئۇ كوچىغا، ئۇ كوچىدىن بۇ كوچىغا بېرىپ: — لىڭگىرتاق كۆمۈرى ئېلىپ كەلدىم، كىم ئالىدۇ؟ — دەپ ۋارقىراۋىپتۇ. ھېچكىم «مەن ئالاي» دېمەپتۇ. ئاسم ئالدىنقىنى بىلىپ خاپا ھالدا ئۆيىگە قايتىپ كەپتۇ. ئەتسى قاسمنىڭ ئۆيىگە كېلىپ: — ئۇكام، سەن كېچىسى نەدە ئۇخلايسەن، ئاناڭچۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. قاسم: — مەن يەردە ياتىمەن. ئانام ساندۇق ئۈستىدە ياتىدۇ، — دەپتۇ. ئۇ ئاكىسىنىڭ بىكارغا سورىمىغانلىقىنى ھېس قىلىپ ئانىسى بىلەن ئورۇن ئالماشتۇرۇپ يېتىپتۇ. ئاسم كېچىسى كېلىپ قاسمنى بوغدۇم دەپ ئۆگەي ئانىسىنى بوغۇپ ئۆلتۈرۈپتۇ. قاتتىق ئۇيغۇدا ياتقان قاسم بۇنى سەزمەپتۇ. ئۇ ئەتسى سەھەر ئويغىنىپ قارىسا ئانىسى ئۆلۈك ھالدا ياتقۇدەك، بۇ ئاكىسىنىڭ شۇملۇقى ئىكەنلىكىنى پەملىگەن قاسم ئەتسى ئانىسىنى ئېشىكىگە مېنىدۈرۈپ، قولىغا ئاچا يۆلەپ خۇددى تىرىك ئادەمدەك ئولتۇرغۇزۇپ ئېشەكنى ھەيدەپ مېڭىپتۇ. بىر مۇنچە ماڭغاندىن كېيىن بىر باينىڭ خامىنىغا كېلىپ قاپتۇ. قاسم ئېشەكنى خامانغا ھەيدەپ قويۇپ، ئۆزى تام كەينىگە يوشۇرۇنۇپ ئولتۇرۇپتۇ. ئېشەك خامانغا يەنچىپ بۇغداينى يېگىلى تۇرۇپتۇ. باي: — ھاي مەزلۇم، ئېشىكىڭنى توسقىن، — دەپتۇ. ئېشەكنىڭ ئۈستىدىكى ئايال ئېشەكنى توسماي بېپەرۋالىق بىلەن ئولتۇرۇپتۇ. باي ئاچچىقلانغان ھالدا كېلىپ ئېشەكنىڭ سۆڭىكىگە بىرنى تەپكەنكەن، ئېشەك سىڭارىيان بولۇپ، ئۈستىدىكى ئايال موللاقلاپ يېقىلىپتۇ. قاسم يۈگۈرۈپ كېلىپ ئانىسىنىڭ بۇرغىغا ئالغىنىنى تۇتۇپ بېقىپ: — ۋاي ئانام، ۋاي جان-جىگىرىم ئانام، — دەپ بىر دەم ئۇھ تارتىپ يىغلىغاندىن كېيىن بايغا ۋارقىراپتۇ، — ئېشەكنى تەپمىگەن بولساڭ ئانام ئۆلۈپ قالمايتتى. باي قاتىل بولۇپ قېلىشتىن قورقۇپ: — پەس گەپ قىلىڭ، بىر كىم ئاڭلاپ قالمىسۇن. سىزگە يۈز چارەك بۇغداي بېرەي، داۋا قىلماڭ، — دەپتۇ. قاسم: — ياق، يامۇلغا ئەرز قىلىپ ئانام ئۈچۈن جانغا جان ئالمەن، دەپ چىڭ تۇرۇپتۇ. باي ئىككى يۈز چارەككە، ئاندىن ئۈچ يۈز چارەككە ئۆرلەپتۇ. قاسم يەنىلا

ئۇنىماپتۇ. باي: — خاماندىكى بۇغداينىڭ ھەممىسىنى بېرەي، — دېگەنكەن، قاسم: — تاغىرىم بولمىسا، نېمىگە قاچىلايمەن بۇغداينى؟ — دەپتۇ. — تاغىرىم مەن بېرەي. — ۋاي ئانام، ۋاي مېھرىبان ئانام، — دەپ يىغلاپتۇ قاسم، — باي سىزنى ئۆلتۈرۈۋەتمىگەن بولسا، ماڭا بۇ خاپىلىقلار يوقتى، بۇ بۇغدايلارنى ئۆيىگە قانداق توشۇپ بولارمەن؟ — يىغلىماڭ ئۇكام يىغلىماڭ، — دەپ يىلىنىپتۇ باي، — بۇغداينى ئۆزۈم توشۇپ بېرەي. شۇنداق قىلىپ باي تاغلارنى ئۆزى چىقىرىپ، ئېشەك-كالىلارغا ئارتىپ، بىر خامان بۇغداينى قاسمنىڭ ھويلىسىغا تىزىپ بېرىپتۇ. بىر نەچچە كۈندىن كېيىن ئاسم ئۆكسىنىڭ ئۆيىگە كېلىپ تاغلارنى ساناپ بېقىپ: — بۇغدايلىرىڭ مىڭ چارەكتىن ئاز ئەمەسكەن. تەدىن تاپتىڭ؟ دەپ سوراپتۇ. قاسم: — بىر كېچىسى ئانامنى ئۆلتۈرۈۋەتكەن ئىكەنسىز، ئانامنىڭ ئۆلۈكىنى بازارغا ئاپىرىپ قەنەرگە ئاستىم. «ئانا گۆشى ئالدىغانلار بارمۇ؟» دەپ توۋلىسام، بازارغا كەلگەنلەرنىڭ ھەممىسى بەس-بەس تاللىشىپ سېتىۋالدى. قوينىڭ گۆشىدىن ئون باراۋەر قىممەت سېتىپ پۇلىسىغا مۇشۇ بۇغداينى ئالدىم، — دەپتۇ. ئاسم بۇ ئوبدان سودا ئىكەنغۇ دەپ ئىلھاملانىپ ئۆيىگە بېرىپتۇ. كېچىسى ئۇخلاۋاتقان ئانىسىنى بوغۇزلاپ ئېشىكىگە ئارتىپ بازارغا ئاپىرىپتۇ. پارچىلاپ قەنەرگە ئېسىپ بار ئاۋازى بىلەن: — ئانا گۆشى ئالدىغانلار بارمۇ؟ — دەپ ۋارقىرىغىلى تۇرۇپتۇ. بۇنى ئاڭلىغانلار: — قانداق ۋەھشىي ئادەم بۇ، — دەپ غەزەپلىنىپ ئۇنى مۇشتىلىغىلى تۇرۇپتۇ. ئاسم ئۇلاردىن مىڭ مۇشەققەتتە قۇتۇلۇپ قېچىپ كېتىپتۇ. «ھەسەتخورنىڭ ھەسرەتى كۆپ» دېگەن ھېكمەت شۇنىڭدىن قالغانىكەن. سۆزلەپ بەرگۈچى: قارىقاش ناھىيە سايباغ يېزا كامپا كەنتىدىن ئابدۇرېشىت قۇربان نەشىرگە تەييارلىغۇچى: قارىقاش ناھىيە ياۋا يېزا جۈمە بازار كەنتىدىن دېھقان مەمەتساقى ساۋۇر تەھرىرى: داۋۇت ئادىل

يېتىمنىڭ پادشاھ بولۇشى

(چۆچەك)

ئىختىيار قىلىپ بەردىڭ. ئەمدى چىدىماسلىق قىلىپ قايتۇرۇپ ئالامتىڭ؟- دەپتۇ. بىر يۈتۈم سۇ، بىر چىشلەم نان بەرمەپتۇ. مۇنۇكۇم ساقى بىلەن باقىدىن ئايرىلىپ قالسا، يىرتقۇچ ھايۋانلارغا يەم بولۇپ كېتىشىدىن ئەنسىرەپ، بىللە ماڭماسلىققا ئامالى بولماپتۇ. قورسىقى بەك ئېچىپ كەتسە دەرەخ قوۋزىقىنى چايناپتۇ. ئۇلار مېڭىپ-مېڭىپ كەڭ قومۇشلۇق ئارىسىدىكى كۆركەم ساراينى كۆرۈپتۇ. بۇلار ساراينغا ئورۇنلاشقاندىن كېيىن، ساقى بىلەن باقى ئېسىل-غىزالار بىلەن قورسىقىنى توپغۇزۇپ كىكىرىشىپتۇ. مۇنۇكۇم تۈكۈرۈكنى يۈتۈپ بىر بۇلۇڭدا يىغلاپ ئولتۇرۇپتۇ. بۇ ساراينىڭ ئىگىسى پەرىزات قىز مۇنۇكۇمدىن:

- سىز نېمىشقا يىغلايسىز؟ - دەپ سوراپتۇ. مۇنۇكۇم پۇل، ئوزۇق-تۈلۈكنىڭ يوقلىقىنى، باقى بىلەن ساقىنىڭ يۈزسىزلىك قىلغىنىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. پەرىزات قىز مۇنۇكۇمغا ئىچ ئاغرىتىپ ئۇنى ئاشخانىسىغا باشلاپ غىزالاندۇرغاندىن كېيىن، خۇرجۇننىڭ ئىككى يېيىغا نان-توقاچ قاپىقىغا سۇ قاچىلاپ بېرىپتۇ. ئاندىن بىر چاي خالتىسىنى مۇنۇكۇمغا بېرىپ:

- ئەگەر خاپىلىق تارتىپ قالسىڭىز، «پەرىزات قىزنىڭ ئەمرى» دەپ قوللىڭىزنى بۇ خالتىغا سالىسىڭىز، يېتەرلىك ئالتۇن-كۈمۈش ئالالايسىز، - دەپتۇ. ساقى بىلەن باقى «پەرىزات قىز ئۇنىڭغا نېمە بەردىكىن، بىزگە نېمە بەرەركىن؟» دەپ ئىشىكىنىڭ يوقىقىدىن قاراپ تۇرۇپتۇ، پەرىزات قىز بۇنى كۆرۈپ قېلىپ بىرىگە بىر قالپاق، بىرىگە بىر جىلىتكە بېرىپتۇ. ئۈچ يىگىت پەرىزات قىزغا تەشەككۈر بىلدۈرۈپ يولغا راۋان بولتۇ. ئۇلار ناخشا بىلەن روھلىنىپ، چۆچەكلەر بىلەن يولنى قىسقارتىپ بىر نەچچە كۈندىن كېيىن كاتتا بىر شەھەرگە يېتىپ كەپتۇ. ئۇنىڭغىچە مۇنۇكۇمنىڭ نانلىرى تۈگىگەن ئىكەن. ئۇ «پەرىزات قىزنىڭ ئەمرى» دەپ چاي خالتىسىغا قول سالغان ئىكەن، بىر سىقىم ئالتۇن چىقىپتۇ. ئالتۇننى پۇلغا ئايلاندۇرۇپ يېڭۈسى بارنى يەپتۇ، ئىچكۈسى بارنى ئىچىپتۇ. ئاش-ئوزۇقى ئاللىقاچان ئاخىرلىشىپ قالغان باقى بىلەن ساقى:

- ئاداش مۇنۇكۇم، بىز خىزمىتىڭدە بولايلى، بىزنى ئاچ قويمىڭلار. - دەپ يالۋۇرۇپتۇ. ئاق كۆڭۈل، رەھىمدىل

تارىخ باياۋانلىرىنى كېزىپ، يىراقلارغا نەزەر تاشلاپ، چۆچەكلەردىن قەلئە ياسىغۇچىلارنىڭ سۆزلەپ بېرىشىچە، بۇنىڭدىن ناھايىتى ئۇزاق زامانلار ئىلگىرى، كۈسەن دۆلىتىنىڭ مەھەللىلىرىدىن بىرىدە ئاتا-ئانىسى ئۆلۈپ كەتكەن بىر يىگىت بولغانىكەن. بۇ يىگىت تولمۇ ياۋاش، مۇلايم بولغانلىقتىن، بۇنى بوزەك قىلىدىغانلار كۆپ ئىكەن، بۇ يىگىتنى پەرۋىش قىلىدىغان ئادەم بولمىغانلىقتىن، بېشىنى يارا بېسىپ تاز بولۇپ قالغانىكەن. باشقىلار ئۇنى «مونۇكۇم تاز» دەپ قىچقىرىدىكەن. ئۇ ئۆزىنىڭ كەمسىتىلگىنىدىن بىزار بولۇپ باشقا يۇرتلارغا كېتىش نىيىتىگە كېلىپتۇ. ئۇ بىر كۈنى خۇرجۇنغا نان - توقاچ، قاپىقىغا سۇ قاچىلاپ يولغا چىقىپتۇ. ماڭا - ماڭا بىر چۆلگە بېرىپ قايتۇ. بۇ يەردە يول ئىككىگە ئايرىلغان ئىكەن. يىتىم يىگىت قايسى يولغا مېڭىشنى بىلمەي ئىككىلىنىپ تۇرغاندا، ياش قۇرامى ئۇنىڭغا باراۋەر كېلىدىغان ئىككى يىگىت پەيدا بولتۇ - دە، ئۇنىڭدىن:

- ئېتىڭلار نېمە ئاداش؟ - دەپ سورىغان ئىكەن، يىتىم يىگىت:

- مېنىڭ ئېتىم مۇنۇكۇم، سىلەرنىڭ ئېتىڭلارچۇ؟ - داپ سوراپتۇ. ئۇ ئىككىسى:

- مېنىڭ ئېتىم باقى.

- مېنىڭ ئېتىم ساقى، - دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. باقى مۇنۇكۇمدىن:

- ئاداش نەگە كېتىۋاتسىلەر؟ - سوراپتۇ.

- بارىدىغان جايىمنى بىلمەيمەن. تەۋەككۈل دەرياسىغا كېمەمنى سالىدىم. ئاقىۋىتىم قانداق بولاركى - دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. ساقى:

- بىزمۇ نەگە بېرىشىمىزنى بىلمەيمىز، بىللە ماڭايلى، - دەپتۇ. شۇنداق قىلىپ ئۇلار سەپەرداش بولۇشۇپتۇ. يول بويى مۇنۇكۇم ساقى بىلەن باقىدىن نان، سۇلىرىنى ئايماپتۇ. بىر نەچچە كۈندىن كېيىن مۇنۇكۇمنىڭ يەيدىغان - ئىچىدىغىنى تۈگەپتۇ. ئۇ باقى بىلەن ساقىغا:

- سۇ نېنىڭلاردىن ماڭمۇ بېرىڭلار دەپتۇ. ساقى بىلەن باقى:

- بىز سەندىن سۇ، نان تەلەپ قىلىمدۇق، ئۆزۈڭ

ئامال قىلىپ بۇ قىزنىڭ رەسىمىنى قولغا چۈشۈرۈپ مۇنۇكۇمنىڭ ئالدىغا كەپتۇ. مۇنۇكۇم بۇ قىزنىڭ رەسىمىنى كۆرۈپ :

— مەن چۈشۈمدە كۆرگەن قىز دەل مۇشۇ، دەرھال پادىشاھنىڭ ئالدىغا بېرىپ، مېنىڭ ئۇنىڭغا كۈيۈغۇل بولۇش ئارزۇيۇمنى ئىزھار قىلىڭلار، — دەپ باقى بىلەن ساقىنى بۇيرۇپتۇ. ئىككى خىزمەتچى سەپەرگە ئاتلىنىپتۇ. ئۇلار پادىشاھنىڭ ئوردىسى ئالدىغا كېلىپ بېشىنى ئېگىپ تۇرۇپتۇ. پادىشاھ بۇ ئەھۋالنى ئاڭلاپ دەرۋازىدىن چىقىپلا :

— سىلەر نېمە سەۋەبتىن بۇ يەردە تۇرىسىلەر؟ — دەپ سوراپتۇ. باقى بىلەن ساقى :

— بىزنىڭ خوجايىنىمىز جانابلىرىنىڭ قىزىغا ئۆيلەنمەكچى بولۇپ، بىزنى ئۆزلىرىنىڭ رازىلىقىنى ئېلىشقا ئەۋەتتى، — دەپتۇ.

— خوجايىنىڭلار كىم؟ — دەپ سوراپتۇ پادىشاھ.

— خوجايىنىمىزنىڭ ئىسمى مۇنۇكۇم، ئاتا-ئانىسى يوق يېتىم تاز، — دەپتۇ باقى بىلەن ساقى. پادىشاھنىڭ قەھرى-غەزىپى مىڭ گەز تۆرلەپ :

— قىزىمنى نى-نى شاھزادىلەرگە بەرمىگەن تۇرسام، سەنلەر ھەددىڭدىن ئېشىپ يېتىم ئوغلاق تازغا ئەلچى بولۇپ كېلىشتىڭمۇ؟ جاللات، مۇنۇ ئىككى گۇناھكارنى جەھەننەمگە ئۇزات! — دەپ ۋارقىراپتۇ. تۆت جاللات دەرھال كىرىپ ئۇ ئىككىسىنى سۆرەپ مېڭىپتۇ.

بىر ئاقساقال ۋەزىر ئارىغا چۈشۈپ :

— شاھ ئالىيلىرى بىلسۇنلەركى، ئەلچىگە ئۆلۈم يوقتۇر. ئۇلارنىڭ گۇناھىدىن كەچكىلا، — دەپتۇ.

پادىشاھ پەرمانىدىن يېنىپتۇ. ئىككى ئەلچى تىرىك قالغىنىغا خۇشال بولۇپ، يولدا ماڭغىچ مەسلىھەتلىشىپ مۇنۇكۇمنىڭ ئالدىغا :

— پادىشاھ شىكارغا چىقىپ كەتكەن ئىكەن، ئۇچرىشالمىدۇق، — دەپ كىرىپتۇ. مۇنۇكۇم ئىككى خىزمەتچىسىگە :

— پادىشاھ شىكاردىن چوقۇم قايتىپ كەلمەي قالمايدۇ، سىلەر ئۇ شەھەرگە يەنە بېرىپ پادىشاھ بىلەن بىر ئامال قىلىپ ئۇچرىشىڭلار، مەن خۇشال بولىدىغان جاۋاب ئېلىپ كېلىڭلار، — دەپتۇ. باقى بىلەن ساقى يەنە شەھەرگە بېرىپتۇ. پادىشاھ غەزەپ بىلەن :

— يەنە كېلىشىپ-سەنغۇ، جاندىن تويغان ئوخشاشماسەن؟ — دەپ ۋارقىراپتۇ.

— بىز ئۆزىمىزچە كېلىۋالمىدۇق، — دەپتۇ. ئەلچىلەر غال-غال تىترەپ تۇرۇپ- خوجايىنىمىزنىڭ بۇيرۇقى

— ماقۇل، ئىككىڭلار مېنىڭ خىزمەتكارىم بۇلۇڭلار، ئىش ھەققىڭلارنى ئالدىن بېرى، — دەپ ئون سەردىن ئالتۇن بېرىپتۇ. باقى بىلەن ساقى شەھەردە دۇكان ئېچىپ تىجارەت باشلاپتۇ. مۇنۇكۇم بىر كونا تامنىڭ تۈۋىدە يېتىپ ئۇخلاپ قاپتۇ، ئۇخلاۋېتىپ بىر چۈش كۆرۈپتۇ، چۈشىدە چىرايى ئايدىن چىرايلىق، كۈندىن نۇرلۇق قىزنى كۆرۈپ ئاشىق بولۇپ قاپتۇ. ئۇ ئويغىنىپ قارىسا، يېنىدا قىز يوق تۇرغىدەك، ئۇ دەرھال ئىككى خىزمەتكارىنى يېنىغا چاقىرىپ :

— مەن چۈشۈمدە بىر قىزنى كۆرۈپ ئەقلىمنى ئىشقى سەۋداسى قاپلىۋالدى. ئىككىڭلار شەھەرمۇ-شەھەر ئارىلاپ، مەن چۈشۈمدە كۆرگەن چىرايلىق قىزنى تېپىپ كېلىڭلار، يول كىراسىنى ئاشۇرۇپ بېرىمەن. — دەپتۇ. ئىككى خىزمەتكار :

— سىلەر چىرايلىق قىزغا ئۆيلىنىش ئۈچۈن ئېسىل كىيىملەرنى ئېلىپ ياسىنىڭلا. — دەپتۇ.

— مەن نېمە قىلىشىمنى ئۆزۈم بىلىمەن. — دەپتۇ مۇنۇكۇم. — سىلەر مەن چۈشۈمدە كۆرگەن قىزنى تېپىپ كېلىڭلار.

ئىككى خىزمەتكار يەتمىش بىر شەھەرنى ئارىلاپ، يەتمىش بىر قىزنى تاللاپ ئېلىپ كەپتۇ. مۇنۇكۇم قىزلارغا بىر-بىر ئىنجىكىلەپ سەپ سېلىپ چۈشىدە كۆرگەن قىزنى تاپالماپتۇ، قىزلارنىڭ بىرىنى ئاڭكەن دەپ، بىرىنى «سېرىقكەن» دەپ، بىرىنى «ئورۇقكەن» دەپ ھېچقايسىنى ياراتماپتۇ. ئىككى خىزمەتكار مۇنۇكۇمنى زاڭلىق قىلىپ :

— ئاداش، پەرزانتەك چىرايلىق قىزلارنى ئەرزىتمىدىڭلار، ئەمدى ئۇرۇن قۇلاق، كالتە قۇيرۇق، تۆت پۇتلۇق خوتۇندىن بىرىنى تاپساق بولغىدەك. — دەپتۇ. مۇنۇكۇم :

— سىلەر خوجايىنىڭلارغا بۇنداق ئەدەپسىز چاقچاق قىلماڭلار، سىلەر بارمىغان قايسى شەھەرلەر بار؟ — دەپ سوراپتۇ. باقى بىلەن ساقى :

— شەرق تەرەپتىكى بىر شەھەرگە تېخى بارمىدۇق. — دەپتۇ. مۇنۇكۇم ئىككى خىزمەتچىسىنى ئۇ شەھەرگە بېرىپ چىرايلىق قىزلارنى تاللاپ ئېلىپ كېلىشكە بۇيرۇپتۇ. باقى بىلەن ساقى ئۇ شەھەرگە بېرىپ قارىغۇدەك بولسا، بىر-بىرىدىن چىرايلىق قىزلار ناھايىتى چىققەن، لېكىن بۇ شەھەرنىڭ پادىشاھىنىڭ بىر قىزى بولۇپ گۈزەللىكتە تەڭدىشى يوقكەن. باقى بىلەن ساقى شاھنىڭ قىزى بىلەن كۆرۈشۈشكە جۈرئەت قىلالماي، بىر

بىلەن كەلدۇق.

پادىشاھ بۇ ئەلچىلەردىن قۇتۇلالمىدىغانلىقىغا كۆزى يېتىپ، قانداق قىلىشى توغرىسىدا ۋەزىر-ۋۇزىرلىرى بىلەن كېڭەش ئۆتكۈزۈپتۇ. ئاقساقال ۋەزىر :

— جانابى ئالىيلىرى، ئارتۇقچە بىئارام بولمىغايلار، كۈيۈغۇل بولغۇچىغا ئۈچ تۈرلۈك شەرت قويىمىز، ئەلۋەتتە ئۇ بۇ شەرتلەرنى ئورۇندىيالمايدۇ، شۇ باھانە بىلەن ئۇنىڭ بېشىنى تېنىدىن جۇدا قىلىمىز- دەپتۇ. بۇ مەسلىھەت پادىشاھقا خوپ يېقىپتۇ. پادىشاھ بىلەن ۋەزىرلەر مۇزاكىرىلىشىپ شەرتلەرنى مۇقىمداپتۇ. پادىشاھ ئەلچىلەرنى ئالدىغا چاقىرتىپ :

— سىلەر بېرىپ خوجايىنىڭلار مۇنۇكۇم تازغا ئېيتىڭلار، ئۈچ تۈرلۈك شەرتىم بار، ئۆزى كېلىپ ئاڭلىسۇن، — دەپتۇ. ئەلچىلەر شاھنىڭ ئالدىدىن ئامان-ئېسەن چىققىنىغا خۇشال بولۇپ كېچە - كۈندۈز يول يۈرۈپ مۇنۇكۇمنىڭ ئالدىغا كەپتۇ. مۇنۇكۇم باقى بىلەن ساقىنىڭ جاۋابىنى ئاڭلىغاندىن كىيىن، ھەرقانچە ئېغىر شەرت بولسىمۇ ئورۇنلاشقا بەل باغلاپ ئىككى خىزمەتچىسى بىلەن يولغا چىقىپتۇ. ئۇلار مېڭىپ-مېڭىپ بىر چۆلگە كەپتۇ. مورسىدىن تۆتۈن چىقىۋاتقان بىر ئېغىز ۋەيرانە ئۆيىنى كۆرۈپ سۇ ئىچىۋېلىش ئۈچۈن بۇ ئۆيگە كىرىپتۇ. ئۆي ئىگىسى دۈمچەك موماي ئۇلارغا سۇ بەرگەندىن كىيىن :

— نەگە ماڭدىڭلار بالىلىرىم؟ — دەپ سوراپتۇ. مۇنۇكۇم نەگە، نېمە مەقسەت بىلەن بارىدىغانلىقىنى ئېيتىپ بېرىپتۇ.

— ۋاي بالام، خەتەرلىك سىناققا دۇچ كەپسىز. — دەپتۇ موماي، — مەن ئەسلىدە پادىشاھنىڭ ئاشپىزى ئىدىم، بۇ پادىشاھ بىر بۈرگىنى ئادەمنىڭ قېنى بىلەن بېقىپ تۈگىدەك چوڭ قىلغان ئىدى، بۇ بۈرگىنى مەن بوغۇزلاپ تېرىسىنى سويۇپ بەرگەن ئىدىم، پادىشاھ ماڭا «بۇ ئىشنى ھېچكىمگە دېمەڭ» دېگەنتى، مەن بۇنى بىر تۇغىنىمغا دەپ ساپتىمەن. پادىشاھ بىلىپ قېلىپ مېنى مۇشۇ چۆلگە پالۋەتەن ئىدى، پادىشاھ سىزدىن «بۇ نېمىنىڭ تېرىسى» دەپ سورىشى مۇمكىن. سىز دەرھال جاۋاب بەرسىڭىز، مېنى ئېيتىپ بېرىپتۇ دەپ گۇمانلىنىپ كالىلانى چايدى. شۇڭلاشقا ئۇزۇن ئويلىنىپ جاۋاب بېرىڭ، مۇشۇ سىناقتىن ئۆتۈپ كەتسىڭىز قالغىنى ئاسان- دەپتۇ. مۇنۇكۇمنىڭ خۇشاللىقىدىن جېنى ئىچىگە پاتماي، موماينى رەھمەتكە كۆمۈۋېتىپ ئارغىماقتەك چاقىنىچە شەھەرگە يېتىپ بېرىپتۇ. شەھەر سىرتىدىن بىر ئېغىزلىق ئۆيىنى سېتىۋاپتۇ. بىر كۈن ھاردۇق ئېلىپ،

ساقاللىرىنى ئالدۇرۇپ، ئېسىل كىيىملەرنى كىيىپ پادىشاھنىڭ ئالدىغا كىرىپتۇ. ئۇنىڭ بېشىدىكى يارىلار ئاللىقاچان ساقىيىپ قويۇق چاچ ئۆسكەن ئىكەن، پادىشاھ كۆڭلىدىكى مۇنۇكۇم بىلەن ئالدىدىكى مۇنۇكۇمنىڭ ئوخشىمىغىنىغا قاراپ :

— مۇنۇكۇم دېگەن سىز ئەمەسقۇ دەيمەن، — دەپتۇ. بىر چەتتە قاراپ تۇرغان باقى بىلەن ساقى :
— جانابى پادىشاھى ئالەم، خوجايىنىمىز مۇنۇكۇم مۇشۇ- دەپتۇ.

— مەن قىزىمنى مەشھۇر شاھلارغا، نى-نى باتۇر شاھزادىلەرگە بەرمىگەن ئىدىم- دەپتۇ پادىشاھ- بۈگۈن قىزىمغا خېرىدار بولۇپ كەپسىز، بوپتۇ كېرەك يوق، ئۈچ شەرتىمنى تولۇق ئادا قىلالىسىڭىز مېنىڭ كۈيۈغۇلۇم بولالايسىز. شەرتلىرىمدىن بىرىنى ئادا قىلالىسىڭىز جاللاتلىرىم بېشىڭىزنى ئالىدۇ.

— قېنى دېنسىلە ئالىيلىرى، شەرتلىرىنى ئادا قىلىشقا تەييارمەن. دەپتۇ مۇنۇكۇم. پادىشاھ بىر تېرىنى ئۇنىڭ ئالدىغا تاشلاپ :

— بۇ نېمىنىڭ تېرىسى؟ — دەپ سوراپتۇ، مۇنۇكۇم ھاڭ- تاڭ قالغان قىياپەتتە تېرىنى سىلاپ بېقىپتۇ، يۇراپ بېقىپتۇ، كۆتۈرۈپ ئېغىرلىقىنى دەڭسەپ بېقىپتۇ. ئۇزاق ئويلىغاندىن كىيىن:

— پادىشاھى ئالەم، بۇ بۈرگىنىڭ تېرىسىكەن، — دەپتۇ. بۇ جاۋابنى ئاڭلاپ پادىشاھ ھوشىدىن كەتكىلى تاس قاپتۇ. ئۇ ئەقلىنى يېغىپ :
— ئەمدى ئىككىنچى شەرتىمنى ئادا قىلىڭ، — دەپتۇ مۇنۇكۇمغا.

— پادىشاھ ئالەم، ئىككىنچى شەرتلىرى نېمىكىن؟ — قىزىمنى راسا يىغلىتىپ ئارقىدىنلا كۆلدۈرۈڭ، — دەپتۇ شاھ ۋە قىزىنى ئالتۇن راۋاق ئۈستىدە ئولتۇرغۇزۇپ قويۇپتۇ. مۇنۇكۇم يۈز قەدەم كەينىگە يېنىپ يەڭلىرىنى شىمايلاپ مۇشتىنى تۈگۈپ غەزەپلەنگەن قىياپەتتە :

— ئاغزىڭىزغا ئون مۇشت ئۇرىمەن، يىغلىسىڭىز يۈز مۇشت ئۇرىمەن، — دەپ يۈگۈرۈپ كەلگەن ئىكەن، قىز قورقۇپ كېتىپ ئۇنىڭ يىغلىغان پېتى :

— خوش بولاي مېنى ئۇرماڭ، مېنى ئۇرماڭ، — دەپ يالۋۇرۇپتۇ. مۇنۇكۇم جايدا توختاپ :

— قورقىمىسلا خېنىم، سىلنى ئۇرغىچە ئۆزۈمنى ئۇرىمەن، چىداپ تۇرۇپ كۆزۈمنى ئۇرىمەن، كۆزۈم بولالمىسا يۈزۈمنى ئۇرىمەن- دەپ مەيدىسىگە بىر نەچچە مۇشت ئۇرغان ئىكەن، قىز ۋىلىقلاپ كۈلۈپتۇ. بۇنى كۆرگەن پادىشاھنىڭ كۆڭلى غەم ئەندىشە بىلەن بىئارام

بويۇتۇ.

— ئەمدى ئۈچىنچى شەرتىم، — دەپتۇ پادىشاھ. سىزگە قىرىق توشقان بېرىمەن، توشقانلارنى ئىنسان ئايىقى بارمايدىغان جاڭگالغا ئېلىپ بېرىپ قىرىق كۈن باقىسىز. شەرت شۇكى بىرىسىمۇ كەلمەيدۇ، بىرىسىمۇ كۆپەيمەيدۇ.

— خوپ بولغاي، — دەپتۇ مۇنۇكۇم. ئۇ تەييارلىقنى تاماملاپ قىرىق توشقاننى قۇمغا سولاپ يولغا چىقىپتۇ. بىر كېچە - كۈندۈز يول مېڭىپ، سۇلار شىلدىرلاپ ئېقىپ تۇرغان، ئوت - چۆپلەر قويۇق ئۆسكەن بىر جايغا كەپتۇ. ئۇ توشقانلارنى مۇشۇ يەردە بېقىش نىيىتىگە كەپتۇ. يانغا قارىسا بىر تۈپ توغراقنىڭ تۈۋىدە بىر ئۆلۈك ئۆچكە ياتقىدەك، مۇنۇكۇم ئۆچكىنىڭ تېرىسىنى سويۇپ يۇڭىنى ئادالەتتە، توغراقنىڭ پۇتىدىن بىرنى ئېگىپ گەردىش ياساپتۇ، گەردىشكە ئۆچكە تېرىسىنى تارتىپ داپ كىرىپتۇ. مۇنۇكۇم داپنى چالغىلى تۇرۇپتىكەن، ھەپتىدىن بىرى نەغمە - ناۋا ئاڭلىيالمىي زېرىكىپ قالغان توشقانلار قۇما ئىچىدە سەكرىشىپ ئۇسسۇل ئوينىغىلى تۇرۇپتۇ، مۇنۇكۇم قۇمىنىڭ ئىشىكىنى ئېچىۋېتىپ داپنى چىلىۋېرىپتۇ، توشقانلار قۇمىدىن قۇتۇلغىنىغا خۇشال بولۇپ ئېچىلىپ - يېپىلىپ ئۇسسۇلغا چۈشۈپتۇ. مۇنۇكۇم داپنى چىلىپ ھارغاندا، توشقانلارمۇ ئۇسسۇلدىن توختاپتۇ، مۇنۇكۇم:

— رەھمەت توشقانلىرىم، ئەمدى كەڭ - تاشا يايلاڭلار. ئېسىڭلاردا بولسۇنكى ئەتراپىمىزدا بۆرە، تۈلكىلەر بار، يىراققا كېتىپ قالساڭلار سىلەرمۇ جېنىڭلاردىن ئايرىلسىلەر، پادىشاھ مېنىڭمۇ بېشىمنى كېسىدۇ، داپ ئاۋازىنى ئاڭلىساڭلار دەرھال كېلىپ ئالدىمغا تىزىلىڭلار، — دەپتۇ. شۇنداق قىلىپ توشقانلار داپنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىسىلا مۇنۇكۇمنىڭ ئالدىغا تىزىلىپ ئۇسسۇل ئويناشقا ئادەتلىنىپتۇ. ئوتتۇز كۈن بولغاندا پادىشاھ خانىشقا:

— مۇنۇكۇم ئالدىنقى ئىككى شەرتنى ئاسانلا ئادا قىلىۋەتتى، قىرىق كۈن توشقاندا قىرىق توشقاننى تولۇق ئېلىپ چىقسا قانداق قىلارمىز؟ — دەپتۇ. خانىش:

— سىلە بىر كونا چاپاننى كىيىپ، كونا تەلپەك بىلەن يۈزلىرىنى نىقابلاپ، ساقاللىرىنى پاخپايتىپ، مايماق ئېشەككە مىنىپ، ئات كالىسىدەك ئالتۇننى ئېلىپ مۇنۇكۇمنىڭ يېنىغا بارغاندىن كىيىن، ئۇنىڭغا: «غوجام، مېنىڭ ئۆپكە كېسىلىم بار ئىدى، تېۋىپنىڭ ئېيتىشىچە، سىلىنىڭ توشقانلىرىدىن بىرنى يېسەم كېسىلىم ساقىيىدىكەن، بۇ ئالتۇننى سىلىگە بېرىي،

توشقانلىرىدىن بىرىنى ماڭا تۇتۇپ بەرسىلەر» دېسە ئۇ ئالتۇنغا پايلىماي سىلىگە بىر توشقان سېتىپ بېرىدۇ، شۇنىڭ بىلەن توشقاندىن بىرىنى كېمىيىپ مۇنۇكۇمنىڭ كالىسىنى چېپىشقا باھانە تېپىلىدۇ.

پادىشاھ خوتۇنىنىڭ دېگىنى بويىچە قىياپىتىنى ئۆزگەرتىپ مايماق ئېشەككە مىنىپ مۇنۇكۇمنىڭ يېنىغا بېرىپ قارىسا، مۇنۇكۇم ئۇخلاپ ياتقۇدەك. پادىشاھ ئۇنىڭ بېشىغا ئېگىشىپ تۇرۇپ:

— ھوي غوجام، ھوي غوجام، مەن سىلىنى ئىزدەپ كەلدىم - دەپتۇ. مۇنۇكۇم ئەسنەپ، كۆزلىرىنى ئۇۋۇلاپ ئويغىنىپتۇ. شاھنى تونۇغان بولسىمۇ تونۇمىغان بولۇۋېلىپ:

— نېمە ئىشلىرى بار ئىدى؟ — دەپ سوراپتۇ. پادىشاھنىڭ مەقسىتىنى ئاڭلىغاندىن كىيىن:

— مەن توشقان ساتالمايمەن، بۇ توشقانلار پادىشاھنىڭ، سىلىگە بىر توشقان سېتىپ بەرسەم پادىشاھ كالىمىنى تېنىمدىن جۇدا قىلىدۇ. — دەپ تۇرۇۋاپتۇ. پادىشاھ ئات كالىسىدەك ئالتۇننى بەرسىمۇ ئالغىلى ئۇنىماپتۇ، پادىشاھ يىغلاپ يالۋۇرغاندىن كىيىن مۇنۇكۇم:

— ئىنساننى ھاجەتتىن چىقىرىشۇ ساۋابلىق ئىش. بويۇتۇ، بىر توشقان بەرسەممۇ بېرەي، لېكىن بىر شەرتىم بار، — دەپتۇ. پادىشاھ خۇشال بولۇپ:

— ھەرقانچە ئېغىر شەرت بولسىمۇ ئورۇندايەن، — دەپتۇ. مۇنۇكۇم:

— كىيىملىرىنى سېلىپ ئېشەك بولۇپ ئۆمىلەيدىلا. مەن سىلىگە مىنىمەن، — دەپتۇ. پادىشاھ يازلىقتا ئايتاپ، قىشلىقتا جۇت - شۇنرغان كۆرمىگەنلىكتىن تېرىسى ئاق، سېمىزلىكتىن بەدىنى لىغىرلاپ تۇرىدىكەن. مۇنۇكۇم پادىشاھقا مىنىپ بۇياقتىن - ئۇياقتا، ئۇياقتىن - بۇ ياققا ھەيدەشكە باشلاپتۇ. پەستىن ئېگىزگە چىققاندا چىۋىق بىلەن كاسسىغا ساۋىداپمۇ قويۇپتۇ. شاھ چەكسىز خورلۇق ھېس قىلىسىمۇ بۇ يەردە ئۇنى ھېچكىم كۆرمىگەنلىكتىن تەسەللى تېپىپتۇ. ئۇ مۇنۇكۇم تۇتۇپ بەرگەن بىر توشقاننى قولغا ئالغاندا «بىر توشقان كېمەيدى. ئارمانىمغا يېتىدىغان بولدىم» دەپ خۇشاللىقنى باسالماي قاپتۇ. ئېشىكىگە مىنىپ توشقاننى قولتۇقىغا چىڭ قىسىپ يولغا چىقىپتۇ. ئېشىكى ئەللىك غۇلاچچە ماڭغاندىن كىيىن مۇنۇكۇم داپنى چالغىلى تۇرۇپتۇ. پادىشاھنىڭ قولتۇقىدىكى توشقان بىرلا كۈچەپ قېچىپ چىقىپ چاققانچە مۇنۇكۇمنىڭ ئالدىغا تىزىلغان توشقانلار قاتارىدىن ئورۇن ئاپتۇ.

ئېغىر. سىز كۆتۈرەلمەيسىز دەپ نەسەھەت قىلىسىمۇ تەرسالىق بىلەن:

— بارىمەن دېدىم بارىمەن. توشقاندىن بىرنى ئېلىپ چىقماي قويمايمەن -- دەپ تۇرۇۋاپتۇ. شاھ بىلەن خانىش ئۇنى ئامالسىز يولغا سېلىپ قويۇپتۇ، قىز بىر كېچە كۈندۈز ئېشەككە مىنىپ مۇنۇكۇمنىڭ يېنىغا بېرىپتۇ. مۇنۇكۇم ئۇنى ئىللىق چىراي بىلەن قارشى ئاپتۇ. قىزنىڭ ئىلتىماسىنىڭ تېگىگە يەتكەندىن كېيىن:

— سىزگە بىر توشقان بەرسەم پادىشاھ جېنىمنى ئالىدۇ، - دەپ ئات كالىسىدەك ئالتۇنغىمۇ نەزەر سالماپتۇ. قىز:

— نېمە دېسىڭىز شۇنى بېرەي، - دەپ يالۋۇرۇپتۇ. مۇنۇكۇم:

— كىيىملىرىڭىزنى سېلىپ مېنى مۇرادىمغا يەتكۈزۈڭ، - دەپتۇ. قىز:

— مەن تېخى توي قىلمىغان تۇرسام، سىزنى قانداقمۇ مىرادىڭىزغا يەتكۈزەلەيمەن؟ مۇشۇ گەپنىلا دېمەڭ، - دەپتۇ.

— ئەمەس مەندىن توشقان تەلەپ قىلماڭ - دەپتۇ مۇنۇكۇم.

قىز «بىر توشقانى قولغا كەلتۈرسەم، مۇنۇكۇمنىڭ بېشى ئېلىنىدۇ. شۇ چاغدىلا شاھزادىلەردىن بىرسىگە تېگەلەيمەن» دەپ ئويلاپ مۇنۇكۇمنىڭ تەلىپىگە ماقۇل دەپتۇ. چىرايى كۈز يوپۇرمىقىدەك سارغايغان قىزنىڭ كۆكرىكىگە سۇ سېپىپ ئۇنى ھوشىغا كەلتۈرگەندىن كېيىن، مۇنۇكۇم بىر توشقانى تۇتۇپ قىزغا بېرىپتۇ. قىز توشقانى قولتۇقىغا قىسىپ، ئېشىكىگە مىنىپ يولغا مېڭىپتۇ. ئۇ ئانچە ئۇزاققا بارمىغاندا مۇنۇكۇم داپنى چالغىلى تۇرۇپتىكەن، قىزنىڭ قولتۇقىدىكى توشقان بىر سىلكىنىپلا يەرگە چۈشۈپ، مۇنۇكۇمنىڭ ئالدىدىكى توشقانلار سېپىگە تىزىلىپ تۇرۇپتۇ، قىزمۇ مۇنۇكۇمنىڭ ئالدىغا قايتا بېرىشقا جۈرئەت قىلالماپتۇ، ئۇ ئۈمىدسىز، سولغۇن كەيپىياتتا ئاتا-ئانىسىنىڭ ئالدىدا پەيدا بولۇپ ھۆركىرەپ يىغلاپ كېتىپتۇ. شاھ بىلەن خانىش قىزنىڭ كۈز يوپۇرمىقىدەك سارغايغان چىرايىدىن ئەھۋالىنى چۈشىنىپتۇ. شاھنىڭ ۋەھىمىسى كۈچىيىپ يۈرىكى دۈبۈلدەپ ئۇيقۇسى ئازىيىپتۇ، ئىشتىھاسى كېمىيىپتۇ. ھايىتى-ھۈيت دېگۈچە قىرىق كۈن توشۇپ، مۇنۇكۇم قىرىق توشقان بىلەن شاھنىڭ ئالدىدا ھازىر بولۇپتۇ. شاھ ھەسرەتلىك نەپەس ئېلىپ ئىلاجسىز ھالدا:

— بوپتۇ. سىز كېتىپ ئىككى ئەلچىڭىزنى ئەۋەتىڭ، - دەپتۇ. مۇنۇكۇم ئۆيىگە بېرىپ باقى بىلەن ساقىغا:

پادىشاھ «مىڭ بالادا قولۇمغا كەلگەن ئامتىم قېچىپ كەتتى. يەنە بارسام مۇنۇكۇم ماڭا قانداق خورلۇقلارنى كۆرسىتەر؟ بۇ يەردىكى نان قېپى تۈلكە، بۆرلەر توشقانلاردىن بىرنىمۇ تۇتۇپ يېيەلمەپتۇ. شۇنىڭغا قارىغاندا... ھەي...» دەپ ئۈمىدسىزلەنگەن ھالدا شەھەر تەرەپكە يولغا چىقىپتۇ. ئۇ خاپا ھالدا ئۆيىگە كىرسە خانىش:

— توشقانى ئېلىپ چىقالدىمۇ؟ - دەپ سوراپتۇ. شاھ كۆزلىرى ياشقا تولغان ھالدا:

— مەندىن گەپ سورىماڭلار - دەپتۇ. خانىش: — سۆيۈملۈك شاھىم، ماڭا ئىجازەت قىلغايلا. مەن مۇنۇكۇمنىڭ يېنىغا بېرىپ چوقۇم بىر توشقان ئېلىپ چىقالايمەن - دەپتۇ.

— مۇنۇكۇمنىڭ شەرتى چىڭ، بارماڭلار - دەپتۇ شاھ. لېكىن خانىش گېپىدىن يانماي تەييارلىقلىرىنى پۈتتۈرۈپ يولغا چىقىپتۇ.

— ئېرىمگە بەرگەن توشقانلىرى قېچىپ كېتىپتۇ. ئېرىم توشقان يېمىسە كېسىلى ساقايمىتتى. نېمە دېسە شۇنى بەرسەم، توشقاندىن بىرنى تۇتۇپ بەرسە غوجام - دەپتۇ خانىش مۇنۇكۇمنىڭ ئالدىغا كېلىپ، مۇنۇكۇم: — بولمايدۇ. توشقاندىن بىرسى كېمەيسە شاھ كاللامنى چاپىدۇ - دەپتۇ كەسكىنلىك بىلەن. بۇ خوتۇن تولا يىغلاپ يالۋۇرۇۋەرگەنلىكتىن، مۇنۇكۇم:

— ماقۇل توشقاندىن بىرنى سېتىپ بېرەي. لېكىن ئۆزلىرى تۇتۇۋالسىلا - دەپتۇ. بۇ خوتۇن خۇشال بولۇپ توشقانلارنى قوغلىغىلى تۇرۇپتۇ مۇنۇكۇم بولسا گاھ ئۇ دۆڭدە، گاھ بۇ چوڭقۇرلۇقتا، ھېلى غەربتە، ھېلى شەرقتە دېپىنى دوڭگۈلدەتتىپ توشقانلارنى ئەگەشتۈرۈپ يۈرۈۋېرىپتۇ. توشقانلار تۇتۇق بەرمەي بۇ خوتۇننى ھاردۇرۇپ ئەرتىۋېتىپتۇ. بۇ خوتۇن:

— غوجام، مەن تۇتالدىم. ئۆزلىرى تۇتۇپ بەرگەن بولسىلا - دەپتۇ مۇنۇكۇمغا.

— نېمە ئامال مەن ھاجەتلىرىنى راۋا قىلاي دېدىم. لېكىن بىز ئىككى پۇتلۇق، توشقان تۆت پۇتلۇق، - دەپتۇ مۇنۇكۇم. شاھنىڭ خوتۇنى ئۆيىگە قۇرۇق قول كىرىپتۇ. پادىشاھ ئۇنىڭغا:

— مەن سىلنى بارماڭلار دېسەم ئۈنمىدىڭلار. مۇشۇنداق بولاتتى زادى - دەپتۇ. نۆۋەتتە قىزمۇ توشقاندىن بىرنى ئېلىپ چىقىش ئۈچۈن ئاتا - ئانىسىدىن ماقۇللۇق تەلەپ قىلىپتۇ. شاھ بىلەن خانىش: — جېنىم بالام سىز بارماڭ. مۇنۇكۇمنىڭ شەرتى

— ئەمدىكى سۆزۈم شۇكى، مەن بايلىققا قىزىمنىڭ خېرىدارغا تەڭ كېلەلمىگۈدەكمەن. خەزىنەمدە ئالتۇن-كۈمۈشلەر ئۇنچىۋالا جىق ئەمەس. تويىنى بەك چوڭ قىلمايلى، — دەپتۇ. ئۇيان تارتىشىپ، بۇيان تارتىشىپ تويىنىڭ ۋاقتى مۇقىمدىلىپتۇ. توي باشلىنىپ يەتتە كۈندىن كېيىن پادىشاھنىڭ داستىخنى ئاخىرلىشىپتۇ. مۇنۇكۇم شەھەر خەلقىگە:

— تويىنىڭ كېيىنكى ئوتتۇز كۈنىدە بارلىق يەپ-ئىچىش، ئويۇن-تاماشا مەنىدىن بولىدۇ، — دەپ جاكارلاپتۇ. تويىنىڭ داۋامىنى ئۆزىنىڭ قەسىر-سارىيىغا يۆتكەپ شۇ قەدەر مېھمان قىپتۇلەركى، توپ-ئوپ قوي-كالىلار سويۇلۇپ، ئاش-گۆشلەر ئارقا-ئارقىدىن تارتىلىپتۇ. مېھمانلار يېمىگەن غىزا، ئىچمىگەن شەربەت، قىلمىغان ئويۇن-تاماشا، شوخلۇق قالماپتۇ. قىرىقنچى ئاخشى مۇنۇكۇم شاھنىڭ قىزىنىڭ قولىدىن يېتىلەپ ھۇجرىسىغا كىرىپ كېتىپتۇ. توي بولۇپ ئۈچ ئاي ئۆتكەندىن كېيىن مۇنۇكۇمنىڭ خوتۇنى:

— ئاتا-ئانىمنى سېغىنىپ قالدىم، — دەپ ئېرىنىڭ رۇخسىتى بىلەن ئۆيىگە بېرىپتۇ. خانىش قىزى قايتىدىغان چاغدا:

— ۋاي بالام، ئېرىڭ نېمىگە تايىنىپ شۇنچە كۆپ بايلىققا ئىگە بولغانلىقىنى بىلدۈرۈپتۇ، — دەپتۇ. مۇنۇكۇمنىڭ خوتۇنى ئۇنىڭ قۇچقىدا يېتىپ:

— ھەي مۇسۇلمان، سىلە خەجەلەپ تۈگىمەيدىغان ئالتۇن-كۈمۈشلەرنى نەدىن تاپسىلەر؟ — دەپ سوراپتۇ.

— ھەي گالۋاڭ خوتۇن، — دەپتۇ مۇنۇكۇم، — ئاۋۋ قوزۇققا ئىلىقلىق تۇرغان چاي خالتىنى كۆرمىدىڭلىما؟ قولۇمنى سالساملا ئىچىدىن يېتەرلىك ئالتۇن-كۈمۈشلەر چىقىۋېرىدۇ. پۇل دېگەن سەتنى ئۇز قىلىدۇ، ئەگرىنى تۇز قىلىدۇ. ئەللىكىنى يۇز قىلىدۇ، شاھنىڭ قىزىنى مەندەك يېتىمغا خوتۇن قىلىدۇ، قىشلىقتا دۆۋە-دۆۋە ئوتۇن قىلىدۇ. مۇنۇكۇمنىڭ خوتۇنى پۇرسەت كۈتۈپ بىر كېچىسى چاي خالتىنى ئوغرىلاپ ئانىسىنىڭ يېنىغا بېرىۋاپتۇ. مۇنۇكۇمدىن ئايرىلسىلا خاسىيىتىنى يوقىتىدىغان بۇ چايخالتىسى خانىشقا قىلچە نەپ بەرمەپتۇ، لېكىن چايخالتىسىدىن ئايرىلىپ قالغان مۇنۇكۇم يول، باغ، قەسىر-سارىيلىرى غايىب بولۇپ كونا تاملىقتا يېتىپتۇ. ئۇ:

— خوتۇننىڭ ھېلىگەلىكىغۇ بۇ. خەپ! — دەپتۇ-دە ئىككى خىزمەتچىسىنىڭ يېنىغا بېرىپ:

— مەن ئەسلىدىكى نامراتلىقىمغا يېنىپ قالدىم. ماڭا

— پادىشاھنىڭ شەرتلىرىنى تولۇق ئادا قىلدىم. سىلەر بېرىپ توي تەييارلىقلىرىنى مەسلىھەتلىشىپ كېلىڭلار، — دەپتۇ. باقى بىلەن ساقى شاھنىڭ ئالدىدا تازىم قىلىپ تۇرۇپ:

— جانابى پادىشاھى ئالەم. تويىنىڭ تەييارلىقىغا قانداق تەلەپلىرى باركىن؟ — دەپ سوراپتۇ.

— خوجايىنىڭلارغا ئېيتىڭلار، — دەپتۇ پادىشاھ غادىيىپ تۇرۇپ، — ئوردامنىڭ ئالدىدىن ئۆيىڭىچە سەككىز غۇلاچ كەڭلىكتە يول ئالسۇن، يولنىڭ تېگىنى ئۈچ غۇلاچ ئېگىزلىتىپ، يولنىڭ يۈزىنى كۈمۈشتە تەكشى سۆۋۈسۈن، يولنىڭ ئىككى تەرىپىگە تۆت مىڭ تۈپ مېۋە كۆچتى كۆكلەتسۇن. يېڭىدىن قەسىر-ساراي سالسۇن. ئىچى ئالتۇن بىلەن، سىرتى كۈمۈش بىلەن سۆۋالسۇن، تۈۋرۈكلىرى مەرۋايىتتىن، دېرىزىلىرى ياقۇتتىن بولسۇن. بۇ ئىشلار بەش كۈندە تاماملانسۇن، يۇقىرىدىكى ئىشلاردىن قىلچە نۇقسان كۆرۈلسە، ياكى مۇددىتىدىن ئازراق ئۆتۈپ كەتسە تويىنى قىلمىغىنىمىز قىلمىغان.

باقى بىلەن ساقى پادىشاھقا سالام ياندۇرۇپ قايتىپتۇ. مۇنۇكۇم ئۇلارنىڭ جاۋابىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن:

— بۇ شەرتلەرنى جەزمەن ئورۇندىيالايمەن، — دەپتۇ. ئۇ شەھەرنىڭ ئىشلەمچىلەر بازىرىغا كىرىپتۇ.

ئالۋان-سېلىقنىڭ كۆپلۈكىدىن كۈرمىڭ ئادەم پاناھسىز ئىشلەمچىلەرگە ئايلىنىپ كەتكەنىگەن. مۇنۇكۇم باھادا ئىشلەمچىلەرنىڭ دېگىنىگە ماقۇل بولۇپ ئىككى مىڭ ئىشلەمچى بىلەن يول ياساشقا، ئىككى مىڭ ئىشلەمچى بىلەن مېۋىلىك كۆچەت سېلىشقا، ئىككى يۈز ئۇستا بىلەن ئۆي سېلىشقا باشلاپتۇ. خاسىيەتلىك چاي خالتىسى يېتەرلىك خىراجەت بىلەن تەمىنلەۋېرىپتۇ. ئۆي، يوللار تەلەپكە لايىق پۈتۈپتۇ، كۆچەتلەرمۇ رەتلىك تىكىلىپ، ھەر خىل مېۋىلەر شاخلار ئارىسىدا پارقىراپ كۆرۈنۈپتۇ. مۇنۇكۇم ئۇلارنىڭ ئىش ھەققىنى دېگىنىدىن ئارتۇق تارقىتىپ چىرايلىق ئۆزىنى قۇيۇپتۇ. ئۇ باقى بىلەن ساقىنى ئىش تۈگىگەنلىكىنى، پادىشاھنى كۆزدىن كۆچۈرۈشكە تەكلىپ قىلغانلىقىنى بىلدۈرۈشكە ئەۋەتىپتۇ.

باقى بىلەن ساقى مېۋىلىك باغنىڭ ئوتتۇرىسىدىن ياسالغان كۈمۈش يولدا مېڭىپ شاھنىڭ ئالدىغا كىرىپتۇ. شاھ ئۇلارنىڭ گېپىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن يۈرىكى شامال سوققان ياپراقتەك تىترەپتۇ. خانىشنى، ۋەزىر-ۋۇزىرالارنى باشلاپ چىقىپ قارىغۇدەك بولسا، يول بىلەن ئۆيىنىڭ يالت-يۇلت پارقىرىشىدىن ئۇلار كۆزلىرىنى ئاچالمىي قاپتۇ. ئەقلى لال، چىرايى سامان بولغان پادىشاھ باقى بىلەن ساقىغا:

ياردەم قىلىڭلار، - دەپتۇ. ساقى بىلەن باقى:

- ھەي ئاغىنە، بىزنى بەرگەن پۇلۇڭدىن چىقراق خىزمەتكە سالدىڭلا ئەمدى بىزدە ھەققىڭلار يوق، - دەپتۇ. مۇنۇكۇم:

- رەھىم قىلىڭلار ئاغىنەلەر، - دەپ يالۋۇرۇپتۇ. ساقى بىلەن باقى مەسلىھەتلىشىپ جىلتىكىنى ئۇنىڭغا بېرىپتۇ. پەرزات قىز بۇ جىلتىكىگە ھەم چىغ قالىققا ئەپسۇن ئوقۇپ مۇنۇكۇمنىڭ قولىغا ئۆتكەندىلا كارامىتىنى كۆرسىتىدىغان قىلىپ قويغانىكەن، مۇنۇكۇم جىلتىكىنى كىيىپ شۇنداق قارىسا، ئۇنىڭ ئالدىدا تۆت مىڭ لەشكەر قاتار-قاتار سەپ بولۇپ تۇرغىدەك. مۇنۇكۇم كۆڭلىدە «بۇ جىلتىكىنىڭ خاسىيىتى قالىتسەن» دەپ خۇشال بولۇپ، ئەسكەرلەرنى باشلاپ شاھ ئوردىسىنىڭ ئالدىغا بارغانىكەن، شاھ ۋەزىرلىرى بىلەن قاچ-قاچ بولۇپ شەھەرنى بىكارلاپ قويۇپتۇ. مۇنۇكۇم قىيىنچىلىقى بىلەن خوتۇندىن چايخالتىسىنى قولىغا ئېلىشى بىلەن يول، باغ، قەسىر-سارايلىرى ئەسلىگە كەپتۇ. مۇنۇكۇم خوتۇنى بىلەن ئۆيىگە قايتىپتۇ. ئۇ جىلتىكىسىنى سالغانىكەن، تۆت مىڭ ئەسكەر غايىب بوپتۇ. ئۈچ ئايدىن كېيىن خوتۇنى ئېرىدىن:

- دادام بىلەن ئانامنى كۆرگۈم كېلىپ قالدى، - دەپ رۇخسەت ئېلىپ ئۆيىگە بېرىپتۇ. ئانىسى:

- قىزىم، ئېرىڭ ئۇنچىۋالا ئەسكەرلەرنى نەدىن تاپقانلىقىنى سوراپ باققىن، - دەپتۇ. خوتۇنى ئېرىنىڭ قۇچىقىدا يېتىپ:

- ئەسكەرلەرنى نەدىن كەلتۈرۈپ نەگە ئەۋەتسەنلەر؟ - دەپ سوراپتۇ.

- جىلتىكىنىڭ خاسىيىتى بولماي نېمە؟ - دەپتۇ مۇنۇكۇم. خوتۇنى ئۇنىڭ ئۇخلاپ قالغان ۋاقتىدىن پايدىلىنىپ جىلتىكىنى ئوغرىلاپ ئۆيىگە كېتىپتۇ. مۇنۇكۇم باغ، يول، قەسىر-سارايلىرى غايىب بولۇپ، كونا تاملىقتىن ئويغىنىپتۇ. ئۇ باقى بىلەن ساقىنى ئىزدەپ تېپىپ، بېشىغا كەلگەن قىسمەتلەردىن شىكايەت قىلغاندىن كېيىن، ئۇلاردىن خەيرى خاھلىق قىلىشنى تەلەپ قىپتۇ. ئۇ ئىككىسىنىڭ ھېسداشلىقى قوزغىلىپ چىغ قالىقنى مۇنۇكۇمغا بېرىپتۇ. مۇنۇكۇم چىغ قالىقنى بېشىغا كىيىشى بىلەن ئۆزىگە كۆرۈنىدىغان، باشقىلارغا كۆرۈنمەيدىغان بولۇپ قاپتۇ. ئۇ بىر ئاشخانغا بېرىپ قورساقنى گۆش-پولۇ بىلەن راسا تويغۇزغاندىن كېيىن ئوردىغا كىرىپتۇ، پادىشاھ ھۇجرىسىدا ئۇخلاشقا ياتقانىكەن، مۇنۇكۇم ئۇنىڭ كۆكسىگە دەسسەپ سەكرىگىلى تۇرۇپتۇ. پادىشاھ ئۇنى كۆرەلمىگەنلىكتىن

نېمە ئىش بولغانلىقىنى بىلەلمەي:

- ۋايىجان كۆتۈرەلمىدىم. ۋايىجان، ئادەم بارمۇ؟ - دەپ ۋارقىرىغىلى تۇرۇپتۇ. ئېرىنىڭ ئەنسىز ئاۋازىنى ئاڭلىغان خانىش يۈگۈرگەنچە ھۇجرىغا كىرىپ ئېرىدىن باشقا ھېچكىمنى كۆرمەپتۇ. مۇنۇكۇم خانىشنى كۆرۈپ شاھنىڭ مەيدىسىگە تېخىمۇ قاتتىق دەسسەگىلى تۇرۇپتۇ. شاھ تېخىمۇ ئازابلىق ۋارقىرىغىلى تۇرۇپتۇ. خانىش «جىن چاپلاشقان ئوخشايدۇ، باشقا ئۆيگە يۆتكەي» دەپ ئادەم بۇيرۇپ كۆتۈرگەنچە يەنە بىر ھۇجرىغا ئېلىپ چىقىپتۇ.

- شۇكرى خۇدايىم، كاساپەت جىن تاس قالدى جېنىمنى ئالغىلى... دەپتۇ پادىشاھ خانىشقا، ئاندىن خانىشتىن يېنىدىن كەتمەسلىكىنى تەلەپ قىپتۇ. بىر دەمدىن كېيىن مۇنۇكۇم پادىشاھنىڭ ئىككى قولىدىن تۇتۇپ چاقپىلەكتەك چۆرگىلەتكىلى تۇرۇپتۇ. پادىشاھ:

- كىمسەن؟ مېنى ئارامىدا قوي، - دەپ ۋەھىملىك ۋارقىراپتۇ. خانىش ئېرىنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن ئۇنىڭ يېنىغا بارغانىكەن، مۇنۇكۇمنىڭ بىر شاپىلىقى بىلەن تامغا چاپلىشىپ قاپتۇ. مۇنۇكۇم بېشىدىن چىغ قالىقنى ئېلىپ ئۆزىنى ئاشكارىلاپتۇ-دە:

- ھوي قېرى، مېنى تونۇدۇڭمۇ؟ - دەپ سوراپتۇ. خانىش:

- تونۇدۇم، تونۇدۇم. سىلە كۈيۈڭلۈم مۇنۇكۇم غۇجامكەنلا، - دەپتۇ.

- چايخالتىمنى، جىلتىكىمنى، خوتۇنۇمنى دەرھال تاپشۇرمىساڭ ئېرىڭ بىلەن سېنى جەھەننەمگە ئۇزىتىپ قويىمەن، - دەپتۇ مۇنۇكۇم.

- ھازىر تاپشۇراي غوجام، ھازىر تاپشۇراي، - خانىش شۇنداق دەپ پالاقشىپ ھەممىنى جايىدا تاپشۇرۇپتۇ. مۇنۇكۇمنىڭ كۈمۈش يوللىرى، مېۋىلىك باغلىرى، قەسىر-سارىيى ئەسلىگە كەپتۇ. ئۇ ئۆيىدە خوتۇنى بىلەن ئۈچ ئاي بىللە تۇرغاندىن كېيىن خوتۇنى:

- ئانام بىلەن دادامنى سېغىنىپ قالدىم، - دەپ ئېرىدىن رۇخسەت ئېلىپ ئۆيىگە بېرىپتۇ. بۇ قېتىم ئانىسى قىزىنى قاتتىق ساۋىداپ:

- چايخالتىنى، جىلتىكىنى، چىغ قالىقنى بىراقلا ئوغرىلاپ كەل، - دەپ ئەۋەتىپتۇ. تېخىچە مۇنۇكۇمدىن قۇتۇلۇپ بىرەر شاھزادىگە ياتلىق بولۇش خىيالىدا يۈرگەن بۇ خوتۇن كۆڭلىگە خىلمۇ خىل ھىلىلەرنى پۈكۈپ ئېرىنىڭ ئۆيىگە كەپتۇ.

- سىزنىڭ كارامىتىڭىز بەك تولىكەن، مەن سىزنىڭ خوتۇنىڭىز بولغىنىمغا بارغانسېرى خۇشال بولۋاتىمەن، مەندىن ھەقىقىي سىرىڭىزنى يوشۇرمىسىڭىز، دادام سىزنى

(2008- يىلى 0044- قوشۇمچە سان)

كېتىپتۇ. مۇنۇكۇم ئۇچرىغانلا ئەرلەرگە ئالما، ئاياللارغا نەشپۈت يېڭۈزۈپتۇ. شەھەر كوچىلىرى قوغلاشقان، تېپىشكەن، چىشلەشكەن، پومۇداقلاشقان ئايغىر، بايتالار بىلەن تولۇپ كېتىپتۇ. شاھنىڭ ۋاقتىدا ئۆيىگە قايتمىغانلىقىدىن ئەنسىرەپ ئۇنى ئىزدەپ چىققان خانىش كوچىدىكى سەنچىلىكنى كۆرۈپ ياقىسىنى چىشلەپلا قاپتۇ. ئۇ بىر دوكانداردىن شاھ بىلەن قىزىنى سورىغانىكەن، بىرى ئايغىر، بىرى بايتال بولۇپ قوغلاشقىنىچە تاغ تەرەپكە چىقىپ كەتكىنىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. «مۇنۇكۇمنىڭ ئويۇندۇر بۇ» دەپ ئويلىغان خانىش ئوردىدىكى ۋەزىر- ۋۇزۇرلارنى يىغىپ:

— كىم شاھ بىلەن قىزىمنى تاغدىن قايتۇرۇپ كەلسە ئات كالىسىدەك ئالتۇن بېرىمەن، — دەپتۇ. ئەمما:

— مەن قايتۇرۇپ كېلىمەن، — دېگۈچىلەر چىقىپتۇ. ئاخىرى مۇنۇكۇمنى چاقىرتىپتۇ. مۇنۇكۇم خانىشنىڭ ئەمرىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن شاھانە تون، شاھانە ئات- مەپە تەلەپ قىپتۇ. تەلپى بەجا كەلتۈرۈلگەندىن كېيىن خانىشقا:

— شەھەردىكى چوڭ- كىچىك ئەمەلدارلار، بارلىق پۇقرالار مېنىڭ پادىشاھ بولۇشۇمغا ماقۇل بولمىغىچە پادىشاھ بىلەن قىزى ئايغىر، بايتال بولۇپ تاغدا قوغلىشىپ يۈرۈپتۇ، — دەپتۇ. خانىش ھەممە ۋەزىر- ۋۇزۇرلارنى، پۇقرالارنى مۇنۇكۇمنىڭ پادىشاھ بولۇشىغا ماقۇل كەلتۈرۈپ تىلخەت يازدۇرۇپتۇ. ئاندىن مۇنۇكۇمنىڭ تەلپى بىلەن چايخالتا، چىغ قالپاق، جىلتىكلەرنى قايتۇرۇپ بېرىپتۇ. كۈمۈش يوللار، مېۋىلىك باغلار، قەسىر- سارايلار ئەسلىگە كەپتۇ. مۇنۇكۇم ئايغىرلارغا ئالما قېقى، بايتالارغا نەشپۈت قېقى يېڭۈزگەن ئىكەن، ئەزىلىك، ئاياللىق سۈپىتى ئەسلىگە كەپتۇ، مۇنۇكۇم ئۆزىنى شاھ دەپ جاكارلاپ خەزىنىلەرنىڭ ئاچقۇچلىرىنى، شاھلىق تىغىنى تاپشۇرۇۋاپتۇ، ئەسلىدىكى پادىشاھنى ئات باقارلىققا، قىزىنى دېدەكلىككە ئورۇنلاشتۇرۇپتۇ. باقىنى ۋەزىرلىككە، ساقىنى خەزىنە باشقۇرۇشقا قويۇپتۇ. ئۆزىگە ۋاپادار بىر قىزنى نىكاھىغا ئېلىپ قىرىق كۈن توي قىپتۇ، شەھەرنى ئادىللىق بىلەن سوراپ، يۇرتنى ئاۋاتلىققا، پۇقرالارنى باياشاتلىققا يۈزلەندۈرۈپتۇ.

سۆزلەپ بەرگۈچى: قارىقاش ناھىيىلىك ۋەتەنپەرۋەرلىك تازىلىق كومىتېتىدىن ياقۇپ مەڭلىك
نەشرگە تەييارلىغۇچى: قارىقاش ناھىيىلىك مەدەنىيەت يۇرتىدىن مۇھەممەتئىمىن قۇربان
تەھرىرى: داۋۇت ئادىل

تەخت ۋارىسى قىلماقچى بولدى، — دەپتۇ مەلىكە ئېرىغا. مۇنۇكۇم لام- جىم دېمەپتۇ. لېكىن، بۇ خوتۇن ناز- كەرەشمە تورلىرىنى كەڭ يېيىپ، ئىشقى- مۇھەببەتنىڭ شەربەتلىرى بىلەن ئېرىنى مەست قىلىۋېتىپتۇ. مۇنۇكۇم شېرىن ئۇيقۇغا غەرق بولغاندا، خوتۇنى شەپە چىقارماي ئورنىدىن تۇرۇپ چىغ قالپاق، جىلتىكە، چايخالتىلىرىنى ئوغرىلاپ دادىسىنىڭ ئوردىسىغا بېرىۋاپتۇ. مۇنۇكۇم ئويغىنىپ ئۆزىنىڭ كونا تام تۈۋىدە ياتقىنىنى كۆرۈپتۇ. ئۇ ئۆزىنىڭ ساددىلىقىغا پۇشايماق قىلىپ يىغلاپتۇ. باقى بىلەن ساقى ئۇنىڭ ياردەم سوراشلىرىغا پىسەنتمۇ قىلماپتۇ. مۇنۇكۇم ئاچلىقتىن ئۆلۈشكە رازى بولۇپتۇكى تىلەمچىلىك قىلىشتىن نومۇس قىپتۇ. ئەتىدىن باشلاپ ئىشلەمچىلەر بازىرىغا بېرىپ پۇل تېپىش نىيىتىگە كەپتۇ. ئۇ كېچىسى ئۇخلاۋېتىپ بىر چۈش كۆرۈپتۇ. چۈشىدە ئاقساقال بوۋاي ئۇنىڭغا:

— سەن خوتۇنۇڭغا ئىشىنىپ نەس باستى. بۇ ھالىڭدىن قۇتۇلماي دېسەڭ سەھەر ئويغىنىپ قىبلە تەرەپكە قاراپ بىر كېچە- كۈندۈز يول ماڭغىن. شۇ چاغدا بىر باغقا يولۇقسەن. بۇ باغدا ھەرخىل مېۋىلەر ھەم مېۋە قاقلىرى بار، سەن ھۆل مېۋە يېمەي مېۋە قاقلىرىنى يەپ، شۇ باغقا پەرۋىش قىلساڭ خار بولماي ياشايسەن، — دەپتۇ. مۇنۇكۇم ئويغىنىپ قارىسا ئاقساقال بوۋاي كۆرۈنمەپتۇ. مۇنۇكۇم ھىممەت كەمىرىنى باغلاپ قىبلىگە قاراپ يولغا چىقىپتۇ. بىر كېچە- كۈندۈز يول ماڭغاندىن كېيىن راست دېگەندەك بىر باغنى كۆرۈپتۇ. ئۇ باغقا كىرىپ بىر تال نەشپۈت يېگەن ئىكەن، بايتالغا ئايلىنىپ قاپتۇ. «ھەي ئېسىت، مەن ئادەم ئىدىم، بايتال ئات بولۇپ قالىدىغۇ» دەپ نەشپۈت يېگىنىگە پۇشايماق قىپتۇ. ئۇ بىر تال نەشپۈت قېقى يېگەنىكەن، ئادەم سىياقتا قايتىپتۇ. ئۇ بىر ئىشنى كۆڭلىگە پۈكۈپ بىر سېۋەتكە ئالما بىلەن نەشپۈت، بىر سېۋەتكە ئالما قېقى بىلەن نەشپۈت قېقى قاچىلاپ شەھەرگە كىرىپتۇ. دە، شاھ كېلىدىغان يولنىڭ دوقمۇشىدا باققال بولۇپ ئولتۇرۇپتۇ. بىر ئاز ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن شاھ قىزىنى ئەگەشتۈرۈپ كەپتۇ. كونا چاپان، جۈل- جۈل تەلپەك كىيىپ تونۇغۇسىز بولۇپ كەتكەن مۇنۇكۇم ئۇلارنىڭ ئالدىغا كېلىپ:

— شاھ ئالىيلىرى يەپ باققا، — دەپ قېيناتىسىغا بىر ئالما، خوتۇنغا بىر نەشپۈت بېرىپتۇ. قوللىرىدىكى مېۋىنى يەپ بولۇپلا شاھ ئايغىرغا، قىزى بايتالغا ئايلىنىپ قاپتۇ. ئايغىر بايتالنى قوغلاپ، بايتال ئايغىرنى تېپىپ شەھەر رەستىسىنى پاراكەندە قىلىپ تاغ تەرەپكە چىقىپ

بېلىقچىنىڭ ئوغلى

(چۆچەك)

يەرگە چۈشۈپ ئۆلۈپتۇ. قۇش بالىلىرى خۇشاللىنىپ كېتىپ:

— ئەي ئادام زاتى، سەن بىزگە جەكسىز ياخشىلىق قىلدىڭ. بىز سېنىڭ شەپقىتىڭگە جاۋاب قايتۇرۇشىمىز كېرەك. ئانىمىزنىڭ كېلىدىغان ۋاقتى بولۇپ قالدى. بىز ئۇنىڭغا ئەھۋالنى سۆزلەپ بولغىچە بىر دەم يوشۇرۇنۇپ تۇرغىن، — دەپتۇ. قاسم بىر تۈپ قېرى توغراقنىڭ دالدىسىغا يوشۇرۇنۇپتۇ. ئۇزۇن ئۆتمەي شاۋقۇن - سۆرەنلىك ئاۋاز چىقىرىپ ئالتە غۇلاچ قانتى بار چوڭ بىر قۇش ئۇچۇپ كەپتۇ. دە، چىشلەپ كەلگەن گۆشنى تىتىپ بالىلىرىنىڭ ئاغزىغا ساپتۇ. بىر دەمدىن كېيىن پەسكە قاراپ:

— ئاۋۇ يىلاننى كىم ئۆلتۈردى؟ — دەپ سوراپتۇ. قۇش بالىلىرىنىڭ جاۋابىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن قاسمىنىڭ ئالدىغا ئۇچۇپ چۈشۈپ:

— ئەي ئادەم زاتى، مەن نەچچە يۈز قېتىم تۇخۇم توغۇپ چۈجە چىقىرىپ بولدۇم. بىراق، ۋەھشى يىلاننىڭ كاساپىتىدىن بىرمۇ چۈجەمنى قاتارغا قوشالماي يۈرىكىم زەرداپ بولۇپ كەتكەنىدى. سەن بىزنىڭ دۇنيادىن تۆگەپ كەتمەسلىكىمىز ئۈچۈن چوڭ دۈشمىنىمىزنى يوقىتىپ بەردىڭ. ئېيتقىنا، بۇ ياخشىلىقنىڭ ئۈچۈن ساڭا نېمە قىلىپ بېرەي؟ سېنىڭ نېمىگە ھاجىتىڭ بار؟ — دەپ سوراپتۇ.

— ھېچنەرسىگە ھاجىتىم يوق، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ قاسم.

— ھازىرچە ھاجىتىڭ بولمىسا، كېيىن بولۇپ قالار، — دەپتۇ قۇش، — مەن ساڭا پېيىمدىن ئۈچ تال پەي يولۇپ بېرىمەن. بېشىڭغا خەۋپ - خەتەر كېلىپ قالغاندا بىر تال پېيىمنى كۆيدۈرسەڭ مەن سېنىڭ قېشىڭغا پەيدا بولۇپ ھاجىتىڭنى راۋا قىلىمەن، — دەپتۇ.

قاسم قۇشنىڭ پەيلىرىنى يانچۇقنىغا سېلىپ، قۇش ھەم ئۇنىڭ چۈچىلىرى بىلەن خوشلىشىپ يولغا راۋان بولۇپتۇ. ئۇ مېڭىپتۇ، مېڭىپتۇ، بىر يەرلەرگە بارسا بىر تۈلكە ئۇنىڭ ئالدىدا قۇيرۇق شىپاڭلىتىپ:

— ئەي ياخشى يىگىت، مېنى قۇتقۇزۇۋال، — دەپ يالۋۇرۇپتۇ.

— نېمىدىن قۇتقۇزىمەن؟ — دەپتۇ.

— بىر رەھىمسىز ئوۋچى مىلتىقىنى ماڭا چەنلەپ ئىزىمدىن قوغلاپ كېلىۋاتىدۇ. مەن ئۆزۈم يالغۇز ئولجىغا چۈشۈپ قالسامغۇ كارى چاغلىق، يامىنى تۆت كۈچۈكۈم

بۇرۇننىڭ بۇرۇنىسىدا تارىم دەرياسىنىڭ بويىدا بىر بېلىقچى ياشىغانىكەن، ئۇنىڭ قاسم ئىسىملىك بىر ئوغلى بولغانىكەن. ئاتا - بالا دەرياغا تور سېلىپ بېلىق تۇتۇپ تىرىكچىلىك قىلىدىكەن، كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئىككىيلەن دەرياغا تور تاشلاپتۇ. تورنى يىغىپ قارىسا بىر تالمۇ بېلىق چىقماپتۇ. ئىككىنچى قېتىم تاشلىغان تورغىمۇ بېلىق چىقماپتۇ. ئۇلار:

— بۈگۈن بېلىقتىن رىزىمىز يوقكەن، قايتىلى، — دېيىشىپ مەيۈس ھالدا كەتمەكچى بولۇپتۇ. شۇ چاغدا دادىسىنىڭ خىيالىدىن بىر ئوي كېچىپتۇ، ئۇ:

— تەۋەككۈل قىلىپ يەنە بىر قېتىم تور تاشلاپ باقلى، — دەپتۇ، ئوغلى بىلەن تورنى كەڭ يېيىپ سۇغا تاشلاپتۇ، بۇ قېتىم تورغا چوڭ بىر بېلىق چىقىپتۇ. بۇ بېلىقنى تارتىپ قىرغاققا چىقىرىشقا ئاتا - بالا ئىككىيلەننىڭ كۈچى يەتمەپتۇ. دادىسى:

— سەن تورنى مەزمۇت تارتىپ تۇرغىن. مەن پالتا تېپىپ كېلەي، بېلىقنى پارچىلاپ ئالىي، — دەپتۇ - دە، ئۆيىگە كېتىپتۇ. بېلىق:

— ئەي يىگىت، رەھىم قىلىپ مېنى قويۇۋەتكىن، سېنىڭمۇ بېشىغا ئېغىر كۈنلەر كېلىپ قالسا، مەندىن ساڭا ياردەم يەتسە ئەجەب ئەمەس، — دەپتۇ. قاسم ئىچ ئاغرىتىپ بېلىقنى قويۇۋېتىپتۇ، دادىسى يېتىپ كېلىپ:

— بېلىق قېنى؟ — دەپ سوراپتۇ.

— قويۇۋەتتىم، — دەپتۇ قاسم. دادىسى تىرىكچى: قولىغا كەلگەن ئامەتنى چىڭ تۇتالمايدىغان لامزەللە بالا بولدۇڭ. كۆزۈمدىن يوقالغىنا، — دەپ ھاقارەتلەپتۇ. قاسم دادىسىدىن يامانلاپ تەنھا مېڭىپتۇ، مېڭىپتۇ، خېلى ئۇزاق ماڭغاندىن كېيىن ھېرىپ كېتىپ، بىر تۈپ توغراق تۈۋىدە ئارام ئېلىشقا ئولتۇرۇپتۇ. بىر دەمدىن كېيىن ئۇنى ئۇيقۇ بېسىپتۇ، — بىراق قۇش بالىلىرىنىڭ ۋەھىملىك چىرقىراشلىرىدىن ئويغىنىپ كېتىپتۇ. قارىسا چوڭ بىر يىلان ئالدىدىكى توغراققا يۈگىلىپ يۇقىرىغا چىقىۋاتقىدەك. توغراق شاخلىرى ئارىسىدىكى چاڭگىدا ياتقان بىر جۈپ قۇش بالىسى يىلاندىن قورقۇپ ھەسرەتلىك سايىراۋاتقانىكەن. يىلان قۇش چاڭگىسىغا تېخىمۇ يېقىنلىشىپ بىر غېرىچلا ئارىلىق قاپتۇ. قاناتلىرىغا تېخى پەي چىقىمىغان قۇش بالىلىرى بىچارىلەرچە نالە - پەرياد قىلىشقىلى تۇرۇپتۇ. قاسم قۇش بالىلىرىغا ئىچ ئاغرىتىپ يېنىدىكى بىر تاشنى قولىغا ئېلىپلا يىلاننىڭ بېشىغا نەقەلەپ ئېتىپتۇ. يىلان شۇئان

دېگەن ھېكمەت بار. شەرتىڭىزنى ئورۇندىيالايمىز ئۆلۈپ كەتسەم جېنىمغا رازىمەن، لېكىن ئۆرۈمگە ئىشەنچىم بار، — دەپتۇ قەتئىيلىك بىلەن.

— ياھ، سېنىڭ گېپىڭنىڭ چوڭلۇقىنى! — دەپتۇ قىز، — ئەنە ئەتىگەندە يوشۇرۇنغىن. ئەنە كەچكە سېنى تاپالمىسام سېنىڭ ئەمرىڭدە بولۇشقا رازىمەن.

ئەتىسى ئەتىگەندە قاسىم بېلىقنىڭ تاپىلىغىنى بويىچە دەريا بويىغا كېلىپ ئۈچ قېتىم چاۋاك چېلىپتۇ. ھېلىقى بېلىق دەرھال دەريانىڭ قىرغىقىغا كېلىپ بېشىنى سۇدىن چىقىرىپ قاسىمنىڭ گېپىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن ئاغزىنى يوغان ئېچىپ قاسىمنى يۇتۇۋېتىپتۇ، كېيىن دەريانىڭ تېگىنى پويلاپ يىراقلاپ كېتىۋېتىپتۇ.

پادىشاھنىڭ قىزى جاھان ئەينىكىنى قولغا ئېلىپ جاھاننىڭ بۇلۇڭ-پۇشقاقلرىغىچە قاراپتۇ. يىگىت كۆرۈنمەپتۇ، قىز زېمىندىن تاغلارنى، چۆل-جەزىرلەرنى، ئورمانلىقلارنى، باغلارنى، ئېتىزلىقلارنى، ئۆڭكۈرلەرنى، ساي-جىلغىلارنى ئىنچىكىلەپ كۆزىتىپتۇ. يىگىت يەنە كۆرۈنمەپتۇ، «مەن ئاشۇ جۈندەكنىڭ خوتۇنى بولۇپ قالارمەنمۇ؟» دەپ ئەنسىرىگەن شاھ قىزى جاھان ئەينىكىنى قولغا ئېلىپ دەرياغا توغرىلاپتۇ.

— ئەنە ئۇ، — دەپتۇ قىز دەريانىڭ تاغ تېگىدىن ئاقدىغان يېرىگە يوشۇرۇنۇۋالغان چوڭ بېلىقنىڭ قورسىقىدىكى قاسىمنى كۆرۈپ، پادىشاھ ئاتارمەن-چاپارمەنلىرىنى ئىشقا سېلىپ بېلىقنى تورغا چۈشۈرۈپتۇ. چاپارمەنلەرنىڭ باشلىقى:

— ھەي بېلىق، قورسىقىدىكى يىگىتنى چىقىرىپ بەرگىن! بولمىسا سېنى قىلىچ بىلەن پارچە-پارچە قىلىۋېتىمىز، — دەپتۇ. بېلىق:

— مېنى پارچە-پارچە قىلىۋېتىشىڭلارغا رازى بولۇمەنكى، يىگىتنى چىقىرىپ بەرمەيمەن، — دەپتۇ. يىگىت بېلىققا:

— ئەي ۋاپادار بېلىقىم، مەن ئۈچۈن جېنىڭنى تىككىنىڭگە مەن ساڭا نەشەككۈر ئېيتىمەن. بىراق، ئىككىمىز بىراقلا ھالاك بولغىنىمىزدىن بىرىمىز بولساقمۇ تىرىك قالغىنىمىز غەنىيمەت. مېنى چىقىرىپ بەرگىن، مەن پېشانەمگە يېزىلغىنىنى كۆرەي، — دەپتۇ. بېلىق بىر دەم خىيال سۈرگەندىن كېيىن يىگىتنىڭ سۆزىگە قايىل بولۇپ ئاغزىنى يوغان ئېچىپتۇ، يىگىت سىرتقا چىقىپتۇ. چاپارمەنلەر قاسىمنى يالاپ شاھ قىزىنىڭ ئالدىغا ئەپكەپتۇ. شاھ قىزى:

— ئۆلۈمگە رازىمۇ سەن؟ — دەپ سوراپتۇ. — مىڭ مەرتىۋە رازى، — دەپتۇ قاسىم مەردانىلىق بىلەن. شاھنىڭ قىزى قاسىمنىڭ مەردلىكىدىن تەسىرلىنىپتۇ. باشقا يىگىتلەر تاغ كەينىگە، تامنىڭ دالدىسىغا، دەرەخ شاخلىرىغا، ئۆيىنىڭ قازناقلىرىغا، ساندۇقلارغا يوشۇرۇنۇپ ئاسانلا كۆرۈنۈپ قالغانىكەن،

باش-پاناھسىز قېلىپ ئۆلۈپ كېتىدۇ. مەن سەندىن مىڭ مەرتىۋە مىننەتدار بولاي، تۆت كۈچۈكۈم ئۈچۈن مېنى قۇتقۇزۇۋالغىن.

قاسىم تۈلكىگە ھېسداشلىق قىلىپ ئۇنى قېرى توغراقنىڭ كامپىرىغا يوشۇرۇپ قويۇپتۇ. بىر دەمدىن كېيىن ئوۋچى يۈگۈرۈپ كېلىپ:

— تۈلكە كۆردىڭىزمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ قاسىمدىن. — كۆردۈم. بۇ تەرەپتىن قېچىپ كەلگەن بىر تۈلكە ئۇچقانداك يۈگۈرۈپ ئۇ تەرەپكە كەتتى.

ئوۋچى خېلى يىراقلاپ كەتكەندىن كېيىن تۈلكە قاسىمنىڭ ئالدىغا كېلىپ:

— مەن سېنىڭ ياخشىلىقىڭغا قانداق جاۋاب قايتۇراي؟ — دەپ سوراپتۇ. — مەن سەندىن جاۋاب تاما قىلمىدىم. خالىس نىيىتىم بىلەن ياردەم قىلدىم.

تۈلكە قۇيرۇقىدىن ئۈچ تال تۈكنى يولۇپ قاسىمغا تۇتقۇرۇپ:

— مېنىڭ ياردىمىم كېرەك بولغاندا تۈلكىرىمدىن بىر تال كۆيدۈرسەڭ دەرھال يېنىڭغا كېلىمەن، — دەپتۇ. دە يولغا راۋان بولۇپتۇ. قاسىم مېڭىپتۇ، مېڭىپتۇ، بىر نەچچە كۈندىن كېيىن ئاۋات بىر شەھەرگە بېرىپ قاپتۇ. ئۇ بىر بوۋاينىڭ يىغلاپ كېتىۋاتقىنىنى كۆرۈپ:

— بوۋا نېمە سەۋەبتىن يىغلىدىڭىز؟ — دەپ سوراپتۇ.

— مېنىڭ بىرلا ئوغلۇم بار ئىدى. پادىشاھقا كۈيۈنغۈل بولمەن دەپ قىزىنىڭ شەرتىنى ئادا قىلالماي بېشىدىن جۇدا بولدى، — دەپتۇ بوۋاي. پادىشاھنىڭ قىزى ئۆزىگە توي قىلىش تەلپىنى ئىزھار قىلغانلارنى يوشۇرۇنۇشقا بۇيرۇيدىكەن، قىز جاھان ئەينىكى بىلەن قاراپ بىر كۈنگىچە تاپالمىسا ئۇ يىگىتنىڭ بېشىنى چاپىدىكەن. بىر كۈنگىچە ئۇ يىگىتنى يوشۇرۇنغان يېرىدىن تاپالمىسا ئۇنىڭغا نىكاھلىنىشىنى خالايدىكەن. يوشۇرۇنغان يېرىدىن تېپىلىپ قېلىپ بېشىدىن ئايرىلىپ قالغان يىگىتلەرمۇ ئاز ئەمەسكەن. قاسىم پادىشاھنىڭ ئالدىغا كىرىپ ئۇنىڭغا كۈيۈنغۈل بولۇش ئارزۇسىنى ئىزھار قىلىپتۇ. پادىشاھ قاسىمنىڭ تەقى-تۇرقىغا قاراپ ئۇنى مەنسىتمىگەن قىياپەتتە:

— ياش جېنىڭغا پايلىمايۋاتمەن، نىيىتىڭدىن يانساڭ بولارمىكىن! — دەپتۇ. قاسىم بېلىق، قۇش، تۈلكىلەرنى يادىغا كەلتۈرۈپ:

— ئىشەنچىم بولمىسا ئالدىلىرىغا كىرمەيتتىم، — دەپتۇ. پادىشاھ قاسىمنى قىزىنىڭ يېنىغا كىرگۈزۈپتۇ. شاھ قىزى قاسىمغا مەسخىرىلىك قاراپ:

— مۇشۇ ھالىڭىمۇ ماڭا خېرىدار بولدۇڭما؟ — دەپ سوراپتۇ، قاسىم:

— ئېسىلساڭ نارغا ئېسىل، يېقىلساڭ ناردىن يېقىل

ئۆلۈم ئالدىدا يىغلاپ - يالۋۇرۇپ چىدىماسلىق، نامەردلىك قىلغانىكەن، قاسىمنىڭ ھېچكىم ئويلىمىغان يەردىن چىقىپ بېلىقنىڭ قورسىقىغا يوشۇرۇنغىنى، ئۆلۈمگە پىسەنت قىلمىغىنى شاھ قىزىغا ياراپ كېتىپتۇ. ئۇ قاسىمنى بىر نۆۋەت سىناپ باققۇسى كېلىپ:

— بوپتۇ. يەنە بىر رەت يوشۇرۇنۇپ باققىن، — دەپتۇ. قاسىم ئەتىسى سەھەردە جاڭگالغا كېلىپ قۇشنىڭ پېيىدىن بىر تال كۆيدۈرۈپتۇ. شۇ ھامان قۇش شۇقۇن - سۆرەن چىقىرىپ ئۇچۇپ قاسىمنىڭ ئالدىغا كېلىپ:

— نېمىگە ھاجىتىڭ چۈشۈپ قالدى؟ — دەپ سوراپتۇ. قاسىم بولغان ئىشلارنى بايان قىپتۇ. قۇش:

— مەن سېنى شۇنداق يوشۇرماي كېلىپتۇ، بىر ئاي ئەمەس، بىر يىلدىمۇ سېنى تاپالمايدۇ. قېنى، بوينۇمغا مىنگىن، — دەپتۇ. قاسىم قۇشنىڭ بوينىغا مىنىپتۇ. قۇش قانات پېيىپ ئۇچۇپ قوبۇق بۇلۇتلار ئارىسىغا كىرىپ كېتىپتۇ. شاھ قىزى جاھان ئەينىكىنى قولغا ئېلىپ دەرياغا نەزەر تاشلاپتۇ، يىگىت كۆرۈنمەپتۇ، ساي - جىلغا، تاغ - ئېدىر، ئورمان، چۆل - جەزىرلەرگە قارايتۇ، يىگىت كۆرۈنمەپتۇ. جاھان ئەينىكىنى ئاسمانغا توغرىلاپ مەشرىقتىن مەغرىپقىچە، كۆز تاشلاپتۇ. بۇلۇتنىڭ ئۈستىدە ئۇچۇپ كېتىۋاتقان قۇشنىڭ بوينىدا ئولتۇرغان قاسىم مانا دەپ كۆرۈنۈپ قاپتۇ. پادىشاھنىڭ بىر ۋەزىرى بۇ قۇشنىڭ ھەر كۈنى كەچتە سايىدىكى بۇلاق بۇيىغا سۇ ئىچكى چۈشىدىغانلىقىنى بىلىدىكەن. ئۇنىڭ يول باشلىشى بىلەن چاپارمەنلەر ئوقىيالىرىنى ئېسىشىپ بۇلاق بۇيىدىكى ئېگىز دۆڭنىڭ كەينىگە بېرىپ يوشۇرۇنۇپتۇ. راست دېگەندەك كۈن پېتىۋاتقاندا ھېلىقى قۇش شۇقۇن - سۆرەن چىقىرىپ ئۇچۇپ كېلىپ بۇلاق بۇيىغا قونۇپتۇ. قاسىم قۇشنىڭ بوينىدىن چۈشۈپتۇ، چاپارمەنلەر يۈگۈرۈپ كېلىپ ئوقىيالىرىنى ئېتىشىپ قۇشنى ئۇچۇرۇۋەتكەندىن كېيىن قاسىمنى تۇتۇپ باغلاپ شاھ قىزىنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەپتۇ.

— بۇ قېتىمۇ شەرتىمنى ئادا قىلالىدىڭ، — دەپتۇ شاھنىڭ قىزى، — ۋەدەڭگە ئاساسەن كالاڭنى تېنىڭدىن جۇدا قىلىشىم كېرەك. بۇنىڭغا نېمە دەيسەن؟

— نېمە دەيتتىم؟ مېنىڭ كارامىتىمدىن سىزنىڭ كارامىتىڭىز ئارتۇقكەن، مەن يېڭىلىدىم، جېنىمغا رازىمەن، — دەپتۇ قاسىم.

شاھ قىزى «بۇ يىگىت بېلىق ۋە قۇشلار بىلەن ھەمكارلىشالايدىكەن، يەنە قانداق كارامىتى بارلىقىنى بىلىپ باقاي» دېگەننى ئويلاپ:

— مەرتەم - مەرتەم ئۈچ مەرتەم دەپتىكەن، يەنە بىر قېتىم يوشۇرۇنۇپ باق، بۇ قېتىم تاپالسام سېنى چوقۇم ئۆلتۈرۈشۈم كېرەك. تاپالسام سېنى ئېرىم دېيىشكە رازىمەن، — دەپتۇ. قاسىم ئەتىسى سەھەردە توغراقلىققا بېرىپ تۈلكە بەرگەن تۈكتىن بىرنى كۆيدۈرۈپتۇ. تۈلكە

ئۇنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈپ كېلىپ:

— بېشىڭغا قانداق خايلىق كەلدى؟ — دەپتۇ سوراپتۇ. قاسىمنىڭ جاۋابىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن:

— خاتىرجەم بول، چىراغ تۇۋى قاراڭغۇ دېگەن گەپ بار، مەن چوقۇم ئامالنى قىلىمەن، — دەپتۇ - دە، يەرنى كولاپ كىرىپ كېتىپتۇ. بىر مەھەل ئۆتكەندىن كېيىن قايتىپ چىقىپ:

— بۇ تۆشۈككە مېڭىۋەرگىن. تۆشۈكنىڭ ئاخىرىنى شاھ قىزى ئولتۇرغان تەختىراۋانىنىڭ تېگىگىچە كولاپ قويدۇم. تۆشۈكنىڭ توختىغان يېرىدە تۇرساڭ خان قىزى سېنى تاپالمايدۇ، — دەپتۇ. قاسىم تۆشۈككە كىرىپ كېتىپتۇ. خانىش جاھان ئەينىكىنى قولغا ئېلىپ ئاسماننى، دەريا - دېڭىزلارنى، چۆل - جەزىرە، جاڭگاللارنى بىر مۇ بىر كۆرۈپتۇ. يىگىت كۆرۈنمەپتۇ. قىز ئەينەكنى ھەر بىر تۈپ دەرخ، ھەر بىر بېلىق، ھەر بىر قۇشقا قەدەر توغرىلاپتۇ، يىگىت كۆرۈنمەپتۇ، ئەينەكنى ئۇدۇللىمىغان بىر مۇ غار - ئۆڭكۈر، تاغ ئارقىسى، تام دالدىسى، قازناق، ساندۇق قالماپتۇ. يىگىت يەنىلا كۆرۈنمەپتۇ، شاھ قىزى يادىغا كەلگەن ھەممە بۇلۇڭ - پۇشقا، دۆڭ - ئويما... لارغا تەكرار - تەكرار كۆز يۈگۈرتۈپتۇ. يىگىت كۆرۈنمەپتۇ. كۈن ئولتۇرۇپتۇ، شاھ قىزى دادىسىغا ئەھۋالنى بايان قىپتۇ. پادىشاھ:

— ئەل - جامائەت بىزنى لەۋزىدە تۇرمىدى دەپ ئەيىبلىمىسۇن، يېڭىلىگىنى جاكارلىغىن، — دەپتۇ.

— مەن يېڭىلىدىم. مېنىڭ شەرتىمنى ئادا قىلغان ئەي، ئەقىللىق يىگىت، دەھال ئالدىغا ھازىر بۇلۇڭ! — شاھ قىزىنىڭ بۇ جاكارى شەھەرنىڭ يىراق بۇلۇڭ - پۇشقاقلرىغىچە ئاڭلىنىپتۇ. شۇ ھامان شاھ قىزى دەسسەپ تۇرغان گىلەم تەۋرىنىپتۇ. قىز ھەيران بولۇپ بەش قەدەم كەينىگە داچىپتۇ. گىلەم كۆتۈرۈلۈپ ئاستىدىن يىگىت چىقىپتۇ. بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغان شەھەر خەلقى شاھ قىزىنىڭ ئېرى بولىدىغان چېۋەر يىگىتنى كۆرۈش ئۈچۈن بۇ جايغا توپلىنىپتۇ. پادىشاھ پۇقرالار ئالدىدا يىگىتنىڭ بېشىنى سىلاپ تۇرۇپ:

— سىز مېنىڭ كۈيۈۋىڭىز بولىدىڭىز، — دەپتۇ، كېيىن قىرىق كېچە - كۈندۈز توي قىلىپ قىزى بىلەن قاسىمنىڭ بېشىنى قوشۇپ قويۇپتۇ. بۇ ئىككى مۇراد - مەقسىتىگە يېتىپ، ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە بەختلىك ياشاپتۇ. «ياخشىلىق يەردە قالماس» دېگەن ھېكمەت شۇنىڭدىن قالغانىكەن.

سۆزلەپ بەرگۈچى: قارىقاش ناھىيە ياۋا يېزىسىدىن ئىمىنىياز ئاخۇن

نەشرگە تەييارلىغۇچى: قارىقاش ناھىيىلىك مەدەنىيەت يۇرتىدىن جالالىدىن تەھرىرى: مەتسېلىم مەتقاسىم

سودىگەرنىڭ ئوغلى بىلەن كېنىزەك

(چۆچەك)

خوشلىشىپ ئۇ ئالەمگە سەپەر قىلىپتۇ. ئېرىنىڭ ئىچ ئاغرىقىدا ئېلىنىڭ ئانىسىمۇ كېسەل بولۇپ يېتىپ قاپتۇ. ھەر قانچە قىممەت دورىلارمۇ ئۇنىڭ يۈرەك زىدىسىنى ساقايتالماپتۇ. ئېلى دادىسى ھەم ئانىسى ئۈچۈن بىر يىلنى قايغۇ مۇسەبەت بىلەن ئۆتكۈزۈپتۇ. ۋاقىت ئۇزارغانسېرى قايغۇ-ھەسرەتنى پەسىيىپ ئەسلىدىكى ھالىتىگە كېلىپتۇ. نەشىكەش، ھاراقكەش، قىمارۋازلار ئېلىنى ئىزدەپ كېلىدىغان، ئۇنى «كۆزى چوڭ، ئالقىنى كەڭ مەرد يىگىت» دەپ ماختاپ ئۇچۇرىدىغان بولۇپتۇ. ئېلى بۇ ماختاشلاردىن مەست بولۇپ ئاغىنىلىرىدىن ھېچ نېمىسىنى ئايماپتۇ، «مېنىڭ-سېنىڭ» دېيىشمەپتۇ. ئېلىنىڭ ئۆيى ئۇلارنىڭ كەيپ-ساپا، ئەيىش-ئىشەرەتخانىسىغا ئايلىنىپتۇ. دادىسىنىڭ ۋەسىيەتلىرى ئېلىنىڭ يادىغىمۇ كەلمەپتۇ. «يېتىپ بېسىمە تاغىمۇ توشمايدۇ» دېگەندەك، سودىگەرنىڭ ھەددى ھېسابسىز مال-بايلىقى ئىككى-ئۈچ يىلدىلا تۈگەپتۇ. پۇلى تۈگىگەن كۈندىن باشلاپ ئاغىنىلىرى ئېلىنى ئىزدىمەپتۇ. كېسەل بولۇپ قالغاندىمۇ يوقلىماپتۇ. ئىچى پۇشۇپ قالسا ھالىڭ نېچۈك دەپ سورىغىلى يارماپتۇ. قەرز سورىسا: — نومۇس قىلماي مەندىن قەرز سورىغىنىڭنى قارا، — دېيىشىپتۇ. ئېلىنىڭ كىيىملىرى كونىراپ يىرتىلىپتۇ. يەيدىغىنى تۈگەپتۇ. بۇرۇن بارنى تەڭ كۆرگەن سىرداش دوستلىرىغا بارا-بارا سەت كۆرۈنۈشكە باشلاپتۇ. بىر مەزگىلدىن كېيىن ئۆز يۇرتىدا تىلەمچىلىك قىلىشتىن نومۇس قىلىپ باشقا بىر شەھەرگە قاراپ يولغا چىقىپتۇ. ئۇ بىپايان قۇملۇقتىن چىقىپ بولغىچە ئاچلىقتىن ئۆلۈپ قالغىلى تاس قاپتۇ. مەھەللىگە چىقىپ ئۆيمۇ-ئۆي تىلەمچىلىك قىلىپ قورسىقىنى تويغۇزۇپتۇ. ئاندىن شەھەرگە كىرىپتۇ. چوڭ رەستىدە كېتىۋېتىپ بىر دوقمۇشتا نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ توپلىنىپ قالغىنىنى كۆرۈپتۇ. ئۇ نېمە ئىش ئىكەنلىكىنى بىر كىشىدىن سوراپتۇ. ئەسلىدە بۇ شەھەرنىڭ پادىشاھى ئولجىغا چۈشكەن بىر كېنىزەكنى سېتىش ئۈچۈن بۇ يەردە تۇرغۇزۇپ قويغانىكەن. ئېلى كۆز سېلىپ بۇ كېنىزەكنىڭ جاھاندا تەڭدىشى يوق گۈزەل قىز ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ،

ناھايتى ئۇزۇن يىللار ئىلگىرى يىراق بىر شەھەردە بىر سودىگەر ياشىغانىكەن. ئۇ مال-دۇنيالىرىنىڭ ھېسابىنى بىلمەيدىكەن.

ئادەمگە لازىملىق ھەممە نەرسە ئۆزىدىن تېپىلغانلىقتىن ھېچكىمگە ھاجىتى چۈشمەيدىكەن. بىراق بىرمۇ پەرزەنتى يوقلۇقىدىن كۆڭلى كېچە-كۈندۈز پەرىشان ئىكەن. سودىگەر قىرىق بەش ياشقا كىرگەن يىلى خوتۇنى ئۇنىڭغا بىر ئوغۇل تۇغۇپ بېرىپتۇ. سودىگەر خۇشاللىقى باسالماي خوتۇنىنى ئالتۇن زىبۇزىننەتلەر بىلەن كۆمۈۋېتىپتۇ. كەڭتاشا زىياپەت تەييارلاپ، يۇرت چوڭلىرىنى چاقىرىپ ئوغلىغا ئېلى دەپ ئات قويۇپتۇ. ئېلى يىگىرمە ياشقا كىرگەندە دادىسى كېسەل بولۇپ يېتىپ قاپتۇ. داڭلىق تېۋىپلاردىن قىممەت باھالىق دورىلارنى ئېلىپ يېگەن بولسىمۇ، كېسەل شىپالىق تاپالماپتۇ. سودىگەر ئۆزىنىڭ ياخشىلىنالمىدىغانلىقىغا كۆزى يېتىپ ئوغلىنى يېنىغا چاقىرىپتۇ.

— ئوغلۇم، ئەجلىم يېقىنلاپ قالغان ئوخشايدۇ بىر نەچچە ئېغىز ۋەسىيىتىم بار ئاڭلاپ باقاسەن، — دەپتۇ. — ئەي قەدىرلىك ئاتا، جېنىم بىلەن ئاڭلايمەن ھەم ئۆمۈر بويى ۋەسىيىتىڭىزگە ئەمەل قىلىمەن.

— بىرىنچى ۋەسىيىتىم شۇكى، — دەپتۇ سودىگەر — ئوسال كىشىلەر بىلەن ئاغىنە بولما. بىزدە «ياماننىڭ يارىسى يۇقىدۇ، قازاننىڭ قارىسى»، «قاغا بىلەن دوست بولساڭ يېپىشنىڭ پوق» دېگەنگە ئوخشاش ھېكمەتلەر تولا. بۇ گەپلەرنى قۇلىقىڭدا تۇت!

— ئىككىنچى ۋەسىيەتلىرى نېمىكىن دادا؟ — پۇل ۋە ماللىرىڭنى ئىسراپ قىلما، — سودىگەرنىڭ سۆزلىرى بارغانسېرى پەسىيىپتۇ. — ئىسراپچىلىق ھەر قانچە باي كىشىنىمۇ ئىپلاس ئادەملەرنىڭ قولىغا قارىتىپ قويىدۇ. مۇشۇ ئىككى تۈرلۈك ۋەسىيىتىگە ئەمەل قىلالساڭ ئۆمۈر بويى خاتىرجەم خۇشال — خۇرام ياشىيالايسىن.

— رەھمەت دادا، مەن بۇ قىممەتلىك ۋەسىيەتلىرىنى قۇلىقىمدا چىڭ ساقلايمەن، — دەپ ۋەدە بېرىپتۇ ئېلى. بىر نەچچە كۈندىن كېيىن سودىگەر بۇ دۇنيا بىلەن

ھەيران قاپتۇ. ئۇنىڭ ئاڭلىشىچە كېنئەكنىڭ باھاسى بەك يۇقىرى بولۇپ مىڭ تىللاغا سېتىلىدىكەن. مەن-مەن دېگەن بەگلەر، كاتتا باي سودىگەرلەر كېنئەكنىڭ باھاسىغا چىقىشالماي ئارماندا قاپتۇ. ئېلى كېنئەكنى كۆرۈپلا ئۇنىڭغا ئاشىق بولۇپ قاپتۇ. ئۇ ئۆزىنىڭ مىڭ تىللا ئەمەس، بىر تەڭگىمۇ پۇلىسىنىڭ يوقلىقىنى ئويلاپ بىر بۇرچەككە بېرىپ ئولتۇرۇپتۇ. ئۇ دادىسىنىڭ ۋەسىيىتىگە خىلاپلىق قىلىپ يامان كىشىلەر بىلەن ئاپاق-چاپاق بولۇپ، دادىسى مىڭ بىر جاپادا تاپقان مال-دۇنيالارنى بۇزۇپ چاقىنىغا تۆۋە قىلىپ ئاللاھدىن كەچۈرۈم سوراپتۇ. ئۇنىڭ نالە پەريادى خۇداغا مەلۇم بولمىدۇ. خۇدا ئۇنىڭ گۇناھىنى مەغپىرەت قىلىپ، كېنئەكنىڭ كۆڭلىگە ئېلىنى ياخشى كۆرۈش سەۋداسىنى ساپتۇ. ئەتراپتىكى كىشىلەر تارقىغان چاغدا كېنئەك بىر بۇلۇڭدا غەربىسىنىپ ئولتۇرغان ئېلىنىڭ ئالدىغا كەپتۇ.

— ئەي مىسكىن يىگىت، مېنى نىكاھىڭىزغا ئېلىڭ، — دەپتۇ كېنئەك.

ساناپ: — يۈز تىللا كەمكەن، — دەپتۇ.

— تاپقىنىم مۇشۇ، — دەپتۇ ئېلى. پادىشاھ مەن-مەن دېگەن بايلارمۇ بۇ كېنئەكنى مىڭ تىللاغا ئېلىشقا چىقىمىدى. مەيلى دەپ ئويلىغاندىن كېيىن: — بوپتۇ، كېنئەكنى ساڭا ساتتىم، — دەپتۇ.

ئېلى كېنئەككە يول باشلاپ ئەسلىدىكى ئۆيىگە ئېلىپ كېتىپتۇ. كېنئەك قارىسا ئۆي بەكمۇ كونىراپ كېتىپتۇ. تاملىرى ئۆتمە تۆشۈك بولۇپ ئۇ تەرەپتىن كىرگەن شامال بۇ تەرەپتىن چىقىپ كېتىپتۇ. كېنئەك: — يانچۇقىڭىزدىكى يۈز تىللاغا كىڭىز، يوتقان-كۆرىپ سېتىۋېلىپ كېلىڭ، — دەپتۇ. ئېلى كېنئەكنىڭ تاپشۇرۇقىنى ئورۇنلاپتۇ. كېنئەك ئۆيىنى كۆڭلىدىكىدەك ياساپ-جابدۇپتۇ. ئىككى كۆڭۈللۈك مۇڭدىشىپ كېچىنى ۋىسال راھىتى ئىچىدە ئۆتكۈزۈپتۇ. غىزالىنىپ قورسىقىنى توپغۇزغاندىن كېيىن كېنئەك ئېلىنى بازارغا ئەۋەتىپ، تۈرلۈك رەڭدىكى يىپەك يىپلارنى ئەكەلدۈرۈپتۇ. بۇ يىپلار بىلەن ئاجايىپ چىرايلىق ئۇچار قۇشلارنىڭ، رەڭگە-رەڭ چېچەكلەرنىڭ سۈرەتلىرىنى چۈشۈرۈپ كەشتە توقۇپتۇ. بۇ كەشتىلەرنى ئېلىگە بېرىپ:

— مەندە مىڭ تىللا بولغان بولسا، سىزنى كۆرگەن چېغىمىدىلا خېرىدار بولغان بولاتتىم، — دەپتۇ ئېلى.

— توققۇز يۈز تىللامۇ يوقمۇ؟

— يوق.

— يەتتە يۈز تىللاچۇ؟

— يوق.

— بەش يۈز تىللاغۇ باردۇ؟

— يۈز قېتىم سورىسىڭىزمۇ جاۋابىم ئوخشاش. مېنىڭ بىر تىيىنمۇ پۇلۇم يوق.

— مېنى ياقتۇردىڭىزمۇ يا؟

— بۇنى بازارغا ئاپىرىپ يەرلىك كىشىلەرگە سېتىڭ، يادىڭىزدا بولسۇنكى، سىرتتىن كەلگەن تىجارەتچىلەرگە ساتماڭ. بولمىسا مەندىن ئايرىلىپ قالسىز، — دەپتۇ.

ئېلى كەشتىنى بازارغا ئاپىرىپ يانچۇقىدىن ئېلىشىغا خېرىدارلار تاللىشىپ كېتىپتۇ. ئاخىرى بىر خېرىدار ئەللىك تىللاغا ئاپتۇ. ئېلى بۇ پۇلغا يېمەكلىكلەرنى ھەم رەڭلىك يىپەك يىپلارنى ئېلىپ ئۆيىگە كەپتۇ. كېنئەك بۇ ھەپتىسى بىر رومال كەشتىلەپتۇكى، رەڭگە-رەڭ گۈل-چېچەكلەر ئارىسىدا ئۇچۇپ يۈرگەن كېيىنەكلەر، شاخلاردا ئېسىلىپ تۇرغان شېرىن مېۋىلەر، يوپۇرماقلار ئارىسىدىكى شاخلارغا قونۇپ ئولتۇرغان رەڭلىك قۇشلار كىشىنى مۇشۇ چىرايلىق مەنزىرە ئىچىدە سەيلە-سايماھەت قىلىۋاتقانداك ھېس قىلدۇرىدىكەن. كېنئەك بۇ رومالنى ئېلىگە بېرىپ:

— يۈرىكىمنى يېرىپ كۆرسىتەيمۇ؟ — ئېلى يانچۇقىدىكى پىچاقنى ئېلىپلا ئۆزىنىڭ كۆكسىگە تاقاپتۇ. قىز قورققىنىدىن ئېتىلىپ كېلىپ يىگىتنىڭ قولىنى تۇتۇۋاپتۇ. ئۇ:

— ئىشەندىم. ماڭا راستتىنلا ئاشىق ئىكەنسىز، مەن ئىشەندىم. ئەكېلىڭ پىچاقنى، — دەپ پىچاقنى تارتىۋاپتۇ.

ئاندىن يېنىدىن مىڭ تىللا چىقىرىپ ئېلىغا تۇتقۇزۇپ:

— توققۇز يۈز تىللانى پادىشاھقا بېرىڭ، ماقۇل دەپ قالسا يۈز تىللا يېنىڭىزدا قالسۇن، كېيىنكى تۇرمۇشىمىزغا ئەسقاتىدۇ. «مىڭ تىللادىن كەم بولسا ساتمايمەن» دەپ تۇرۇۋالسا تولۇق بېرىڭ، — دەپتۇ.

ئېلى پادىشاھنىڭ ئالدىغا كىرىپ توققۇز يۈز تىللانى ئۇنىڭ ئالدىغا قويۇپ:

— كېنئەكنى مەن ئالاي، — دەپتۇ. پادىشاھ تىللانى

نەچچە ھەسسە چىرايلىق كەشتىلەپ بىر پەردە ئىشلەپتۇ. — بۇ پەردىنى ئۆيىدە ئىشلىتىدىغان كىشىلەرگە سېتىش. جاھان كەزدى سودىگەرلەرگە ساتىشىڭىز مەندىن ئايرىلىپ قالسىز، — دەپتۇ كېنەزەك ئېلىگە، — بۇ گەپ قۇلىقىڭىزدىن چىقىپ كەتمسۇن.

ئېلى ماقۇللۇق بىلدۈرۈپ بازارغا بېرىپتۇ. خېرىدارلار بۇ پەردىنى كۆرۈپلا تالاشقىلى تۇرۇپتۇ. بىرى ئەللىك تىللا بېرەي دېسە، يەنە بىرى ئاتىش تىللاغا ئالاي، دەپتۇ. باھا بارا-بارا ئۆرلەپ يۈز تىللاغا چىقىپتۇ. بىر كىشى بىر يۈز ئوتتۇز تىللاغا ئالاي دەپ نىيەت قىلغاندا، يەنە بىر سودىگەر:

— مەن بىر يۈز ئەللىك تىللا بېرەي، — دەپتۇ. ئېلى قىممەت ساتقىنىغا خۇشال بولۇپ خوتۇنىنىڭ نەسەبىتىنى ئۇنتۇپتۇ. سودىگەردىن بىر يۈز ئەللىك تىللانى ساناپ ئېلىپ پەردىنى ئۇنىڭغا بەرگەندىن كېيىن ئۆيىگە قاراپ مېڭىپتۇ.

سودىگەر پەردىگە قاراپ ئەقلى لال بولۇپتۇ. «بۇ چېۋەر چوكاننى قولغا كەلتۈرەلسەم ھۈنېرىدىن پايدىلىنىپ باي بولۇپ كېتىمەن» دېگەننى كۆڭلىدىن ئۆتكۈزۈپ، ئېلىنىڭ كەينىدىن ئەگىشىپ مېڭىپتۇ. ئېلى بىر دەم مېڭىپ كەينىگە قارىسا بايقىى سودىگەر ئىز بېسىپ كېلىۋېتىپتۇ. ئېلى ئۇنىڭدىن:

— مەن بىلەن يەنە نېمە ئىشلىرى بار؟ — دەپ سورايتۇ.

— بىرسىنى ئىزدەپ ماڭدىم، — دەپتۇ سودىگەر. ئېلى يولغا مېڭىۋېرىپتۇ. ئۆيىنىڭ ئالدىغا بېرىپ ئارقىسىغا قارىسا سودىگەر يېقىنلا يەردە جىم توختاپ تۇرۇپتۇ. ئېلى ئۇنىڭدىن:

— يوللىرىغا مېڭىۋەرمەي نېمىگە توختاپ تۇرىلا؟ — دەپ سورايتۇ. سودىگەر:

— مېنىڭ بارىدىغان يېرىم تېخى خېلىلا يىراق. قورسىقىم ئاچتى ھەم ئۇسساپ كەتتىم. شۇڭا سىلىدىن خەيرخاھلىق تىلەيمەن، — دەپتۇ. ئېلى ئۇنىڭغا ئىچ ئاغرىتىپ ئۆيىگە باشلاپ كىرىپتۇ. كېنەزەك سودىگەرنى كۆرۈپ، «نېمىشقا يات ئادەمنى ئۆيىگە باشلاپ كەلگەندۇ؟» دەپ ئېرىدىن نارازى بولۇپتۇ. ئېلى سودىگەرنىڭ ئالدىغا داستىخان سېلىپ نان، سۇ كەلتۈرۈپتۇ. سودىگەر ئۆي ئىگىلىرىنىڭ بىخۇد پەيتىدىن پايدىلىنىپ، ھوشسىزلاندۇرۇش ئۇپىسىنى چېچىپلا ئۇلارنى بېھوش قىلىۋېتىپتۇ. كېنەزەكنى تاغراغا سولاپ يۈدۈپ ئۆيىگە ئېلىپ كېتىپتۇ.

ئارىدىن ئۈچ كۈن ئۆتۈپ ئېلى ھوشىغا كېلىپ

قارىسا خوتۇنى ئۆيىدە يوق تۇرغۇدەك. ئۇ بولغان ئىشلارنى ئاران ئېسىگە كەلتۈرەلەپتۇ. سودىگەرنىڭ دامىغا چۈشكەنلىكىنى بىلىپ، خوتۇنىدىن ئەنسىرەپ ئۆيىنىڭ ئالدىغا چىقىپ ئۇنلۇك يىغلىغىلى تۇرۇپتۇ.

— نېمىشقا يىغلايسىز بالام، نېمە بولدىڭىز؟ — دەپ سوراپتۇ تام قوشنا موماي ئۇنىڭدىن. ئېلى بولغان ئىشلارنى سۆزلەپ بېرىپتۇ.

— يىغلىماڭ بالام، مەن ئامالنى قىلاي، — دەپتۇ موماي. ئۇ بىر لېگەنگە مونچاق، ھالقا، بىلەزۈك قاتارلىق ئالتۇن زىبۇزىننەتلەرنى تىزىپ ئۆيىمۇ ئۆي كىرىپتۇ. باھادا كېلىشەلمىگەنلىكىنى باھانە قىلىپ ئۇ ئۆيىدىن چىقىپ بۇ ئۆيگە كىرىشنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ. شۇ يوسۇندا يۇرت-مەھەللىلەرنى كېزىپ بىر نەچچە ئايدىن كېيىن ھېلىقى سودىگەرنىڭ ئۆيىگە كىرىپ قاپتۇ. ھېلىمۇ ياخشى سودىگەر ئۆيىدە يوقكەن. موماي:

— مەن سىزنى تېپىش ئۈچۈن مۇشۇ چارىنى ئويلاپ تاپقانىم، سىزدىن ئايرىلىپ قالغاندىن كېيىن ئېرىڭىزنىڭ ھالى خاراب، مەن بۇ ئۆيىدە بارلىقىڭىزنى ئېرىڭىزگە خەۋەر قىلاي. ئېرىڭىز سىزنى چوقۇم ئىزدەپ كېلىدۇ. بىر ئامال قىلىپ بىللە قېچىپ كېتىڭلار، — دەپتۇ كېنەزەككە. ئېلى موماي دېگەندەك كېنەزەكنى ئىزدەپ يولغا چىقىپتۇ. ئۇ ئۆز يولىدا كېتىۋەرسۇن، ئەمدىكى گەپنى كېنەزەكتىن ئاڭلايلى.

كېنەزەك «ئېرىم مېنى ئىزدەپ كېلىدىغان مەزگىل بولۇپ قالدى» دەپ ئويلاپ يۈرگەن كۈنلەرنىڭ بىر كېچىسىدە بىر ئوغرى سودىگەرنىڭ ئالتۇن-كۈمۈشلىرىنى ئوغرىلاش ئۈچۈن ئۆيىنىڭ كەينىگە كەپتۇ. كېنەزەك ئۆيىنىڭ كەينىدىكى شىپىر-شىپىر قەدەم تاۋۇشىنى ئاڭلاپ: «ئېلى كەپتۇ» دەپ خۇشال بولۇپتۇ. دە، ئېلى قېچىشقا تەييارلاپ قويغان بىر خۇرجۇن ئالتۇننى دېرىزىدىن سىرتقا تاشلاپ ئاندىن ئۆزى سەكرەپ چۈشۈپتۇ. ئەلەم قاراڭغۇ ئىكەن، كېنەزەك «ئېلى» گەپ بېجىرلاپ:

— خۇرجۇندا ئالتۇن بار. سىز كۆتىرىڭ، تېز ماڭىلى، — دەپتۇ. ئوغرى بۇ ئامەتتىن خۇشال بولۇپ خۇرجۇننى يۈدۈپ مېڭىپتۇ. كېنەزەك ئۇنىڭغا ئەگىشىپتۇ. باشقىلارنىڭ سىزىپ قېلىشىدىن ئەنسىرەپ ھەر ئىككىسى گەپ-سۆز قىلىشماي مېڭىشىپتۇ. تەڭ كېچە بولغاندا بىر ئۆيگە كىرىپ ئۇخلاپتۇ. ئالەم يورۇغاندا ياتقان يېرىدىن قوپۇشۇپ بىر-بىرىگە قاراپ داڭ قېتىپلا قېلىشىپتۇ. ئوغرى كېنەزەك بىلەن بىلەن ئالتۇننى ئانىسىغا ئامانەت قىلىپ، ئوغرىلىق قىلىش ئۈچۈن سىرتقا چىقىپ كېتىپ

ئۇ ئويلاپ-ئويلاپ بۇنىڭ ھېلىقى سودىگەرنىڭ ئاۋازى ئىكەنلىكىنى ئېسىگە ئاپتۇ. خوتۇننىڭ بۇ يەردە ئەمەسلىكىگە كۆزى يېتىپ يەنە ئىزدەشكە باشلاپتۇ. خەقلەرنىڭ ئوتۇنىنى يېرىپ، سۈيىنى توشۇپ قورسقىنى توپغۇزۇپتۇ. كېچىلىرى كونا تاملىقلاردا قونۇپتۇ. مۇشۇنداق سەرانچىلىقتا بىر نەچچە ئايىنى ئۆتكۈزۈپتۇ. خوتۇننىڭ گېپىنى ئاڭلىماي ئۆيىگە سودىگەر باشلاپ كەلگىنىگە مىڭ پۇشايمان يەپتۇ. بىر كۈنى بىر شەھەرنىڭ كوچىسىدا كېتىۋېتىپ دوقمۇشقا چاپلانغان پەرىزەتەك چىرايلىق بىر قىزنىڭ سۈرىتىگە كۆزى چۈشۈپ قاپتۇ. يېقىن كېلىپ كۆزىنى چوڭ ئېچىپ قارىغانىكەن، ئۆزىنىڭ خوتۇنىنى كۆرۈپ ھوشىدىن كېتىپ يېقىلىپ چۈشۈپتۇ. كېنىزەك شاھ بولغاندىن كېيىن تەرەپ-تەرەپلەرگە، يۇرت-يۇرتلارغا ئادەم ئەۋەتىپ ئېرىنى ئىزدىنىپتۇ، ئېلى تېپىلماپتۇ. شۇڭلاشقا كېنىزەك «ئېرىم بۇ شەھەرگە كېلىپ قالسا مېنى ئىزدىسۇن» دېگەن نىيەتتە سۈرىتىنى كوچىغا چاپلىتىپ، كۆزەتچىلەرنى ئورۇنلاشتۇرۇپ قويغانىكەن. كۆزەتچىلەر ئېلىنى ھوشسىز پېتى ھارۋىغا ئېلىپ شاھنىڭ ئالدىغا كەلتۈرۈپتۇ. مەيدىسىگە، پېشانىسىگە سوغۇق سۇ پۈركۈپ ھوشىغا كەلتۈرۈپتۇ. شاھ ئېرىنى كۆرۈپ خۇشاللىقتىن ھوشىدىن كېتىپتۇ. ئېلىمۇ خوتۇنىنى كۆرۈپ قايتىدىن ھوشىنى يوقىتىپتۇ. تېۋىپلار دورا ئىچكۈزۈپ ئۇلارنى ھوشىغا كەلتۈرۈپتۇ. شاھ ئېرى بىلەن دىدارلاشقىنىغا تەنتەنە قىلىپ شەھەر خەلقىگە زىياپەت بېرىپتۇ. سوۋغا-سالاملارنى تارقىتىپتۇ. ۋەزىر-ۋۇزىرلارنىڭ، پۇقرالارنىڭ رازىلىقىنى ئېلىپ ئېرىنى شاھلىق تەختىگە ئولتۇرغۇزۇپتۇ. ئۆزى بولسا مەسلىھەتچى بولۇپتۇ. ئېلى شاھ بولغاندىن كېيىن ئاتىسىنىڭ ۋەسىيىتىگە خىلاپلىق قىلىپ نۇرغۇن جاپا-مۇشەققەتلەرنى تارتقىنى، خوتۇننىڭ گېپىگە قۇلاق سالماي پۇشايمانلىق كەچمىشلىرىنى باشتىن كەچۈرگىنىنى يادىدىن چىقارماپتۇ. باشقىلارنىڭ تەنقىد، مەسلىھەتلىرىنىڭ توغرىلىرىنى قوبۇل قىلىپ، شاھلىقنى ئادىل يۈرگۈزۈپتۇ. دۆلەت گۈللەپ ياشناپتۇ، خەلق خاتىرجەم، باياشات ياشاپتۇ. پادىشاھ بىلەن مەسلىھەتچىمۇ كۆڭۈللۈك، ئامان-ئېسەن ياشاپ ئالەمدىن ئۆتۈپتۇ.

سۆزلەپ بەرگۈچى: قارىقاش ناھىيە ياۋا يېزا قوشكۆل كەنتىدىن ئەسقەرجان
 نەشرگە تەييارلىغۇچى: قارىقاش ناھىيە ياۋا يېزا جۈمە بازار كەنتىدىن دېھقان مۇھەممەتساقى ساۋۇر
 تەھرىرى: مەتسېلىم مەتقاسىم

ئاخشىمى قايىتىپ كەلمەپتۇ. ئوغرىنىڭ ئانىسى بىلەن كېنىزەك بىر يەردە ئۇخلاشقا يېتىپتۇ. ئوغرىنىڭ ئانىسى خورەك تارتىپ ئۆلگەندەك ئۇخلاپ قاپتۇ. كېنىزەك ئاستاغىنا ئورنىدىن تۇرۇپ بىر خۇرجۇن ئالتۇنى يۈدۈپتۇ. ئىشكىنى غىچىرلاتماي ئېچىپ چىقىپ كېتىپتۇ. مېڭىپتۇ، مېڭىپتۇ، ئىككى گۈندىن كېيىن باشقا بىر شەھەرگە بېرىپ قاپتۇ. ئاشخانغا كىرىپ قورسقىنى توپغۇزۇپتۇ. بىر سارايدا يېتىپتۇ. قانداق قىلسام ئېرىمنى تاپارمەن دەپ قايغۇرۇپتۇ. سارا يۈەن
 — چىرايلىق خېنىم، پادىشاھىمىز ۋاپات بولغىنىغا ئىككى ھەپتە، دۆلەت قۇشى ئۇچۇرلىۋاتقىنىغا بىر ھەپتە بولدى. دۆلەت قۇشى ھېچكىمنىڭ بېشىغا قونمىغانلىقتىن شەھىرىمىز شاھسىز قېلىۋاتىدۇ. بۇنداق يېتىۋەرمەي رەستىگە چىقىپ، تەلىيىڭىزنى سىناپ بېقىڭ، — دەپتۇ.
 — پادىشاھلىقتىن تامايىم يوق، — دەپتۇ كېنىزەك. سارا يۈەن:

— كوچىغا چىقىشىڭىز ھېچبولمىسا زىرىككىنىڭىز تۈزۈلۈپ، غەم-غۇسسلىرىڭىز تارقىلىپ كېتىدۇ، — دەپتۇ. كېنىزەك كوچىغا چىقىپتۇ. راست دېگەندەك ئەر-ئايال، ياش-قېرى ھەممەيلەن بارماقلىرىغا بىر پارچە گۆش قىستۇرۇپ قوللىرىنى بىر-بىرىدىن ئېگىز كۆتۈرۈپ ئاسماندا ئۇچۇپ يۈرگەن دۆلەت قۇشىنى ئۆزىگە قوندۇرۇش ئۈچۈن «گاھ، گاھ» دەپ ۋارقىرىشىپ يۈرگىدەك. كېنىزەك بۇ ئىشلارغا قىزىقماي ئاۋايىنىڭ يول بويىدىكى كونا ئىسلاش كەپسىگە كىرىپ ئولتۇرۇپتۇ. دۆلەت قۇشى بارا-بارا پەسلەپ كەپنىڭ ئۈستىگە چۈشۈپتۇ. ئاندىن قاننىنى يىغىپلا تۈگۈلۈكتىن چۈشۈپ كېنىزەكنىڭ دولىسىغا قونۇپتۇ. ئوردا كاتىبلىرى ئۇنىڭ پادىشاھ بولغانلىقىنى مۇبارەكلەپ، ئۇنىمىسا ئۇنىماي مامۇق كۆزىلەر سېلىنغان مەپىگە ئولتۇرغۇزۇپتۇ، كېيىن ئوردىغا ئېلىپ بېرىپ شاھلىق تەختىگە چىقىرىپ قويۇپتۇ. ئۇ شاھلىق ھوقۇقىنى يۈرگۈزۈپ تۇرسۇن. بىز ئەمدىكى گەپنى ئېلىدىن ئاڭلايلى. ئۇ مەھەللىمۇ مەھەللە، كوچىمۇ-كوچا، شەھەرمۇ شەھەر ئايلىنىپ كېنىزەكنىڭ خەۋىرىنى ئالماپتۇ. بىر كۈنى ئۇنىڭ ئەتىگەندە بىر ئۆيىنىڭ ئالدىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ بىر ئەرنىڭ:

— ئانامكەن دېمىسەم چېچىڭىزدىن سۆرىگەنچە ئاپىرىپ تىرىكلا كۆمۈۋەتسەم بولاتتى سىزنى. شۇنداقمۇ بېپەرۋالىق قىلغان بارمۇ؟ كېنىزەك بىر خۇرجۇن ئالتۇنىنى ئوغرىلاپ قاچىسىمۇ تۇيماپسىز. ئارىدىن بىر ئاي ئۆتۈپ كېتىپتۇ. ئەمدى نەدىن تاپمەن ئۇ كەشتىچى كېنىزەكنى؟ قويۇڭا سىزدەك ئانىنى، — دەپ ۋارقىرىغىنىنى ئاڭلاپتۇ.

ئۈچ مىڭ تىللىق ئۈچ گەپ

(چۆچەك)

كېيىن: — سەپەردە بىللە ماڭغان ھەمراھىنىڭ ئىسمىنى بىلىۋالماق لازىم، — دەپتۇ. ئارىدىن بىر كۈن ئۆتۈپتۇ. ئاۋۋۇت بۇنداق زېرىكىشلىك سەپەرنى باشتىن كۆچۈرۈپ باقمىغانىكەن، شۇڭا ئۇ چىدىيالىماي: — بۇرادەر، گەپلىرىنى داۋاملاشتۇرماملا؟ — دەپتۇ. ساۋۋۇت: — يەنە مىڭ تىللا بەرسىلە، — دەپتۇ. ئاۋۋۇت مىڭ تىللا بېرىپتۇ. ساۋۋۇت تىللانى ساناپ خۇرجۇنغا سالغاندىن كېيىن: — جاراستاندا پىچاق چىقارمىسىلا، — دەپلا، ئاخىرنى داۋاملاشتۇرماپتۇ. ئارىدىن يەنە ئۈچ كۈن ئۆتۈپتۇ. ئاۋۋۇت بولالماي: — سىلە بىلەن بىللە ماڭغىنىمغا پۇشايمان قىلدىم، — دەپتۇ. ساۋۋۇت: — يەنە مىڭ تىللا بەرسىلە، گەپ قىلىپ بېرەي،

ساۋۋۇت ئىسىملىك بىر سودىگەر تىجارەت ئۈچۈن سەپەرگە چىقىپتۇ. ئۇ بىر كۈن ماڭغاندىن كېيىن، ئاۋۋۇت ئىسىملىك سودىگەر ئۇنىڭغا ھەمراھ بويىتۇ. بۇلار بىللە مېڭىپتۇ، لېكىن بىر-بىرى بىلەن گەپ-سۆز قىلىشماي جىمجىت مېڭىپتۇ. ئۈچ كۈندىن كېيىن ئاۋۋۇت: — بۇرادەر، مەن زېرىكىپ كەتتىم، گەپ-سۆز قىلىشىپ ماڭايلىمۇ؟ — دەپتۇ. ساۋۋۇت: — سىلە ماڭا مىڭ تىللا بەرسىلە، گەپ قىلىپ بېرىمەن، — دەپتۇ. — نېمانچە قىممەت؟ — ساۋۋۇت جاۋاب بەرمەي مېڭىۋېرىپتۇ. — ئەمىسە مەن گەپ قىلاي، — دەپتۇ. ئاۋۋۇت، ساۋۋۇت ئىپادە بىلدۈرمەي بىپەرۋا كېتىۋېرىپتۇ. ئاۋۋۇت زېرىكىشتىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن مىڭ تىللانى تەڭلەپ: — دېگەنلىرىنى بېرەي، زۇۋانلىرى ئېچىلسۇن، — دەپتۇ. ساۋۋۇت تىللانى ساناپ خۇرجۇنغا سالغاندىن

— دەپتۇ. ئاۋۋەتتىن مىڭ تىلانى ساناپ ئالغاندىن كېيىن:

— مېھماندارچىلىقتا ئورنىلىرىنى باشقىلارغا بەرمىسىلە، — دەپتۇ. — دە، ئاغزىنى چىڭ يۇمۇپ مېڭىپتۇ. ئارىدىن ئۈچ كۈن ئۆتۈپتۇ. ئىككىسى سەپەرنىڭ ئونىنچى كۈنى چوڭ بىر شەھەرگە بېرىپتۇ. بۇ كۈنى بۇ شەھەردە بىر سودىگەرنىڭ ئۆيىدە مېھماندارچىلىق بولۇۋاتقاندىن، ساۋۇت بىلەن ئاۋۋەت بىر مېھماندارچىلىققا تەكلىپ قىلىنىپتۇ. تۆردە ئولتۇرغان ئاۋۋەت مېھمان كەلسە ئورنىدىن تۇرۇپ تۆرگە تەكلىپ قىلىۋېرىپتۇ. ئۆزى سۈرۈلۈپ-سۈرۈلۈپ سەپنىڭ ئەڭ ئاخىرىغا، پەگاننىڭ يېنىغىلا كېلىپ قاپتۇ. مېھمانلارنىڭ قولىغا سۇ قويۇلۇپ نۆۋەت ئاۋۋەتقا كەلگەندە ئاپتۇۋىدا سۇ تۈگەپتۇ، داستىخانغا ئاش تىزىلىپ نۆۋەت ئاۋۋەتقا كەلگەندە ئاش ئاخىرلىشىپتۇ. ئاۋۋەت خاپا بولۇپ، ئۆزىنىڭ باي ئىكەنلىكىنى ئىپادىلەش ئۈچۈن ئەتۋارلىق ئالتۇن پىچىقىنى غىلاپىدىن چىقىرىپ كۆز-كۆز قىلىپ ئولتۇرۇپتۇ. بۇ پىچاقنى كۆرۈپ قالغان پادىشاھ پىچاقنىڭ نەپىسلىكىگە ھەيران قېلىپ، ئۇنى ئۆزىنىڭ قىلىۋېلىش خىيالغا كەپتۇ. پادىشاھ پىچاقنى قولىغا ئېلىپ ئورۇپ-چۆرۈپ قارىغاندىن كېيىن:

— بۇ ئەسلىدە مېنىڭ خەزىنىمدىكى پىچاق ئىدى، يوقۇلۇپ كەتكىنىگە بىر يىلدىن ئاشقان، سەن ئوغرىلىغان ئىكەنسىن. خەزىنىدىن ھەر قانداق نەرسە ئوغرىلىغانلارغا ئۆلۈم جازاسى بېرىلىدۇ، — دەپ ئۇنى زىندانغا سولۇۋېتىپتۇ. ئاۋۋەت بۇ ناھەق جازادىن نېمە قىلىپ قۇتۇلۇشنى بىلمەيلا قاپتۇ.

ساۋۇت بىر كۈنى مۇشۇكتىن بىرنى تۇتۇپ زىنداننىڭ ئىشىكى ئالدىدا ئولتۇرۇپ:

— ھەي مۇشۇك، مەن مېھماندارچىلىقتا ئورنىڭىزنى باشقىلارغا بەرمەڭ دېمىگەنمۇ؟ جازاستاندا پىچاق چىقارماڭ دېمىگەنمۇ؟ ئۈچمىڭ تىلغا سېتىۋالغان ئاران ئۈچ گەپنىمۇ قۇلىڭىزدا ساقلىيالمىسىز، ئەمدى سىزنى دارغا ئېلىپ ماڭسا قانداق قىلالايسىز مۇشۇك؟ — دەپ مەقسىتىنى ئىزھار قىپتۇ. زىنداننىڭ ئىچىدە تۇرۇپ بۇ

گەپلەرنىڭ تېڭىگە يەتكەن ئاۋۋەت پۇشايمان بىلەن ئۆزىنى-ئۆزى كاجاتلاپ ئۇرغىلى تۇرۇپتۇ. ساۋۇت مۇشۇككە:

— ئەي قۇلىقى قاتتىق مۇشۇك، ئەمدى گېپىمنى ئۇنتۇپ قالماڭ، بولمىسا دارغا ئېسىلسىز مۇشۇك، سىزنى دارغا ئېلىپ ماڭغاندا «دادام بىر يىل ئىلگىرى سەپەرگە چىقىپ كېتىپ قايتىپ كەلمىدى، مەن دادامنى ئىزدەپ يۈرۈپ ئۆلۈكنى تاپتىم. بۇ پىچاق دادامنىڭ يۈرىكىگە سانجىقلىق تۇرۇپتۇ. مەن قاتىلىنى ئىزدەپ تېپىپ دادامنىڭ قىساسىنى ئېلىش ئۈچۈن شەھەرمۇ-شەھەر، سەھرامۇ-سەھرا ئايلىندىم. ئادەملەر كۆپ توپلاشقان جايلارغا بېرىپ بۇ پىچاق كىمنىڭ دەپ سورىسام، ھېچكىم مېنىڭ دېمىگەن. پادىشاھ بۇ پىچاقنى مېنىڭ دەپ چىڭ تۇرۇۋالدى. دادامنىڭ قاتىلى پادىشاھ بولماي يەنە كىم بولاتتى» دېگەن گەپلەرنى دېيەلمەيسىز مۇشۇك؟» دەپتۇ. بۇ گەپلەرنى ئېسىدە چىڭ ساقلىغان ئاۋۋەت ئەتىسى ئۆزىنى دارغا ئېسىشقا يالاپ ماڭغان تۆت جاللاتقا ساۋۇتتىن ئاڭلىغانلىرىنى سۆزلەپتۇ. جاللاتلاردىن بىرى يۈگۈرۈپ كېلىپ ئاۋۋەتنىڭ سۆزلىرىنى پادىشاھقا مەلۇم قىپتۇ. پادىشاھ بۇ گەپلەرنىڭ جاللاتلار ئارقىلىق جەمئىيەتكە تارقىلىپ شاھلىق شەنىگە داغ يېتىشىدىن ئەنسىرەپتۇ. دە، پىچاقنى ئىگىسىگە بېرىپ ئۇنىڭدىن ئەپۇ سوراپتۇ. ئاندىن ئون مىڭ تىلا بېرىپ ئۆزىنى قويۇپتۇ. ساۋۇت ئەقىل ئۈگىتىپ ئۆزىنى ئۆلۈمدىن قۇتقۇزۇپ قالغان كىشىگە رەھمەت ئېيتقۇسى كېلىپ ئۇنى ئىزدىگىلى تۇرۇپتۇ. ئۇ بارمىغان شەھەرلەر، ئاختۇرمىغان مېھمان-سارايلار، توختىمىغان دوقمۇشلار قالماپتۇ. بىراق ئۇنى تاپالماپتۇ. ئۇنىڭ مال-دۇنيالىرى ھەددى-ھېسابسىز كۆپ بولسىمۇ، سەپەردە بىللە ماڭغان ھەمراھىنىڭ ئىسمىنى بىلىۋالمىغان سەۋەنلىكى ئۈچۈن ئۆمۈر بويى كۆڭلىنىڭ بىر بۇرجىكى يېرىم تۇرۇپتۇ.

سۆزلەپ بەرگۈچى: قارىقاش بازىرى تانا بېشى ئاھالە كومىتېتىدىن **ئابدۇللاخۇن سرچى** نەشرگە تەييارلىغۇچى: قارىقاش ناھىيە توخۇلا يېزا ئوتتۇرا مەكتەپ ئوقۇتقۇچىسى ئەخمەتجان ئابدۇللا تەھرىرى: داۋۇت ئادىل

ئاشىق - مەشۇقلار

(چۆچەك)

پۈتتۈرىدىكەن، ياسىن بۇ كەشتە ياغلىقنى بازارغا ئاپىرىپ سېتىپ پۇلغا ئاش-ئوزۇق ھەم رەخت قاتارلىقلارنى سېتىۋېلىپ قايتىدىكەن، بۇ تىجارەت بىلەن ئۇلار تۇرمۇشىنى باياشات ئۆتكۈزۈپتۇ.
مەلۇم بىر بازار كۈنى ياسىننىڭ قولىدىكى كەشتە ياغلىققا بەگنىڭ كۆزى چۈشۈپ قاپتۇ.
— بۇ كەشتىنى كىم توقىدى؟ — دەپ سوراپتۇ بەگ قىزىقىپ.

— ئايالىم توقىدى، — دەپتۇ ياسىن. «چىرايلىق كەشتە توقۇيالىغان چوكانمۇ چىرايلىق بولماي قالمايدۇ» دەپ ئويلاپتۇ بەگ. ئۇ كەشتە ياغلىقنى باھا تالاشمايلا سېتىۋاپتۇ. ئاندىن بەگ يېنىدا تۇرغان غالىچىسىنىڭ قۇلىقىغا بىر نەچچە ئېغىز پىچىرلاپتۇ. غالىچا بەگنىڭ غەزىزىنى چۈشىنىپ ياسىننىڭ كەينىدىن كۆرۈنمەي مېڭىپتۇ. غالىچا ياسىننىڭ ئۆيىنى كۆرۈۋېلىپلا قايتىپتۇ. كېيىنكى ھەپتىنىڭ بازار كۈنى ياسىننىڭ بازاردا تۇرغىنىنى كۆرگەن بەگ غالىچىنى ئۇنىڭ ئۆيىگە ئەۋەتىپتۇ. غالىچا رەھىمە يالغۇز ئولتۇرغان ئۆيگە كىرىپ: — خېنىم، ئۆزلىرى بەكمۇ تەلەپلىككەنلا، كەشتە ياغلىقلىرىنى بىر كۆرۈپلا بېگىم سىلگە ئاشىق بولۇپ قالدى. بېگىمگە تەگسىلە ئامەت قۇشى باشلىرىغا قونىدۇ، — دەپتۇ.

— بېگىمنىڭ كۆڭلى ماڭا چۈشكەن بولسا تەگسەم تېگەي. ئالدىمىزدىكى بازار كۈنى بېگىمنى باشلاپ كەلسە، بىر دەم مۇڭداشمىساق بولماس، — دەپتۇ بەگ بۇ جاۋابتىن خۇشال بولۇپ بىر ھەپتىنى مىڭ تەسلىكتە ئۆتكۈزۈپتۇ. بەگ كېلىدىغان كۈنى رەھىمە ئۆيىنى پاكىز تازىلاپ، چىرايلىق رەتلەپتۇ. ئىككى كارىۋاتقا يوتقان-كۆرپە، تەكپىلەرنى رەتلىك تىزىپتۇ. ئاندىن سەككىز يىگىتنى سېتىۋېلىپ كارىۋاتنىڭ ئاستىغا يوشۇرۇپتۇ. شەپە چىقارماسلىقىنى تاپىلىغاندىن كېيىن:

— مەن يۆتەلگەن چېغىمدا كارىۋات ئۈستىدىكى ئىككى ئەبلەخنى ئاۋايلىماي كالتەكلەڭلا، — دەپتۇ. دەل شۇ چاغدا بەگ غالىچىسى بىلەن ئۆيگە كىرىپتۇ-دە،

ئۇزاق ئۆتمۈشتىكى بىر زاماندا ھەيۋەتلىك قارا قۇرۇم تاغلىرىنىڭ شىمالىي ئېتىكىدىكى باغۇ بوستانلىق، ئاۋات شەھەرنىڭ بىر پادىشاھى بولغانىكەن. ھۆرمەتتە، بايلىقتا، سەلتەنەتتە تەڭداشسىز بۇ پادىشاھنىڭ رەھىمە ئىسىملىك بىرلا قىزى بار ئىكەن، ئاي ھەم يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن رەھىمە بوي تارتىپ بالاغەتكە يېتىپتۇ. ئۇنىڭ نۇرلۇق چىرايى، ئوتلۇق كۆزلىرى، جىنەستىدەك لەۋلىرى، پۇرچاققەك تولغان بوي-بەستىنى-نى-نى شاھزادە-بەگزادىلەرنى ئىشقى سەۋداسىدا بىئارام قىپتۇ. لېكىن ئۇلارنىڭ تەلەپ-ئارزۇلىرىنى بىر-بىرلەپ رەت قىپتۇ. ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئۇ كۆپ خىيال سۈرىدىغان، كېنىزەكلەرگە ئورۇنسىز ئاچچىقلىنىدىغان، غىزانى ئاز يەيدىغان بولۇپ قاپتۇ. ئوردىدا ياسىن ئىسىملىك بىر مۇلازىم بار ئىكەن، رەھىمە بۇ يىگىتنى كۆرسىلا كۆزىنى ئۈزلۈمەي جايىدا تۇرۇپ قالىدىكەن. كېنىزەكلەردىن بىرسى رەھىمەنىڭ كۆڭۈل سىرىنى تويۇپ قېلىپ، بۇنىڭدىن ياسىننى ۋاقىپلاندىرۇپتۇ. ياسىن كېنىزەكنىڭ:

— سىز بىلمەيسىز، رەھىمەنىڭ يۈرىكى سىزنىڭ ئىشقىڭىزدا كۆيۈۋاتقىنىغا خېلى ئايلار بولدى، — دېگەن گېپىنى ئاڭلاپ قۇلىقىغا ئىشەنمەي قاپتۇ. ياسىن رەھىمىگە ئىچىدە كۆيۈپ يۈرگەن بولسىمۇ، «شاھزادە، بەگزادىلەرنى ياراتماي تۇرسا...» دېگەن خىيال بىلەن ئۇنىڭغا ئېغىز ئاچمىغانىكەن، ياسىن كېنىزەكنىڭ پۇرسەت يارىتىپ بېرىشى بىلەن رەھىمەگە كۆڭلىنى ئىزھار قىپتۇ. رەھىمە خۇشال بولۇپ كېتىپ:

— توۋا، سىزدىنمۇ زۇۋان چىقىدىكەن-ھە؟ — دەپتۇ. ئىككىسى نىكاھ ئوقۇتۇپ ۋىسال شادلىقىدىن بەھرىمەن بوپتۇ. خانىش بىلەن پادىشاھ بۇ مەخپىيەتلىكتىن بىخەۋەر قىلىۋېرىپتۇ. ئاشىق-مەشۇقلار يوشۇرۇن ئۇچرىشىشلارغا قېنىشماپتۇ. شەھەردىن يىراقراق جاڭگالدا ياسىننىڭ ئانىسى ئولتۇرغان بىر ئېغىزلىق كونا ئۆيى بار ئىكەن. ئىككىسى كىيىملىرىنى ئۆزگەرتىپ ئاشۇ ئۆيگە بېرىۋاپتۇ. رەھىمە بىر ھەپتىدە ياغلىقنى كەشتىلەپ

رەھىمەنىڭ ھۆسن - جامالغا قاراپ ھوشىدىن كەتكىلى تاس قاپتۇ. رەھىمە بۇ ئىككى كىشىنى ئىززىتى بىلەن قارشى ئېلىپ:

— بىر دەم كارىۋاتتا يېتىپ ئارام ئېلىشقا يالا. مەن گۆش، سەۋزە تېپىپ كېلەي، — دەپلا بوسۇغىدىن چىقىپ ئەھمە - ئۆھھۇ دەپ يۆتەلگەنكەن، كارىۋات ئاستىدىكىلەر سەكرەپلا چىقىپ بەگىنى، غالجىسىنى كالتەكلىگىلى تۇرۇپتۇ. غالجى شۇ يەردىلا ئۆلۈپتۇ. كالتەكچىلەر ئۇنى جاڭگالنىڭ ئايغىدىكى چوڭقۇرلۇققا تاشلىۋېتىپتۇ. چالا ئۆلگەن بەگىنى قوللىرىنى كەينىگە باغلاپ، يۈزىگە قازان قارىسى سۈركەپ «ئاياللارغا يامان نىيەتتە بولغان» دېگەن خەتنى پېشانىسىگە چاپلاپ، كېچىسى پادىشاھ ئوردىسىنىڭ ئالدىغا ياتقۇزۇپ قوبۇپتۇ. پادىشاھ بۇنداق رەسۋاچىلىقتا قالغان بەگىدىن نەپرەتلىنىپ ئۇنىڭ ئەمىلىنى بىكار قىلىپتۇ، مال - بساتىنى ئوردا خەزىنىسىگە تاپشۇرۇۋاپتۇ.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە باش ۋەزىر ئىززەت - ئىكرام بىلەن تازىم قىلىپ تۇرۇپ:

— شاھ جانابلىرى، ئۆزلىرىگە دېيەلمەيۋاتقان بىر ھاجىتىم بار ئىدى، دېسەم بولارمىكەن ياكى... دەپتۇ. — ئوردىدا ئون نەچچە يىل بىللە بولۇپتۇرمىز، ماڭا ھەر قانداق گەپلىرى بولسا دەۋىرىشلىرى لازىمغۇ؟ — دەپتۇ پادىشاھ.

— دەۋىرىي ئەمىسە، — دەپتۇ باش ۋەزىر، — مېنىڭ ئوغلۇم بىر نەچچە ئايدىن بۇيان كەم غىزا بولۇپ قالدى. كېچىلىرى ئۇخلىيالماي تاڭ ئاتقۇزۇپ، ئورۇقلاپ شاختەكلا بولۇپ قالدى. سەۋەبىنى سۈرۈشتۈرسەم، جانابلىرىنىڭ قىزى رەھىمىگە... — شاھ باش ۋەزىرنىڭ مەقسىتىنى چۈشىنىپ:

— بىلدىم، بىلدىم. قۇدىلىشىش ئارزۇلىرى باركەن، قىز بالىنى ھامان تالالىق قىلىدىغان گەپ، توي تەييارلىقلىرىنى قىلىۋەرسە بولىدۇ، — دەپتۇ. ياسىن بازاردىن كەچتە كېلىپ ئۇنىڭ باشقىچە سەرەمجانلاشقىنى كۆرۈپتۇ. قانداقتۇ پاتىپاراقچىلىق بولغىنىغا كۆزى يېتىپتۇ. بىراق، رەھىمەنىڭ نەگە بېرىپ نەدە تۇرغانلىقىنى بىلەلمەپتۇ. رەھىمە ئەسلىدە بەگنىڭ ئەدىبىنى بەرگەندىن كېيىن ئېرىگە ساقلاپتۇ. خېلى بىر چاغلارغىچە ئېرى كەلمىگەندىكىن، «نېمە بولغاندۇ؟»

دەپ غەم قىلىپ بازارغا بېرىپتۇ. بازاردا ھېلىقى كېنىزەك بىلەن ئۇچرىشىپ قېلىپ ئۇنىڭدىن خانىشنىڭ كېسەل بولۇپ يېتىپ قالغانلىقىنى ئاڭلاپلا ئۆيىگە ماڭغانىكەن. ياسىن ئىككى كۈنگىچە رەھىمەنىڭ خەۋىرىنى ئالماي «ئوردىدىن سۈرۈشتۈرۈپ باقاي» دەپ ئوردىغا بېرىپتۇ. ئوردىنىڭ تازىلىقىنى قىلىدىغان تۆت - بەش كىشى بولغانلىقتىن ياسىننىڭ يوقىلىپ كەتكىنى چانمىغانىكەن. ياسىن ئوردىغا بارغان كۈنىنىڭ ئەتىسى ئوردىنىڭ بېغىدىن يېقىملىق نەغمە - ناۋا ساداسى ئاڭلىنىپتۇ. ياسىن رەھىمىنى سۈرۈشتۈرۈش ئۈچۈن باغ تەرەپكە مېڭىپتۇ. ھېلىقى كېنىزەك ئۇچراپ ياسىننىڭ قۇلىقىغا:

— بەك ئوبدان چاغدا كەلدىڭىز، پادىشاھ رەھىمەنى باش ۋەزىرنىڭ ئوغلىغا بەرمەكچى، ئەتە توي بولىدۇ. سىز بۈگۈن كېچە باغنىڭ كەينىدىكى قېرى سۆڭەك تۈۋىدە ساقلاپ تۇرۇڭ. مەن ئاتتىن ئىككىنى ئەپچىقىپ بېرەي، ئاندىن رەھىمەنى چىقارتاي، ئىككىڭلار بىردىن ئاتقا مىنىپ قاچمىساڭلا ئىشىڭلار چاتاق» دەپتۇ. دەپتۇ قايتىپ كېتىپتۇ. رەھىمە چىقىشتىن بۇرۇن ياسىن ئۇيقۇ بېسىپ ئۇخلاپ قاپتۇ. شۇ چاغدا ئوردىنىڭ ئىت باقارى بۇ يەرگە كېلىپ ياسىننىڭ ئۇيقۇغا غەرق بولغىنىنى بىلىپتۇ. ئۇ ئاتلارنىڭ چۈلۈۋىرىنى كېسىپلا يىراققىراق بېرىپ ئاتلارنى تۇتۇپ ئولتۇرۇپتۇ. بىر دەمدىن كېيىنلا رەھىمە ئاتلارنىڭ يېنىغا پەيدا بولۇپتۇ. ئۇ يېنىدىكى يىگىتنى ياسىن دەپ ئويلاپ پەس ئاۋازدا:

— ئاتقا مېنىڭ، تېز ماڭىلى، — دەپتۇ. كېچە قاراڭغۇسى بۇ ئىككىسىنى يامان كۆزدىن يوشۇرۇپتۇ. ئۇزاق يوللار ئارقىدا قاپتۇ، ئالەم يورغاندا قىز ئەتراپىغا قارىسا ئۆزىگە ھەمراھ بولۇپ كەلگىنى ياسىن ئەمەس، ئوردىنىڭ ئىت باقارى ئىكەن، رەھىمە شۈركىنىپ كېتىپتۇ، لېكىن قىلچە چاندۇرماي:

— خۇدا شۇنداقمۇ ئۇچراشتۇردى ئىككىمىزنى، ئەمدى ئەر - خوتۇن بولۇپ مۇرادىمىزغا يېتىدىغان بولىدۇق، — دەپتۇ. ئىت باقار تۇيۇقسىز ئامەتتىن خۇشاللىقىنى باسالماي قاپتۇ. ئىككىسى بىر دەم ماڭغاندىن كېيىن ئىت باقار نىيىتىنى ئاشكارىلاپ:

— بۇ يەر ئەجەب پىنھانلىق، بىر دەم كۆڭلىمىزنى خۇش قىلىپ ئارام ئالىلى، — دەپتۇ. رەھىمە ئۇنىڭ كۆڭلىدىكىنى چۈشىنىپ:

— ماقۇل، ئاتنى ماۋۇ كۆتەككە باغلاپ قويىلى،
 ۋىسال تەشەنلىقىدا يۈرىكىم چاك- چاك بولۇپ كەتكىلى
 نەۋاق، — دەپتۇ. ئىت باقار قولىنى ئۇزۇتۇشى بىلەن
 رەھىمە ئۇنىڭ قولىنى كاپ تۇتۇۋېلىپ بۇنداق دەپتۇ:
 — نېمىگە شۇنچە ئالدىرايسىز، مەن بەربىر
 سىزنىڭغۇ. ئىككىمىز بىر ئويۇن ئوينايلى. قايسىمىز
 يەڭسەك، شۇنىڭ تەلپى ھەل بولسۇن.
 — ماقۇل، — دەپتۇ ئىت باقار، — قېنى ئاۋۋال سىز
 دەڭ.

ئەمەسلىكىنى سەزگەنلىكتىن يوتقان ئىچىدە ئۇخلىغان
 بولۇپ ئويغاق يېتىپتۇ. تەڭ كېچە بولغاندا كېمىچى ئاستا
 ئورنىدىن تۇرۇپ رەھىمە تەرەپكە كەپتۇ. رەھىمە تىك
 ئولتۇرۇپ:
 — كېمىچى ئۇستام، تېخى تاڭ يورمىدى.
 ئۇخلاۋەرسىلە، — دەپتۇ.
 — يېنىمدا سىز ياتىڭىز قانداقمۇ ئۇخلىيالايمەن؟ —
 دەپتۇ كېمىچى.

— بىر دەم تەخىر قىلغايلا، — رەھىمە ياستۇق
 ئاستىغا ئاخشام تىقىپ قويغان بىر ئورام ئۇپنى
 كېمىچىنىڭ بۇزىغا تۇتقانىكەن، بوۋاي ھۇشسىزلىنىپ
 يېتىپ قاپتۇ، رەھىمە كېمىچىنىڭ پەسكەشلىكىدىن
 ساقلىنىش ئۈچۈن خەتەرسىز ھوشسىزلاندىرىدىغان
 ئۇپنى تەييارلاپ قويغانىكەن. ئۇ خاتىرجەم ئۇخلاپ
 كېچىنى يورۇتۇپتۇ. ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپلا يەنە بىر خىل
 ئۇپنى پۇراتقانىكەن، كېمىچى ھوشغا كەپتۇ. ئۇ كېچىدە
 بولغان ئىشلار يادىغا كېلىپ خىجىللىقتا رەھىمەگە
 قارىيالماپتۇ. كېمىچى رەھىمەنى، ئۇنىڭ ئىككى ئېتىنى
 دەريانىڭ ئۇ قېتىغا ئۆتكۈزۈپ قويۇپتۇ.

— مەن بىر قولىڭىزنى ئىككى پۇتىڭىزغا چىگىپ
 قويمەن، مەن يېشىپ قويسام سىز يېڭىلىگەن بولسىز،
 ئۆزىڭىز يېشەلسىڭىز مەن يېڭىلىگەن بولمەن. ئۇ چاغدا
 سىز نېمە دېسىڭىز شۇ.
 — مەيلى، دېگىنىڭىزدەك بولسۇن، — دەپتۇ ئىت
 باقار. رەھىمە ئۇنىڭ بىر قولى بىلەن ئىككى پۇتىنى شۇ
 قەدەر چىڭ چىگىپتۇكى، ئىت باقار ئاغرىققا چىدىماي:
 — ۋايىجان، چاقچىڭىز بەك قاتتىقكەن، —
 دەۋىتتېتۇ. رەھىمە ئۇنى ئاتنىڭ ئۈستىگە ئارتىپ، ئۆزى
 بىر ئاتقا مىنىپ يولغا چىقىپتۇ. يول ئۈستىدە ئىت باقار:
 — مەن چىدىيالىمىدىم، پۈت- قولىرىمنى
 يېشىۋېتىڭ، سىزنىڭ دېگىنىڭىز ھېساب بولسۇن، —
 دەپ يالۋۇرۇپتۇ.

رەھىمە بىر ئېتىغا مىنىپ، بىر ئېتىنى يېتىلەپ
 يولىنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ. بىر تۈزلەڭلىككە بارغاندا رەھىمە
 نەچچە يۈز ئەسكەرنىڭ مەشىق قىلىۋاتقىنىنى كۆرۈپتۇ.
 ئەسكەرلەر مەشىقنى توختىتىپ رەھىمەنى ئورنۇپلىپ
 ئۇنىڭ كېلىشكەن قەددى- قامىتىنى، گۈزەل ھۆسن-
 جامالىنى تاماشا قىلغىلى تۇرۇپتۇ. ئەسكەرلەرنىڭ
 قوماندانىمۇ ئەقلىدىن ئازغىلى تاس قاپتۇ. ئۇ رەھىمەنى
 ئەسكەرلەردىن قىزغىنىپ:
 — مەشىق تۈگىدى، قايتىڭلار، — دەپ
 ئەسكەرلىرىنى تارقىتىۋېتىپتۇ.
 — ئېرىڭىز بارمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ قوماندان
 رەھىمەدىن.

— بىر دەم چىداڭ، ئاز قالدۇق. ئالدىمىزدا بىر
 ئۆڭكۈر بار، شۇ يەرگە بارغاندا مەن سىزنىڭ
 ئىختىيارىڭىزدا بولمەن، — دەپتۇ رەھىمە. ئۇزۇن ئۆنمەي
 ئىككىسى تاغقا ھاڭى بويلاپ مېڭىپتۇ. رەھىمە يامان
 نىيەتلىك ئىت باقارنى چوڭقۇر ھاڭغا ئىتتىرىۋېتىپ يولغا
 مېڭىۋېرىپتۇ، قىيالار، سايلار، جىلغىلار، ئوتلاقلار ئارقىدا
 قېلىۋېرىپتۇ. رەھىمە كەچ بولغاندا كەڭ بىر دەريانىڭ
 بويىغا بېرىپتۇ. قىرغاققا كېمىچى بوۋاي ھاجەتمەنلەرگە
 ساقلاپ تۇرغانىكەن: رەھىمە:

— كېمىچى ئۇستام، مېنى ئاتلىرىم بىلەن ئۇ تەرەپكە
 ئۆتكۈزۈپ قويسىلىچۇ، — دەپتۇ. كېمىچى رەھىمەنىڭ
 چىرايىغا ئاچ كۆزلۈك بىلەن تويماي قاراپ:
 — قاراڭغۇ چۈشۈپ قالدى. كېچىچە مېنىڭ كەپمەدە
 قونۇپ قېلىڭ، ئەتە ئۆتكۈزۈپ قوياي، — دەپتۇ. رەھىمە
 ئىلاجىسىز كېمىچىگە ئەگىشىپ ئۇنىڭ كەپسىگە كەپتۇ.
 ئۇ كېمىچىنىڭ چىرايىدىن ئۇنىڭ نىيىتىنىڭ دۇرۇس

قاراچى ئۇلارنى تۆت تەرەپتىن قورشاپ ئېچىر قاپ كەتكەن شەھۋانى تەلپىنى ئىزھار قىپتۇ. رەھىمە: — بىز جاھان سەيلىسىگە ھەۋەس قىلىپ بۇ دەرياغا چۈشكەندۇق. قىرغاققا چىقالماي ئېقىپ-ئېقىپ مۇشۇ يەرگە كېلىپ قالدۇق. بىز بۇ مەملىكەتنىڭ پۇقراسى ئەمەس، بىزنى بوزەك قىلماڭلا، — دەپتۇ، قاراچىلار باشلىقى ئۇلاردىن ئېرى بار-يوقلىقىنى سوراپتۇ. — ئېرىمىز يوق، — دەپتۇ رەھىمە، — خۇدانىڭ ئىرادىسى بىلەن بۇ يەردە سىلەر بىلەن ئۇچرىشىپتىمىز. بىز ئوتتۇز قىز، سىلەر ئوتتۇز ئەر، ئوتتۇز جۈپ بولۇپتۇرمىز. خالىساڭلار، نىكاھ ئوقۇتۇپ ھالال ئەر-خوتۇنلاردىن بولايلى.

— بىزنىڭمۇ ئارىمىمىز شۇ، — دەپتۇ قاراچىلار باشلىقى خۇشاللىقتىن ئاغزى قۇلىقىغا يېتىپ. ئۇ نىكاھ ئوقۇيدىغان ئاخۇنۇمنى تاپىدىغان، باشقا قاراچىلار داستىخانغا كېتەرلىك كاۋاپ، نان، تۇخۇم، ئالما، ئۈزۈم... لەرنى تەييارلايدىغان بولۇپ، بۇ يەردىن كېتىپتۇ. قىزلار:

— مەن بۇلارغا تەگمەيمەن. — مەن بۇنداق جاڭگالدا ياشىيالايمەن، — دېگەندەك گەپلىرى بىلەن رەھىمەنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشىغا نارازىلىق بىلدۈرۈپتۇ.

— ماڭا ياقامتى بۇ قاراچىلار؟ مېنىڭ نىيىتىم بۇنداق، — رەھىمە ئۆزىنىڭ نېمە قىلماقچى ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرۈپتۇ. قىزلار قايىل بولۇپ باش لىگىشتىپتۇ. ئارىدىن خېلى ئۇزاق ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن قاراچىلار باشلىقى ئىمام ئاخۇنۇمنى، باشقا قاراچىلار ھەر خىل ئېسىل يېمەك-ئىچمەكلەرنى ئېلىپ كەپتۇ. داستىخان سېلىنىپتۇ. غىزا-تائاملار تىزىلىپتۇ. رەھىمە ئوتتۇز ئەرنى بىر تەرەپكە ئولتۇرغۇزغاندىن كېيىن:

— ئەمەسە قىزلار، ھەممىڭلار ئۆزۈڭلارنىڭ ئۇدۇلىدىكى جۈپتىڭلارغا چاي تۇتۇڭلار، — دەپتۇ. قىزلار رەڭسىز زەھەر سېلىنغان پىيالىلەرگە قېنىق دەملەنگەن چايىنى بىر يۇتۇمدىنلا قويۇپ «جۈپتى» لىرىغا سۇنۇپتۇ. قىزلارنىڭ چىرايلىق قاش-كۆزلىرىگە كۆز تىكىپ لەۋلىرىنى يالىشىپ ئولتۇرغان ئىچ كۆز قاراچىلار پىيالىلەرنى قولغا ئېلىپلا ئاغزىغا دۈم كۆمۈرۈپتۇ-دە بىرىنىڭ كەينىدىن بىرىنى ئۆلۈپ يەر چىشلەپتۇ.

مېنىڭ تەلپىم بىلەن شاھ ئاتام مېنى ئون ئەسكىرى بىلەن شىكارغا ئۇزىتىپ قويدى. بىز بىر نەچچە كۈن تاغ، ئورمان، يايلاقلاردا شىكار قىلىپ قايتىدىغان چېغىمىزدا قاراچىلارنىڭ ھۇجۇمىغا ئۇچرىدۇق، ھەمراھلىرىمىڭ تىرىك قالغانلىرى بىلەن بېشىمىز قايغان تەرەپلەرگە قېچىۋەردۇق، بۇ ھەمراھلىرىم ئاش-ئوزۇقنى ماڭىلا يېگۈزۈپ ئۆزلىرى ئىچ مېڭىۋەردى، ئىلاجىسىز ئاتلارنى ئۆلتۈرۈپ يەپ ماڭا قىرىق كۈن ھەمراھ بولدى. مەن ئاخىرىدا يالغۇز قېلىپ دادامنىڭ تەۋەلىكىدىن چىقىپ كېتىپتىمەن. ھەر نېمە دېگىنىم بىلەن مېنى بۇ يەرگە باشلاپ كەلگىنى — ئۆزۈمنىڭ رىزقىم.

— دېگىنىڭىز توغرا، — دەپتۇ قوماندان، — نىكاھ غايىب دېگەن مانا شۇ. مەنمۇ سىز بىلەن بىر ئۆيدە بولۇپ قالارمەن دەپ ئويلىمىغانىم. كېنىزەكلەردىن خاتىرجەم بۇلۇڭ، مېنىڭ 29 كېنىزىكىم بار، بىرىسى كەم بولسا ھېچ گەپ ئەمەس، ئۇلار سىزگە ھەمراھ بولالايدۇ. يۈرۈڭ، مەن سىزنى باشلاپ باراي.

ئىككىسى بىردىن ئاتقا مىنىپتۇ. رەھىمە قوماندانغا ئەگىشىپ ئۇنىڭ قەسىرىگە كەپتۇ. قوماندان باغقا كاتتا زىياپەت تەييارلاپ رەھىمەگە چوڭقۇر ئىززەت-ھۆرمەت ئىپادىلەپتۇ ھەم ئۇنى 29 كېنىزىكىگە تونۇشتۇرۇپتۇ. ئۇ دۇنيادا تەڭداشسىز گۈزەل قىزنىڭ ئېرى بولغانلىقىدىن پەخىرلىنىپ شارابنى ھەددىدىن زىيادە ئىچىپتۇ-دە، مەس بولۇپ ھېچنەرسىنى بىلمەي يېتىپ قاپتۇ. رەھىمە:

— خوش كېنىزەك دوستلىرىم، قومانداننىڭ قولىدا ئوتتۇز خوتۇنى بولۇپتىمىز، دۇنيادىكى ھەممە جانلىقلار بىرىسى ئېر كەك، بىرىسى چىشى بىر جۈپ بولۇپ يارىتىلغان. بىز ئوتتۇز قىز بىرلا ئەرگە قارىساق نەپسىمىزگە ئىزا بولىدۇ. ھەممىمىز بەختسىز ئىكەنمىز. خۇدا بىزنىڭمۇ بىرىمىزگە بىر ئەر ئاتا قىلغان بولغىنىتى. بىز ئۆزىمىزنىڭ جۈپتىنى تېپىشىمىز لازىم، — دەپتۇ. بۇ گەپلەر كېنىزەكلەرگە يېقىپ كېتىپتۇ. رەھىمەنىڭ مەسلىھىتى بىلەن كېنىزەكلەر قول-قولچە سال ياساپ دەريانىڭ ئېقىنىنى بويلاپ يىراق-يىراقلاغا كېتىپتۇ. دەريا ئىككىگە بۆلىنىپ ئاقىدىغان يەرگە كەلگەندە قىزلار قىرغاققا چىقىپتۇ. بۇ جاي قېلىن توغراقلىق جاڭگال ئىكەن، قىزلار كىيىملىرىنى سىقىپ قۇرۇتۇپ تۇرغاندا جاڭگالدا پاناھلىنىپ ياتقان ئوتتۇز

ساراڭمىكىن دېسە ئوڭ، ئوڭمىكىن دېسە ساراڭ بولۇپ، رەھىمەنى ئىزدەپ مېڭىپتۇ، باغقا كىرىپتۇ، تاغقا چىقىپتۇ. دەريا-كۆللەردىن، باياۋان چۆللەردىن ئىزدەپتۇ. مېڭىپ-مېڭىپ تاپىنى يېرىلىپتۇ، مەھەللىلەرنى، شەھەرلەرنى ئارىلاپ نۇرغۇن مەملىكەتلەرگە بېرىپتۇ. ئۈچ يىلدىن كېيىن رەھىمە پادىشاھلىق قىلىۋاتقان شەھەرگە كېلىپ قاپتۇ. شەھەر دەرۋازىسىغا چاپلانغان رەسىمنى كۆرۈپلا، ئاھ دەپ يېقىلىپ ھوشىدىن كېتىپتۇ. ئۇ قىرىق كۈنگىچە دەرۋازا تۈۋىدىن كەتمەپتۇ. كېنەزەكلەردىن بىرسى بۇنىڭغا دىققەت قىلغانىكەن،

— بۇ رەسىمنى تونۇمتىڭىز؟ — دەپ سوراپتۇ كېنەزەك ئۇنىڭدىن. ياسىن:

— ئەلۋەتتە تونۇيمەن، مەن ئۇنى ئىزدەپ ئون سەككىز مىڭ ئالەمنى كېزىپ چىقتىم، — دەپتۇ. كېنەزەك بۇ ئىشتىن رەھىمىگە خەۋەر بېرىپتۇ. رەھىمە ياسىننى يادىغا ئېلىپ خىزمەتكارلىرىنى ئەۋەتىپ ئۇنى ئوردىغا ئەكەلدۈرۈپتۇ. بىر-بىرىنى كۆرۈپلا ياسىنمۇ، رەھىمەمۇ ھوشىدىن كېتىپتۇ، ئوردا تىۋىپى ئۇلارنى ھوشىغا كەلتۈرۈپتۇ.

— مېنىڭ ئېرىم مۇشۇ، — دەپتۇ رەھىمە ئوردا ئەمەلدارلىرىغا، — نى-نى پادىشاھلارغا، بەگلەرگە، بايلارغا تەگكىلى ئۇنۇماسلىقىمنىڭ سەۋەبىنى ئەمدى بىلگەنسەلەر.

— مەن سىزنىڭ مېنى ئىزدەپ كېلىدىغانلىقىڭىزنى بىلەتتىم، مېنىڭ بۇ شەھەردە بارلىقىمنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن رەسىمىمنى سىزدۇرۇپ شەھەر دەرۋازىسىغا چاپلىتىپ قويغانىتىم، — دەپتۇ رەھىمە ياسىن بىلەن قالغاندا.

رەھىمە ياسىن بىلەن قىرىق كۈن توي قىلىپ شەھەر خەلقىنى كەڭ-تاشا مېھمان قىلغاندىن كېيىن، ئوردا كېڭىشىدىن ئۆتكۈزۈپ شاھلىق تامغىسىنى ياسىنغا تاپشۇرۇپ بېرىپتۇ. «ئايال كىشى قىز تەگكەن ئېرىنى ئۆلگىچە ئۇنتۇمايدۇ» دېگەن ھېكمەت شۇنىڭدىن قالغانىكەن.

سۆزلەپ بەرگۈچى: قارقاش ناھىيە ياۋا يېزا ھالاپىلى كەنتىدىن پەرمان نەشرگە تەييارلىغۇچى: قارقاش ناھىيىلىك مەدەنىيەت يۇرتىدىن

مۇھەممەتتىمىن قۇربان

تەھرىرلىگۈچى: مەتسېلىم مەنقاسىم

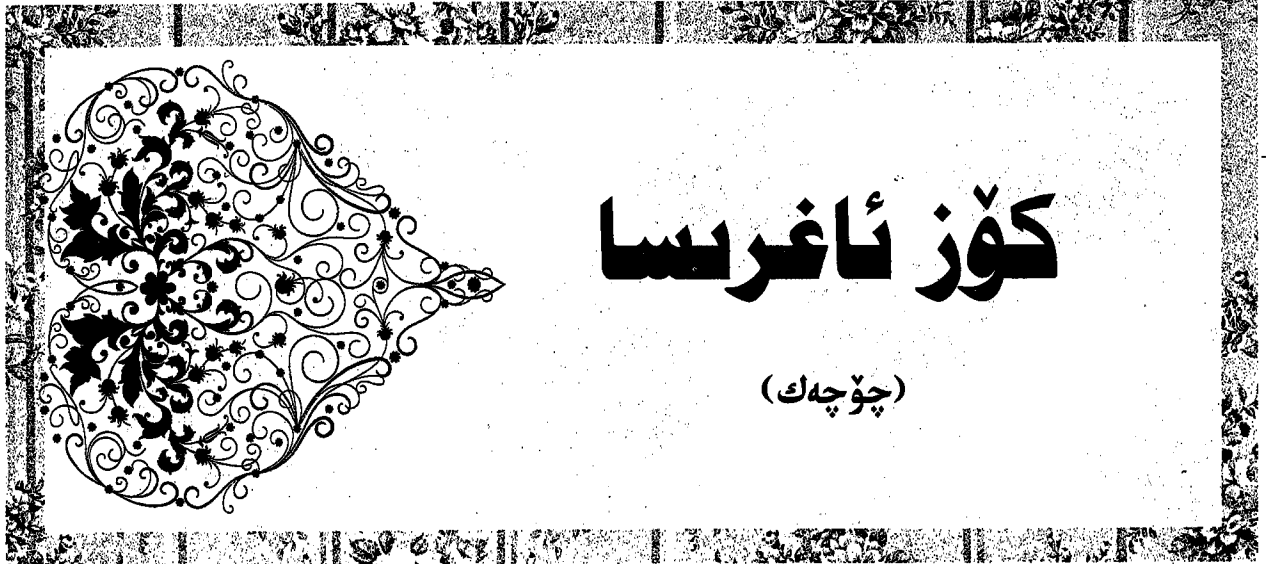
كېنەزەكلەر يەنە سالدا ئولتۇرۇپ دەريانىڭ ئېقىنىنى بويلاپ كېتىۋېرىپتۇ. ئۈچ كۈندىن كېيىن قىرغاقتىكى سۆڭەكلەرگە يامىشىپ بىر مەھەللىگە چىقىپتۇ. بۇ مەھەللىدىكىلەر ئات-ئېشەكلىرىگە مىنىشىپ شەھەرگە بېرىشقا تەييارلىنىپ تۇرغانىكەن. رەھىمە بىر كىشىدىن:

— پادىشاھىمىز ئۆلۈپ كەتكىنىگە يەتتە كۈن بولدى. بۈگۈن ئامەت قۇشى ئۇچۇرۇلۇپ يېڭى پادىشاھ تەختكە چىقىرىلىدۇ، — دەپ ئاڭلاپتۇ. رەھىمە قىزلارنى ئەگەشتۈرۈپ شەھەرگە كىرىپتۇ. قارىسا چوڭ رەستىلەر ئادەم دېڭىزىغا ئايلىنىپتۇ. ھەممە ئادەم بىر پارچە گۆش تۇتقان قولىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ كۆكتە لەيلەپ ئۇچۇۋاتقان ئامەت قۇشىغا كۆرسىتىپ، «گاھ، گاھ» دېيىشۋاتقىدەك. ئامەت قۇشى شەرققە ئۇچسا ئادەملەرمۇ شەرققە ئاققۇدەك، غەربكە ئۇچسا غەربكە ئاققۇدەك. رەھىمە بۇنچە جىق ئادەملەردىن ماڭا شاھلىق ئاشمايدۇ دېگەننى ئويلاپ بىر تۈپ تېرەكنىڭ دالدىسىدا تۇرۇپتۇ. ئامەت قۇشى ئېگىزگە تىك كۆتۈرۈلۈپ پەسكە بىر دەم قاراپ تۇرغاندىن كېيىن شاررىدە پەسلەپ كېلىپ، رەھىمەنىڭ بېشىغا قونۇپتۇ. رەھىمەمۇ، كېنەزەكلەرمۇ، پۈتۈن شەھەر خەلقىمۇ ھاڭ-تاڭ قاپتۇ. كىشىلەر رەھىمەنى:

— مۇبارەك بولسۇن يېڭى پادىشاھىمىز! — دەپ تەبرىكلىشىپتۇ. ئوردا ئەمەلدارلىرى گۈللۈك مەپپىدە ئولتۇرغۇزۇپ ئوردىغا ئېلىپ بېرىپ شاھلىق تەختىدە ئولتۇرغۇزۇپ قويۇپتۇ. رەھىمە شاھلىق تاجىنى بېشىغا كىيىپ ھوقۇق يۈرگۈزۈشكە باشلاپتۇ. بىر مەزگىلدىن كېيىن كېنەزەكلەرنى چاقىرتىپ:

— سىلەرنىڭ ھەر بىرىڭلارغا ئازراقتىن پۇل بىرىمەن، بۇ پۇل بىلەن بىرەر ھۈنەر-تىجارەتنى باشلاپ تۇرمۇشۇڭلارنى قامداڭلار. يەنە بىر گەپ، ئايال كىشى تۇل ئولتۇرسا قاتتىق گۇناھ بولىدۇ. بىر ئەرنىڭ ئەمرىگە ئۆتۈپ پىشىنى چىڭ تۇتۇڭلار. مېنى ئىزدەپ سىرتتىن كەلگەنلەرنى ئۇچراتساڭلار مېنىڭ يېنىمغا باشلاپ كېلىڭلار، — دەپ خوشلىشىپتۇ.

ياسىن ھېلىقى ئاخشىمى ئۇخلاپ ئويغانسا ئاتلار يوق تۇرغۇدەك، تاڭ يورنىغىچە ساقلىسىمۇ رەھىمە چىقماپتۇ. ئۇ ئوردىغا كىرىپ رەھىمەنى سۈرۈشتۈرۈپ ئاخشام چىقىپ كەتكەنچە پەيدا بولمىغىنىنى ئاڭلاپتۇ، ئۇ

كۆز ئاغرىسا

(چۆچەك)

باقاي، — كۆز دوختۇرى تىگىشغۇچ بىلەن رۇستەمنىڭ قورسىقىنى تىگشاپ بېقىپ ھەيرانلىق بىلەن — ۋوي نېمە ئىش بۇ؟— دەپتۇ. رۇستەم جىددىيلىشىپ: — مەندە باشقا كېسەلمۇ بارمىكەن؟— دەپ سوراپتۇ ئەندىكىپ.

— ئېغىزدىن چىقىرىش تەس.
— قانداق كېسەللىك ئۇ دېگىلى بولمايدىغان؟—
رۇستەم تېخىمۇ جىددىيلىشىپ تىترەشكە باشلاپتۇ.
— ئەرلەردە يۈز بەرمەيدىغان غەلىتە بىر ئەھۋالغا دۇچار بولۇپ قاپسىز...
رۇستەم تىت - تىت بولۇپ:
— تېزراق دېمەمسىز، قانداق غەلىتە ئەھۋال ئۇ؟—
دەپ سوراپتۇ.

— بويىڭىزدا باركەن.....
رۇستەم ئوتقا دەسسۈلغاندەك چۈچۈپ كېتىپ:
— نېمە؟ بويىڭىزدا باركەن، دېدىڭىزما؟— دەپ سوراپتۇ.
— ھەئە، بويىڭىزدا باركەن.

— دۇنيادا شۇنداق ئىشۇ بولارمۇ؟
— دۇنيادا ئادەمنىڭ ئەقلىگە سىغمايدىغان ئىشلار بولۇپ تۇرىدۇ،— دەپتۇ كۆز دوختۇرى،— سىزمۇ ئاڭلىغان بولغىدىڭىز، ئايال ئەرگە، ئەر ئايالغا ئۆزگىرىپ قالغان ئىشلارنى..

— قايسىبىر دانىشمەندىن شۇنداق ئاڭلىغان ئىدىم،— دەپتۇ رۇستەم،— بىر ئايال ئىككىنى تۇغۇپ بولغاندىن كېيىن ئەرگە ئۆزگىرىپ قاپتۇ. بۇ ئەر بىر قىز بىلەن توي قىلىپتۇ. بۇ قىز بىرنى تۇغۇپتۇ. كېيىن بۇ ئادەمنى ئالدىنقى ئىككى بالىسى ئانا دەپ، كېيىنكى

يېقىندىن يىراقراق، يىراقتىن يېقىنراق بىر مەھەللىدە رۇستەم ئىسىملىك بىر كىشى بولۇپ، كۆزى ئاغرىپ جىددىيلىمەي كۆز دوختۇرىنىڭ ئالدىغا كىرىپتۇ. كۆز دوختۇرى ئۇنىڭغا نەزەر سېلىپ:
— كۆزىڭىز ساقايماپتۇ. دورىنى يېمەپسىز-ھە؟

دەپتۇ. رۇستەم:
— بىر تال ئىچىپ باقسام تەمى ياخشى ئەمەسكەن، ئىچكۈم كەلمىدى،— دەپتۇ.
— ئوكۇلىنىمۇ ئۇرغۇزىمغان ئوخشايسىز.
— قورقىمەن دوختۇر، قورقىمەن.
— باشقىلار قورقماي ئۇرغۇزىدىغۇ.
— ئۇلارنىڭ جېنى ئەخلەت دۇۋىسىدىن ئۇچرىغان

جانمىكەن، ئەجەب خارلايدىكەنە. مېنىڭ جېنىم شىرىن جان جۇما. ئۇچلۇق يىگىننى بەدىنىمگە پوسسىدە سانجىسا ئۇنىمايمەن،— دە،— رۇستەم گېپى توگە- تۈگىمەيلا بارماقلىرى بىلەن كۆزلىرىنى ئۇۋىلاپتۇ.
— مەن سىزگە كۆزىڭىزگە قىل تەگكۈزۈمەڭ دېگەنتىمغۇ،— دەپتۇ كۆز دوختۇرى. رۇستەم:

— كۆزۈم قىچشقانسىبىرى ئۇۋىلاپ، ئۇۋىلىغانسىبىرى قىچشىپ قىيىنلىپ كېتىۋاتىمەن،— دەپتۇ. كۆز دوختۇرى رۇستەمنىڭ چاپاقلىشىپ، قىزىرىپ كەتكەن كۆزلىرىگە قاراپ ئۇنىڭغا ئىچ ئاغرىتىپتۇ. ئۇ:
— كۆزىڭىزنىڭ ساقىيىشىنى راستتىنلا خالامسىز؟—
دەپ سوراپتۇ.

— خالايمەن ئەمەس، ئارزۇ قىلىمەن. ئارزۇ! مېنىڭ كۆزۈم ئاران ئىككى دوختۇر. ماڭا ھەممە ئەزالىرىمدىن كۆزۈم مۇھىم،— دەپتۇ رۇستەم.
— ئەمەسە سىزنى تېخىمۇ تەپسىلىي تەكشۈرۈپ

بالسى دادا دەپ چاقىرىشتىن ۋاز كەچمەپتۇ.

كۆز دوختۇرى:

— ھە مانا، سىزمۇ ئاڭلاپسىزغۇ، دۇنيادا ئادەمنى ھەيران قالدۇرىدىغان ئاجايىپ - غارايىپ ئىشلار تولا، - دەپتۇ.

— مەن دېگەن راۋۇرۇس ئەر كىشى.

— راۋۇرۇس خورازمۇ يىلدا بىر تۇغىدىكەنغۇ.

— بۇ گېپىڭىزگە ئىشەنمەي دېسەم تېخى، ئىشەنمەي

دېسەم تېخى، - دەپتۇ رۇستەم بېشى قايغاندەك بولۇپ.

كۆز دوختۇرى:

— مېنىڭ گېپىمگە ئىشەنمىسىڭىز باشقا دوختۇرلارغا كۆرۈنۈپ بېقىڭ، - دەپتۇ. - ياق، ياق، ياق بۇ سەتچىلىكنى سىزدىن باشقا ھېچكىم ئۇقمىسۇن.

— ۋاقتى كەلگەندە بالا تۇغۇلىدىغان گەپ. ئۇ چاغدا تېخىمۇ سەتچىلىك بولار.

— جېنىم دوختۇر، - دەپ تىزلىنىپ يالۋۇرۇپتۇ رۇستەم، - بۇ سەتچىلىكتىن مېنى قۇتقۇزۇپ قېلىڭ، مەن سىزدىن ئۆمۈر بويى مېنى تىزىدۇر بولاي.

— ماقۇل، مەن ئامالنى قىلاي، بىراق مېنىڭ

تەلپىمگە چوقۇم ئەمەل قىلىشىڭىز كېرەك، - كۆز دوختۇرى رۇستەمگە دورىنى ئۆلچەم بويىچە ئىچىشنى، ئوكۇلىنىمۇ كۈندە ئىككى قېتىم ئۇرغۇزۇشنى تەكىتلەپتۇ.

رۇستەم چوقۇم شۇنداق قىلىشقا نىيەت قىلىپتۇ. كۆز دوختۇرى:

— يەنە بىر تەلپىم بار. بۇ ھەممىدىن مۇھىم، بىراق ئەمەل قىلالىشىڭىز تەس، - دەپتۇ.

— ئەمەل قىلىمەن. ھەر قانچە ئېغىر تەلەپنىمۇ ئورۇندايمەن - دەپتۇ رۇستەم.

كۆز دوختۇرى كەسكىن قىياپەتتە:

— قورسىقىڭىزنى ئىككى ئالقىنىڭىز بىلەن توختىماي سىلايسىز. ئۇخلىغان ۋاقتىڭىزدا ئىككى ئالقىنىڭىز قورسىقىڭىزنىڭ ئۈستىدە تۇرسۇن. بۇنىڭ سىزنى سەتچىلىكتىن قۇتۇلدۇرۇشتا ھەل قىلغۇچ رولى بار، بۇ تەلەپكە چىدىيالايسىز؟ - دەپ سوراپتۇ. رۇستەم ئىككىلىنىپ:

— كۆزلىرىم بەك قىچىشىپ كەتكەندە قوللىرىم... - دەپ گېپىدىن توختۇپتۇ. كۆز دوختۇرى:

— چىداڭ، بولمىسا تۇغۇڭ، - دەپتۇ.

— ياق، ياق، كۆزلىرىم قىچىشىپ قارىغۇ بولۇپ

قالسام مەيلىكى، تۇغسام ھەرگىز بولمايدۇ.

— ئايالىڭىز باردۇ؟ - دەپ سوراپتۇ كۆز دوختۇرى.

— بار، توي قىلغىنىمىزغا يىگىرمە يىل بولدى،

ئىككىمىز بىر - بىرىمىزگە شۇ قەدەر مېھرىبان، چوڭ ئوغلۇم بۇ يىل يىگىرمە ياشقا كىردى، - دەپتۇ رۇستەم قورسىقىنى شاپلاقلاپ گېپىنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ، - بۇ شۇمەتك تۇغۇلۇپ قالسا ئۇلارنىڭ يۈزىگە قانداق قارىيالايمەن؟

كۆز دوختۇرى ئۇنىڭغا:

— تاماقلنىش، دورا يېيىش، ئوكۇل ئۇرغۇزۇش

ئىشلىرىڭىزغا ئايالىڭىز ياردەملەشسۇن، سىز ئىككى ئالقىنىڭىزنى قورسىقىڭىزدىن بىر دەممۇ ئاجراتماڭ، - دەپ تەكىتلىگەندىن كېيىن، - بۈگۈندىن باشلاپ ئوكۇلىڭىز ئۈچ كۈندە تۈگەيدۇ. تۆتىنچى كۈنى يەنە كېلىڭ. تەكشۈرۈپ كۆرەي، - دەپتۇ. تۆت كۈندىن كېيىن رۇستەم يەنە كەپتۇ. كۆز دوختۇرى ئۇنىڭغا قاراپ كۈلۈپ:

— كۆزلىرىڭىز بىر ئوبدان ساقىيىپ قاپتۇ مانا، - دەپتۇ.

— كۆزۈم بىلەن قايسىز، بۇ يېرىمنى تەكشۈرۈپ بېقىڭ، - دەپتۇ قورسىقىنى سىلاپ تۇرۇپ رۇستەم. كۆز دوختۇرى:

— خاتىرجەم بۇلۇڭ. ئەرلەرنىڭ بويىدا قېلىشى مۇمكىن ئەمەس، بىراق مەن شۇنداق دەپ سىزنى قورقىتىپ، قوللىرىڭىزنى قورسىقىڭىزغا بەند قىلىپ قويىمىسام، كۆزىڭىزنى ئۇۋۇلاۋېرىپ نابۇت قىلىۋېتەتتىڭىز. ئاتا - بوۋىلىرىمىزنىڭ «كۆزۈڭ ئاغرىسا قولۇڭنى تارت» دېگەن ھېكمىتىنى ئاڭلىماپتىكەنسىز، - دەپتۇ.

رۇستەم ئىشنىڭ تېگىنى چۈشىنىپ، ئەقىل پاراسەتلىك كۆز دوختۇرىغا كۆپتىن - كۆپ رەھمەت ئېيتىپتۇ. ئۇ بالىلىرىغا ھەم تونۇش، تۇغقانلىرىغا:

— كۆرۈڭلار ئاغرىسا قولۇڭلار بىلەن ئۇۋىلىماڭلار، - دەپ نەسەت قىلىدىغان بولۇپتۇ.

سۆزلەپ بەرگۈچى: قارىقاش بازىرىدىن **ئابدۇللاخون**

سراجى

نەشىرگە تەييارلىغۇچى: قارىقاش ناھىيىلىك مەدەنىيەت تەنتەربىيە ئىدارىسىدىن غەيرەت ئەخمەت تەھرىرى: مەتسېلىم مەتقاسىم

دەۋىنلەر يەتتىگەن

ئوتتۇنچىلار

(چۆچەك)

ئۇ مېڭىپ-مېڭىپ بىر توقايغا چىققاندا، بىر ھەيۋەت يوغان دەۋە بىلەن ئۇچرىشىپ قاپتۇ. دەۋە «بىر ھەپتىدىن بۇيان گۆش يېمەي ئېچىرقاپ كەتكەندىم. ئالدىغا ئۆزى كەپتۇ. بۇ ئاللاھنىڭ ماڭا قىلغان ئىلتىپاتى» دەپ خۇشال بولۇپ:

— ئەي بوۋاي، ئىسمىڭ نېمە؟ بۇ جاڭگالغا نېمە سەۋەبتىن كېلىپ قالدىڭ؟ — دەپ سوراپتۇ.

— مېنى تونۇيالماۋاتامسەن، كۆزۈڭ كورمۇ سېنىڭ؟ — دەپتۇ بوۋاي قورققىنىنى چاندۇرماي، — زېرەك پالۋان دەپ ئاڭلىغانىمىدىڭ؟ ئاشۇ پالۋان مەن بولىمەن. بۇ جاڭگالغا يالغۇز كېلىپ قېلىشىمدىكى سەۋەب، بىر ھىيلىگەر تۈلكە بىر دەۋنى ئالداپ سىزگە ئەكىلىپ بېرىمەن دېگەنتى، ئۇ تېخىچە ئەكىلىپ بېرەلمىدى. شۇڭا، دەۋنى ئۆزۈملا تۇتۇپ يەي دېۋىدىم. تەلىيمىگە ئۆزۈڭ ئۇچراپ قالدىڭ.

دەۋە: «بوۋاي پوچىلىق قىلىۋاتامدۇ ياكى راستتىنلا زېرەك پالۋانمۇ، بىر سىناپ كۆرەي» دېگەن خىيالدا:

— ئىككىمىز كۈچ سىنىشىپ باقلى، قايسىمىز يېڭىپ چىقساق، يېڭىلىپ قالغىنىمىزنى يەيلى، — دەپتۇ. — بەللى، بەللى، مەنمۇ شۇنداق دەي دەپ تۇراتتىم، — دەپتۇ بوۋاي، — قانداق سىنىشىشنى خالىساڭ ئۆزۈڭ باشلاۋەرگىن.

دەۋە يەردىن بىر تال تاشنى ئالغىنىغا ئېلىپ راسا كۈچەپ سىققان ئىكەن، تاش قۇمدەك ئېزىلىپ كۆپ-كۆك سۇ چىقىپتۇ. بوۋاي قولتۇقىنى قاشلىغان بولۇپ يانچۇقىدىن ئىككى تۇخۇمنى قولغا ئېلىپ ئاندىن يەرگە

بۇرۇنقى زاماندا توغراقلىق جاڭگالنىڭ بويىدا بىر جۈپ بوۋاي-موماي ياشايدىكەن. ئۇلارنىڭ پەرزەنتى بولمىغانلىقتىن، تۇرمۇشنىڭ بارچە ئېغىرچىلىقلىرىنى ئۆزلىرى كۆتۈرمەي ئىلاجى يوقكەن. ئۇلارنىڭ تۇرمۇشى غورىگۈل ئۆتىدىكەن. بوۋاي دۇنيالىقتا ئىككى يەردە ئۇلىقى بار بىر تال كۈلىسى بىلەن جاڭگالدىن ئوتۇن توشۇپ سېتىپ، بىر ئۆيىنىڭ خىراجىتىنى ئاران-ئاران قامدايدىكەن.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە بوۋاي جاڭگالغا ئوتۇن تەرگىلى بېرىپتۇ. ئۇ بىر دۆڭنىڭ دالدىسىدا ئىشتان-كۆڭلەكلىرىنى سېلىپ بەدىنىگە ئارام بەرمىگەن پىت-سېرىكلەرنى بېقىپ ئولتۇرغانىكەن، بىر ھارامزادە تۈلكە نەدىندۇر كېلىپ، بوۋاينىڭ كونا كۈلىسىنى چىشلەپلا ئېلىپ قېچىپتۇ. بوۋاي تۈلكىنىڭ ئىزى بىلەن ئۇنى قوغلاپ مېڭىپتۇ. ئۇ كۈلىسىنى تېپىپ ئاندىن ئۆيىگە بارمىسا، موماينىڭ تاپا-تەنىسىگە قالىدىكەن. بوۋاي تۈلكىنى قوغلاپ كېتىۋېرىپتۇ. بارا-بارا قاراڭغۇ چۈشۈپ تۈلكىنىڭ ئىزى ياكى ئۆزى كۆرۈنمەپتۇ. ئۇ كەلگەن يەردە بىر كېچە قونۇپ تۈلكىنى يەنە ئىزدەشنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ. بوۋاي كېتىپ بارسا بىر تۈپ توغراق تۈۋىدىن بىر تۇرغاي ئۇچۇپ چىقىپتۇ. بوۋاي ئاستا كېلىپ تۇرغاي ئۇچۇپ چىققان كامارغا قولىنى تىققانىكەن، قولىغا بىر تۇرغاي بىلەن ئىككى تۇخۇم ئۇرۇنۇپتۇ. ئۇ تورغايىنىمۇ، تۇخۇمىنىمۇ ئېلىپ كۆيىنىكىنىڭ يانچۇقىغا ساپتۇ. كۆڭلىدە تۇرغاي بىلەن تۇخۇمنى پىشۇرۇپ يېسەم، قورسىقىمنىڭ ئاچلىقىغا بىر دەملىك بولسىمۇ ئارام بولىدۇ دەپ ئويلاپتۇ.

قويۇپتۇ. ئۆزى بولسا تامنىڭ تۈۋىگە بېرىپ ئۇخلاپتۇ. ئەڭ كېچە بولغاندا دېۋە بىر نەچچە دانە قۇرام تاشنى بوۋاينىڭ بېشىنى چەنلەپ تۇڭلۇكتىن ئارقا-ئارقىدىن تاشلاپتۇ. يوتقان، تەككى، تەلپەكلەر خۇددى توزغاقتەك تۈزۈپ كېتىپتۇ. بوۋاي قورقۇپ كېتىپ يۈرىكى گۈۈلدەپ سېلىشقا باشلاپتۇ.

— شۇكىرى خۇدايىم، مېنى ھەر قانچە بولسا يوتقاندا ياتقۇزماپسەن، بولمىسا قۇرام-تاشلارنىڭ زەربىسىدە كۈكۈم-تالغان بولۇپ، دېۋىنىڭ ناشتىلىقى بولۇپ قالدىكەنمەن، — دەپتۇ ئۆز-ئۆزىگە پىچىرلاپ، ئاندىن ئۇ تاشلارنى شەپە چىقارماي بىر تەرەپكە سۈرۈپتەپ، يوتقاننى تۈزەشتۈرۈپ ئىچىگە كىرىۋاپتۇ. تاڭ ئاتقاندا دېۋە «بوۋاي ئاللىقاچان ئۆلدى، ئەمدى بىر ۋاقلىق يەيدىغىنىم تەييارلاندى» دەپ شۈلگەيلىرىنى ئېقىتىپ ئۆيگە كىرىپتۇ. قارىسا بوۋاي كۆزى ئوچۇق، ئويغاق يانتىدەك. دېۋە قورقۇپ جېنى تۇمشۇقىغا كەپتۇ. لېكىن يالغاندىن كۈلۈپ:

— ھى... ھى... ھى... زېرەك پالۋان جانابلىرى، ئوبدان ئۇخلاپتىلىمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. بوۋاي تېرىككىنىچە ئورنىدىن تۇرۇپ كېتىپ:

— ھەي ئەبگار دېۋە! بۇ ئۆيدە بەش-ئالتە تال بۈرگە باركەن، ئانچە ئوبدان ئۇخلىيالمىدىم. مېنى بۇنداق ئۆيىدىمۇ ياتقۇزۇپسەن، — دەپتۇ غەزەپ بىلەن، دېۋە: كەينى-كەينىدىن تازىم قىلىپ تۇرۇپ:

— دېۋەڭلىك قىپتىمەن، دېۋەڭلىك قىپتىمەن، ماڭا مۇشۇ بىر قېتىم كەڭچىلىك قىلغايلا، — دەپ يالۋۇرۇپتۇ. بوۋاي:

— دېۋەڭلىكىڭ راستكەن، قۇرۇق گەپ بىلەن ئەپۇ سورىغىنىڭنى قارا سېنىڭ! — دەپتۇ. دېۋە كۈچۈكلىنىپ:

• — ئۇنداق ئەمەس، ئۇنداق ئەمەس، ئۆزلىرىنىڭ لايىقلىرىدا بولمىسىمۇ، ئازراق سوۋغىتىم بار، — دەپتۇ. دە، سىرتقا چىقىپ كېتىپ ئىككى پېيىغا لىق بىر نەرسىلەر قاچىلانغان خۇرجۇننى كۆتۈرۈپ كىرىپ، بوۋاينىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ.

— نېمەڭ بۇ؟ — دەپ سوراپتۇ بوۋاي ئەجەبلىنىپ قاراپ.

— بىر پېيىدىكى ئالتۇن، بىر پېيىدىكى تىللا، —

ئېگىشىپ ئالدىنقىغا تاش ئالغاننى دوراپتۇ. كۈچىمەيلا بىر سىققانىكەن، «تاش» نىڭ ئاق-سېرىق سۇلىرى بارماقلىرى ئارىسىدىن ئېقىپ چۈشۈپتۇ. دېۋە يەردىن بىر تال تاشنى ئېلىپ ئاسمانغا قارىتىپ راسا كۈچەپ ئاتقانكەن، تاش ئېگىزگە ئۆرلەپ كۆزدىن غايىب بولغاندىن كېيىن خېلى ۋاقىت ئۆتكەندە يەرگە توككىدە چۈشۈپتۇ. بوۋاي يانچۇقىدىكى تۇرغايىنى ئالدىنقىغا يوشۇرۇپ، يەردىن تاش ئالغاننى دوراپ «تاش» نى كۈچىمەيلا ئاسمانغا ئېتىپتۇ. «تاش» ئېگىزگە ئۆرلەپ كۆزدىن غايىب بولۇپتۇ. ئىككىسى «تاش» نىڭ يېنىپ چۈشۈشىگە ساقلاپتۇ، ساقلاپتۇ، «تاش» چۈشمەپتۇ.

— ساقلىغىنىمىز بىكار، — دەپتۇ بوۋاي خېلى ئۇزاق ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن، — مەن ئاتقان تاش ئالەمنىڭ ئۇ تەرەپىگە كېتىدۇ.

دېۋە بوۋاينى يەنە بىر قېتىم سىناپ باققۇسى كېلىپ، ئۇنى ئۆيىگە تەكلىپ قىپتۇ. بوۋاي ماقۇل بولۇپتۇ. دېۋە بىر قوينى پىشۇرۇپ داس بىلەنلا بوۋاينىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ. بوۋاي گۆشتىن ئازراق يەپلا قورسىقى تويۇپ قاپتۇ-دە، پۇتى بىلەن داسنى ئىتتىرىپ قويۇپتۇ. دېۋە گىدىيىپ:

— بىر قوينىڭ گۆشىنى يەپ بولالمىدىڭ، سېنى قانداقمۇ پالۋان دېگىلى بولسۇن؟ — دەپتۇ.

— مەن بۇنى دېۋە گۆشى ئوخشايدۇ، دېسەم ئەمەسكەنغۇ، دەپتۇ بوۋاي ئاچچىقلىنىپ، — سەن مېنى كەمىستىپ قوي گۆشى بېرىپسەن، بۇنى ئۆرۈڭ يەپ، ماڭا دېۋە گۆشى پىشۇرۇپ بەرگىن.

دېۋە قورقۇپ كېتىپ گۆشنى يىغىشتۇرۇپتۇ. ئۇ بوۋاينى يوقاتمىسا ئۆزىگە خەتەر يېتىدىغانلىقىغا كۆزى يېتىپ:

— ماقۇل، ماقۇل، بۈگۈن كېچە مەن ياش، پاققان دېۋىدىن بىرنى تۇتۇپ، ئەتە ناشتىلىقلىرىغا تەييارلاي. ئۆزلىرى مۇشۇ ئۆيۈمدە قونۇپ بەرگەيلا، — دەپتۇ. كەچ بولغاندا دېۋە بوۋايغا تۇڭلۇكنىڭ ئۇدۇلىغا جاي راسلاپ بېرىپتۇ. ئۇ تۇڭلۇكتىن تاش تاشلاپ ئۇخلاۋاتقان بوۋاينىڭ بېشىنى مەجبۇپتىشىنى نىيەت قىلغانكەن. بوۋاي دېۋىنىڭ نىيىتىنى بىلىپ قېلىپ، تەلپىكىنى تەككى ئۈستىدە قويۇپ، يېرىمىنى يوتقان بىلەن باستۇرۇپ

دەپتۇ دىۋە غال - غال تترەپ تۇرۇپ. بوۋاي مەنستىمگەن ھالدا:

— ئاران مۇشۇلما؟ بوپتۇ، ئۆيۈمگە ئاپىرىپ بەر، — دەپتۇ. دىۋە ئالمان - تالمان خۇرجۇنى يۈدۈپ بوۋاينىڭ ئۆيىگە ئاپىرىپ بېرىپتۇ. بوۋاي دىۋىنى ئۈزۈتۈپمۇ قويماپتۇ. نەچچە ئون يىل خاپىلىق تارتىپ ئىشلەپ ئېرىشەلمىگەن ئالتۇن - تىلغا تۇيۇقسىز ئىگە بولۇپ قالغان بوۋاي «ئەمدى ئۆمرىمىزنىڭ ئاخىرىغىچە باياشات ياشىيالايمىز» دەپ خۇشال بولۇپتۇ. لېكىن دىۋە تۈلكە بىلەن ئۇچرىشىپ قالسا مېنىڭ ئەسلىدىكى ئەھۋالىمنى ئاڭلاپ قالدۇ، ئۇ چاغدا قانداق بولار دەپ ئەندىشىگە چۈشۈپتۇ. راست دېگەندەك بىر كۈنى دىۋە توغراقلىقتا كېتىۋېتىپ بوۋاينىڭ ئوتۇن توشۇيدىغان كۈلىسىنى ئېلىپ قاچقان تۈلكە بىلەن ئۇچرىشىپ قاپتۇ. تۈلكە ھىڭگىدە ھىجىيىپ:

— ھە دىۋە باتۇر، نەگە بېرىپ كەلدىلە؟ — دەپ سوراپتۇ. دىۋىنىڭ جاۋابىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن:

— ئۆزلىرى شۇنداق ھەيۋەتلىك، قاۋۇل پالۋان تۇرۇپمۇ، قېرىپ، تۆت كۈنلۈك ئۆمرى قالغان لەقۋا بوۋايغا بوزەك بولدىلىمۇ؟ مەن ئۇنىڭ ئوتۇن توشۇيدىغان كۈلىسىنى ئېلىپ قېچىپ، ئۇنى بىر كۈن يۈگۈرتۈپ ھاردۇرغانىدىم. ئۇنى ئۆلگىدەك ئۇخلاپ ئۆزلىرىگە يەم بولغاندۇ دېسەم، ھەي، قارىسلا سېلىنىڭ بىر خۇرجۇن ئالتۇن - تىلانى ئۇنىڭغا ئاپىرىپ بەرگەنلىرىنى، يۈرسىلە، مەن سىلى بىلەن بىللە باراي، ئالتۇننى قايتۇرۇپ كېلىلى، — دەپتۇ دىۋىنىڭ قورسىقىنى ئېسىپ.

— ياق، ياق. مېنى ئارقا - ئارقىدىن تۆت قېتىم مەغلۇپ قىلغىنى سەن دېگەن بوۋاي ھەممەس، زېرەك پالۋان، مەن بارمايمەن، ئۆزۈڭ بېرىۋەرگىن، — دەپتۇ دىۋە.

— ئىشەنمىسىلە بۇنداق قىلايلى ئەمەسە، بۇ كۈلنىڭ بىر ئۇچىدا مېنىڭ بوينۇمنى، يەنە بىر ئۇچىدا ئۆزلىرىنىڭ بوينىنى باغلايلى، سىلە كەينىمدە ماڭسىلا، مەن ئالدىلىرىدا ماڭاي. بوۋاي بىزنى كۆرۈپ، كۈلەمنى بەر دېسە، مەن گېپىنى قىلغان بوۋاي شۇ، — دەپتۇ تۈلكە، — بولمىسا سىلە گېپىنى قىلغان زېرەك پالۋان بولسۇن. دىۋە تۈلكىنىڭ گېپىگە قوشۇلۇپتۇ، ئىككىسى

بوۋاينىڭ ئۆيىگە قاراپ مېڭىپتۇ. بوۋاي خېلى بۇرۇنلا موماينى ئۆگزىگە چىقىرىپ قويغانىكەن. موماي ئۆگزىدە تۇرۇپ قارىسا تۈلكە بىلەن دىۋە بۇ ئۆي تەرەپكە كېلىۋېتىپتۇ. موماي بۇ ئەھۋالنى بوۋايغا مەلۇم قىپتۇ. بوۋاي ئۆگزىگە چىقىپ خەۋپ - خەتەرنىڭ يېقىنلاپ كەلگىنىنى كۆرۈپتۇ. دە، قورقۇپ تترەشكە باشلاپتۇ. ئۇ شۇ ھالدا جىددىي ئويلىنىپ، بىر ئامال تېپىپتۇ. تۈلكە بىلەن دىۋە ھويلىغا كىرگەندە بوۋاي:

— ھوي ئالدامچى تۈلكە! سەن مېنىڭ كۈلامدا بەش دىۋە باغلاپ كەلمەكچىدىڭ. ئەكەلگىنىڭ ئاران بىر دىۋىم؟ — دەپ ۋارقىراپتۇ. ئۇ ئۆگزىدىن سەكرىگەننىكەن، دىۋە بەدەر قېچىپتۇ، تۈلكىنىڭ بوينى دىۋىنىڭ بوينىغا باغلاقلق بولغاچقا، دىۋىنىڭ ئېگىز - پەس، ئەگرى - دوناي يولىدا يۈگۈرۈشى بىلەن تۈلكە تاشلارغا، دەرەخلەرگە سوقۇلۇپ ئاخىرى ئۆلۈپتۇ. دىۋە كەينىگە قارىسا تۈلكىنىڭ ئېغىزى ئېچىلىپ، چىشلىرى ھىڭگىيىپ، خۇددى كۈلگەندەك كۆرۈنۈپتۇ. دىۋە غەزەپلىنىپ:

— ھۇ ئەبگار تۈلكە، سەن مېنى ئالداپ زېرەك پالۋانغا تۇتۇپ بەرمەكچى بولغىنىڭنى ئاز دەپ ئەمدى مېنى مازاق قىلىپ كۈلۈۋاتامسەن تېخى، — دەپ ئۆلۈپ بولغان تۈلكىنى چوڭ تاش بىلەن كۈكۈم - تالقان قىلىۋېتىپتۇ. دىۋە زېرەك پالۋاندىن ئامان - ئېسەن قۇتۇلغىنىغا خۇش بولۇپ، بېشىدىن ئۆتكەن ئىشلارنى ھەمراھلىرىغا سۆزلەپ بېرىپتۇ. شۇنىڭدىن بۇيان دىۋىلەر تۈلكىگە ئۆچ بولۇپ قالغانىكەن. ئوتۇنچى بوۋاي ئەقىل - پاراسىتىگە تايىنىپ تۈلكە بىلەن دىۋىنى مەغلۇپ قىلغاننىڭ ئۈستىگە خەجلەپ تۈگىتەلمەيدىغان ئالتۇن - تىللانىڭ ئىگىسى بولۇپ چەكسىز خۇشال بولۇپتۇ. ئاجىز، مىسكىن، پېقىر، كېسەلچان كىشىلەرگە خەير - ئېھسان قىلىپ يۇرت خەلقىنىڭ ھۆرمىتىگە سازاۋەر بولۇپ، ئۆمرىنىڭ ئاخىرىغىچە باياشات ياشاپتۇ.

سۆزلەپ بەرگۈچى: قارىقاش ناھىيە توخۇلا يېزا توخۇلا كەنتىدىن تۇرسۇنتوختى سىدىق نەشىرگە تەييارلىغۇچى: قارىقاش ناھىيىلىك مەدەنىيەت يۇرتىدىن جالالىدىن

تەھرىرى: مەتسېلىم مەتقاسىم

تېجىسەڭ تۈزىلەرسەن

(چۆچەك)

تارتىشىپ كەتتى. شەھەرگە كىرىپ قورسىقىمىزنى تۇيغۇرۇۋالساق بولاتتى. يەنە ئىككى كۈنلۈك بولسا ئىشىمىز چاتاقكەن، — دەپتۇ شاھزادە. قادىراخۇن ئىچ ئاغرىتىپ ئۇلارنى كەپسىگە باشلاپ بېرىپتۇ. بىر قولىدا ئوچاققا ئوت قالاپ، بىر قولىدا خىمىر يۇغۇرۇپ ھەش-پەش دېگۈچە تۆت-بەش كۆمەچ پىشۇرۇپتۇ. كەلگەنلەر تېگىشچە يەپ قورساقلىرىنى دەماللىقچە ئەستەرلەپتۇ. قادىراخۇن تاكى ئۇلار بولدى، قورسىقىمىز توپىدى دېگۈچە توختىماي كۆمەچ پىشۇرۇپتۇ. ئۇ:

— شەھەرگە بارغۇچە قورساقلىرى ئېچىپ قالمىسۇن، — دەپ ھەر بىرىگە ئىككىدىن كۆمەچ يۈگەپ بېرىپتۇ. شاھزادە:

— ئۆمرۈمدە بۇ قەدەر تېتىملىق غىزا يېمەپتەنمەن، — دەپتۇ. قورسىقى ئېچىپ كەتكەندە ئەسقاتقان كۆمەچلەر ئۇلارنىڭ ئاغزىغا توق ۋاقتىدا يېگەن مانتا-پولۇدىنمۇ ئۆتە تېتىپ كەتكەنكەن. شاھزادە تاغا-تاغا رەھمەت ئىزھار قىلغاندىن كېيىن، قادىراخۇننىڭ ئۇنى تۈگىگەن خالتىسىغا لىق ئالتۇن قاچىلاپ بېرىپتۇ. قادىراخۇن:

— بەك جىق بېرىۋەتتىلە، — دېگەنكەن، شاھزادە:

— ئاچلىقتىن ئۆلۈپ قالغان بولساق ھەممە ئالتۇن-كۈمۈشلىرىمىز بىكار قالغان بولاتتى. سىزنىڭ بىزنىڭ جېنىمىزنى قۇتقۇزۇپ قالغىنىڭىزغا قارىغاندا بىزنىڭ بەرگىنىمىز تولمۇ ئاز، — دەپتۇ. ئۇلار قادىراخۇن بىلەن خوشلىشىپ سەپەرداشلىرى بىلەن كېمىگە ئولتۇرۇپ شەھەرگە قاراپ يولغا چىقىپتۇ. قادىراخۇن خالتىسىدىن تۇخۇمچىلىق ئالتۇننى ئايرىپ ئېلىپ بازاردا بىر زەرگەرگە ساتقانكەن، نۇرغۇن پۇلغا ياراپتۇ. ئۇ بازاردىن كەتمەن، گۈرۈچەك، تاماق قاتارلىق سايمانلارنى سېتىۋاپتۇ. ئېگىز-پەس يەرلەرنى تەكشۈرۈپتۇ. ئېرىق چېپىپ دەريادىن سۇ باشلاپ كەپتۇ. ئۈزۈم، ئالما، نەشپۈت، ياڭاق كۆچەتلىرىنى تېپىپ كېلىپ تىكىپتۇ. يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن بۇ جايلار بىپايان باغ-ئېتىزلارغا ئايلىنىپتۇ. قادىراخۇنمۇ ئۆيلىنىپ بالا-چاقىلىق بولۇپ باي-باياشات ياشاپ ئالەمدىن ئۆتۈپتۇ. ھازىرمۇ دەريا بويلىرىدىكى باغۇ-بوستانلىقلار ئاشۇ قادىراخۇننىڭ بەرپا قىلغان باغ-ئېتىزلىرىنىڭ بىر پارچىسى ئىكەن. «تېجىسەڭ تۈزىلەرسەن» دېگەن ھېكمەت شۇنىڭدىن قالغانكەن.

سۆزلەپ بەرگۈچى: قارىقاش ناھىيە قارىقاش بازىرىدىن نۇرمەھمەت روزى

نەشىرگە تەييارلىغۇچى: قارىقاش ناھىيىلىك مەدەنىيەت-تەنتەربىيە ئىدارىسىدىن غەيرەت ئەخمەت تەھرىرى: تۇرسۇنجان مۇھەممەت

بۇرۇننىڭ بۇرۇنىسىدا تەكلىماكان بويىدىكى يۇرتلارنىڭ بىرىدە قادىر ئىسىملىك بىر كىشى ياشىغانكەن. بۇ كىشى ئون-ئون بەش كۈندە كولىغان ئوتۇنلىرىنى كېمىگە بېسىپ دەريانىڭ ئايغ ساھىلىدىكى شەھەرگە ئاپىرىپ ساتىدىكەن، پۇلغا ئۇن، تۇز، ياغ-گۈگۈت دېگەندەك نەرسىلەرنى ئېلىپ كەپسىگە قايتىپ كېلىدىكەن. خوتۇنى بولمىغانلىقتىن خېمىنى ئۆزى پىششىق قىلىپ، كۆمەچ كۆمۈپ يەپ قورساق تۇيغۇزىدىكەن. ئۇنىڭ تىرىكچىلىكى شۇ يوسۇندا ئۆتۈپتۇ. ئوتۇنچى كۈنلەرنىڭ بىرىدە دەريا بويىدا يۇلغان كولاۋاتقان ئىكەن، بىر ئاقساقال كىشى كېلىپ ئۇنىڭ بىلەن سالاملىشىپ، ھال-ئەھۋال سوراپتۇ. قادىراخۇن غورگۈل تۇرمۇشىدىن بىر مۇنچە قاخشىغاندىن كېيىن:

— خۇدايىمنىڭ مۇشۇنچىلىك كۈن بەرگىنىڭىمۇ شۇكىرى، — دەپتۇ. ئۇ كىشى:

— تۇرمۇشۇڭنىڭ تۈزۈلۈشىنى تىلىسەڭ تېجىگىن، — دەپلا يولغا كېتىپ قاپتۇ. ئوتۇنچى بۇ گەپكە دەسلەپتە ئانچە ئىرەڭشىمەپتۇ. كېيىنچە ئويلىنىپ-ئويلىنىپ بۇ گەپنىڭ تېگىگە يېتىپتۇ. شۇنىڭدىن باشلاپ ئۇ بۈگۈن يەپ بولالمىغان كۆمەچنى ئەتىسى يېمەي تاشلىۋېتىشى، خېمىرنى بىر كۆمەچكە چۈشلۈك يوغۇرماي جىق يوغۇرۇپتۇ ئوچاقنىڭ تېگىگە پاتىمىغان قىسمىنى تاشلىۋېتىشى تۈزىتىپتۇ. سەككىز كۈنلۈك ئون ئون كۈنگە، ئون ئىككى كۈنلۈك ئون ئون بەش كۈنگە يېتىدىغان بولپتۇ. ۋاقىت ئۇزارغانسېرى ئۇنىڭ ئۆيىدە بىر نەچچە خالتا ئون زاپاس تۇرىدىغان بولپتۇ. شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە قادىراخۇن دەريا بويىدا ئوتۇن كولاپ تۇرسا دەريانىڭ باش ئېقىنى تەرەپتىن ئىككى كېمىگە ئولتۇرۇپ يەتتە-سەككىز ئادەم كەپتۇ. بۇلار قادىراخۇننى كۆرۈپ كېمىلىرىنى سۆڭەتكە باغلاپ قويۇپ ئۇنىڭ ئالدىغا كەپتۇ. قىزغىن سالاملاشقاندىن كېيىن كەلگەنلەرنىڭ بىرسى:

— شەھەرگە ئاز قالدۇقمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.

— ئېشەك بىلەن بىر كۈنلۈك يول. دەريا تاغنى ئايلىنىپ ئاقىدۇ. شۇڭا، سىلەر كېمە بىلەن ئىككى كۈندە بارالايسىلەر، — دەپتۇ قادىراخۇن، — شەھەردە نېمە زۆرۈرىيىتىڭلار بار ئىدى؟

— مەن پالانى شەھەرنىڭ شاھزادىسىمەن، بۇلار مېنىڭ توغقانلىرىم ھەم يېقىنلىرىم. بىز جاھان كېزىمىز دەپ ئۆيىدىن چىققانئۇق، باشقا بىر پادىشاھلىقنىڭ تەۋەلىكىدە ساياھەت قىلىۋېتىپ ئېزىپ كەتتۇق. كېمىمىزنى تەۋەككۈل دەرياسىغا سېلىپ بۇ يەرگە كېلىپ قالدۇق. ئاش-ئوزۇقىمىز تۈگەپ كەتكىلى ئۈچ كۈن بولدى. ئاچلىقتىن قورساقلىرىمىز

ئەخمەت بەگى

(چۆچەك)

تېخى ئانچە ئۇزۇن بولمىغان يىللارنىڭ بىرىدە، قوشنا مەھەللىدە ئەخمەت ئىسىملىك بىر بەگى ياشىغان ئىكەن. ئۇ تاپقىنىغا نەشە چېكىپ نامراتلىشىپ كەتكەن، ھەتتا خوتۇنىمۇ ئالامىغان ئىكەن. ئۇ بىر كۈنى «بۈگۈن شەھەردە بارلىق ئاشخانلاردا پولۇنى ھەقسىز بېرىدىكەن» دېگەن گەپنى ئاڭلاپ شەھەرگە كىرىپتۇ. بىر ئاشخانغا كىرىپ ئۈچ تەخسە پولۇنى يەپ بولۇپ، پۇل تۆلمەيلا سىرتقا مېڭىپتۇ. ئاشپەزنىڭ ئايالى قەمەرخان:

— ھوي نوچام، ئاشنىڭ پۇلىنى بېرىۋەتسىلە، دەپتۇ. ئەخمەت بەگى پۇلۇم يوق دېيىشكە ئىزا تارتىپ: — ھازىرلا بېرىمەن دەپ يانچۇقىغا ئۇرۇپ قويۇپلا سىرتقا چىقىپتۇ. قەمەرخان «پۇلىنى سىرتتا بېرىدىغان ئوخشايدۇ» دەپ ئۇنىڭ ئارقىسىدىن مېڭىپتۇ. ئەخمەت بەگى كەينىگىمۇ قارىماي كېتىۋېرىپتۇ. شەھەرنىڭ سىرتىغا چىققاندا قەمەرخان:

— مېنى نېمانچە يول ماڭدۇرۇپلا؟ ئاشنى يېگەندىكىن پۇلىنى بەرسىلە، دەپ ئۇنىڭ ئالدىنى توسۇۋاپتۇ. ئەخمەت بەگى:

— بۈگۈن پولۇنى مۇت بېرىدىكەن دەپ ئاڭلاپ يانچۇقۇمغا پۇل سېلىۋالماپتەن. بۇ قېتىم كەچۈرۈم قىلىۋەتسىلە، دەپتۇ. قەمەرخان:

— كىمى ئەخمەت قىلىلا، نېمانداق مۇنتەھەم ئادەم سىلە؟ — دەپ چىڭ تۇرۇپتۇ. ئەخمەت بەگى قەمەرخاننىڭ قورسىقىغا قاتتىق تېپىپتۇ. قەمەرخاننىڭ قورسىقىدىكى ئۈچ ئايلىق بالا چۈشۈپ كېتىپتۇ. ئاشپەز بۇ ئىشتىن خەۋەر تېپىپ يۇرتنىڭ بېگىگە شىكايەتنامە سۈنۈپتۇ. بەگ ئەخمەت بەگىدىن گەپ سوراپ بۇ ئەھۋالنىڭ راستلىقىنى بىلگەندىن كېيىن:

— خوتۇنىڭىز زەخمىلىنىپ ئۈچ ئايلىق بالا چۈشۈپ كەتكىنى يالغان ئەمەسكەن. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ خوتۇنىڭىزنى ئۆيىگە ئېلىپ كېتىپ، قورسىقىدىكى بالا ئۈچ ئايلىق بولغاندا سىزگە تاپشۇرۇپ بەرسۇن — دەپتۇ.

ئاشپەز بەگكە: — بۇ ھۆكۈملىرى ئادىل بولمىدى — دەپ نارازى بولغان ئىكەن. بەگ:

— ھۆكۈمگە قايىل بولمىساڭ ئىككى يىل زىنداندا ياتىسەن، — دەپ ۋارقىراپتۇ. ئەخمەت بەگى خۇشال بولۇپ قەمەرخاننىڭ قولىدىن تارتىپ مېڭىپتۇ. ئاشپەز ئۇنىڭ ئالدىنى توساپ:

— خوتۇنۇمنى قويۇپ بەر! — دەپتۇ.

— بېگىمنىڭ ھۆكۈمىنى ئىجرا قىلىشىم كېرەك، — دەپتۇ ئەخمەت بەگى. ئاشپەز ئىلاجىسىز ئۇنىڭغا يالۋۇرۇشقا باشلاپتۇ.

— سىزگە مىڭ تەڭگە بېرەي. خوتۇنۇمنى ماڭا بېرىڭ.

— ياقەي، مىڭ تەڭگە دېگەن قانچىلىك پۇلنى ئۇ؟ — ئىككى مىڭ تەڭگە بېرەي. — ياق.

ئاشپەز بەش مىڭ تەڭگە بېرەي دېسىمۇ ئەخمەت بەگى قەمەرخاننىڭ قولىنى چىڭ تۇتۇپ سۆرەپ مېڭىپتۇ. ئاشپەز:

— مەن خۇش بولۇپ كېتەي، ئالتە مىڭ تەڭگە بېرەي، — دەپتۇ.

— ياق. تېخى خېلى بار، — ئەخمەت بەگى تېخىمۇ قېتىۋاپتۇ. ئاشپەز ئون مىڭ تەڭگە بېرەي دېگەندە، ئاندىن ئەخمەت بەگى ماقۇل كۆرۈپتۇ. ياۋاش ئاشپەز دەسمايسىدىن ئايرىلىپ قاپتۇ. «ئادالەتسىز ئادەم يۇرت سورىسا مۇتتەھەملەر باش كۆتۈرەر» دېگەن ھېكمەت شۇنىڭدىن قالغانىكەن.

سۆزلەپ بەرگۈچى: قارىقاش ناھىيە سايياغ يېزا تامبىغىل كەنتىدىن ئېزىز ئاخۇن

نەشرگە تەييارلىغۇچى: قارىقاش ناھىيە توخۇلا يېزا ئوتتۇرا مەكتەپ ئوقۇتقۇچى ئەخمەتجان ئابدۇللا

تەھرىرى: داۋۇت ئادىل

تەلەمچىنىڭ قىزى

(چۆچەك)

بىر تەلەمچى قىزى كېلىن قىلغانلىقىنى ئەل- جامائەتكە ئاشكارىلىماپتۇ. خانىش كېلىننى يۇيۇپ- تاراپ، ئېسىل كىيىم- كېچەكلەر، ئالتۇن بېزەكلەر بىلەن جابدۇپ، ئەسلىي شاھ قىزىدەك ياساندۇرۇپتۇ. ئارىدىن بىر نەچچە ئاي ئۆتۈپ كېتىپتۇ. بىر كۈنى ئەتىگەندە پادىشاھ، خانىش، شاھزادە، كېلىن تۆت كىشى داستىخاننى چۆرىدەپ ئولتۇرۇپ مانتا يېيىشىپتۇ. خانىش كۆزىنىڭ قۇيرۇقىدا قاراپ كېلىننىڭ مانتا يېيىشىنى كۆزىتىپتۇ. كېلىننى ئوڭ قولى بىلەن تۇتقان مانتىنى سول ئالدىغا قويۇپ يەپتۇ. خانىش ئۆزىنى بېسىۋالماي كېلىنگە:

— پۈلۈنمۇ قوللىڭىزدىن قوللىڭىزغا يۈتكەپ يەيدىكەنسىز، كۆمەچنىمۇ، چۆچۈرىنىمۇ شۇنداق يەيدىكەنسىز، غىزا يېيىشىنى ئۆگىتىپ بولالمىدىغۇ سىزگە، — دەپ ئاچچىقلىنىپتۇ. كېلىن تارتىنمايلا:

— خانىش ئانا، ئۆگىتىمەن دەپ ئۆزلىرىنى ئۇراتمىغايلار، مەن غىزانى مۇشۇنداق يېيىشكە كۆنۈپ كەتكەن. ئۆزگەرتىشى خالىمايمەن، — دەپتۇ. كېلىننىڭ جاۋابىدىن ھەيران بولغان پادىشاھ:

— نېمە دېگىنىڭىز بۇ؟ ئانىڭىزنىڭ ئۆگىتىپ قويۇشى ياخشى نىيەتتىنمۇ، — دەپتۇ.

— ھەر بىرلىرىگە چۈشەندۈرۈپ قويىمىسام بولمىغۇدەك، — دەپتۇ كېلىن قىلچىلىكىمۇ خىجىل بولماي، — مەن نەچچە ئەۋلادتىن بىرى تەلەمچىلىك قىلىپ جان باققان ئائىلىدە تۇغۇلۇپ چوڭ بولدۇم. شۇڭلاشقا، قاچىدىن ئېلىپا يېگەن غىزا ئاغىزىغا تېنىمايدۇ. باشقىلارنىڭ قولىدىن ئېلىپ يېسەم بەك مېزىلىك، ھەر بىرلىرى بۇ ئادىتىمنى بىلمىگەنلىكىلىرى ئۈچۈن قولۇمغا ئاز- ئازدىن تۇتقۇزۇپ قويىمىدىلا، مەن ئوڭ قولۇمنى باشقا كىشىنىڭ قولى ھېسابلاپ، سول قولۇمغا ئېلىپ يېدىم. مېنى ئۆزلىرىدەك قاچىدىن ئېلىپ يېيىشكە زورلىسا بۇ ئۆزلىرىدىن كېتىمەن، — كېلىن تاۋۇزىدەك تومپىيىپ قالغان كېلەڭسىز قورسىقىنى تەسلىكتە كۆتۈرۈپ ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. خانىش بىلەن پادىشاھ كېلىننىڭ بۇ جاۋابىدىن چۆچۈپ كۆزلىرى چەكچىيىپ كېتىپتۇ. كېلىننى بۇ ئۆيدىن چىقىپ كەتسە ئوغلۇمۇ ئۆيدە قالمايدىغانلىقىنى، يات ئارىدا تۇغۇلىدىغان نەۋرىسىمۇ ئانىسىغا ئەگىشىپ تەلەمچى بولۇپ چوڭ بولىدىغانلىقىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرگەن خانىش ئۇنىڭ قولىدىن تۇتۇۋېلىپ:

— رەنجىمەڭ قىزىم، رەنجىمەڭ، بۇنىڭدىن كېيىن غىزالىنىشىڭىزغا ئوغلۇمىز ياردەملەشسۇن، — دەپتۇ. كېلىن ئاچچىقىدىن يېنىپتۇ. «تەلەمچى پادىشاھ بولسىمۇ، تەلەمچىلىكىنى تاشلىيالماس» دېگەن ھېكمەت شۇنىڭدىن قالغانىكەن.

سۆزلەپ بەرگۈچى: گۇما ناھىيە سانجۇ يېزىسىدىن دېھقان ئىسمائىل تۇرسۇن
نەشرگە تەييارلىغۇچى: خوتەن مائارىپ ئىنستىتۇتىدىن مەۋلان مەمتەمىن
تەھرىرى: مەتەپسىلەم مەتەپسىلەم

سۆڭەت چېچەكلىگەن، ئېشەك يېپەكلىگەن، تاش كېپەكلىگەن، چاشقان مۈشۈكى يېتەكلىگەن بىر زاماندا تاغنىڭ ئۇ تەرىپىدىكى، باغنىڭ بۇ تەرىپىدىكى بىر مەھەللىدە بىر ئۆيلۈك تەلەمچى ياشىغانىكەن.

گىچىكىدىنلا ئاتا- ئانىسىغا ئەگىشىپ تەلەمچىلىكىنى ئۆگەنگەن قىزى ئون يەتتە- ئون سەككىز ياشلارغا كىرگەندە، ئۆز ئالدىغا «ھۇنەر» گە ماڭىدىغان بولۇپتۇ. ئۇ يۇرت- مەھەللىلەرنى ئارىلاپ كاتتا بىر شەھەرگە بېرىپ قاپتۇ. بۇ شەھەرنىڭ پادىشاھىنىڭ يىگىرمە بەش ياشقا كىرىپ قالغان، بىراق ھېچكىمنىڭ قىزىنى ياراتماي بويتاق يۈرۈۋاتقان بىر ئوغلى بار ئىكەن. شاھزادە شەھەر رەستىلىرىنى ئايلىنىپ بىر دوقمۇشقا كەلگەندە، تەلەمچى قىزى كۆرۈپلا يۈرىكىدە ئىشقى ئوتى لاۋۇلداپتۇ. تەلەمچى قىزىنىڭ جۈندەك كۆيىنىكىنىڭ بىرتىقلىرىدىن كۆرۈنۈپ قالغان بەدىنى شاھزادىنىڭ ۋىسال تەشەنلىقىنى دەممۇ دەم تۇلغايتىپتۇ. تەلەمچى قىزىنىڭ سەدىقە تىلەپ كىشىلەرگە ئۇراتقان قوللىرىمۇ، تەلمۈرگەن كۆزلىرىمۇ چىرايلىق كۆرۈنۈپ كېتىپتۇ. «سەدىقە بالانى يەيدۇ، تۆۋە گۇناھنى» دېگەن مىسكىن ئاۋازىمۇ ئاجايىپ يېقىملىق ئاڭلىنىپ قاپتۇ. شۇڭلاشقا ئۇ تەلەمچى قىزىنىڭ كەينىدىن ئەگىشىپ مېڭىپتۇ. ئالەمنى قاراڭغۇلۇق بېسىپ يولنى كۆرگىلى بولمىغاندا، تەلەمچى قىزى مازارلىقنىڭ يېنىدىكى ۋەيرانە ئۆينىڭ ئىچىگە كىرىپ تۇخلاشقا يېتىپتۇ. شاھزادە ئۇنىڭدىن ئايرىلىشقا چىدىماي بوسۇغىنىڭ سىرتىدا ئېسىل كىيىملىرى بىلەن توپىغا تاشلىنىپ يېتىپتۇ. ئاخشى پادىشاھ ئوغلنىڭ قايتىپ كەلمىگەنلىكىنى بىلىپ، ئۇنى ئىزدەپ تېپىپ كېلىش ئۈچۈن چاكارلىرىنى تەرەپ- تەرەپلەرگە ماڭدۇرۇپتۇ. ئىككى چاكار شاھزادىنى ياتقان يېرىدىن تېپىپ كۆپ يالۋۇرۇپ ئۆيىگە قايتىشقا ماقۇل كەلتۈرۈپتۇ. پادىشاھ ئوغللىدىن نېمە سەۋەبتىن ئاخشام ئۆيىگە قايتمىغانلىقىنى سورىغانىكەن، شاھزادە:

— مەن دۇنيادا تەڭدىشى يوق بىر چىرايلىق قىزغا ئاشىق بولۇپ قېلىپ، شۇنىڭ كەينىدىن كېتىپ قاپتىمەن، — دەپتۇ. پادىشاھ كېلىنلىك، نەۋرىلىك بولىدىغانلىقىنى ئاڭلاپ خۇشال بولۇپتۇ. سۈرۈشتۈرۈش ئارقىلىق بولغۇسى كېلىننىڭ تەلەمچى ئىكەنلىكىنى بىلگەن پادىشاھ نومۇستىن يېرىلغۇدەك بولۇپ ئوغلغا:

— سەن كىمنىڭ ئوغلى؟ كېلىنلىككە ئاپقۇنىڭ كىم؟ ئەقلىڭ نەگە كەتكەن؟ — دەپ ۋارقىراپتۇ. شاھزادىمۇ قەتئىيلىك بىلەن: — ئالسام شۇنى ئالىمەن، بولمىسا ئۆيلەنمەي بويتاق ئۆتكىنىم- ئۆتكەن، — دەپتۇ. شاھزادىغا ئاتا- ئانىسىنىڭ، ۋەزىر- ۋۇزىرانىڭ نەسىبەتلىرىمۇ كار قىلماپتۇ. پادىشاھ بىردىن- بىر ئوغلى ئۆيلەنمىسە ئۆز نەسلىنىڭ ئۇزۇلۇپ قېلىشىدىن ئەنسىرەپ، ئىلاجسىز ماقۇل بولۇپتۇ. تېمۇ شاھزادىنىڭ ئايرۇيىغا يارىشا كەڭ- تاشا ئۆتكۈزۈلۈپتۇ. ۋەزىرلەرمۇ ۋەدىسىگە ئەمەل قىلىپ پادىشاھنىڭ

سالى بىلەن ساھىبجامال

(چۆچەك)

ئېچىلىپتۇ. ئىككى ئاتنىڭ تاراقلاپ كېلىۋاتقىنىنى كۆرۈپتۇ. ئارقىدىنلا بىر قىز كېلىپ:

— سالى، ئاتقا مېنىڭ، تېز قاچىلى، — دەپتۇ. سالى ئىككىلىنىپ تۇرمايلا ئىككى ئاتنىڭ بىرىگە مىنىپتۇ. ئۆزىنىڭ ئېتىنى يىتىلىۋاپتۇ. قىز ئاتنى قاتتىق قامچىلىغانىكەن، ئاتلا ئۇچقاندەك چېپىپ كېتىپتۇ. بىر كېچىدە نەچچە كۈنلۈك يولنى بېسىپ، دەريانىڭ بويىغا كەپتۇ. تاڭ ئاتقاندا سالى بىلەن قىز بىر-بىرىگە تىكىلىپ قارشىلاپتۇ.

— مېنىڭ ئىسمىمنى بىلىدىكەنسىزغۇ؟ — دەپتۇ سالى.

— مەن سىزنى ھەر كېچە چۈشۈمدە كۆرۈپ، ئىچىمدە كۆيۈپ يۈرگىنىمگە ئۇزۇن بولدى. دادام مېنى باشقا بىر شەھەرنىڭ شاھزادىسىگە بېرىشكە ماقۇل بولغانى، بېشىم قېتىپ تۇرسام تۈنۈگۈن سىزنىڭ ئۇ يەرگە بارىدىغىنىڭىز ھەم ئىسمىڭىز كۆڭلۈمگە مەلۇم بولدى.

— سىز كىمنىڭ قىزى؟ ئىسمىڭىز نېمە؟ — دەپ سوراپتۇ سالى.

— مەن مۇشۇ دۆلەتنىڭ پادىشاھىنىڭ قىزىمەن. ئىسمىم ساھىبجامال. ئەمدى ئىككىمىز بۇ دەريادىن ئۆتسەك باشقا دۆلەتنىڭ تەۋەلىكىگە بارىمىز. بىز ئاشۇ جايلاردا تىرىكچىلىك قىلايلى، — ساھىبجامال شۇنداق دەپلا ئاتقا مىنىپ دەرياغا كىرىپتۇ. سالى ئۇنىڭغا ئەگىشىپتۇ. دەريانىڭ ئوتتۇرىسىغا بارغاندا ساھىبجامال:

— ئىسمى ئەزەمنى ئوقۇپ قولىڭىزنى سۇنىڭ تېگىگە سالسىڭىز گۆھەر چىقىدۇ. ئالغاج كەتسەك كېيىن لازىم بولۇپ قالار، — دەپتۇ. سالى ئىسمى ئەزەمنى ئوقۇپ قولىنى سۇنىڭ تېگىگە سالغانىدىكەن، ئاللىقىغا ئىككى دانە تاش چىقىپتۇ. سۈزۈپ ئالسا راستتىنلا گۆھەر ئىكەن. ئۇلار گۆھەرنى خۇرجۇنغا سېلىپ يولغا مېڭىۋېرىپتۇ. ئىككى ھەپتىدىن كېيىن بىر شەھەرگە يېتىپ كەپتۇ. سەپىرىنىڭ خەۋپ-خەتەرسىز بولغىنىغا شۈكرى قىلىپ، شەھەرنىڭ سىرتىدىكى بىر ساراياغا ئورۇنلىشىپتۇ. بىر-ئىككى كۈن ھاردۇقنى چىقارغاندىن كېيىن، ساھىبجامال سالىنى بۇ شەھەرنىڭ ئەھۋالىنى بىلىپ كېلىشكە، ئىشىكى كۈن چىقىدىغان تەرەپكە ئېچىلىدىغان، ئەتراپىدا بېغى بار ئېسىل ئۆي سېتىۋېلىشقا ئەۋەتىپتۇ. سالى

قەدىمكى زامانلارنىڭ بىرىدە سالى ئىسمىلىك زېرەك، قاۋۇل، كېلىشكەن بىر يىگىت ياشىغانىكەن. ئۇ ئوۋچىلىق بىلەن تۇرمۇش كەچۈرىدىكەن. ئۇ بىر كۈنى سەھەر ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. ئاتلىرىغا بوغۇز بېرىپ تويغۇزغاندىن كېيىن، لازىملىق نەرسىلەرنى خورجۇنغا قاچىلاپتۇ. دە، ئاتقا ئارتىپ جاڭگالغا قاراپ يولغا چىقىپ ئىلگىرى بارمىغان بىر جايغا بېرىپ ئاتتىن چۈشۈپتۇ. سۇ ئىچىپ سالىقنىلاپ ئولتۇرسا، ئۇدۇل تەرەپتىن ساقال-بۇرۇتلىرى قاردىن ئاق. بېلى مۈكچەيگەن بىر بوۋاي ھاسسىغا تايىنىپ كېلىۋېتىپتۇ. سالى «بۇ بوۋاي ئىنسان ئىز باسمىغان بۇ جايدا نېمە قىلىدىغاندۇ؟» دەپ ئەجەبلىنىپتۇ. بوۋاي يېقىنلاپ كەلگەندە سالى:

— ئەي ھۆرمەتلىك بوۋا، نەدىن كەلدىڭىز؟ نەگە كېتىۋاتىسىز؟ — دەپ سوراپتۇ. بوۋاي:

— ئەي ئوغلۇم، كېچىدىن ئۇخلاۋېتىپ ناھايىتى ياخشى بىر چۈش كۆرگەنتىم. شەھەرگە چىقىپ ئاشۇ چۈشۈمنى ساتاي دەپ ماڭدىم، — دەپتۇ. سالى:

— ئەي بوۋاي، كۆرگەن چۈشۈڭىزنى ماڭا سۆزلەپ بېرىڭ، ياراپ قالسا ئۆزۈم سېتىۋالىمەن، — دەپتۇ.

— ماقۇل. سۆزلەپ بېرەي، — دەپتۇ. بوۋاي، — چۈشۈمدە ئوڭ تەرەپتىن بىر كۈن كېلىپ يۈرىكىمنىڭ ئوڭ تەرىپىگە تۇتاشتى، سول تەرەپتىن بىر ئاي كېلىپ يۈرىكىمنىڭ سول تەرىپىگە تۇتاشتى. مانا، كۆرگىنىم مۇشۇ.

— چۈشۈڭىز چۈش بولسۇن، كۈن بىلەن ئاي ماڭا تۇتاشسۇن، چۈشۈڭىزنى مەن سېتىۋالاي، — دەپتۇ. سالى. ئۇ خۇرجۇندىكى ھەممە پۇللىرىنى بوۋايغا تۈكۈپ بېرىپتۇ. بوۋاي پۇلنى قولغا ئېلىپ:

— ئەي ئوغلۇم، چۈشۈمنى سېتىۋالغىنىڭغا يارىشا مەنپەئەت كۆرەي دېسەڭ شەھەرگە بارغىن، — دەپلا كۆزدىن غايىب بولۇپتۇ. سالى ئېتىغا مىنىپ، يەتتە كۈنلۈك يولنى بىر كۈندە بېسىپ، شەھەر دەرۋازىسىنىڭ ئالدىغا كېلىپتۇ، كەچ كىرىپ قاراڭغۇ چۈشۈپ قالغانلىقتىن، شەھەر دەرۋازىسى تاقىلىپ قالغانىكەن. سالى شەھەرگە كىرىشكە ئامال قىلالماي ئېتىنى بىر تۈپ جىگدىگە باغلاپ قويۇپ، ئۆزى كونا تامغا يۆلىنىپ ئولتۇرۇپتۇ. ئۇ بۇ يەردە كېچىنى قانداق ئۆتكۈزەرەن، دەپ غەم يەپ ئولتۇرسا شەھەر دەرۋازىسى غىچىرلاپ

باغلاپ قويۇشالدىڭ؟ — دەپ ۋارقىراپتۇ. پادىشاھنىڭ خوتۇنلىرى سالنىڭ بېلىدىكى ياغلىقنى كۆرۈپ ھاڭ- تاڭ قىلىپ:

— ياغلىقنى بۇنداق چىرايلىق كەشتىلەش ھەممە ئايالنىڭ قولىدىن كېلىۋەرمەيدۇ. بۇنداق چېۋەر ئايالدىن يۈز مىڭ ئايالنىڭ ئىچىدىن ئاران بىرى چىقىدۇ، — دەپ ئۆزىنى ئاقلاندى. پادىشاھ خوتۇنلىرىنى قايتۇرۇپتۇ. ئۇ مەخپىيەتنى چىڭ ساقلايدىغان بىر يېقىن ۋەزىرىنى چاقىرىپ مۇڭدۇرۇپتۇ. گەپتىن- گەپ چىقىرىپ سالنىڭكىدەك چىرايلىق كەشتە ياغلىقتىن بىرنى بېلىگە باغلاش ئارزۇسى بارلىقىنى ئىزھار قىپتۇ. بۇ ئالا كۆڭۈل ۋەزىر:

— بۇ ئاسان گەپكەنغۇ، — دەپتۇ. پادىشاھ قىزىقىپ سوراپتۇ:

— ئاسان يېرى قايسى؟ ئېيتىسلا، — دەپتۇ.
— سالنىڭ خوتۇنى بىلەن ئاشنا بولسىلا، ئۇ سىلگە چىرايلىق بەلۋاغ كەشتىلەپ بېرىدۇ.

— سالنىڭ خوتۇنى چىرايلىقمۇ، سەتمۇ، ئۇنى كۆرمىدىم تېخى.

— خاتىرجەم بولسىلا ئاللىبىرى، قولى گۈل، چېۋەر چوكانلار ئەلۋەتتە چىرايلىق، نازاكەتلىك كېلىدۇ. بۇ مەسلىھەت، ماختاشلار پادىشاھقا ياغدەك يېقىپتۇ. — ئىشى نەدىن باشلايمىز؟ — دەپ سوراپتۇ پادىشاھ ۋەزىردىن.

— ئاۋۋال سالنى كۆزدىن يوقىتىش كېرەك.
— قانداق يوقىتىمىز؟

— بۇ ئاسان گەپ، — دەپتۇ ئالا كۆڭۈل ۋەزىر ئۇنىڭغا، — ئىككى دانە گۆھەر تېپىپ كېلىشنى بۇيرۇيدىلا. ئۇ دەريادىن گۆھەر سۆزىمەن دەپ تىمساھقا يەم بولىدۇ. خوتۇننى ئوردىنىڭ كۈتكۈچىلىكىگە تەيىنلەيلا. ئىش تامام ۋەسسالام. شاھ شۇ كۈنى سالنى ھۇزۇرىغا چاقىرىپ ئىززەت- ھۆرمەت بىلەن مېھمان قىلغاندىن كېيىن:

— سىزگە ھاجىتىم چۈشۈپ قالدى. بىلىمىدىم، ھاجىتىمنى راۋا قىلارسىزمىكىن، — دەپتۇ.

— جانابلىرىنىڭ ھاجىتى ماڭا چۈشكەن بولسا جېنىم بىلەن...

— ئۆتكەندە سىز ماڭا سوۋغا قىلغان ئىككى گۆھەر ئوغرىلىنىپ كەتتى. يەنە ئىككىنى تاپقان بولسىڭىز سىزدىن بىر ئۆمۈر مىننەتدار بولاتتىم.

— سالى ماقۇل بولغان بولسىمۇ، بېشى قېتىپ، پەرىشان ھالدا ئۆيىگە بېرىپتۇ.

— بۈگۈن سىزگە نېمە بولدى؟ — دەپ سوراپتۇ،

ساھىبجامالنىڭ تاپىلغىنى بويىچە رەستە- كوچىلارنى چالا قويماي ئارىلاپ، شەھەرنىڭ ئوي- چوڭقۇرى بىلەن تونۇشۇپتۇ. ئاۋات رەستىلەرنىڭ بىرىدىن ساھىبجامالنىڭ تەلپىدىنمۇ ئارتۇق ھويلا- ئاراملرى بار قورۇ- جاي سېتىۋاپتۇ. ئۇلار بۇ ئۆيگە كۆچۈپ ئورۇنلىشىپ بولغاندىن كېيىن ساھىبجامال:

— بىز نۇرغۇن شەھەر- يېزىلاردىن ئۆتۈپ، چۆل- باياۋانلارنى كېزىپ، دەريا- ئېقىنلاردىن كېچىپ، تاغ- داۋانلاردىن ئاتلاپ بۇ جايغا كېلىپ تىنچ- ئامان ماكانلاشتۇق. بىرەر تىجارەت بىلەن شۇغۇللانمىساق جان بېقىشىمىز تەس بولۇپ قالىدۇ. يېتىپ يېسە تاغدەك ئالتۇن توشىماس دېگەن ھېكمەت بارغۇ، — دەپتۇ.

— قانداق تىجارەت قىلىمىز؟ — دەپ سوراپتۇ سالى.
— مەن ئۆيدە ئولتۇرۇپ ياغلىق، پەردە قاتارلىقلارنى كەشتىلەيمەن، سىز بۇ نەرسىلەرنى بازارغا ئاپىرىپ ساتسىز.

— بۇمۇ بولىدىغان ئىشكەن.

— يەنە بىر گەپ بار، — دەپتۇ ساھىبجامال، — دادام مېنى ئىزدەپ شەھەر- شەھەرلەرگە ئادەم ئەۋەتمەي قالمايدۇ. بۇ شەھەرگە كەلگەنلىرى ئاۋۋال پادىشاھنىڭ ھۇزۇرىغا بېرىشى مۇمكىن. شۇڭلاشقا سىز ھېلىقى ئىككى گۆھەرنى ئېلىپ پادىشاھقا سوۋغا قىلىڭ. ئۇنىڭ بىلەن تونۇشۇپ قويىسىڭىز، مېنى ئىزدەپ كەلگەنلىك خەۋىرىنى بىلىپ تۇرغىلى، ئۆزىمىزنى يوشۇرغىلى بولىدۇ.

بۇ شەھەرنىڭ پادىشاھى گۆھەر دەپ ئاڭلىغان بولسىمۇ، گۆھەرنى كۆرمىگەن، گۆھەر ئىزدەۋاتقىنىغا ئون يىلدىن ئاشقانىكەن. سالى سوۋغات قىلغان گۆھەرنى تازىم بىلەن قوبۇل قىلىپتۇ. ئۇ خۇرسەندىلىكىنى ئىزھار قىلىش ئۈچۈن سالنى ئوڭ قول ۋەزىرلىككە ئۆستۈرۈپتۇ. سالى شاھنىڭ خىزمىتىنى سەمىمىي- ساداقەتلىك بىلەن ئىشلەپتۇ. ساھىبجامال بىر يىپەك ياغلىقنى بارلىق ھۈنەرنى ئىشقا سېلىپ كەشتىلەپ سالنىڭ بېلىگە باغلاپ قويۇپتۇ. پادىشاھ بىر كۈنى سالىدىن:

— بېلىڭىزدىكى بۇ ياغلىقنى كىم كەشتىلىدى؟ — دەپ سوراپتۇ.

— رەپىقەم ساھىبجامال كەشتىلىدى، — دەپتۇ سالى.

پادىشاھ ۋەزىرنى ئەۋەتىپ قىرىق خوتۇننى ئوردىغا چاقىرتىپ كەپتۇ.

پادىشاھ ئاغرىغان ھالدا:

— سەنلەرنىڭ قايسى بېرىڭ ۋەزىرىم سالنىڭ خوتۇنىدەك ماڭا ئەقىدە- ۋاپا كۆرسىتىپ، ھۈنەر- سەنئەت ماھارىتىڭنى نامايان قىلىپ ياغلىق كەشتىلەپ بىلىمگە

ساھىبجامال. ئۇ ئېرىنىڭ جاۋابىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن: — دەريادىن گۆھەر سۈزۈش ئۆتكەنكىدەك ئاسان بولىۋەرمەيدۇ. ئوڭۇشلۇق بولىشىدىن خەۋپ - خەتىرى ئولا، — دەپتۇ. بىر دەم ئەسلىگەندىن كېيىن گېپىنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ، — سىزگە دېمىگەن بىر مەخپىيەت بار ئىدى. ئەمدى دېمىسەم بولىمغۇدەك، سىز كۈن چىقىش تەرەپكە قاراپ يەتتە كۈن ماڭسىڭىز بىر كىچىك دەريانىڭ بويىغا بارىسىز، دەريانى بويلاپ مەغرىب تەرەپكە ئۈچ كۈن ماڭسىڭىز سىزگە قاپقارا تاغ ئۇچرايدۇ. تاغنىڭ مەشرىق تەرىپىگە ئۆتسىڭىز بىر غار بار. غارنىڭ ئىچىگە ئاتنى باغلاپ قويۇڭ. ئالدىنقىڭىزغا بىر سىقىم توپا ئېلىڭ. ئىسمى ئەزەمنى ئوقۇپ قولىڭىزنى بېشىڭىزدىن ئېگىز كۆتۈرۈپ توپىنى سورىسىڭىز غارنىڭ ئىچىدىن تاش ئىشىك ئېچىلىدۇ. ئىشىكتىن كىرىپ ئۇدۇل قارىسىڭىز بىر تاش مۇنارنى كۆرىسىز، ئىسمى ئەزەمنى يەنە بىر قېتىم ئوقۇسىڭىز مۇنارنىڭ ئىشىكى ئېچىلىدۇ، مۇنارنىڭ ئىچىدە جۈپتۈم سارە بار. مەن بىر پارچە خەت يېزىپ سىزگە بېرىمەن. سىز بۇ خەتنى سارەگە بەرسىڭىز سارە سىزگە يېتەرلىك گۆھەر بېرىدۇ. شۇنى ئېلىپ كەلسىڭىز بولار دەپتۇ. سالى ھەيرانلىقتا:

— تاغنىڭ ئارىسىدىكى سارە بىلەن قانداقسىگە جۈپ بولۇپ قالغانىڭىز؟ دەپ سوراپتۇ. ساھىبجامال: — سوراپ قالدىڭىز، سۆزلەپ بېرەي، — دەپتۇ. قارا تاغنىڭ ئۇ تەرىپىدە ئاق دېۋىلەر پادىشاھلىقى بار ئىكەن، ئاق دېۋىلەر پادىشاھنىڭ خوتۇنى ھامىلىدار بولۇپ تۇغىدىغان ۋاقتى يېقىنلىشىپ قاپتۇ. پادىشاھ بارلىق دېۋىلەرنى ئالدىغا چاقىرىپ:

— مەيلى دېۋە پۇقرالىرىدىن، مەيلى ئىنسانلاردىن بولسۇن، كىمنىڭ خوتۇنى مېنىڭ خوتۇنۇم بىلەن بىر كۈن، بىر سائەت، بىر دەقىقىدە تۇغۇلىدىكەن، بۇ ئىككى بالىنىڭ بىرى ئوغۇل، بىرى قىز بولسا چوڭ بولغاندا ئەر - خوتۇن بولىدۇ. ئىككىلىسى قىز بولۇپ قالسا بىر ئائىلىدىكى ئىككى ئوغۇلغا ياتلىق بولىدۇ. ناۋادا ئىككىلىسى ئوغۇل بولسا بىر ئائىلىنىڭ ئىككى قىزىنى نىكاھىغا ئالىدۇ. شۇڭلاشقا، سىلەر تەرەپ - تەرەپلەرگە تارقىلىپ كۆزىتىڭلار، — دەپ تاپشۇرۇپتۇ. خۇدانىڭ تەقدىرى بىلەن ساھىبجامالنىڭ تۇغۇلغان ۋاقتى دېۋىننىڭ خوتۇنى يەڭگىگەن ۋاقتى بىلەن ئۇدۇل چىقىپ قاپتۇ. ئاق دېۋە پادىشاھى ساھىبجامالنىڭ دادىسى بىلەن ئۇچرىشىپ، ئۇنىڭ قىزىنى ئۆزىنىڭ بېقىۋېلىشىغا بېرىشىنى تەلەپ قىلىپتۇ ساھىبجامالنىڭ دادىسى دېۋە پادىشاھنىڭ تەلپىنى رەت قىلىپتۇ. دېۋە پادىشاھى:

— ئەمىسە سىز بۇ دۆلەتنىڭ پادىشاھى

بولغاندىكىن، لەشكىرى كۈچىڭىزنى تەييارلاپ تۇرۇڭ. مەن دېۋە لەشكەرلىرىمنى باشلاپ كېلىپ سىز بىلەن ئۇرىشىمەن. ئۇرۇشتا قايسىمىز يەڭسەك شۇنىڭ گېپى ھېساب بولسۇن، — دەپتۇ.

— ئۇرۇش قىلمىغىلى ئۇزۇن بولغانلىقتىن، ئۇرۇش خۇمارىم تۇتۇپ كەتكەن ئىدى، — دەپتۇ ساھىبجامالنىڭ دادىسى، — لەشكەرلىرىڭىزنى تېزراق باشلاپ كېلىڭ ئەمىسە.

بىراق پادىشاھنىڭ ۋەزىر - ۋۇزىرلىرى:

— بىز دېۋىلەر تەرىپىدىن كۈمپەيكۈم بولۇپ كېتىمىز. بۇ بالا قازادىن ساقلىنىش ئۈچۈن دېۋە پادىشاھنىڭ تەلپىگە قوشۇلايلى، — دەپ شاھنى قايسى قىلىپتۇ. پادىشاھ قىزى ساھىبجامالنى دېۋە شاھنىڭ بېقىشىغا بېرىپتۇ. ساھىبجامال بىلەن ئاق دېۋە پادىشاھنىڭ قىزى سارە بىللە بېقىلىپ چوڭ بولۇپتۇ. ئۇ ئىككىسى سىرتتا بىللە ئوينىغان كۈنلەرنىڭ بىرىدە قارا دېۋە پادىشاھى سارەنى ئېلىپ قېچىپتۇ. ئاق دېۋە پادىشاھى قانچە قىلىپمۇ قىزى سارەنى قايتۇرۇپ ئالالماپتۇ. شۇنىڭ بىلەن قىزىدىن ئايرىلغاننىڭ دەردىنى چۈشىنىپ ساھىبجامالنى دادىسىغا ئەكىلىپ بېرىپتۇ. سارە ئۆزىنىڭ نەدە تۇرغىنىنى، ئۇ يەرگە قايسى يوللار بىلەن كېلىش مۇمكىنلىكىنى يېزىپ، بىر رەھىمدىل دېۋىدىن ساھىبجامالغا مەكتۇپ يوللىغان ئىكەن.

ساھىبجامال سارەنىڭ خېتىنى ئوقۇپ بولۇپ:

— ئاھ! مېنىڭ جان - جىگەر جۈپتۈم سارە، مەن سېنى سېغىنىپ چىدىيالمىي تۇرغاندا خېتىڭنى قولۇمغا ئېلىپ خۇشاللىقتىن ئۆزۈمنى يوقىتىپلا قويدۇم، — دەپتۇ ئۆز - ئۆزىگە، ئاندىن سالغا قاراپ:

— مەن سىزگە بىر خۇرچۇن گۆھەر قاچىلاپ بېرەي سىز بۇ يەردىن دەرھال كېتىڭ، — دەپتۇ. سالى:

— ساھىبجامال ماڭا سىزنى بىللە ئېلىپ بېرىشىمنى تاپىلغانىتى. سىزنى ئۇنىڭ بىلەن دىدارلاشتۇرمىسام بولمايدۇ، — دەپتۇ. سارە:

— مېنى قارا دېۋىننىڭ قولىدىن قۇتۇلدۇرۇش سىزنىڭ قولىڭىزدىن كەلمەيدۇ. ئەگەر زادى ئېلىپ كەتمىسەم بولمايدۇ دېسىڭىز، بۈگۈنچە بۇ يەردىن چىقىپ سىرتتا بىر جايغا يوشۇرۇنۇپ تۇرۇڭ. قارا دېۋە شىكارغا چىقىپ كەتكەن. كەلگەندە ئۇنىڭ جېنىنىڭ قەيەردە قويۇلغانلىقىنى سوراپ بىلىۋالاي، ئۇنىڭ جېنىنى ئېلىۋالالىسىڭىز ئاندىن مېنى ئېلىپ كېتەلەيسىز، — دەپتۇ. سالى ماقۇل دەپ ئېتىنى باغلاپ قويغان غاردىن چىقىپ يامغۇر سۈيى ئاققان بىر چوڭقۇرلۇققا يوشۇرۇنۇپتۇ. ئالەم قاراڭغۇلاشقاندا، قارا دېۋە شىكاردىن قايتىپ كەپتۇ.

گۈلدۈرلەپ، دەھشەتلىك بوران چىقىپ ئالەم قۇم- توپىغا كۆمۈلۈپ كېتىپتۇ، سالى دۈم پېتىۋېلىپ بوران توختىغاندا ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. ئۇ دېۋىنىڭ ھالىسىز ئاۋازدا:

— ئەزەلدىن ئىنسان نەسلىدىن بىز دېۋىلەرگە ياخشىلىق كەلمىگىنىنى بىلىپ تۇرۇپ، سارەگە ئىچ سىرىمنى دەپ بەرگىنىمنىڭ جاجسىغۇ بۇ. ئۆزۈمگىمۇ ئاز، — دەپ خارتىلداپ ئۆلگىنىنى ئۆي ئىچىدە تۇرۇپ كۆرۈپتۇ. سالى بىلەن سارە بىر خۇرجۇن ئالتۇننى ئېلىپ، ئاتقا نۆۋەتلىشىپ مىنىپ قايتىش سەپىرىگە ئاتلىنىپتۇ. ئۇلار يولغا ماڭغىچ تۇرسۇن، بىز گەپنى ئەمدى ساھىبجامال بىلەن پادىشاھتىن ئاڭلايلى.

پادىشاھ سالىنى گۆھەر تېپىپ كېلىشكە ئەۋەتتۈەتكەننىڭ ئەتىسى ساھىبجامالنى ئوردىغا چاقىرتتى:

— ھۆسن- جامالىڭىزغا قارىسام ساھىبجامال دېگەن ئىسمىڭىزغا ھەقىقەتەن لايىق ئىكەنسىز، — دەپ گەپ باشلاپتۇ پادىشاھ، — سىزدەك قۇلى گۈل چىۋەر چوكانلارنى تولىمۇ قەدىرلەپ ھۆرمەتلىكىم كېلىدۇ. شۇڭلاشقا، ھازىردىن باشلاپ مېنىڭ يېنىمدا ئىشلەيسىز. — پادىشاھ ئايلىرى، مەن ئۆزلىرىڭنىڭ يېنىدا تۇرۇشقا لايىق ئەمەسمەن، باشقا بىرىنى...

— ھەي تولىمۇ كەمتەر ئىكەنسىز، بۇ پەزىلىتىڭىزمۇ ماڭا يېقىپ قالدى. مەن يېنىمدا ئىشلەشكە سىزنى تاللاشتا يەتتە ئۆلچەپ بىر كەستىم جۇمۇ، — دەپتۇ شاھ ساھىبجامالنىڭ گېپىنى بۆلۈپ، — قىلىدىغان ئىشلىرىڭىز جىق ئەمەس، ماڭا ھەم مېھمانلىرىمغا چاي دەملەيسىز شۇ.

— ئاران شۇلىمىكىن شاھ جانابلىرى؟
— يەنە بار. ئېرىڭىزنىڭ بېلىدىكى ياغلىقتەك چىرايلىق قىلىپ ماڭا بىر ياغلىق كەشتىلەپ بېرىسىز. مۇشۇ بارماقلىرىمىز ئەجەبمۇ... — پادىشاھ ساھىبجامالنىڭ نازۇك بارماقلىرىنى تۇتۇۋاپتۇ. ساھىبجامال قولىنى ئوتقا تەگكەندەك تېز تارتىۋاپتۇ.

— ھازىر ھۈركىگىنىڭىز بىلەن بارا- بارا كۆنۈپ قالسىز، — دەپتۇ پادىشاھ، خىزمەتچىلەر پادىشاھ ياتىدىغان ئۆينىڭ يېنىدىكى كىچىك بىر ئېغىزلىق ئۆينى تازىلاپ، سەرەمجانلاشتۇرۇپ ساھىبجامالنى ئورۇنلاشتۇرۇپتۇ. پادىشاھنىڭ نىيىتىنى سىزىپ قالغان ساھىبجامال ئاخشىمى ياتار چېغىدا ئىسمى ئەزەمنى ئوقۇپ، ئۆينىڭ تۆت تېمىغا سۇقلەيدىكەن. پادىشاھ كېچىسى ئاستا سىرتقا چىقىپ، ساھىبجامال ياتقان ھۇجرىنىڭ ئىشىكىنى ئىزدەپ تاپالمايدىكەن. ئىسمى ئەزەمنىڭ خاسىيىتى بىلەن ھۇجرا تاغدەك كۆرۈنۈپ

سارە ئۇنى بوينىغا ئېسىلىپ كۈلۈپ- ئەركىلەپ قارشى ئاپتۇ.

— سىز مېنى ھېچقاچان ھازىرقىدەك خۇشال- خۇرام قارشى ئالمىغانىڭىز، بۈگۈن نېمە بولدى سىزگە؟ — دەپ سوراپتۇ دېۋە، سارە:

— بۈگۈن نېمىشىقىدۇر سىزنى ئادەتتىن تاشقىرى سېغىنىدىم، يولىڭىزغا قاراپ كۆزۈم تېشىلەي دېگەندە ئاران كەلدىڭىز، — دەپتۇ. ئاندىن ئامراقلىق قىلغان بولۇپ سۆيۈپ قويۇپتۇ. دېۋە چايغا چۈشكەن قەنتدەك ئېرىپ جېنىنى بەرگىدەك بولۇپتۇ.

— بىر تەلپىم بار. دەيمۇ دېمەيمۇ، — دەپتۇ سارە پۇرسەتنى قولدىن بەرمەي، دېۋە چوڭ، كۈچلۈك بولغىنى بىلەن پاراسەتسىزلىكىدىن:

— مەندىن سوراپ ئولتۇرماي ماڭا بۇيرۇق قىلىۋېرىڭ، — دەپتۇ. سارە:

— سىز سىرتقا چىقىپ كەتكەندە مەن بۇ يەردە يالغۇز قېلىپ قورقىدىكەنمەن، شۇنىڭ ئۈچۈن مېنىڭ جېنىمنى سىزنىڭ جېنىڭىزنىڭ يېنىدا قويۇپ قويساق بوپتىكەن، — دەپتۇ.

— نېمىشقا بالدۇرراق دېمىدىڭىز، — دەپتۇ دېۋە سارەنىڭ يۈزىنى سىلاپ تۇرۇپ، — سىز قورقۇپ كېسەل بولۇپ قالسىڭىز مەن چىدىيالىمەن زادى.

— سىز جېنىڭىزنى نەدە قويسىز؟

دېۋە جېنىنى بىر شاتۇتنىڭ بەدىنىدە قويۇپ قويغىنىنى، شاتۇتنى قايسى يول بىلەن بېرىپ كۆرگىلى بولىدىغانلىقىنى سۆزلىگەندىن كېيىن:

— سىزمۇ جېنىڭىزنى ئاشۇ شاتۇتقا بېرىپ قويۇڭ.

بۇ مەخپىيەتلىكنى ھېچكىمگە دېمەڭ، — دەپتۇ. ئەتىسى ئەتىگەندە قارا دېۋىنىڭ شىكارغا ماڭغىنىنى كۆرگەن سالى سارەنىڭ قېشىغا كەپتۇ. سارە سالىغا دېۋىدىن ئاڭلىغانلىرىنى تەپسىلىي سۆزلەپ بېرىپتۇ. سالى سارە تۇرغان مۇنارنىڭ تېگىدىكى تاختايلارنىڭ ئوتتۇرىدىكىنى كۆتۈرگەن ئىكەن، قىرىق قەدەملىك پەلەمپەي كۆرۈنۈپتۇ. سالى پەلەمپەيدىن چۈشۈپ ئۇدۇل ئون قەدەم مېڭىپتۇ- دە، تاختاي تامغا ئۈسۈپتۇ، ئۇ قولىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ ئالغىنى بىلەن تامنى ئۇرغان ئىكەن، بىر پارچە تاختاي ئۇچراپتۇ. بۇ يەردىن نۇر چۈشۈپ قاراڭغۇلۇق يوقىلىپتۇ. سالى سول تەرەپكە قاراپ يۇلغۇن قەپەسىدىكى شاتۇتنى كۆرۈپتۇ. قەپەسىنىڭ ئىشىكىنى ئېچىپ شاتۇتنى تارتىپ چىقىرىپتۇ- دە، بوينىنى بار كۈچى بىلەن قاتتىق سىقىپتۇ. دېۋىنىڭ جېنى بولغاچقىمۇ، شاتۇتنى جاھىللىق بىلەن پالاقشىپ، مىڭ تەستە جان بېرىپتۇ. شاتۇتنىڭ ئۆلۈشى بىلەن ھاۋا

كېتىدىكەن. شۇنداق قىلىپ پادىشاھ مەقسىتىگە يېتەلمەي يەنە ھېلىقى ۋەزىردىن مەسلىھەت سورايتۇ. ئالا كۆڭۈل ۋەزىر بىر دەم خىيال سۈرگەندىن كېيىن: — سالى قايتىپ كېلىپ گۆھەرنى تاپشۇرغاندا خەزىنىدىكى گۆھەرلەرنى سەن ئوغرىلاپتىكەن سەن دەپلا زىندانغا سولغا يالا، شۇ چاغدا ئۇنىڭ خوتۇنى ئۆزلىرىگە يالۋۇرۇپ تىزلىنىدۇ. كېيىنكى ئىشلار جانابلىرىنىڭ كۆڭلىدىكىدەك بولىدۇ، — دەپتۇ، ۋاقىت ئۆز يولى بويىچە ئۆتۈۋېرىپتۇ.

سالى بىلەن سارە قايتىپ كېلىپتۇ. ساھىبجامال سارەنى كۆرۈپلا: — ئاھا! جان-جىگەر جۈپتۈم سارە، — دەپلا ئۆزىنى ئۇنىڭغا ئېيتىپتۇ. ئىككىسى قۇچاقلىشىپ كۆزلىرىدىن يامغۇردەك خۇشاللىق يېشى تۆكۈلگەن پېتى ھوشىدىن كېتىپتۇ. سالى بۇلارنىڭ يۈزىگە سۇ پۈركۈپ، تەسلىكتە ھوشىغا كەلتۈرۈپتۇ. سالى بىر نەچچە كۈن دەم ئېلىپ ھاردۇقنى چىقارغاندىن كېيىن، يانچۇقنى گۆھەر بىلەن تولدۇرۇپ پادىشاھنىڭ ئالدىغا كىرىپتۇ. تىنىچ-ئامانلىق سوراشقاندىن كېيىن يانچۇقىدىن ئىككى دانە گۆھەرنى ئېلىپ پادىشاھنىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ. پادىشاھ گۆھەرنى قولغا ئېلىپلا:

— سەنمۇ سالغا تەگكىن، ئىككىمىز ئۇنىڭ خوتۇنى بولايلى، — دەپتۇ. سارە ھەيرانلىقتىن كۆزلىرى پىيالىدەك چەكچىيىپ: — نېمە دېگىنىڭ بۇ؟ ساراڭ بولۇپ قالغانسەن؟ — دەپتۇ. — سەن بىلەن بىللە تۇرسام كۈنلىرىم ناھايىتى خۇشال ئۆتىدىكەن. ئەگەر مېنىڭ ئېرىمگە تەگمىسەڭ، ھامان بىر ئەزەب تېگىپ كېتىپ قېلىشىڭدىن ئەنسىرەيمەن، ئايرىلىپ كەتكىڭ بارمىتى-يا؟ — ھەرگىز ئايرىلىپ كەتكىم يوق. شۇڭا يۇرتۇمدا قالماي يېنىڭغا كەلدىم. — ئەمەسە بىللە تۇرۇشىمىزنى پۇختىلاش ئۈچۈن سالغا تەگكىن. ئىككىسى ئۇنى دېيىشىپ، بۇنى دېيىشىپ ئاخىرى سالنىڭ بىر جۈپ رەپىقىسى بولۇپتۇ، سالى بىر خۇرچۇن پۇلغا خىزىرنىڭ چۈشىنى سېتىۋالغىنىنى ئەسلىپتۇ، چۈشتىكى ئاي بىلەن كۈن ساھىبجامال بىلەن سارە ئىكەن.

— ئەمدى ئاشكارىلاندىڭ، خەزىنەمدىكى تۆت دانە گۆھەرنى ئوغرىلىغان ئوغرى سەن ئىكەن سەن، — دەپتۇ. سالى يانچۇقىدىكى بارلىق گۆھەرلەرنى چىقىرىپ: — ئەمەسە بۇ گۆھەرلەرگە نېمە دەيلا؟ — دەپ سورايتۇ. — قوشنا دۆلەتلەرنىڭ خەزىنىسىدىنمۇ نۇرغۇن گۆھەرنىڭ يوقالغىنىنى ئاڭلىغانىم، ھەممىسىنى سەن ئوغرىلاپتىكەن سەن، — دەپتۇ پادىشاھ. سالنىڭ ھەقىقىي ئەھۋالى بايان قىلىپ ئۆزىنى ئاقلانغاندا يول قويماپتۇ، جالالتىرىغا بۇيرۇپ سالنى زىندانغا سولتىپتۇ. بۇ ئەھۋالدىن خەۋەر تاپقان ساھىبجامال: — پادىشاھ ئالىيلىرى، پۇقرالارنى ناھەق جازالاش شاھلىق تەختلىرىنىڭ تەۋرىشىگە سەۋەب بولىدۇ، — دەپتۇ.

— سىز بىلمەيسىز. ئېرىڭىزنىڭ جىنايىتى ھەقىقەتەن ئېغىردۇر، — دەپتۇ شاھ لېۋىنى يالاپ، — سىز چىرايلىق خېنىمنىڭ يۈز-خاتىرىسىنى دېمىسەم دارغا ئېسىپ قويۇپ ئۆلتۈرۈشكە لايىق ئىدى. — سىلنىڭ نېمە مەقسەتتە ئېرىمنى يوق گۇناھ بىلەن جازالىغانلىقىڭىزنى خەلقى ئالەمگە يېپيۋېتىمەن. پادىشاھ غەزەپتىن غال-غال تىترىگەن ھالدا جالالتىرىغا سالنى دەرھال دارغا ئېسىشقا بۇيرۇپتۇ. سالى سارە بىلەن قارا دىۋە پادىشاھلىقىدىن

سۆزلەپ بەرگۈچى: قارىقاش ناھىيە پۇرچاقچى يېزا جۈمە بازار كەنتىدىن مىجىت جۈمە نەشرگە تەييارلىغۇچى: خوتەن ۋىلايەتلىك مائارىپ ئىنستىتۇتىدىن مەۋلان مەمتىمىن تەھرىرى: مەتسېلىم مەنقاسىم

ئەسكى خوتۇن دەججالدىن يامان

(چۆچەك)

بار ئىكەنۇ يوق ئىكەن، ئاچ ئىكەنۇ توق ئىكەن،
 ھۇرۇن دېھقان يېرىدىن، ئەسكى خوتۇن ئېرىدىن
 ئايرىلىپ قالغان بىر زامانلاردا مۇشۇ مەھەللىنىڭ
 دوقمۇشىدا مۇنداق بىر ۋەقە بولغان ئىكەن. ھەمراخۇن
 بىلەن ھەمراخان دېگەن ئاشىق - مەشۇق ئاخىرى ۋىسال
 لەززىتىدىن بەھرىمەن بولۇشۇپتۇ. بىراق توي قىلىپ
 ئىككى - ئۈچ ئايدىن كېيىن ھەمراخاننىڭ سوقۇشقا قلىق
 ئەيىبى ئاشكارىلىنىشقا باشلاپتۇ. يوقىلاڭ باھانىلار بىلەن
 ئېرىنىڭ يۈز - كۆزلىرىنى تاتىلا، قەبىھ سۆزلەر بىلەن
 ھاقارەتلەپ ئېرىنى بىزار قىلىۋېتىپتۇ. ھەمراخۇن:
 «خوتۇنۇم ئەتە ئوڭلىنار، ئوڭۇن تۈزۈلەر» دېگەن ئۈمىد
 بىلەن ئېغىر - بېسىق بولۇپ بىر يىلنى ئۆتكۈزۈپتۇ. بىر
 يىلدىن كېيىن ھەمراخان بىر ئوغۇل تۇغۇپتۇ. پەرزەنتىنىڭ
 مېھرى - مۇھەببىتى بىلەن ھەمراخۇن تېخىمۇ ئېغىر - بېسىق
 بولۇپ، خوتۇنىنىڭ جېدەلخورلىقىنى ئەيۈ قىلىۋېرىپتۇ.
 بىراق ھەمراخان تېخىمۇ ھەددىدىن ئېشىپ، ئۆي
 ئىچىدىكى سوقۇشقا قلىقنى كوچا - رەستىلەرگىچە
 كېڭەيتىپتۇ. ئېرىنى ئادەم كۆپ دوقمۇشلاردا ھاقارەتلەپ،
 ياقىسىدىن بوغدىغان بولۇپ كېتىپتۇ. سەۋر - تاقىتى
 توشۇپ، زادى چىدىيالماغان ھەمراخان بىر كۈنى
 ئەتتىگەندە خوتۇنغا:

— مەن قەيناتا - قەينانامنى يوقلاپ كېلەي،
 خالىسىڭىز مەن بىلەن بىللە بېرىڭ، - دەپتۇ. ھەمراخان
 خۇشال بولۇپ ئېرىگە ئەگىشىپ مېڭىپتۇ.

ئاز ماڭدىمۇ جىق ماڭدىمۇ، ئۇزۇن ماڭدىمۇ قىسقا
 ماڭدىمۇ، ئۆزلىرىمۇ بىلىشمەي مېڭىۋېرىپتۇ. ھەمراخۇن
 تۈنۈگۈن كۆرۈپ كۆڭلىگە بىر ئىشنى پۈكۈپ قويغان
 قۇدۇق يېنىغا كەپتۇ. ئۇ قۇدۇققا ئېڭىشىپ قارىغاندىن
 كېيىن خوتۇنغا:

— قاراڭا ھەمراخان، قۇدۇقنىڭ ئىچىدە چىرايلىق
 بىر چوكان ماڭا قاراپ كۈلدى، - دەپتۇ. ھەمراخاننىڭ
 كۈندەشلىكى مەڭ گەز ئۆرلەپ:

— قانداق پاسكىنا رەسۋاكەن ئۇ؟ - دېگىنىچە كېلىپ
 قۇدۇققا ئېڭىشىپتۇ، ئېرى شۇئان ئۇنىڭ پۈتىدىن
 كۆنۈرۈپلا قۇدۇققا تاشلىۋېتىپتۇ. خوتۇنىنىڭ قۇدۇقنىڭ

تېڭىگە چۆكۈپ كەتكىنىنى كۆرگەندىن كېيىن:
 — شۇنداقمۇ ئوبدان قۇتۇلدۇم سەن سوقۇشقاقتىن! -
 دەپ خۇشاللىقى ئىچىگە پاتماپتۇ. ئارىدىن بىر كۈن
 ئۆتۈپتۇ، بىر ھەپتە ئۆتۈپتۇ، بىر ئاي ئۆتۈپتۇ. ھەمراخۇن
 خوتۇنىنىڭ ئەسكىلىكىنى ئۇنتۇپ ئەمدى ئۇنىڭ ياخشى
 تەرەپلىرىنى سېغىنىشقا باشلاپتۇ. «ئالەمدە ئەيىبسىز
 ئىنسان يوق، يوقىدىن ئەسكى بولسىمۇ بارى
 ياخشىكىن» دەپ ئويلاپ، خوتۇنىنى تارتىۋېلىش ئۈچۈن
 قۇدۇققا ئارغامچا تاشلاپتۇ. ئارغامچىنىڭ سىلكىنىشكە
 باشلىغانلىقىنى كۆرگەن ھەمراخۇن ئارغامچىنىڭ بىر
 ئۇچىنى بېلىگە چىگىپ، قۇدۇققا ئارقىسىنى قىلىپ
 ھەدەپ سۆرەشكە باشلاپتۇ. ئوتتۇز - قىرىق قەدەمچە
 سۆرىگەندىن كېيىن ئارغامچا يېنىكەپ قاپتۇ. «
 خوتۇنۇم قۇدۇقتىن چىقىپ ماڭا ئەگىشىپ ماڭغان
 ئوخشايدۇ» دەپ ئويلاپ كەينىگە شۇنداق قارىغان
 ئىكەن قورقۇپ غال - غال تىترەپ كېتىپتۇ. ئۇنى
 ئەسلىدە تەلەتى سەت بىر دەججال قوغلاپ كېلىۋاتقان
 ئىكەن. ھەمراخۇن بەدەر قېچىپتۇ. دەججال ئۇنى
 قوغلاپتۇ. ھەمراخۇن قېچىپ كېتىۋېتىپ بىر نەرسىگە
 پۈتلىشىپ يېقىلىپ كېتىپتۇ. دەججال ئۇنىڭ ئالدىغا
 ئۆتۈپ تىزلىنىپ ئولتۇرۇپتۇ. ھەمراخۇن غال - غال
 تىترەپ:

— مەن خوش بولۇپ كېتەي، مېنى ئۆلتۈرمەڭ. مېنى
 ئۆلتۈرسىڭىز بىر بالام يىتىم قالىدۇ، - دەپ يالۋۇرۇپتۇ.

— ئەي رەھىمدىل يىگىت، سەن ماڭا ئۇنتۇلغۇسىز
 شەپقەت قىلدىڭ، مەن ساڭا رەھمەت ئېيتىش ئۈچۈن
 ئالدىڭدا تىزلىنىدىم، - دەپتۇ دەججال. ھەمراخۇن
 ھەيرانلىق بىلەن:

مەن سىزگە قانداق شەپقەت قىلدىم؟ - دەپ
 سورايتۇ.

— مەن سۇنى جىق ئىچىدىغانلىغىم ئۈچۈن
 قۇدۇقنىڭ تېڭىدە ياشايتتىم. بىر ئاي ئىلگىرى بىر
 جېدەلخور خوتۇن قۇدۇقنىڭ تېڭىگە چۈشتى. شۇ
 كۈندىن باشلاپ ماڭا بىر كۈنمۇ خاتىرجەملىك بولمىدى.
 ئۇ خوتۇن مەن بىلەن توختىماي جېدەللىشىپ، مېنى

ئاشۇرالساک مەن گېپىمدە تۇرۇپ ساڭا قىيناتا بولمەن
ھەم سېنى تەخت ۋارىسىم قىلىمەن. ناۋادا دەججالنى
ئۆستەڭنىڭ ئاغزىدىن قوپۇرالمىساڭ، جازالىشىمغا رازى
بولغىن، - دەپتۇ.

ھەمراخۇن رازى بولۇپ يولغا چىقىپتۇ. مېڭىپ
مېڭىپ ئۆستەڭنىڭ بويىغا كېلىپ دەججال بەرگەن
تۈكتىن بىرنى كۆيدۈرۈپتۇ. ئۆستەڭنىڭ ئاغزىنى توساپ
يېتىۋالغان دەججال دەل ھەمراخۇن قۇدۇقتىن
چىقىرىۋالغان دەججالنىڭ ئۆزى ئىكەن. بۇ دەججال
ئۆزىنىڭ تۈكى كۆيگەن پۇراقنى سېزىپ، ئورنىدىن
سەكرەپ قوپۇپ ھەمراخۇننى ئىزدەپ يولغا چىقىپتۇ.
دەججالنىڭ قوپۇپ كېتىشى بىلەن ئۆستەڭدە لىقمۇلىق
سۇ ئۆركەشلەپ ئېقىپ، چوڭ - كىچىك ئېرىقلارمۇ سۇغا
تولۇپتۇ. دەل - دەرەخلەر، ئېتىز - باغلارغا سۇ ئېقىشقا
باشلاپتۇ. شەھەر جەلقى خۇشاللىقتىن باشلىرى ئاسمانغا
يېتىپ بۆكلىرىنى ئاسمانغا ئېتىشىپتۇ. دەججال
ھەمراخۇننىڭ ئالدىدا تىزلىنىپ ئولتۇرۇپ:

— ئەي شەپقەتچىم، سەن قانداق مۇشكۈلاتقا
يولۇقتۇڭ؟ مەن نېمە قىلىپ بېرىمەن؟ - دەپ سوراپتۇ. ئۇ
ھەمراخۇننىڭ جاۋابىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن:

— شاھ ۋەدىسىدە تۇرالمىسا، مەن ئۆمۈر بويى بۇ
ئۆستەڭنىڭ سۈيىنى توسۇۋالمايمەن. ئەگەر گېپىدىن
يېنىۋالسا بۇ شەھەرنى چۆلگە ئايلاندۇرۇپتەنمەن، - دەپتۇ.
يىگىتنى ئۇزىتىپ قويۇپ ئۆزىنىڭ يولىغا راۋان بوپتۇ.
ھەمراخۇن بېشىنى ئېگىز تۇتۇپ پادىشاھنىڭ ئالدىغا
كىرىپتۇ. پادىشاھ ئورنىدىن تۇرۇپ ئىززەت - ئىكرام
بىلەن:

— ئەي قەھرىمان ئوغلۇم، ئۆزۈڭنى بۇرۇنراق
ئاشكارا قىلغان بولساڭ شەھىرىمىز بۇنداق
خارا بولاشمىغان، پۇقرالار بۇنداق پاراكەندە بولمىغان
بولاتتى. كېچىككەن بولساڭمۇ ئۇلۇغ ئىش قىلىدىڭ.
ئاتاڭغا رەھمەت، ئاناڭغا رەھمەت. ھازىردىن ئېتىبارەن
سەن مېنىڭ كۈيۈغلۇم، دەپتۇ. كاتتا ئالىي بىنالارنى
سېلىپ، قىرىق كۈن توي قىلىپ قىزىنى ئۇنىڭغا
نىكاھلاپ بېرىپتۇ. «ئەسكى خوتۇن دەججالدىن يامان»
دېگەن تەمسىل شۇنىڭدىن قالغان ئىكەن.

سۆزلەپ بەرگۈچى: قارىقاش بازىرىدىن **قاپدۇللاخون سىرچى**
نەشرگە تەييارلىغۇچى: قارىقاش ناھىيىلىك مەدەنىيەت يۇرتىدىن
مۇھەممەتئىمىن قۇربان
تەھرىر: مەنەپىلىم مەنەپىلىم

بەكمۇ تۇيغۇزىۋەتتى. ئولتۇرۇۋېتىپ قۇتۇلاي دېسەم قان
قىساسىدىن قورقتۇم. قانداق قىلسام بولار دەپ بېشىم
قېتىپ تۇرغاندا، سەن مېنى قۇدۇقتىن چىقىرىپ قويدۇڭ.
ماڭا قانداق تەلىپىڭ بار؟ يوشۇرماي ئېيتقىن، - دەپتۇ
دەججال. يىگىتنىڭ كۆڭلى ئارامغا چۈشۈپ:

— رەھمەت، مېنىڭ ھېچ قانداق تەلىپىم يوق، -
دەپتۇ. دەججال:

— ئەمىسە مەن ساڭا بىر نەچچە تال تۈك بېرىمەن،
بىرەر ئىشتا ئامال قىلالماي قالغان ۋاقتىڭدا تۈكتىن بىر
تالنى كۆيدۈرسەڭ مەن دەرھال يېنىڭغا ھازىر بولۇپ،
خىزمىتىڭدە بولمەن، - دەپتۇ. دە، بېشىدىن بىر نەچچە
تال تۈك يۇلۇپ ھەمراخۇنغا بېرىپلا غايىب بولۇپتۇ.

كۈنلەر بىر بىرى بىلەن قوغلىشىپ تىز ئۆتۈپتۇ.
دەرەخلەر ئىككى قېتىم يوپۇرماق چىقىرىپ، ئىككى قېتىم
غازاڭ تالاپتۇ، ھەمراخۇن يالغۇزلۇقتىن جاق تويۇپ
ئۆيلەنگۈسى كېلىپ چىدىيالماي قاپتۇ. ئۇ دەردىگە داۋا،
رەنجىگە شىپا بولغۇدەك لايىق ئىزدەپ شەھەرمۇ -
شەھەر، يۇرتىمۇ - يۇرت ئارىلاپ مېڭىپتۇ. ئىزدەپ -
ئىزدەپ، مېڭىپ - مېڭىپ ئاخىرى كاتتا بىر شەھەرگە
كېلىپ قاپتۇ. بىر دوقمۇشقا كېلىپ قارىسا بىر توپ ئادەم
تامغا چاپلانغان جاكارنامىغا قاراپ تۇرۇپتۇ. ھەمراخۇن
جاكارنامىدىن بۇ شەھەرگە سۇ كېلىدىغان ئۆستەڭنىڭ
ئاغزىدا بىر دەججال توغرىسىغا يېتىۋالغاقچا بۇ يۇرتتا
قۇرغاقچىلىق يۈز بېرىپتۇ. گۈل - گىياھ، دەل -
دەرەخلەر قۇرۇپ، زىرائەتلەر كۆكلىيەلمەي ئاچارچىلىق
دەستىدىن پۇقرالار توپ - توپ بولۇپ باشقا يۇرتلارغا
كۆچۈپ كېتىپ، پادىشاھنىڭ بېشىغا غەم چۈشكەنلىكى
كىمدە - كىم باتۇرلۇق كۆرسىتىپ، دەججالنى ئورنىدىن
قوپۇرۇۋېتىپ شەھەرگە سۇ باشلاپ كېلەلسە ئۇنى
كۈيۈغۇل قىلىدىغان، كېيىنچە شاھلىق تەختىنى ئۇنىڭغا
بېرىدىغانلىقىدىن خەۋەر تېپىپتۇ. يېقىنقى كۈنلەردىن
بۇيان پادىشاھنىڭ كۈيۈغۇلى بولۇش شىرىن خىيالى
بىلەن نۇرغۇن يىگىتلەر مەيدىسىگە ئۇرۇپ مەيدانغا
چىقىپتۇ. لېكىن بەزىلىرى دەججالغا يەم بولۇپتۇ.
بەزىلىرى پادىشاھنىڭ يۈز دەررە ئۇرۇشىدىن قورقۇپ
باشقا يۇرتلارغا قېچىپ كېتىپتۇ. ھەمراخۇن بۇ ئەھۋاللارنى
ئۇققاندىن كېيىن «ئېسىلساڭ نارغا ئېسىل، يېقىلساڭ
ناردىن يېقىل» دېگەن تەمسىلنى يادىغا ئېلىپ شاھنىڭ
ئالدىغا كىرىپتۇ. شاھ ئۇنىڭ ئىرادىسىنى ئاڭلىغاندىن
كېيىن:

— بولىدۇ تەلىپىڭنى سېناپ باق، ۋەدەڭنى ئىشقا

ئوتۇنچىنىڭ كۆرگەنلىرى

(چۆچەك)

ئادەمنىڭ ئاغزىدىن پېتىپ چىققان گەپ خاتا بولۇپ قالسا، ئۇنى ياندۇرۇپ ئېغىزغا پاتۇرۇۋالغىلى بولمايدىغانلىقىدىن بېشارەتتۇر، شۇنىڭ ئۈچۈن گەپنى ئېغىزدىن چىقىرىشتىن ئىلگىرى چوڭقۇر ئويلىماق لازىمدۇر. كۆنۈرەلمىگەنسېرى يەنە ئېغىزلىتىپ ئاخىرى ئۆزى قورۇقلا كېتىپ قالغان ئادەم — ئۆزىمۇ يېپەلمەيدىغان، باشقىلارغىمۇ يېگۈزمەيدىغان پىخسىق، بېخىل ئادەمدۇر. ئۇ تاشلاپ قويغان ئوتۇننى سىز توشۇپ كەتمەكچى بولسىڭىز، ئۇ «مېنىڭ ئوتۇنۇمنى جايىدا قوي» دېيىشى تۇرغانلا گەپ. يەنە بىر كىشىنىڭ دەرەخلەرگە بىرمۇ بىر كۆز سېلىپ بەزىدە قېرىسىنى، بەزىدە ئوتتۇرا ھالدىكىنى، بەزىدە كىچىكلىرىنى كېسىپ ماڭغىنى — ئەزائىلدۇر. ئۆلۈم ياش، قېرى دەپ ئايرىپ ئولتۇرمايدۇ.

ئايۇپ بۇ جاۋابلاغا قايىل بولۇپ ئۇ كىشىگە تەشەككۈر بىلدۈرۈپ خوشلىشىپتۇ. ئۇ مېڭىپ-مېڭىپ بىر جايغا بارغاندا ئۇسساپ چىدىيالماي قاپتۇ. نەدىن سۇ تاپارمەن دەپ ئەتراپىغا نەزەر سالغانىكەن، بىر تۈپ دوڭغاق جىگدىنىڭ يېنىدا بىر ئۆي كۆرۈنۈپتۇ. ئۆي بولغاندىكىن سۇ بارغۇ دەپ ئويلىغان ئايۇپ: — ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، — دەپلا ئۆيگە كىرىپتۇ. چاچ-ساقىلى قاردەك ئاقىرىپ كەتكەن بىر بوۋاي كارىۋاتتا ياتقان پېتى:

— ۋەئەلەيكۇم ئەسسالام! — دەپتۇ ھالسىز ئاۋازى بىلەن. ئۇ ئايۇپنىڭ سۇ ئىچكىلى كىرگىنىنى بىلگەندىن كېيىن:

— پۇت-قولۇمدا جان يوق، ئورنۇمدىن تۇرالمىمەن. ئاۋۋ قاپاقتىن ئۆزلىرى قويۇپ ئىچكەيلا، — دەپتۇ. ئايۇپ ئۇسسۇزلۇقىنى قاندۇرغاندىن كېيىن، بۇ ئادەمنىڭ ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرگىنىگە ھەۋەس قىلىپ:

— ئۆزلىرى نەچچە ياشقا كىردىلە؟ — دەپ سوراپتۇ. — مەن بىلمەيمەن، ئاكام بىلمەيدىكىن. — تېخى ئاكىلىرى بارمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ ئايۇپ قىزىقىپ، — ئاكىلىرىنىڭ ئۆيى نەدىراق؟ — ئۆزىگە چىقىپ قىبلىگە قارىسلا كۆرۈندۈ.

ئايۇپ ئۆزىگە چىقىپ قىبىلە تەرەپكە قارىغانىكەن، كۆز يېتىم بەردە بىر ئۆي كۆرۈنۈپتۇ. ئۇ بىر ھارغىچە مېڭىپ بۇ ئۆيگە كەپتۇ. ئىشىكتىن:

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، — دەپ كىرگەن ئىكەن،

ئوتۇننىڭ يۇقىرىغا ئۆرلىشى، سۇنىڭ پەسكە ئېقىشى باشلانغان زاماندا، تەكلىماكاندىكى ئاۋات يۇرتلارنىڭ بىرىدە جاڭگالدىن ئوتۇن توشۇپ جان باقىدىغان ئايۇپ ئىسىملىك بىر كىشى ياشىغانىكەن، بىر كۈنى، ئۇ بۇرۇن زادىلا بېرىپ باقىمىغان ئوتۇنلۇققا بېرىپ قاپتۇ. ئۇ بىر تۈپ قۇرۇپ كەتكەن توغراققا قاراپ «مۇشۇنى كېسىپ ئوتۇن قىلسام كۆپ پۇلغا يارىغۇدەك» دەپ پالتىسىنى قولغا ئېلىپ تۇرۇشى، توغراقنىڭ كىچىككىنە كامبىرىدىن بىر جانىۋار ئۆمىلەپ چىقىپتۇ. دە، ئوتۇنچىنى كۆرۈپلا چىققان كامبىرىغا كىرىۋېلىشقا ئورۇنۇپتۇ. بىراق ئۇ جانىۋار چوڭىيىپ-چوڭىيىپ كامارغا پاتمايلا قاپتۇ. ئايۇپ بۇ ئىشتىن ھەيران بولۇپ بۇ يەردىن كېتىپتۇ. ئۇ جاڭگالدا كېتىۋاتسا بىر ئادەمنىڭ قىرىق گەز ئۇزۇنلۇقتىكى تانىنى يەرگە ئىككى قات يايغىنىنى كۆرۈپتۇ. ئۇ ئادەم ئىككى تۈگىگە ئارتىپ بولغۇدەك ئوتۇننى تانا ئۈستىگە تىزغاندىن كېيىن تانىنى چىڭ تارتىپ قولىدماچ قىلىپ يۈدەمەكچى بوپتۇ، بىراق كۆتۈرۈپ قوپالماپتۇ، ئۇ ئادەم تانىنى يىشۋېتىپتۇ. ئوتۇننىڭ ئۈستىگە يەنە ئۈچ قۇچاق ئوتۇننى تىزىپتۇ. تانىسىنى چىڭىتىپ، ئاندىن يۈدەمەكچى بولغانىكەن، يەنە قوپالماپتۇ. يەنىلا بۇرۇنقىدەك ئوتۇن ئۈستىگە ئوتۇن تىزىپ يۈدەمەكچى بولغانىكەن، يەنىلا ئورنىدىن قوپالماپتۇ. بۇ كىشى مىڭ تەسلىكىگە تەييارلىغان ئوتۇننى تاشلاپ قويۇپ بىر كۆزى كەينىدە كېتىپ قاپتۇ. «كۆتۈرەلمىگەن ئوتۇننىڭ ئازراقىنى ئېلىۋېتىپ كۆتۈرمەي، تۆپە-تۆپىلەپ ئوتۇن باسقىنى قىزىققۇ» دەپ كۆلۈپ قويۇپتۇ. ئۇ يەنە بىر دەم ماڭغاندىن كېيىن بىر كىشىنىڭ دەرەخلەرگە بىرمۇ-بىر قاراپ، ئۇ يەردىن بىر تۈپ قېرى دەرەخنى، بۇ يەردىن بىر تۈپ ياش كۆچەتنى ئۆتكۈر پالتا بىلەن كېسىپ يېقىلدۇرۇپ ماڭغىنىنى كۆرۈپتۇ. ئايۇپ «توۋا خۇدايىم، بىر دەمنىڭ ئىچىدە ھەيران قالارلىق ئىشتىن ئۈچىنى كۆردۈم بۇنىڭ سەۋەبى نېمىدۇ» دەپ ئويلىنىپ مېڭىپتۇ. ئۇ كېتىۋاتسا چاچ-ساقاللىرى قاپقارا ھاسا تايىنىۋالغان بىر كىشى ئۇچراپتۇ. ئايۇپ باياتىن ئۆزىنى ئەجەبلەندۈرگەن ئۈچ ئىشنى ئۇنىڭغا سۆزلەپ بەرگەندىن كېيىن:

— بۇ ئىشلار نېمىنى چۈشەندۈرىدۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. ھاسا تايانغان كىشى بىر تۈپ توغراقنىڭ سايىسىدا ئولتۇرۇپ جاۋاب بېرىپتۇ: — ئۆزى چىققان كامارغا پاتمىغان جانىۋار —

چاچ- ساقلىنىڭ يېرىمى تولۇق ئاقىرىپ بولغان، يېرىمى قاپقارا تۇرغان بىر كىشى ئورنىدىن تەسلىكتە تۇرۇپ: — ۋەئەلەيكۇم ئەسسالام! — دەپتۇ. ئىككىسى پاراڭلىشىۋېتىپ:

— ئۆزلىرىڭىز نەچچە ياشقا كىردى. ئۆزلىرىڭىزچۇ؟ — دەپ سوراپتۇ ئايۇپ.

— ئاكىمىڭ دېيىشىچە مەن ئۆكۈمىدىن يىگىرمە ياش چوڭكەنمەن، دەپتۇ ئۆيىنىڭ ئىگىسى، — ئەمما نەچچە ياشقا كىرگىنىمنى بىلمەيمەن، ئاكىم بىلمەيدىكەن.

ئايۇپ «ئۆكۈمىدىن ئاكىسى ياش تۇرۇپتۇ. بۇنىڭمۇ ئاكىسى باركەن تېخى» دەپ ئەجەبلىنىپ:

— ئاكىلىرىڭىزنىڭ ئۆيى نەدە؟ — دەپ سوراپتۇ. — ئۆزىڭىزگە چىقىپ قىبلە تەرەپكە قارىسىلا كۆرۈنىدۇ.

ئايۇپ ئۆي ئىگىسى بىلەن خوشلىشىپ، قىبلە تەرەپكە قاراپ بىر چاي قاينام ۋاقتى ماڭغاندىن كېيىن، كۆجۈم سۈگەتلەر ئارىسىدىكى ئۆيىنىڭ ئالدىغا كەپتۇ. ئۇ: — ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، — دەپ ئۆيگە كىرگەن ئىكەن، جاڭگالدا چۈشتىن ئىلگىرى ئۇچرىشىپ، ئەجەبلىنەرلىك ئۈچ ۋەقەنىڭ مەنىسىنى چۈشەندۈرۈپ قويغان كىشى:

— ۋەئەلەيكۇم ئەسسالام! — دېگىنىچە ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ قول ئېلىشىپ كۆرۈشۈپتۇ. ئايۇپ ئۆي ئىگىسى بىلەن تىنچ-ئامانلىق سوراشقاندىن كېيىن:

— مەن كىچىك ئۆكۈمى بىلەنمۇ كۆرۈشتۈم. چوڭ ئۆكۈمى بىلەنمۇ ئۇچراشتىم. كىچىك ئۆكۈمى ئىككى ئاكىسىدىن، چوڭ ئۆكۈمى قېرىپ كېتىپتۇ. مەن بۇ ئىشقا ئەجەبمۇ ھەيران قالدىم، — دەپتۇ. ئۆي ئىگىسى:

— ئاۋۋال ئۇسسۇلۇق ئىچىپ ھاردۇقلىرى چىقسۇن. ئاندىن بۇنىڭ سەۋەبىنى سۆزلەپ بېرەي، — دەپتۇ. ئۇ سەكسەن ياشلاردىكى خوتۇنىغا بالىخانغا چىقىپ بىر تاۋۇز ئېلىپ چۈشۈشنى بۇيرۇپتۇ. خوتۇنى قىرىق بالداقلىق شوتتا بىلەن بالىخانغا چىقىپ يوغان بىر تاۋۇزنى قولتۇقلاپ چۈشۈپتۇ. — مېھمانغا پىچىدىغان تاۋۇز بۇ ئەمەس، ياخشىراقىنى ئېلىپ چۈشۈڭ.

خوتۇنى يەنە بالىخانغا چىقىپ بىر تاۋۇز ئېلىپ چۈشۈپتۇ. ئېرىنىڭ بۇيرۇشى بىلەن خوتۇنى بۇ تاۋۇزنى بالىخانغا ئېلىپ چىقىپ قويۇپ، يەنە بىر تاۋۇزنى قولتۇقلاپ چۈشۈپتۇ، ئېرى بۇ تاۋۇزنىمۇ ياراتماپتۇ. خوتۇنىنىڭ تاۋۇز يەڭگۈشلىشى يىگىرمە قېتىم تەكرارلىنىپتۇ. ئايۇبقا ئۇ خوتۇننىڭ بالىخانغا ئېلىپ چىقىپ، ئېلىپ چۈشۈۋاتقان تاۋۇزى بىردەكلا كۆرۈنۈپتۇ. — بۇ تاۋۇزلارنىڭ بىر-بىرىدىن پەرقى يوقتەكلا

قىلىدىغۇ، دەپتۇ ئايۇپ، ئۆي ئىگىسى: — توغرا دېدىلە، — دەپ تاۋۇزنى پىچىپ يېيىشىپتۇ، ئاندىن:

— مېنىڭ ئۆكۈمىدىن ياش، ساغلام تۇرۇشۇمىدىكى سەۋەب مەن ھەر قانداق ئىشقا جىددىيلىشىپ ئالدىراپ كەتمەيمەن، ئاچچىقلاپ قالمايمەن، ماڭا زىيان-زەخمەت كەلتۈرگەنلەرنىمۇ ئەپۇ قىلالايمەن. ئۇنىڭ ئۈستىگە خوتۇنۇم مەن بىلەن گەپ تالاشمايدۇ. ئۆزلىرىمۇ كۆردىلە، بالىخانغا بىر تاۋۇزنى يىگىرمە قېتىم ئېلىپ چىقىپ، ئېلىپ چۈشتى. بىر قېتىمىمۇ كەينىگە قارىمىدى. شۇ سەۋەبتىن مەن ساغلام، ياش تۇرۇۋاتىمەن. مېنىڭ تەڭتۇشلۇرىمىدىن ھايات ياشاۋاتقانلىرى يوق، بىر يۈز ئوتتۇز ياشقا كىرىپ قالدىم، ھاسىغا تايىنىپ ماڭغىنىمۇ چوڭ غەنىمەت، — دەپتۇ. ئايۇپ سوراپتۇ:

— چوڭ ئۆكۈمىڭىزنىڭ چاچ ساقاللىرى يېرىمى ئاقىرىپ بوپتۇ، يېرىمى قاپقارا تۇرۇپتۇ، بۇنىڭ سىرى نېمىدۇ؟

— بۇ ئۆكۈمىڭىزنىڭ ئىككى خوتۇنى بار، بىرى ئالدىپەش، جېدەلخور، بۇ خوتۇن ئېرىنىڭ گەپ-سۆزلىرىدىن، ئىشلىرىدىن قۇسۇر چىقىرىپ ھەمىشە ئىچىنى پىشۇرىدۇ. بۇ خوتۇننىڭ گېپىنى ئاڭلايدىغان ئوڭ قۇلاق تەرىپىدىن چاچ-ساقاللىرى بالدۇر ئاقىرىپ بولدى. يەنە بىر خوتۇنى رايىش، مۇلايم، ئېرىنى قاقشاتمايدۇ. ئۆزىنىڭ ئىشىنى تېپىپ قىلىدۇ. شۇم خەۋەر يەتكۈزمەيدۇ، شۇڭا ئۇنىڭ گېپىنى ئاڭلايدىغان سول قۇلاق تەرىپىدىن چاچ-ساقاللىرى ياش يىگىتلەرنىڭكىدەك قاپقارا تۇرۇۋاتىدۇ. كىچىك ئۆكۈم مەندىن ئەللىك ياش كىچىك تۇرۇپ چاچ-ساقىلى ئاقىرىپ، پۇت-قوللىرى كۈچتىن قالدى. ئۇ قولدىن كەلمەيدىغان ئىشلارغا قىزىقىپ ئۆزىنى كۆپ ئۇپرىتىدۇ، تولا چېچىلىدۇ، ئاچچىقلىنىدۇ، — دەپتۇ ئۆي ئىگىسى، — ئاچچىقلانساڭمۇ، چېچىلساڭمۇ بولىدىغان ئىش بولۇپرىدۇ.

ئايۇپ ئۇنىڭ گەپلىرىگە چىن دىلىدىن قايىل بوپتۇ. بۇ كۈنى ئۇ ئوتۇن توشۇپالمىغان بولسىمۇ، ئالۇنغا سېتىۋالغىلى بولمايدىغان ياخشى گەپلەرنى ئاڭلىغىنىدىن چەكسىز سۆيىنىپتۇ.

سۆزلەپ بەزگۈچى: قارىقاش ناھىيە پۇرچاقچى يېزا كۆلئېرىق كەنتىدىن راخىناخۇن (65 ياش) نەشرگە تەييارلىغۇچى: قارىقاش ناھىيە ياۋا يېزا جۈمە بازار كەنتىدىن دېھقان مەمەتساقى ساۋۇر تەھرىرى: داۋۇت ئادىل

ئاق كۆڭۈللەر

(چۆچەك)

بىر نەچچە ئايدىن كېيىن بۇ بىر جۈپ ئەر -
خوتۇن ئالتۇننى كۆتۈرۈپ قازىنىڭ ئالدىغا كېلىپ :

— مۆھتەرەم قازى ئاخۇنۇم، بۇ ئالتۇن بىزنىڭ
رىزقىمىز ئەمەس، بۇنى مەھكىمە شەرتىگە قوبۇل
قىلغايلا،— دەپتۇ.

— نېمىشقا؟— دەپ سوراپتۇ قازى. ئەر - خوتۇنلار:

— بىز ئىككىلىمىز تەن دۇرۇسىمىز، ئۆزىمىز ئىشلەپ

تېرىكچىلىك قىلىشىمىز كېرەك. بۇ مېھنەتسىز، ئەجىرسىز

كەلگەن بايلىق بىزنى ھۇرۇن، تەمەخور قىلىپ قويدۇ،

ھالال تەر تۆكۈپ باياشات ياشاش ئىرادىمىزنى

سۇسلاشتۇردۇ. بىزنى بۇ ئاپەتتىن قۇتۇلدۇرۇپ قويغايلا

— دەپتۇ. قازى:

— پۇقرالارنىڭ خۇسۇسىي مال دۇنيالىرىنى مەھكىمە

شەرتىگە قوبۇل قىلىشىم دۇرۇس ئەمەستۇر،— دەپ

ئۇلارنىڭ تەلپىنى رەت قىلغاندىن كېيىن، سوراپتۇ:

— ئەگەر بۇ ئالتۇنلارنى ئۆزۈڭلارگە ھالال

كۆرمىسىڭلار بىر مەسلىھەت بىر، ئاڭلاپ باقاسىلەر؟

— ئەلۋەتتە ئاڭلايمىز، دەپتۇ ئىككىسى.

— بۇ ئالتۇننى سەرپ قىلىپ مىڭ مو يەر ئېچىڭلار.

بۇ يەرگە باغ بىنا قىلساڭلار، يېتىم - يېسىر، غېرىب -

مۇساپىر، تۇل خوتۇن، مېيىپ - ئاجىزلار بۇ باغنىڭ

مېۋىلىرىدىن بەھرىمەن بولسا...

قازىنىڭ بۇ گېپى ئۇلارغا ياغدەك يېقىپتۇ. بىر

نەچچە يىلدىن كېيىن بۇ يۇرتنىڭ يېنىدا ئالەمگە مەشھۇر

كاتتا باغ بىنا بولۇپ، ھاجەتمەن - پېقىرلارنىڭ ھەقسىز

بەھرىمەن بولىدىغان جەننىتىگە ئايلىنىپتۇ. مۇشۇ

گۈنلەردە بىزگە كۆرۈنۈپ تۇرغان ئاۋۇ باغلار ھېلىقى ياش

ئەر خوتۇنلار بىنا قىلغان كاتتا باغنىڭ بىر پارچىسى

ئىكەن

سۆزلەپ بەرگۈچى: قارىقاش ناھىيە ماڭلاي

يېزىسىدىن **ئابدۇرىشىت پاسار**

نەشىرگە تەييارلىغۇچى: قارىقاش ناھىيە توخۇلا يېزا

ئوتتۇرا مەكتەپ ئوقۇتقۇچىسى **ئەخمەتجان ئابدوللا**

تەھرىرلىگۈچى: داۋۇت ئادىل

بۇنىڭدىن ئانچە يىراق بولمىغان يىللار ئىلگىرى

مۇشۇ مەھەللىمىزدە مۇنداق بىر ۋەقە سادىر بولپتۇ. بىر

كىشى قوشنىسىغا يەر سېتىپتۇ. يەر سېتىۋالغان كىشى

ئۇرۇق چېچىشتىن بۇرۇن يەرنى ئاغدۇرۇپ كېتىۋاتسا،

بۇقىسىغا تاشتەك بىر نەرسە تاقىشىپتۇ. بۇ كىشى ئاتنى

توختىتىپ قويۇپ ھېلىقى يەرنى كولىغان ئىكەن بىر

تۆمۈر ساندۇق كۆرۈنۈپتۇ. بۇ ساندۇقنى ئاچقان ئىكەن

ئات كاللىسىدەك ئالتۇن تۇرغىدەك، بۇ كىشى يەرنى

ساتقان كىشىنىڭ ئۆيىگە بېرىپ، ئەھۋالنى مەلۇم

قىلغاندىن كېيىن:

— مەن ئۆزلىرىدىن يەر سېتىۋالدىم، ئالتۇن

سېتىۋالدىم. بۇ ئالتۇننى مەندىن تاپشۇرۇۋالسىلا. بۇ

بايلىق ئۆزلىرىگە مەنسۇپ،— دەپتۇ.

— مەن ئۇ يەردە نەچچە ئون يىل تېرىقچىلىق

قىلدىم، شۇ يىللاردا بۇ ئالتۇن ماڭا ئۇچرىماي، بۈگۈن

ئۆزلىرىگە ئۇچراپتۇ. بۇ بايلىق ئەلۋەتتە ئۆزلىرىنىڭ رىزقى.

بۇنىڭدا مېنىڭ ھەققىم يوق،— دەپتۇ. ئىككىسى شۇ

يوسۇندا مۇنازىرىلىشىپ بىر - بىرىنى قايىل قىلالماي،

دەۋاللىشىپ قازىنىڭ ئالدىغا بېرىپتۇ. قازى ئۇلارنىڭ

گېپىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن:

— سىلەرنىڭ پەرزەنتىڭلار بارمۇ؟— دەپ سورىغان

ئىكەن.

— مېنىڭ ئون ياشلىق بىر ئوغلۇم بار.

— مېنىڭ يەتتە ياشلىق بىر قىزىم بار،— دېيىشىپتۇ

ئۇلار.

— پەرزەنتىڭلار بالاغەتكە يەتكەندە بىر ئۆيدە قىلىپ

قويۇپ، ئالتۇننى ئۇلارغا بېرىڭلار،— دەپ بۇيرۇپتۇ قازى.

بالىلار بالاغەتكە يېتىپلا بىر - بىرىگە كۆڭلى

چۈشۈپ، ئامراق ئاشىق-مەشۇقلاردىن بولۇشۇپتۇ. ئاتا

ئانىلار بالىلارنى تويلاپ مۇرات-مەقسەتلىرىگە

يەتكۈزۈپتۇ. ئاندىن ھېلىقى ئالتۇننى ساندۇق بىلەنلا

كۆتۈرۈپ كېلىپ بالىلىرىغا تەقدىم قىلغاندىن كېيىن:

— ئاللاھ سىلەرنى ئۆمۈر بويى بەختلىك خاتىرجەم

ياشاشقا نېسىپ قىلغاي،— دەپ ياخشى تېلەكلىرىنى

ئىپادىلەپتۇ.

بىر كۆڭۈلدە بىر خىيال

(چۆچەك)

خاننىشقا. خاننىش قورقۇپ، تارتىنىپ دۇدۇقلاپ ئاخىر سۆزلەپتۇ:

— مەن ئەمدى تېخى قىرىق ياشقا كىردىم. تېنىم ساق، روھىي ھەۋەسلىرىم تولۇق، ئەمما ئۆزلىرى يەتمىش ياشقا كىرىپ قالىدىلا، كېچە-كۈندۈز ئىبادەتتە ئولتۇرۇۋېلىپ، مەن بىلەن كارىلىرى بولمىدى. شۇڭا، مەن ھەمىشە «پادىشاھ تېزراق ئۆلسە، مەن مۇشۇ ۋەزىرگە تېكىپ كۆڭۈل ھەۋەسىمنى قاندۇرسام» دەپ ئارزۇلاپ كەلدىم. مېنىڭ ئىككىلىرى بىلمەيدىغان مەخپىي سىرىم مۇشۇ، — دەپتۇ. دەل شۇ چاغدا بوۋاقتىڭ بېشىغا قاش-كۆز، ئېغىز-بۇرۇن، قۇلاق پەيدا بولۇپ، چىرايلىق تۈسكە كىرىپتۇ، — قېنى ۋەزىرىم، — دەپتۇ پادىشاھ ئۇنىڭغا تىكىلىپ قاراپ، — ئەمدى سىلە سۆزلىسىلە. ۋەزىر قورقۇپ تىترەپ تۇرۇپ:

— مەن داۋاملىق «پادىشاھ تېزراق ئۆلسە، ئورنىغا مەن پادىشاھ بولسام» دەپ ئارمان قىلاتتىم. مېنىڭ ئىككىلىرىدىن يوشۇرۇپ كەلگەن مەخپىي سىرىم مۇشۇ، — دەپتۇ. شۇ چاغدا بالىنىڭ قول-پۇتلىرىدىن باشقا بارلىق بەدەن ئەزالىرى تولۇقلىنىپ، ئۇنىڭ ئوغۇل ئىكەنلىكى مەلۇم بولۇپتۇ.

— ئەمدى مەن سۆزلەي، — دەپتۇ پادىشاھ خىجىللىق ئىلكىدە، — مېنىڭ بايلىق، مال-دۇنيالىرىم شۇنچە كۆپ بولسىمۇ، ماڭا دەرد-ئەھۋال ئېيتماقچى بولغانلار ئاددىيسى بىر تال تۇخۇمغا چاغلىق بىر نەرسە ئالماي قۇرۇق قول يېنىمغا كىرسە، ئۇنداق ئادەم كۆرۈمگە سەت كۆرۈنەتتى. ئەزىزى ھەل بولغانلارنىڭ ھەممىسى مېنىڭ ئالدىمغا سوۋغا-سالاملار بىلەن كەلگەنلەردۇر. مېنىڭ ئىككىڭلار بىلمەيدىغان مەخپىي سىرىم مۇشۇ، — دەپتۇ، بۇ چاغدا بالىنىڭ بەدىنىگە قول-پۇتلار تولۇقلىنىپ، كىشىنى مەپتۇن قىلىدىغان بىر بوۋاق ۋىلىق-ۋىلىق كۈلگىلى تۇرۇپتۇ. پادىشاھ بىر-بىرىگە يامان نىيەتتە بولماسلىقىنىڭ خاسىيىتىنى شۇ چاغدا چۈشىنىپتۇ. «بىر كۆڭۈلدە بىر خىيال» دېگەن ھېكمەت شۇنىڭدىن قالغانىكەن.

سۆزلەپ بەرگۈچى: قارىقاش ناھىيىلىك ئاپتوبۇس بېكىتىدىن چاپپار قارى
نەشرگە تەييارلىغۇچى: قارىقاش ناھىيىلىك مەدەنىيەت يۇرتىدىن جالالىدىن
تەھرىرى: مەتەپلىم مەتقاسىم

ناھايىتى ئۇزۇن زامانلار ئىلگىرى كاتتا بىر پادىشاھ ياشىغان ئىكەن، ھەر قانداق بىر كىشى ئالەمنىڭ ھەر قانداق بىر يېرىگە بېرىپ:

— بۇ كىمنىڭ خامنى دەپ سورىسا،
— پادىشاھنىڭ خامنى، — دېگەن جاۋابنى
ئاڭلايدىكەن.

— بۇ كىمنىڭ بايلىقى؟ — دېگەن سوئالمۇ،
— پادىشاھنىڭ، — دېگەن جاۋابقا ئېرىشىدىكەن،
پادىشاھ ئۆزىنىڭ ئالتۇن كۆمۈشلىرىنىڭ، يايلاق، باغ-ئېتىزلىرىنىڭ، ئاشلىق ئامبارلىرىنىڭ ھېسابىنى بىلمەيدىكەن. بىراق، بىرمۇ پەرزەنتىنىڭ يوقلۇقىدىن ئۆزىنى بەختسىز ھېسابلاپ، كۆڭلى يېرىم، كەيپىياتى تۆۋەن يۈرىدىكەن نامازدىن پارىغ بولغاندا جايىنامازدىن قويماي:

— «ئەي قۇدرىتى چەكسىز ئاللاھ ئىگەم، مەن تۇغۇلىشىمدىنلا ساڭا سادىق بولدۇم. شۇ سادىقلىقىمغا يارىشا ماڭا ئالىي ئەمەل، تۈگمەس مال-دۇنيا بەردىڭ، يەنە بىر ئۈمىدىم بار، ماڭا بىر-ئىككى پەرزەنت يۈزى كۆرسىتىپ، مېنى ئۆمۈرلۈك خاتىرجەملىككە ئىگە قىلغايىسەن.» دەپ دۇئا تىلاۋەت قىلىدىكەن. شۇ تەرىقىدە بىر نەچچە يىل ئاللاھقا يالۋۇرغاندىن كېيىن تىلىكى ئىجابەت بولۇپ خاننىش ھامىلىدار بولۇپتۇ. ۋاقتى-سائىتى كەلگەندە يەڭگىپتۇ. پادىشاھ بالىغا قاراپ خۇشال بولۇش ئۇياقتا تۇرسۇن، چۆچۈپ سەسكىنىپ كېتىپتۇ. سەۋەبى: بوۋاقتىڭ بېشىلا بار، قاش، كىرىپىك، ئېغىز، قۇلاق، پۇت-قوللىرىنىڭ بىرسىمۇ يوق ئىكەن. پادىشاھ ئاغرىغان ھالدا:

— ئەي ئۇلۇغ ئاللاھ ئىگەم، مېنىڭ سەن ئەپۇ قىلمايدىغان قانداق گۇناھىم باردۇ؟ ماڭا نېمىشقا بۇنداق غەلىتە بوۋاقتى بەردىڭ؟ ئىنسان شەكلىدىكى نورمال بەدەنلىك بوۋاق بېرىشىڭگە مېنىڭ سالاھىيىتىم يوقمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. ئاللاھدىن:

— سېنىڭ يېنىڭدا ھازىر ئىككى ئادەم بار. ھەر بىرىڭلارنىڭ كۆڭلىدە يوشۇرۇپ كەلگەن مەخپىي سىرىڭلار بار. بۇ سىرىڭلارنى قاچان بىر-بىرىڭلارغا ئاشكارىلىساڭلار شۇ چاغدا مەن بۇ بالىنىڭ بەدەن ئەزالىرىنى تولۇقلاپ بېرىمەن، — دەپ ۋەھىي كەپتۇ. پادىشاھ، خاننىش، ۋەزىر — بۇ ئۈچ كىشى ۋەھىينى بىللە ئاڭلاپتۇ.

— سىز ئاۋۋال سۆزلەڭ، — دەپ بۇيرۇپتۇ پادىشاھ

يالغانچى

(چۆچەك)

بوينغا ئارغامچا سېلىپ ئېسىلىپ ئۆلۈپلىشقا تەييارلانغاندا باشقىلار ئۇنى قۇتۇلدۇرۇۋاپتۇ. باي خېنىم ساراڭدەك بىر كۈلۈپ بىر يىغلاپ ئېرىنىڭ يېنىغا مېڭىپتۇ.

قۇل باينىڭ ئۆلگەنلىكىنى باي خېنىمغا دەپ بولۇپلا يۈگۈرۈپ- يۈگۈرۈپ باينىڭ كەينىدىن يېتىپ بارغان ئىكەن. باي: مەن سېنى ئېلىپ كېلىشكە بۇيرۇغان نەرسەم قېنى؟ - دەپ سوراپتۇ. قۇل پەرىشان ھالدا يىغلاپ تۇرۇپ:

— ۋاپادار خېنىملىرى قارا ھەرە چىقىپ ئۆلۈپ قاپتۇ، بۇ خەۋەرنى ئۆزلىرىگە يەتكۈزۈش ئۈچۈن ئالدىراپ قايتىپ كەلدىم، - دەپتۇ. بۇ گەپنى ئاڭلىغان باي ھەم ئۇنىڭ مېھمانلىرى پاتپاراق بولۇپ، يولنى يىراق كۆرۈپ زىرائەتلىكلەر بىلەن ئۇدۇللاپ مېڭىپتۇ. ئات - ئۇلاغ مەپىلەرنىڭ ئايىقى ئاستىدا نەچچە يۈز مو بۇغداي، قۇناق، كېۋەزەلەر چەيلىنىپ نابۇت بولۇپتۇ. باي بىلەن خوتۇنى يولدا ئۇچرىشىپتۇ، ئىككىسى بىر بىرىنىڭ تېرىك ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ جۇدۇنلۇق چىرايغا ئايتاپ چىقىپتۇ. سۈرۈشتۈرۈشلەردىن كېيىن قۇلنىڭ يالغانچىلىق ئەيتى - بەشىرىسى چىققا يېيىلىپتۇ.

باي غەزەپلىنىپ، قۇلنى ئۆلتۈرمەكچى بولۇپتۇ. لېكىن تەڭرىنىڭ جازاسىدىن قورقۇپ نىيىتىدىن يېنىپتۇ.

باي بۇ قۇلنى ساتقان بايغا قايتۇرۇپ بېرىپ پۇلنى ياندۇرۇپ ئالماقچى بولۇپتۇ، ئۇنىڭ ئەيىبىنى بىلىپ تۇرۇپ ئالغانلىقى يادىغا كېلىپ جىم بولۇپ قاپتۇ. ئاخىرى قۇلنى سېتىۋەتمەكچى بولۇپتۇ. لېكىن «بۇ قۇلنى ئالغان ئادەم بۇنىڭ يالغانچىلىقىنى بىلىپ قېلىپ يەنە ماڭا قايتۇرۇپ بەرسە قانداق قىلالارمەن؟» دەپ ئەنسىرىگەنلىكىدىن قۇلدىن سوراپتۇ:

— يالغانچىلىقىنى تاشلىيالايمسەن:

— ئىشەنچىم يوق - دەپتۇ قۇل. باي غەزەپلىنىپ:

— ئويۇمدىن كەت. كۆزۈمگە يەنە كۆرۈنگۈچى بولما، - دەپ ھەيدىۋېتىپتۇ. ئۇنىڭ يالغانچىلىقى تۆت تەرەپكە پۇر كەتكەنلىكتىن ھېچكىم ئۇنىڭغا «ماۋۇ ئىشنى قىلىپ ماۋۇ ئاشنى يەڭ» دېمەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ تىلەمچىلىك كۈنلىرى باشلىنىپتۇ. لېكىن يالغانچىلىق خۇمارى تېخىمۇ كۈچىيىپ كېتىپتۇ. ئۇ مەسچىتلەرگە بېرىپ - پالانى يەردە پالانى كىشى باياتىن قازا قىلدى، - دېگەندەك يالغانچىلىقلار بىلەن كىشىلەرنى ئاۋازە قىلىشنى ئۆمرى ئاخىرلاشقىچە توختاتماپتۇ.

«توغۇلغاندا كىرگەن خۇي ئۆلگەندە چىقىدۇ» دېگەن ھېكمەت شۇنىڭدىن قالغان ئىكەن.

سۆزلەپ بەرگۈچى: قارىقاش ناھىيە قارىقاش بازىرىدىن ئىمىننىياز ئاخۇن نەشرگە تەييارلىغۇچى: قارىقاش ناھىيىلىك مەدەنىيەت يۇرتىدىن جالالىدىن

تەھرىرى: مەتسېلىم مەتقاسىم

بۇرۇنقى زاماندا يىراق بىر ئىقلىمدا كاتتا بىر باي ئۆتكەن ئىكەن. ئۇنىڭ باغ - ئېتىزلىرى مەغرەبتىن - مەشرىققىچە بولۇپ، بېياپان سوزۇلغان باغ - ئېتىزلىرىدا ئىشلەيدىغان بىر نەچچە يۈز قولى بار ئىكەن. بۇ قۇللارنىڭ ئارىسىدىن بىرسى ھەمىشە يالغانچىلىق قىلىپ باينى تولىمۇ بىزار قىلىۋېتىپتۇ. باي بۇ قۇلنى سېتىۋېتىش ئۈچۈن بوينىدىن باغلاپ قۇل بازىرىغا ئېلىپ بېرىپتۇ، بازاردا سېتىلىدىغان قۇللارمۇ، قۇل ئالدىدىغان بايلارمۇ كۆپ ئىكەن. بىر باي قۇلنىڭ ئىگىسىدىن:

— بۇ قۇلنى نەچچە پۇلغا ساتىدىلا؟ - دەپ سوراپتۇ.

— ئاۋۋال بۇنىڭ ئەيىبىنى دەپ قوياي، بۇ ئادەم يالغان سۆزلەشكە بەك ئۇستا، - دەپتۇ قۇلنىڭ ئىگىسى، - شۇنىڭ ئۈچۈن ئېغىرلىرىدىن چىققانغا بېرىۋېتىمەن.

خېرىدار باي قۇلنى ئەرزىن باھادا سېتىۋاپتۇ. ئۇ خۇشال ھالدا قۇلنى ئۆيىگە باشلاپ كېلىپ ئىش تەقسىم قىلىپ بېرىپتۇ. قۇل ئىشنى ئويىدىن قىلىپ ئىگىسىنى رازى قىلىپتۇ.

كۈز پەسلىنىڭ ھەممە مېۋىلەر تازا پىشقان كۈنلەرنىڭ بىرىدە باي ئۇرۇق - تۇغقان، قولىم - قوشنىلىرىنى ۋە يۇرت كاتىبلىرىنى دەريا بويىدىكى كاتتا باغغا زىياپەتكە تەكلىپ قىلىپتۇ. مېھمانلار ئېسىل كىيىملىرى بىلەن ياسىنىشىپ، بەزىلىرى ئات ئۇلاغلىرىغا مىنىپ، بەزىلىرى مەيگە ئولتۇرۇپ يولغا چىقىپتۇ. يول يېرىم بولغاندا باي قۇلنى ئالدىغا چاقىرىپ، ئۇنتۇپ قالغان مۇھىم نەرسىنى ئېلىپ كېلىشكە بۇيرۇپتۇ. قۇل يولدا كېلىۋېتىپ يالغانچىلىق قىلغۇسى كېلىپ چىدىيالمى قاپتۇ. ئۇ تەلپىكىنى كىيىملىرىنى يىرتىپ جۈل - جۈل قىلىۋېتىپتۇ. ئاندىن ئۆزىنىڭ يۈزىنى تاتىلاپ قانغا بويىپتۇ. ئۆيىدە ئارام ئېلىپ ياتقان باي خېنىم ئۇنىڭ مىشىلداپ يېغلىغىنىغا، يىرتۇق كىيىم كېچەكلىرىگە قاراپ:

— ئەھۋالنىڭ بەك خارابقۇ. نېمە ئىش بولدى ساڭا؟ - دەپ سوراپتۇ.

— مېنىڭ ئەھۋالىم خاراب بولماي كىمنىڭ ئەھۋالى خاراب بولسۇن؟ - دەپتۇ قۇل تېخىمۇ ئۇھ تارتىپ يىغلاپ، - مېھرىبان شەپقەتچىم باي ئاتام چايان چېقىپ ئۆلۈپ كەتتى. دەپنە ئىشلىرىنى ئورۇنلاشتۇرۇشلىرى ئۈچۈن ئالدىن يۈگۈرۈپ كەلدىم.

باي خېنىم بۇ سۆم خەۋەرگە بەرداشلىق بېرەلمەي ئەقىلىدىن ئېزىپتۇ. ئۇ:

ساداقەتمەن ھەمراھىم ئۇ ئالەمگە ماڭغان بولسا، بۇ مال - دۇنيالارنىڭ ماڭا نېمە لازىمى؟ تېرىكلىكىمنىڭ نېمە ھۇزۇرى؟ - دەپ يىغلاپ، پال - پۇل ساندۇقلارنى كەكە بىلەن چېقىپتۇ. ئىچىدىكى ئالتۇن كۈمۈشلەرنى يولغا چېقىپتۇ. گىلەم - زىلچا، پوتقان كۆپىنچە چاناپ پارچە - پارچە قىلىۋېتىپتۇ. ئايۋان - سارايلارغا ئوت قويۇۋېتىپتۇ. ئاندىن مەنمۇ ئېرىم بىلەن ئۇ ئالەمگە بىللە كېتەي دەپ

موللا ئۆز

(چۆچەك)

قايىل بولۇپ، پۇلى بارلىرى پۇل، پۇلى يوقلىرى يېنىدا نېمە بولسا شۇنى (نان، ياڭاق، ئۈزۈم، پىچاق قاتارلىق) نەرسىلەرنى بېرىپتۇ. موللا ئۆز توپلانغان پۇل ۋە ماللارنىڭ بىر قىسمىنى شۇ يەردىلا يېتىم-مۇساپىر، مەجرۇھلارغا تارقىتىپ بېرىپ، بىر قىسمىنى ئۆزى ئېلىپتۇ. يول بويىدىكى دوكانلاردىن ئۇن، تۇز، ياغ، گۈرۈچلەرنى ئېلىپ ھۇجرىسىغا ئەمدىلا بېرىپ ئولتۇرۇشقا يىگىرمە ياشلاردىكى ئىككى يىگىتمۇ كىرىپ ئولتۇرۇپتۇ. بۇلارنىڭ كۆزلىرىدىن شۇملۇق يېغىپ تۇرغىنىنى سەزگەن موللا ئۆز ئەنسىرىگەنلىكىنى چاندۇرمايلا:

— ماڭا گېپىڭلار بارمىدى؟ — دەپ سوراپتۇ. ئىككى يىگىت موللا ئۆزنىڭ پۇل ۋە ماللىرىنى بۇلاش غەربىنى يوشۇرۇپ:

— باياتىن بازاردا سۆزلىگەن ئىلىم-ھېكمەتلىرىنى قايتىدىن ئاڭلايلى دەپ كىرىپ قالدۇق، — دەپتۇ. موللا ئۆز ئۇلارنىڭ گېپىگە ئىشەنمىگەن بولسىمۇ، «ئۆيۈمدىن چىقىپ كېتىڭلار» دېيىشكە تىلى بارماپتۇ. بۇ ئىككىسىنىڭ شۇملۇقىدىن قانداق ساقلىنىپ قېلىش مۇمكىنلىكىنى ئويلىغاندىن كېيىن، بىر ئىشنى كۆڭلىگە پۈكۈپ:

— مېنىڭ قورسىقىم ئاچ. سىلەرنىڭمۇ قورسىقىڭلار ئاچقاندۇ. بىللە پۇلۇ ئېتىپ يەيلى. ئۇندىن كېيىن سىلەرنىڭ تەلپىڭلارنى ئورۇنداپ بېرەي، — دەپتۇ.

بىر نەچچە يۈز يىل ئىلگىرى مۇشۇ يۇرتىمىزدا موللا ئۆز لەقەملىك بىر تالىپ بولغانىكەن. بۇ تالىپقا ئاتا-ئانىسىدىن كېلىدىغان ئاش-ئوزۇق، خىراجەت ئۈزۈلۈپ قېلىپ بويىنى قىسىلىپ قاپتۇ. باشقا تالىپلار قولىدىن كېلىشىچە خەيرخاھلىق قىلىپتۇ. بىراق، ئۇلارنىڭ ئەھۋالىمۇ تايىنلىق بولغاچقا، ئۇنىڭ ئېھتىياجىغا يېتىشمەپتۇ. موللا بېشى قاتقان ھالدا بازارغا بېرىپتۇ. بازار ناھايىتى ئاۋات بولۇپ، ئاشپەزلەر ئاش-غىزا، قاسساپلار گۆش سېتىۋېتىپتۇ، تۆمۈرچىلەر كەتمەن، كەكە ياساۋېتىپتۇ. ھەتتا لەمپۇڭچىلەرنىڭمۇ خېرىدارلىرى جىق ئىكەن. موللا ئۆز «مەنمۇ بىرەر ھۈنەر ئۆگەنگەن بولسام بۇنداق ئىلاجىسىز قالماستىم. ئۆگەنگەن ئىلىمنى پۇلغا ساتقىلى بولمىسا، قانداق قىلغۇلۇق زادى؟» دەپ مەيۈسلەنىپتۇ. ئۇ بىر دەم ئويلىغاندىن كېيىن، جىق ئادەم توپلاشقان بىر دوقمۇشقا بېرىپ چۈشكە تەبىر بېرىشكە باشلاپتۇ.

— خالايىقلار، خالىغانلار ئاڭلاڭلار، خالىمىغانلار كېتىڭلار، — دەپتۇ ئۇ. ھەر خىل چۈشلەرگە توغرا، قىزىقارلىق تەبىر بېرىپتۇ. ئۇنىڭ گەپ-سۆزلىرى كىشىلەرنى كۈلدۈرۈپ ھەم قايىل قىلغانلىقتىن، ئاڭلايدىغانلار بارغانسېرى ئاۋۇپتۇ. موللا ئۆز چۈشلەرگە تەبىر بېرىپ بولغاندىن كېيىن، ئىبادەتنىڭ دائىرىسىگە قايسى-قايسى ئىشلار كىرىدىغىنىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. ئاڭلىغانلار ئۇنىڭ ئىلىمىنىڭ چوڭقۇر ھەم مۇكەممەللىكىگە

تاشلاپ بېرىپتۇ. بۇ خوتۇن كىر-قاتلارنى پاكىز يۇيۇپ چىرايلىق دەزماللاپ قاتلاپ بېرىپتۇ. ئۆي ئىگىلىرى ئۇنىڭ قىلغان ئىشلىرىنى ئەرزىتىپ قېلىپ:

— ئەتمۇ كەلسە، — دەپتۇ. ئۇنىڭغا بىر دەستە نان، بىر مۇنچە پىششىق گۆش، بىر خالتا ئۇن بېرىپ ئۇزىتىپ قويۇپتۇ. ئۇ ئۆيىگە كېلىپلا ئېرىگە:

— قوللىرىنى يۇيۇپ غىزالانغىلى تەييار بولسالا، — دەپتۇ.

— نېمە يەيمىز؟ — دەپ سوراپتۇ ئېرى. خوتۇنى:

— خۇدايىم بەندىسىگە ئامراق نەرسىسىنى بېرىدىكەن. گۆشكە بەك ئامراقتىلە، — دەپتۇ. دە، داستىخان سېلىپ نان بىلەن گۆشنى قويۇپتۇ. ئەر-خوتۇن قورسىقىنى تويغۇزۇشۇپتۇ. بۇ خوتۇن ئەتىسى يەنە ئاشۇ ئۆيىگە بېرىپتۇ. ئۆي ئىگىسىنىڭ تەلىپى بويىچە خېمىر يۇغۇرۇپ، تونۇرنى ئاقارتىپ، ناننى يېقىپ، تەكچىگە چىرايلىق تىزىپ بېرىپتۇ. ئۆي ئىگىلىرى ناننى تېتىپ بېقىپ:

— بەكمۇ مېزىلىك بوپتۇ، — دەپ ماختىشىپتۇ. ئارقىدىن بىر قازان پولۇ ئېتىشىنى بۇيرۇپتۇ. بۇ خوتۇن بىر دەمدىلا پولۇنى پىشۇرۇپتۇ.

— ئەجەب ئوخشاپتۇ بۇ ئاشلىرى، — دەپ ماختاپتۇ ئۆي ئىگىلىرى پولۇنى تېتىپ بېقىپ. كەچتە ئۆي ئىگىلىرى بىر دانە كۈمۈش تەڭگە، بىر پۇت قوي گۆشى، بىر خالتا گۈرۈچ بېرىپ بۇ خوتۇننى ئۇزىتىپ قويۇپتۇ.

— نېمە يېگىلىرى بار؟ — دەپ سوراپتۇ ئوتۇنچىنىڭ خوتۇنى ئۆيىگە كىرىپلا ئېرىدىن، ئېرىنىڭ مەسلىھىتى بىلەن پولۇ، مانتا پىشۇرۇپ يېيىشىپتۇ. كۈنلەر ئايىنى قوغلاپ، ئايلا يىلنى قوغلاپ ئۈچ يىل ئۆتۈپ كېتىپتۇ. ئوتۇنچى بىلەن خوتۇنى بازاردا ئوتۇن سېتىپ قايتاشىدا ئوتۇنچىنىڭ خوتۇنى مەدىكار بازىرىدا ھېلىقى باينىڭ ئارغامچا تۇتۇپ تۇرغىنىنى كۆرۈپ قاپتۇ. ئۇ ئېرىگە:

— ئاۋۇ ئارغامچا تۇتۇپ تۇرغان مەدىكار ئۆز ۋاقتىدا بىزگە كۆپ سېخىلىق قىلىپ كۈمۈش تەڭگە، گۆش، گۈرۈچ، ئۇن، نانلارنى بەرگەن باينىڭ ئۆزى شۇ. ئۇنى ئۆيىمىزگە باشلاپ بارىلى، — دەپتۇ. ئېرى ماقۇل بوپتۇ. ئۆيىگە كەلگەندە ئوتۇنچىنىڭ خوتۇنى «باي»غا:

— ئۆز ۋاقتىدا كاتتا باي ئىدىلە. خۇدانىڭ ئىرادىسى بىلەن بۈكۈنگە قاپلا. بۇنىڭغىمۇ شۈكرى قىلغۇلۇق، بۇنىڭدىن كېيىن مېنىڭ ئېرىم بىلەن

پولۇنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ بۇ ئىككىسى خۇشال بولغان ھالدا:

— ئەمىسە زەدەكنى بىز توغرىشىپ بېرەيلى، — دەپتۇ.

— ياق، — دەپتۇ موللا ئۆز، — مېھماننى ئىشقا سالغان نەدە بار؟

موللا ئۆز ئۆزىنى قوغداش غەرىزىدە يوغان پىچىقنى قولغا ئېلىپ سەۋزە توغراشقا باشلاپتۇ. ئىككى يىگىت:

— گۈرۈچنى بولسىمۇ خىللىشىپ بېرەيلى، — دەپتۇ. موللا ئۆز بىر كاساڭ گۈرۈچنى ئۇلارنىڭ ئالدىغا ئەكىلىپ بېرىپ، ئۆزى زەدەك توغراشقا باشلاپتۇ. ئۇ ئىككى يىگىتنىڭ شۇملۇق قىلىشىنى ئىمكان بار كېچىكتۈرۈش ئۈچۈن:

— سىلەرنى زېرىكتۈرۈپ قويماسلىق ئۈچۈن ھېكايە سۆزلەپ بېرەي، — دەپ ھېكايىسىنى بايان قىپتۇ.

— بۇرۇنقى زاماندا جاڭگالنىڭ بويىدىكى بىر مەھەللىدە بىر جۈپ ئەر-خوتۇن ياشىغانىكەن. ئۇلار جاڭگالدىن ئوتۇن، شاخلارنى توشۇپ سېتىپ جان باقىدىكەن. بىر كۈنى خوتۇنى ئېرىگە:

— سىلە ئوتۇن توشۇپ ھېرىپ كەتتىلە. بىرەر ھەپتە ھاردۇقلىرىنى ئالسىلا. مەن خەقنىڭ كىر-قاتلىرىنى يۇيۇپ، ئاش-تامىقىنى پىشۇرۇپ بېرىپ سىلنى بېقىپ تۇراي، — دەپتۇ. بۇ گەپ ئېرىگە خوپ يېقىپتۇ. ئەتىسى بۇ خوتۇن باشقا مەھەللىگە بېرىپ ئۆيىمۇ-ئۆي كىرىپ:

— مەن قىلىدىغان ئىش بارمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. نۇرغۇن كىشىلەر:

— بىزنىڭ ئۆيىمىزدىكى ئىشلارنى ئۆزىمىز قىلالايمىز. سىلگە ئاشقىدەك ئىش يوق، — دېيىشىپتۇ. ئۇ خوتۇن مېڭىپ-مېڭىپ بىر كۆك سىرلانغان چوڭ دەرۋازا ئالدىغا بېرىپتۇ، ئۇ دەرۋازىنى ئېچىپ بىر قاراپلا كاتتا باينىڭ ھەشەمەتلىك ئۆيى ئىكەنلىكىگە كۆزى يېتىپتۇ. ئۇ ئاۋازىنى ئۈنلۈك چىقىرىپ:

— بۇ ئۆيدە مەن قىلىشىپ بېرىدىغان ئىش بارمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. قىرىق ياشلارغا كىرىپ قالغان بۇرۇتلۇق بىر كىشى ئۆيىدىن چىقىپ:

— ئوبدان چاغدا كەپلا، يۇيىدىغان كىيىم-كېچەكلەر يىغىلىپ قالغان، — دەپتۇ. بۇ كىشىنىڭ خوتۇنى ئىش ئىزدەپ كەلگەن خوتۇنغا كىر-قاتلارنى

ئوتۇنچىلىق قىلسىلا. ئىككى پۇل ئاپساق بىرى سىلىنىڭ بولسۇن، — دەپتۇ. بۇ گەپ ئېرىگىمۇ، «باي» غىمۇ خوپ يېقىپتۇ. ئۇلار ئېشەكتىن يەنە بىرنى سېتىۋاپتۇ. ئىككىسى بىللە ئوتۇنچىلىق قىلىپتۇ. بىر كۈنى ئوتۇنلىرىنى سېتىپ بولۇپ «باي»:

— سىلە كېتىۋەرسىلە، ئازراق سودام بار، قىلىۋېلىپ ئارقىلىرىدىن باراي، — دەپتۇ. ئوتۇنچى ئېشىكىگە مىنىپ كېتىۋېتىپ، يول بويىدىكى بىلەكتەك توملۇقتا رۇس ئۆسكەن بىر تۈپ يۇلغۇنغا كۆزى چۈشۈپتۇ. «كەتمەن بىلەن كەلگە دەستە بولغۇدەك» دەپ، پالتا بىلەن بىرنى چاپقان ئىكەن كېسىلگەن يېرىدىن ئىككى - ئۈچ تامچە قان چىقىپتۇ. «بۇ يۇلغۇننىڭ بىرەر خاسىيىتى بارمۇ نېمە؟» دەپ ئويلىغان ئوتۇنچى يۇلغۇننىڭ تۈۋىنى كولاشقا باشلاپتۇ. يۇلغۇننىڭ تۈۋىدىن بىر كوزا ئالتۇن چىقىپتۇ. ئوتۇنچى: «ھەمراھم كەلسۇن، ئىككىمىز تەڭ بۆلۈشەيلى» دەپ ساقلاپ تۇرۇپتۇ. ساقلاپتۇ، ساقلاپتۇ، خېلى بىر ۋاقتلاردىن كېيىن «باي» يېتىپ كەپتۇ. ئوتۇنچى ئۇنىڭغا ساقلاپ تۇرغىنىنىڭ سەۋەبىنى سۆزلەپتۇ. «باي»:

— بۇ ئىشنى ماڭا بىلدۈرمەي، ئالتۇننى ئېلىپ كەتكەن بولسىلا ياخشى بوپتىكەن. ئەمدى مەن بىلىپ قالدىم. سىلنى ئۆلتۈرۈۋېتىپ ھەممە ئالتۇننىڭ ئۆزۈمنىڭ قىلىۋالماسام مۇرادىمغا يەتمەيمەن، — دەپتۇ. «باي» نىڭ گېپىنى چاقچاق دەپ ئويلىغان ئوتۇنچى:

— نېمە قىلسىلا ئىختىيارلىرى، — دەپتۇ. «باي»: — مەن چاقچاق قىلىمىدىم. راست گەپ قىلدىم. سىلنى چوقۇم ئۆلتۈرۈۋېتىپ، ئالتۇنغا ئۆزۈم ئىگە بولمەن، — دەپتۇ. دە، خەنجىرىنى غىلاپتىن چىقىرىپ تاشقا سۈركىگىلى تۇرۇپتۇ، ئۇنىڭ ئەلىپارغا قاراپ، نىيىتىنىڭ ھەقىقەتەن يامانلىقىغا ئىشىنىپتۇ. ئۇنىڭغا قارشىلىق قىلىپ يېڭىپ چىقالماسلىقىغا كۆزى يېتىپتۇ. شۇڭلاشقا ئۇ يالۋۇرۇپ:

— مەن ئۆز رازىلىقىم بىلەن ئالتۇننى سىلىگە ئۆتۈنەي، مېنى ئۆلتۈرمىسىلە، — دەپتۇ.

— ياق، — دەپتۇ «باي» — سىلە تىرىك قالسىلا كۈنلەرنىڭ بىرىدە بۇ ئىشنى ھامان ئاشكارىلاپ قويىدىلا. مەن سىلنى ئۆلتۈرمىگىچە خاتىرجەم بولالمايمەن.

— ئەمەسە بىر شەرتىم بار.

— قانداق شەرت؟ — دەپ سوراپتۇ «باي» — خوتۇنۇمنىڭ تۇغۇتى يېقىنلىشىپ قالغانى. بالا ئوغۇل بولسا «داد» دەپ ئىسىم قويۇپ قويغايلا. ناۋادا بالا قىز بولۇپ قالسا نېمە دەپ ئىسىم قويسىلا مەيلى. — دەپتۇ ئوتۇنچى. «باي» ئوتۇنچىنىڭ گېپى ئاخىرلىشىشى بىلەن خەنجەرنى ئۇنىڭ بويۇن تومۇرىغا تىققان ئىكەن، قان ئېقىلىپ چىقىپتۇ. بىر دەمدىن كېيىن ئوتۇنچى قانسىراپ يېقىلىپتۇ. «باي» ئۇنى جېنى تېزراق چىقسۇن دەپ يۈرىكىگە خەنجەرنى سانجىپ قويۇپتۇ. ئاندىن ئۇنى بايىقى يۇلغۇن تۈۋىگە كۆمۈپتۇ. شاخ بىلەن سۇيۇرۇپ قان تامچىلىرىنى ھەم ئۆزىنىڭ قەدەم ئىزلىرىنى يوقۇتۇپتۇ. ئاندىن ئالتۇننى بىر دالدىغا كۆمۈپ قويۇپ خاتىرجەم ھالدا ئېشىكىگە مىنىپ ئۆزىنىڭ ئۆيىگە بېرىپتۇ.

ئەمدى گەپنى ئوتۇنچىنىڭ خوتۇنىدىن ئاڭلايلى. ئوتۇنچىنىڭ خوتۇنى بىر قازان ئاش ئېتىپ «كەلسە بىللە يەيلى» دەپ ئېرىگە ساقلاپتۇ. گەچ كىرىپتۇ، ئېرى كەلمەپتۇ. ناماز شام ۋاقتى بولۇپتۇ. ئېرى يەنە كەلمەپتۇ. خوتۇنى ئېرىگە ساقلاپ كۆزىنى يۇمماي كېچىنى يورۇتۇپتۇ. ئېرى كەلمەپتۇ. بىر ھەپتىگىچە ئېرى پەيدا بولمىغاندىن كېيىن، بۇ خوتۇن ئېرىنىڭ بىرەر خەۋپ - خەتەرگە ئۇچرىغىنىغا كۆزى يېتىپ، تەقدىرگە تەن بېرىپ ئۆلتۈرۈۋېتىپتۇ...

موللا ئۆز ھېكايىسىنى سۆزلەۋېتىپ كۆزىنى ئۇ ئىككىسىدىن يۆتكەپتۇ. نازارەتنىڭ قاتتىقلىقىدىنمۇ ياكى ھېكايە ئاڭلاشقا قىزىقىپ كەتتىمۇ، ئىككى يىگىت گۈرۈچ خىللاشتىن باشقا ھەرىكەتتە بولماپتۇ. موللا ئۆز زەدەك توغراپ ئولتۇرۇپ ھېكايىسىنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ:

— ئارىدىن بىر نەچچە كۈن ئۆتكەندىن كېيىن «باي» نىڭ خوتۇنى بازاردىن تۈز، گۈگۈت، كۆكتات، گۆش ئېلىپ كېلىش ئۈچۈن يولغا چىقىپتۇ. يول بويىدىكى بىر ئۆيدىن ئەمدىلا تۇغۇلغان بىر بوۋاقنىڭ يىغىسى ئاڭلىنىپتۇ. بۇ تۇغماس خوتۇن بوۋاقنىڭ ئاۋازىغا ھەۋەس قىلىپ بۇ ئۆيگە كىرىپتۇ. قارىسا بۇرۇن ئۆيىگە بېرىپ كىر - قات يۇيۇپ، نان ياققان ئايالنى كۆرۈپتۇ. ئۇ بوۋاقنىڭ كۆپە - چۈشەكلىرىنى تەييارلىشىپ بەرگەندىن كېيىن ئۆيىگە قايتىپ بېرىپ، بۇ ئىشنى ئېرىگە مەلۇم قىلىپتۇ. بىر ھەپتىدىن كېيىن خوتۇنى ئېرىنى دەۋەت قىلىپ گۆش، تۇخۇم، ياڭاقلىرىنى ئېلىپ ئوتۇنچىنىڭ

— بۇ بالىنىڭ ئىسمىنى كىم قويغان؟ — دەپ سوراپتۇ. ئايال پادىشاھنىڭ سوئالىغا راستى بىلەن جاۋاب بېرىپتۇ. پادىشاھ «باي» نى چاقىرىپ:

— بۇ بالىغا «داد» دېگەن ئىسمىنى سىز قويغانمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.

— مەن قويغان - دەپتۇ «باي». پادىشاھ گەپنىڭ تېگىنى كوچىلاپ:

— بۇنداق غەلىتە ئىسىم قويىشىڭىزنىڭ سەۋەبى نېمە؟ — دەپ سوراپتۇ. يۈرىكى پوكۇلداپ كەتكەن «باي»:

— دادىسى شۇنداق تاپىلغان - دەپتۇ. پادىشاھ:

— بۇ بالىنىڭ دادىسى قەيەردە؟ — دەپ سورىغان ئىكەن،

— مەن بۇ بالىنىڭ دادىسىنى تونۇمايمەن، — دەپ تۇرۇۋاپتۇ «باي». پادىشاھنىڭ گۇمانى كۈچىيىپ

چاپارمەنلىرىگە «باي» نى قىيىناشنى بۇيرۇپتۇ. «باي» قىيىنچىلىققا چىدىيالماي ھەممىنى ئىقرار قىلىپتۇ.

— سەن ئۇنى پىچاق بىلەن ئۆلتۈرۈپسەن - دەپتۇ پادىشاھ - ئىقرار قىلغىنىڭ ئۈچۈن سېنى بوغۇزلاپ،

قىيىنچىلىق، بىر قىلىچ بىلەن بېشىڭنى ئېلىشقا بۇيرۇيمەن دەپتۇ. بۇيرۇق دەرھال ئىجرا قىلىنىپتۇ. پادىشاھ

«باي» نىڭ خوتۇنىدىن: بىر كوزا ئالتۇن قەيەردە؟ — دەپ سوراپتۇ. «باي» نىڭ خوتۇنى:

— ئالتۇننىڭ يېرىمىغا ئەللىك مو باغ سېتىۋالغان، يېرىمى بار، — دەپتۇ.

دادىنىڭ ئانىسى ئۆزىگە بۇيرۇلغان ئالتۇننىڭ يېرىمىنى ئۆز ۋاقتىدا قىلغان سېخىلىقى ئۈچۈن «باي» نىڭ خوتۇنىغا بېرىشنى پادىشاھتىن ئىلتىماس قىلىپتۇ.

پادىشاھ بۇ گەپكە قوشۇلۇپتۇ. ئۇ ئەللىك مو باغنى دادىنىڭ مۈلۈكى دەپ ھۆكۈم قىپتۇ.

«باغداد» دېگەن ئاتالغۇ شۇ چاغدا پەيدا بولغان ئىكەن.

سۆزلەپ بەرگۈچى: قارىقاش ناھىيىلىك بىرىنچى ئوتتۇرا مەكتەپنىڭ ئىشچىسى توختىبۇھەممەت

نەشىرگە تەييارلىغۇچى: قارىقاش ناھىيە توخۇلا يېزا ئوتتۇرا مەكتەپ ئوقۇتقۇچىسى ئەخمەتجان ئابدۇللا

تەھرىرلىگۈچى: داۋۇت ئادىل

خوتۇنىنى يوقلاشقا بېرىپتۇ. «باي» ئوتۇنچىنىڭ تەلپىنى يادىغا ئېلىپ بوۋاققا «داد» دەپ ئىسىم قويۇپتۇ....

موللا ئۆز ھېكايىسىنى مۇنداق داۋاملاشتۇرۇپتۇ:

ئوتۇنچىنىڭ خوتۇنى بالىسىنى ئاسراپ يېمەي يېگۈزۈپ، كىمەي كىيگۈزۈپ بەش ياشقا كىرگۈزۈپتۇ.

بالا تولىمۇ ئەركە، كەپسىز چوڭ بولۇپتۇ. بۇ بالا بىر كۈنى ئەتتىگەندە ئۆيىدىن چىقىپ كېتىپ چۈشتە ئۆيىگە قايتىپ كەلمەپتۇ. ئانىسى ئەنسىرەپ ئۇنى ئىزدەپ

مېڭىپتۇ. ئۇ كوچىمۇ كوچا ئىزدەپ كېتىۋېتىپ بىر جايغا نۇرغۇن ئات باغلاپ قويۇلغانلىقىنى كۆرۈپتۇ. ئاتلارنىڭ ئارىسىدا چىق بالىلار قوغلىشىپ ئويناۋاتقان ئىكەن.

دادىنىڭ ئانىسى «مېنىڭ بالاممۇ ئۇلارنىڭ ئارىسىدا بارمىدۇ؟» دېگەننى ئويلاپ بۇ يەرگە كەپتۇ. قارىسا داد

ئاتلارنىڭ ئارىسىدا يۈگۈرۈپ ئويناپ يۈرگۈدەك. بىر ئات دادىنى چىشلىمەكچى بولۇپ ئاغزىنى يوغان ئېچىپ قوغلاپتۇ. داد قورقۇپ قېچىپتۇ. ئانىسى بالىسىنى...

موللا ئۆز ھېكايىسىنى سۆزلەپ مۇشۇ يەرگە كەلگەندە، ئاۋازىنى مەقسەتلىك ھالدا ئايالنىڭ ئاۋازىغا ئوخشىتىپ:

— ۋاي داد، ۋاي داد، ۋاي داد! — دەپ ئۈنلۈك ۋارقىراپتۇ، موللا ئۆزىنىڭ بۇنداق ۋارقىرىشىدىن مۇنداق ئىككى تۈرلۈك ياخشى نەتىجە كېلىپ چىقىپتۇ:

بىرىنچى، «ۋاي داد» دېگەن ئاۋازنى ئاڭلىغان قۇلۇن - قوشنىلار موللا ئۆزىنىڭ ئۆيىگە يۈگۈرۈپ كىرىپ:

— نېمە ئىش بولدى؟ — دەپ سوراپتۇ. موللا ئۆز: — بۇ ئىككىسىنىڭ پەيلى بۇزۇق تۇرىدۇ، — دەپتۇ.

قولىم قوشنىلار ئۇ ئىككىسىنى تۇتۇپ باغلاپ، يېنىنى ئاقتۇرغان ئىكەن بىرسىدىن ئۈچ تىغلىق پىچاق، يەنە بىرسىدىن ئۈچ ئىلمەكلىك دېرەپشە چىقىپتۇ. جامائەت بۇ ئوغرىلارنى ئوردىنىڭ جازالىشىغا تاپشۇرۇپتۇ.

ئىككىنچى، موللا «ۋاي داد» دەپ ۋارقىرىغاندا پادىشاھ بىر نەچچە ۋەزىرى بىلەن مۇشۇ مەھەللىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقان ئىكەن. پادىشاھ بىر ۋەزىرى ئارقىلىق «ۋاي داد» دېگەن كىشىنى چاقىرىپ كېلىپ:

— نېمە دەردىڭىز بار؟ — دەپ سوراپتۇ. موللا ئۆز ئەرز - دادى يوقلىقىنى، لېكىن نېمە سەۋەبتىن شۇنداق ۋارقىرىغىنىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. پادىشاھ «داد» دېگەن ئىسىمغا قىزىقىپ قېلىپ ئۇ بالىنىڭ ئانىسىنى چاقىرىپ:

كەنجى ئوغۇل

(چۆچەك)

جاللات بوۋاينىڭ ئىشىكى ئالدىدا پەيدا بولۇپتۇ. بوۋاي ھەر قانچە يىغلاپ يالۋۇرۇپ-يېلىنغان بولسىمۇ جاللاتلار كەنجى ئوغۇلنى سۆزىگەنچە ئېلىپ مېڭىپتۇ. بوۋاي ھوشىدىن كېتىپ يېقىلغاندا بېشى تاشقا چۈشكەنلىكتىن، قىپقىزىل قان فونتاندەك ئېتىلىپ چىقىپتۇ. بوۋاينىڭ جەستى قان دەرياسىدا لەيلەپ ئېقىپ تۇرسۇن، ئەمدىكى گەپنى كەنجى ئوغۇلدىن ئاڭلايلى. جاللاتلار بۇ بالىنى باشقا تۇتقۇن بالىلارغا قوشۇپ پادىشاھنىڭ ھۇزۇرىغا ئېلىپ مېڭىپتۇ. ئۇلار مېڭىپتۇ، مېڭىپتۇ. بالىلارنىڭ كۆزلىرىدىن ئاققان ياش قۇملۇقلارنى يامغۇردەك نەمدەپتۇ. بىر يەرلەرگە بارغاندا كەنجى ئوغۇل:

— تەرىتىم قىستاپ قالدى، — دەپتۇ جاللاتلارغا، بىر جاللات:

— ماقۇل، لېكىن ئۇزاق ئولتۇرۇۋېلىشقا بولمايدۇ، — دەپتۇ. كەنجى ئوغۇل تەرەت قىلىش ئۈچۈن دالدا بولغىدەك جاي ئىزدەپ كېتىپ بارسا پۇتىغا تاراققىدە بىر نەرسە تېڭىپتۇ. كەنجى ئوغۇل بۇ نەرسىنى قولغا ئېلىپ قارىسا ئادەمنىڭ باش سۆڭىكى ئىكەن. ئوغۇل قورقۇپ كېتىپ سۆڭەكنى

بار ئىكەنۇ يوق ئىكەن، ئاچ ئىكەنۇ توق ئىكەن. بۇرۇننىڭ بۇرۇنىسىدا، ئاي توشقاننىڭ ئۇۋىسىدا، قۇمچاق ئالدامچى، يىلان ئاغامچى، پاشا قاراچى بولغان بىر زاماندا كەمبەغەل بىر بوۋاي ياشىغانىكەن. ئۇنىڭ ئەقىللىق، ئىشچان ئۈچ ئوغلى بولۇپ خۇشال-خۇرام، خاتىرجەم تىرىكچىلىك قىلىدىكەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە كوھىقاپتىن كەلگەن توققۇز باشلىق يالماۋۇز بۇ مەملىكەتنىڭ پادىشاھىنى ئۇجۇقتۇرۇپتۇ ئۆزى پادىشاھ بولۇۋاپتىنۇ. شۇنىڭدىن باشلاپ ئۇ جاللاتلىرىغا مەملىكەت تەۋەسىدىكى 18 ياشتىن كىچىك ئوغۇل بالىلارنى تۇتۇپ كېلىشكە بۇيرۇپتۇ. ئۇ ھەر ۋاقىلىقىغا ئۈچ بالىنى ئۆلتۈرۈپ يېمىسە قورسىقى توپمايدىكەن.

بوۋاينىڭ تۇتۇپ كېتىلگەن ئىككى ئوغلى پادىشاھنىڭ ئوردىسىدىن قايتىپ كەلمەپتۇ. يۈرەك پارىلىرىدىن ئايرىلغان نۇرغۇن كىشىلەر يىغلاپتۇ، قاقشاپتۇ، يۇرتنى قاينۇ-ۋەھىمە قاپلاپتۇ. بوۋاي ئىككى ئوغلى ئۈچۈن تولا يىغلاپ كۆزى تۇتۇلۇپ قاپتۇ. كەنجى ئوغۇل ئەمدىلا 14 ياشقا كىرگەننىكەن، بىر كۈنى تەلەتى قورقۇنچلۇق تۆت

يەرگە تاشلىۋېتىپتۇ.

— قورقما بالام، — دەپتۇ سۆڭەك زۇۋانغا كىرىپ، — مېنىڭ كىملىكىمنى كېيىن بىلىپ قالسىەن. يەنە ئىككى كۈندىن كېيىن يالماۋۇز شاھنىڭ ئوردىسىغا يېتىپ بارىسىلە، — بىر نەچچە كۈن ئۆتكەندىن كېيىن پادىشاھ سېنى قورۇپ يېيىش ئۈچۈن قازان بېشىغا ئېلىپ چىقىدۇ. قازانغا زاغۇن يېغى قويۇقلۇق بولۇپ، تېگىدە ئوت كۆيۈپ تۇرىدۇ. پادىشاھ سېنى قازانغا يېقىن بېرىپ، ياغ چۈچۈپتىمۇ، يوق، پۇراپ بېقىشقا بۇيرۇيدۇ، ئەگەر قازانغا ئېگىشىدىغان بولساڭ پادىشاھ سېنى كۆلدەك چوڭ بۇ قازانغا ئىتتىرىۋېتىدۇ، سەن قايناپ تۇرغان ياغدا قورۇلۇپ پىشىسىەن - دە، ئۇنىڭ غىزاسىنىڭ بىر قىسمىغا ئايلىنىپ كېتىسىەن. ياخشىسى سەن بىلمەس بولۇۋال. «بىز ئۆمۈر بويى ياغ ئىشلىتىپ باقمىغان، ياغنىڭ چۈچىگەن - چۈچىمىگەنلىكىنى بىلەلمەيمەن» دېگىن. بۇ چاغدا پادىشاھ ئۆزى بېرىپ قازانغا ئېگىشىپ ياغنى پۇراپ باقماقچى بولىدۇ. سەن پەيتىنى چىڭ تۇتۇپ، چەبدەسلىك بىلەن پادىشاھنى پۈتىدىن كۆتۈرۈپلا قازانغا ئىتتىرىۋەتسەڭ قازاندىن قويۇق قارا ئىس چىقىدۇ. سەن قارا ئىس كۆك ئىسقا ئايلانغۇچە ئوچاقنىڭ ئوتىنى ئۆچۈرمىسەڭ يالماۋۇز ئۆلىدۇ. ئاندىن «چىققىن كوزام، چىققىن» دېسەڭ ئوچاقنىڭ تېگىدىن بىر ئالتۇن كوزا چىقىدۇ. ئۇنىڭ ئىچىدىكى ئالتۇن ئاچقۇچلار بىلەن ئوردىدىكى ھەممە ئۆيلەرگە كىرەلەيسىەن. كوزىدىكى خاسىيەتلىك كۆك سۇنایمۇ ساڭا ئەسقاتىدۇ. شۇنىڭ بىلەن مۇراد - مەقسىتىڭگە يېتىسىەن، — دەپتۇ. كەنجى ئوغۇل بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ تېز تاھارەت قىپتۇ - دە، قايتىپ كېلىپ سەپكە قېتىلىپ يولغا چىقىپتۇ. ئاڭلىغاندەكلا ئىككى كۈندىن كېيىن شاھ ئوردىسىغا يېتىپ بېرىپتۇ. پادىشاھنىڭ تەلىپى بىلەن جاللاتلار ئوغۇللارنى ئورۇق - سېمىز دېمەيلا بىر ئۆيگە

سولاپتۇ. بىر نەچچە كۈندىن كېيىن جاللاتلار كەنجى ئوغۇلنى يالماۋۇز پادىشاھنىڭ ئالدىغا سۆرەپ كىرىپتۇ. شاھ ئۇنى چوڭ قازاندا ياغ قايناۋاتقان ئۆيگە ئېلىپ چىقىپتۇ. — ئاۋۇ ياغنى پۇراق باق، ياغ چۈچۈپتىمۇ - يوق، — دەپتۇ پادىشاھ. كېيىنكى ئىشلار سۆڭەكنىڭ دېگەنلىرى بويىچە داۋاملىشىپتۇ، يالماۋۇز ئۆلگەندىن كېيىن كەنجى ئوغۇل ئالتۇن كوزىدىكى ئالتۇن ئاچقۇچلارنى ئېلىپ يانچۇقىغا ساپتۇ. ئۇ «بۇنىڭ نېمە خاسىيىتى باردۇ؟» دەپ سۇناينى چالغانىكەن، جاللاتلار بىرىنىڭ ئارقىسىدىن بىرى قان قۇسۇپ ئۆلۈپتۇ. كەنجى ئوغۇل سۇناينى يەنە بىر قېتىم چالغانىكەن، يالماۋۇز يەپ كەتكەن بالىلار تەرەپ - تەرەپتىن يۈگۈرۈشۈپ كېلىپ سەپكە تىرىلىپتۇ، كەنجى ئوغۇل تۇتقۇن بالىلار سولانغان ئۆيلەرنىڭ قۇلىپىنى ئېچىپ ئۇلارنىمۇ تىرىلگەن بالىلار قاتارىغا تىزىلدۈرۈپتۇ. — مەنمۇ سىلەرگە ئوخشاشلا بىر تۇتقۇنمەن. مەن خىزىر دادىنىڭ ئەقىل كۆرسىتىشى بىلەن يالماۋۇزنى ئۆلتۈرۈپ، سىلەرنى ئازاد قىلدىم، ئەمدى يۇرتۇڭلارغا قايتىپ ئاتا - ئاناڭلار بىلەن خاتىرجەم ياشاڭلار، — دەپتۇ كەنجى ئوغۇل. بالىلار خۇشاللىقتىن سەكرىشىپ ئۆيلىرىگە قايتىپتۇ. كەنجى ئوغۇلنىڭ كارامىتى مەملىكەتنىڭ ھەممە جايلىرىغا پۇر كېتىپتۇ. ئۇنىڭ نام - شەرىپى بارىكالا! ئاپىرىنلارغا كۆمۈلۈپتۇ. ئاۋام خەلق ئۇنى پادىشاھلىققا سايلاپتۇ. يېڭى پادىشاھ ھەق - ئادالەتنى ياقلاپ، دۆلەتنى روناق تاپقۇزۇپ، خەلقنى باي - باياشاتلىققا باشلاپتۇ. سۆزلەپ بەرگۈچى: قارىقاش ناھىيە قارىساي ئوتتۇرا مەكتەپتىن مەمەتجان مەخپىز نەشرگە تەييارلىغۇچى: قارىقاش ناھىيەلىك مەدەنىيەت يۇرتىدىن مۇھەممەتئىمىن قۇربان تەھرىرى: تۇرسۇنجان مۇھەممەت

شاھزادىنىڭ ئاجايىپ سەرگۈزەشتىلىرى

(چۆچەك)

چۈشۈپ ساندۇقنى قىرغاققا تارتىپ كەپتۇ. ساندۇقنى ئاچقان ئىكەن، ئىچىدىن بىر يەكچەشمە (بىر كۆزلۈك) چىقىپتۇ. بۇنى كۆرگەن پادىشاھ قورقۇپ ئارقىسىغا ئۇچۇپ چۈشكىلى تاس قاپتۇ. يەكچەشمە:

— ئەي پادىشاھ، مەن قورقۇنچلۇق كۆرۈندۈممۇ؟ مەن بەد - بەشرە بولغىنىم بىلەن، سېنىڭ پەرزەنتلىك بولۇشۇڭغا ياردەملىشەلەيمەن - دەپتۇ.

— بارىكاللا، - دەپتۇ پادىشاھ خۇشال بولۇپ، - سېنىڭ ياردىمىڭ بىلەن بالىلىق بولۇپ قالسام سەندىن بىر ئۆمۈر مىننەتدار بولۇرمەن.

— مەن ساڭا قىرىق دانە ئالما بېرىمەن، - دەپتۇ يەكچەشمە. بىر خوتۇنۇڭغا بىردىن يېگۈزسەڭ، ھەممىسى ھامىلىدار بولىدۇ. قىرىق بالىنىڭ دادىسى بولسەن. لېكىن بىرلا شەرتىم بار.

— ھەر قانچە ئېغىر شەرت بولسىمۇ ئورۇنلاشقا تەييارمەن، - دەپتۇ پادىشاھ.

— قىرىقنچى خوتۇنۇڭ تۇغقان بالىنى ماڭا بېرىسەن.

پادىشاھ ماقۇل بولۇپ تىلخەت يېزىپ يەكچەشمىگە بېرىپتۇ. پادىشاھنىڭ خوتۇنلىرى بىردىن ئالمنى يەپ بىر نەچچە ۋاقىتتىن كېيىن ھامىلىسى ھامىلىدار بولۇپتۇ. ۋاقتى - سائىتى توشقاندا ئارقا - ئارقىدىن تۇغۇپتۇ. پادىشاھ بىرىنچى خوتۇننى مۇبارەكلەش ئۈچۈن ئۇنىڭ ھۇجرىسىغا كىرىپ كۆڭلى ئىنتايىن غەش بولۇپتۇ. چۈنكى ئۇنىڭ تۇغقان بالىسىنىڭ بىر قۇلقى يوق ئىكەن. ئىككىنچى خوتۇننىڭ يېنىغا كىرگەن ئىكەن، بىر پۇتى قىسقا بوۋاقدىن كۆرۈپ پەرىشان بولۇپتۇ. ئۈچىنچى خوتۇن تۇغقان بوۋاقدىن بارمىقى يوق، تۆتىنچى بوۋاقدىن قولىنى چاڭلاش، بەشىنچى بوۋاقدىن بۇرنى يوق، ئالتىنچى بوۋاقدىن كۆزى قارىغۇ ئىكەن. ئىشقىلىپ ئوتتۇز توققۇزىنچى بالىغا قەدەر ھەممىسى ئەيىبلىك ئىكەن. پادىشاھ ئاخىرىدا قىرىقنچى خوتۇننى يوقلىغىلى كىرىپ

بۇرۇنقى زاماندا خەلققە مېھرىبان، ھەق - ئادالەتنى قوغدايدىغان، ئالتۇن - كۈمۈشلىرىنىڭ ھېسابىنى بىلمەيدىغان بىر پادىشاھ ياشىغان ئىكەن. ئۇ ئوتتۇز توققۇز خوتۇن ئالغان بولسىمۇ، بىرەر پەرزەنت يۈزى كۆرمەپتۇ. ئۇنىڭ كۆڭلى تولىمۇ يېرىم بولۇپ كېچىلەرنى ئۇيقۇسىز ئۆتكۈزۈپتۇ. گېلىدىن غىزا ئۆتمەي كۈندىن - كۈنگە ئۇرۇقلاپ چىرايى ساغرىپتۇ. ۋەزىرلەر پادىشاھقا:

— دۆلەتنى ياخشى باشقۇرۇش ئۈچۈن كۆڭۈللىرى خاتىرجەم، زېھنىلىرى توق بولمىقى لازىمدۇر. لېكىن يېقىندىن بېرى تولىمۇ پەرىشان بولۇپ كەتتىلە. بۇنىڭ سەۋەبىنى بىلگىمىز بار، - دەپتۇ. پادىشاھ:

— ھەممىڭلارنىڭ ئوغۇل ياكى قىز بولسۇن پەرزەنتىڭلار بار. شۇڭا كۆڭلۈڭلار توق. مەن پادىشاھ بولغىنىم بىلەن كۆز يۇمسام چىرىغىمنى ياندۇرىدىغان بىرمۇ پەرزەنتىم يوق مەن پەرىشان بولماي كىم پەرىشان بولسۇن، - دەپتۇ.

ۋەزىرلەر:

— پادىشاھقا قىرىق خوتۇن راۋادۇر. يەنە بىر خوتۇن ئالغان بولسىلا پەرزەنتلىك بولۇپ قالسىلا ئەجەب ئەمەس، - دېيىشىپتۇ. بۇ مەسلىھەت شاھقا خوپ كەپتۇ. ئۇزۇن ئۆتمەي بىر دېھقاننىڭ قىزىنى نىكاھقا ئاپتۇ. قېرىشقاندا ئۈچ يىلغىچە بۇ خوتۇنمۇ قورساق كۆتۈرمەپتۇ. پادىشاھنىڭ ئىچ پۇشۇقتى ھەسسەلەپ ئېشىپتۇ. پادىشاھ كۆڭۈلسىزلىكىنى ئۇنتۇش ئۈچۈن ۋەزىرلەرنىڭ ھەمراھلىقىدا شىكارغا چىقىپتۇ. ئۇلار مېڭىپ - مېڭىپ تاغنىڭ باغرىنى بويلاپ ئاققان بىر دەرياغا ئۇچراپتۇ. دولقۇنلۇق سۈپ - سۈزۈك دەريا سۈيى پادىشاھنىڭ زوقىنى قوزغاپتۇ. پادىشاھ بىلەن ۋەزىرلەر ئانىلىرىنى ئوتلاشقا قويۇۋېتىپ، سۈزۈك سۇلارنى ئۇچۇملاپ قانغىچە ئىچىپتۇ. يېشىل چۆپلۈكتە ئولتۇرۇپ سالقىنداپتۇ. شۇ چاغدا ئۇلارغا دەريانىڭ ئوتتۇرىسىدا لەيلەپ كېلىۋاتقان بىر ساندۇق كۆرۈنۈپتۇ. ئىككى ۋەزىر دەرياغا

خۇشاللىقتىن بېشى ئاسمانغا تاقىشىپتۇ. چۈنكى ئۇ بوۋاق شۇ قەدەر ساغلام، بېجىرىم بولۇپ چىرايلىقلىقتا تەڭداشسىز ئىكەن. بوۋاق دادىسىغا قاراپ كۈلۈپتۇ. پادىشاھ ئوغلدىن چەكسىز سۆيۈنۈپ ئەتىۋارلاپ چوڭ قىلىپتۇ.

يىللار ئۆتۈپ بۇ بالا ئون يەتتە ياشقا كىرىپتۇ. پادىشاھ بىر كۈن ئوغلنى ئەگەشتۈرۈپ سەيلەگە چىقىپتۇ. ئۇلار تاغ باغرىدىكى كۆلنى ئايلىنىپ يۈرۈۋاتقاندا ئاسماندىن تۇيۇقسىز ئاق ئاتقا مىنگەن بىر مەخلۇق چۈشۈپتۇ. پادىشاھ بىر قاراپلا ئۇنى تونۇپتۇ. بۇ مەخلۇق ئون يەتتە يىل ئىلگىرى پادىشاھقا قىرىق دانە ئالمنى بەرگەن يەكچەشمە ئىكەن.

— ئەي پادىشاھ، — دەپتۇ يەكچەشمە، — سەن مۇشۇ بالاڭنى ماڭا بېرىشكە تىلخەت يېزىپ بەرگەن ئىدىڭ، ئېسىڭدۇمۇ؟

— ئېسىمدە، بىراق مۇشۇ ئوغلۇمدىن باشقا ئوتتۇز توققۇز بالانىڭ ھەممىسى ئەيىبلەك، شۇڭلاشقا قانچىلىك ئالتۇن - كۈمۈش دېسەڭ بەرسەم، مۇشۇ بالامنى تالاشمىغىن.

— ئالتۇن كۈمۈش لازىم بولسا مەن بېرەي، ماڭا مۇشۇ بالاڭ لازىم، — يەكچەشمە شۇنداق دەپلا بالىنى بېلىدىن كۆتۈرۈپلا ئۆزىنىڭ كەينىگە مىندۈرۈپتۇ — دە، ئاسمانغا كۆتۈرۈلۈپ كۆزدىن غايىب بولۇپتۇ. پادىشاھ ھوشىدىن كېتىپتۇ. ئۇ ھوشغا كەلگەندىن كېيىنمۇ پۈتۈن ئەقلى ھوشى ئوغلى بىلەن قېلىپ، دۆلەتنى باشقۇرۇش ئىشلىرىغا يېتىشەلمەپتۇ. قوشنا دۆلەتنىڭ پادىشاھى بۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ لەشكەر باشلاپ كېلىپ بۇ دۆلەتنى مۇنقەرز قىلىۋاپتۇ — دە، ئەسلىدىكى پادىشاھنى تەختتىن قوغلاپ چىقىرىپتۇ.

يەكچەشمە ئېگىز بىر تاغ باغرىغا چۈشۈپتۇ. ئۇ ئەپسۇن ئوقۇغان ئىكەن، تاغدىن ئىشىك ئېچىلىپتۇ. يەكچەشمە ئىشىكتىن بالا بىلەن ئاتنى باشلاپ كىرىپتۇ. ئاندىن يەنە بىر ئەپسۇن ئوقۇپ ئىشىكنى يوق قىلىپ تاغنى ئەسلى ھالىتىگە كەلتۈرۈپتۇ. بالا يەكچەشمىنىڭ گېپى بويىچە كۆزىنى بىر قېتىم يۇمۇپ ئاچقان ئىكەن، قارىسا كۆز ئالدىدا كوچىلىرى رەڭمۇ - رەڭ گۈللەر بىلەن، باغلىرى مەي باغلاپ پىشقان ئېسىل مېۋىلەر

بىلەن قاپلانغان كاتتا شەھەر پەيدا بولۇپتۇ. — ئى يىگىت، سەن بۇ يەردىن ھەرگىز چىقىپ كېتەلمەيسەن، — دەپتۇ يەكچەشمە، — شۇڭا باشقا خام - خىياللاردا بولما. يېڭوڭ كەلگەننى يېڭىن. مەن ئۇخلاپ ئويغانغاندىن كېيىن قىلىدىغان ئىشلىرىڭنى ئېيتىپ بېرىمەن.

يەكچەشمە ئۇخلايدىغان ئۆيىگە كىرىپ كېتىپتۇ. يىگىت بۇ جايدىن چىقىپ كەتمەسەم جېنىم ئامان قالمايدىغان ئوخشايدۇ، قانداق قىلىپ قۇتۇلارمەن دەپ قايغۇرۇپ بېشى قايغان تەرەپكە مېڭىۋېرىپتۇ. مېڭىپ - مېڭىپ چىغىر يولغا چىقىپ قاپتۇ. چىغىر يولدا ئادەمنىڭ ئىزىنى كۆرۈپ كۆڭلىدە ئۈمىد ئۇچقۇنى چاقناپتۇ. يېقىن بىر جايدا راۋاق كۆرۈنۈپتۇ. راۋاقتىن قىرىق كېنىزەك چۈشۈپ ئۇنى ھۆرمەت - ئىھتىرام بىلەن راۋاققا تەكلىپ قىلىپتۇ. كېنىزەكلەر يىگىتتىن قانداق بولۇپ بۇ يەرگە كېلىپ قالغانلىغىنى سوراپتۇ. يىگىت بېشىدىن ئۆتكەن ۋەقەلەرنى سۆزلەپ بېرىپتۇ.

— ئەي يىگىت، — دەپتۇ ئۇلار ئۇھ تارتىشىنچە، — بۇ يەكچەشمە بەكمۇ ياۋۇز. ئۇ زورلۇق - زومبۇلۇق قىلىپ بىزنى ئاتا - ئانىمىزدىن، يۇرت - ماكانىمىزدىن ئايرىپ بۇ يەرگە ئەكىلىۋالغان. نۇرغۇنلىرىمىزنى دەپسەندە قىلدى، ھەتتا ئۆلتۈرۈپ يېدى. بۇ يەرگە كېلىپ قالغان يىگىتلەردىن بىرىمۇ تىرىك قۇتۇلۇپ كېتەلمىدى، ھۆسن - جامالىڭنى دېسەك سېنى ھەرگىز قولىدىن چىقارغۇمىز يوق. ساڭا كېلىدىغان خەۋپ - خەتەرنى دېسەك بىر ئامال قىلىپ سېنى قۇتۇلدۇرۇپ قويغۇمىز بار. سېنىڭچە قانداق قىلىمىز؟

— مېنىڭ بۇ يەردىن قۇتۇلۇشۇمغا ئەقىل كۆرسىتىڭلار، — دەپتۇ شاھزادە. كېنىزەكلەر:

— يەكچەشمە بىر ئۇخلىسا قىرىق كۈندە ئويغىنىدۇ. ئۇنىڭ قىرىق ھۇجرىسى بار، قىرىقنچى ھۇجرىسىدا ياتىدۇ. ئالدىنقى ھۇجرىلارنىڭ ھەر بىرىدە ئادەم يەيدىغان يىرتقۇچ ھايۋاندىن ئىككىسى بار، دەپتۇ ۋە يىرتقۇچ ھايۋانلارنى يوقىتىشنىڭ چارە تەدبىرلىرىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ.

شاھزادە بىرىنچى ھۇجرىغا كىرگەن ئىكەن، ئىككى يولۋاس ئۇنىڭغا خىرىس قىلىپ كەپتۇ. ئۇ يەردىن بىر

سانجىپتۇ، يەكچەشمە جان ئاچچىقى بىلەن ۋارقىراپ سەكرەپ قوپۇپ كېتىپتۇ، كۆزى كۆرمەيدىغان بولۇپ قالغاچقا ھەر تەرەپكە ئۈسۈشكە باشلاپتۇ. شاھزادە بىر ئەپسۇن بىلەن نەچچە يۈز جىڭ پىششىق قوي گۆشى ھازىر قىلىپ ئاچ قالغان تۇتقۇنلارغا يېگۈزۈپتۇ، يەنە بىر ئەپسۇن بىلەن بىر دۆۋە تاش پەيدا قىلىپتۇ، تۇتقۇنلار تاشلارنى يەكچەشمىگە ئېتىپ ئۇنىڭ بەدىنىنى قاقەتكە - ياڭاقەتكە پارچىلىۋېتىپتۇ.

— ئەمدى ئىختىيار ئۇزۇڭلاردا، مەشەدە ياشاۋېرىمىز دېسەڭلارمۇ مەيلى، يۇرتۇڭلارغا كەتسەڭلارمۇ مەيلى — دەپتۇ شاھزادە.

— يۇرتىمىزغا قايتىپ ئاتا - ئانىمىز، ئۇرۇق تۇغقانلىرىمىز بىلەن بىللە ياشايمىز، — دېيىشىپتۇ تۇتقۇنلار. شاھزادە كىتابىنى ۋارقىلاپ بىر ئەپسۇن ئوقۇغان ئىكەن، بىر تۇتقۇنغا بىردىن ئاق ئات، بىر كالىكتىن ئالتۇن ھازىر بولۇپتۇ. شاھزادە:

بۇ ئالتۇنلار بىر ئۆمۈر باياشات تۇرمۇش كەچۈرۈشىڭلارغا يېتىدۇ. ئەتراپىڭلاردىكى غېرىب - مىسكىنلەرگە خەيرى - ئېھسان قىلىشنى ئۈنۈپ قالماڭلار دەپتۇ. تۇتقۇنلار:

— بۇ نەسەپتەلەرنى ھەرگىز ئۈنۈنمايمىز، — دەپتۇ. — ھەممىڭلار ئالدىڭلاردىكى ئاتقا مىنىڭلار، ئات ئۇچقان ھامان كۆزۈڭلارنى يۇمۇپ، توختىغان ھامان ئېچىڭلار. خەير - خوش، خۇداغا ئامانەت، — ئۇنىڭ گېپى تۈگىشى بىلەنلا ئاتلار قانات چىقىرىپ ھاۋاغا كۆتۈرۈلۈپ كۆزدىن غايىپ بولۇپتۇ.

شاھزادە كېنىزەكلەر بىلەن ئون كۈن نەغمە - ناۋا قىلىپ كۆڭۈل ئېچىشقاندىن كېيىن ئۇلارنىمۇ سوغا - سالاملار بىلەن ئۈزىتىپ قويۇپ، ئۆزى ئەڭ ئاخىردا يولغا چىقىپتۇ. ئۇ دولقۇنلۇق دەريالارنى كېچىپ، مۇزلۇق تاغلاردىن ئېشىپ، قۇملۇقلارنى كېزىپ كۈنلەرنىڭ بىرىدە قويۇق دەل - دەرەخلەر بىلەن قاپلانغان جاڭگالغا كىرىپ قاپتۇ. يېقىنلا بىر يەردە يولۇاسنىڭ دەرد ئەلەملىك ھۆركىرىشى ئاڭلىنىپتۇ. يېقىن بېرىپ قارىسا بىر قېرى يولۇاس يىغىلىپ ياتقىدەك. شاھزادەنى كۆرۈپ يولۇاس زۇۋانغا كېلىپتۇ:

— ئەي يىگىت، تاپنىمغا بىر تال يۇلغۇن سۇنۇقى

سىقىم توپا ئېلىپ كېنىزەكلەر ئۆگەتكەن ئەپسۇننى ئوقۇپ تويىغا «سۇق» دەپ يولۇاسلارنىڭ كۆزىگە چېچىپتۇ. يولۇاسلار دەرھال غايىب بولۇپتۇ. شاھزادە ئىككىنچى ھۇجرىغا كىرسە ئىككى شىر ئاغزىنى يوغان ئېچىپ كەپتۇ. ئۇ يەنە ئەپسۇن ئوقۇپ «سۇق» قىلىنغان تويىنى چېچىپ شىرلارنى غايىب قىپتۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن ئۈچىنچى ھۇجرىغا كىرگەن ئىكەن، ئىككى ئەجدىھا ئاغزىنى يوغان ھاڭدەك ئېچىپ كەپتۇ. شاھزادە ئۈنۈم يوقىتىپتۇ. شۇ تەرىقىدە ئىلگىرىلەپ ئوتتۇز سەككىزىنچى ئىشىكتىن كىرىپتۇ. قارىسا نەچچە يۈز يىگىت تىترىگەن ھالدا، «مەن ئۇرۇق - بۇ سېمىز، مەن ئۇرۇق - بۇ سېمىز» دەپ بىر - بىرىنى كۆرسىتىشكىلى تۇرۇپتۇ. بۇلار يەكچەشمە ئۆلتۈرۈپ يېيىشكە تەييارلاپ قويغان تۇتقۇنلار ئىكەن. شاھزادە تۇتقۇنلارنى ياخشى گەپلەر بىلەن خاتىرجەم قىلىپ قويۇپ، ئوتتۇز توققۇزىنچى ئىشىكتىن كىرىپتۇ. بۇ يەر كەڭ مەيدان بولۇپ يەكچەشمە يېگەن ئادەملەرنىڭ سۆڭىكى تاغدەك دۆۋىلىنىپ كېتىپتۇ. بۇلارنى كۆرۈپ شاھزادەنىڭ يەكچەشمىگە بولغان غەزىپى چېكىگە يېتىپتۇ. ئۇ ئەمدى قىرىقچى ھۇجرىغا كىرىپتۇ. قارىسا يەكچەشمە خورەك تارتىپ ئۇخلاۋېتىپتۇ. شاھزادە كېنىزەكلەردىن ئاڭلىغىنى بويىچە ئالدى بىلەن تەرەت ئېلىپ ناماز ئوقۇپتۇ. ئاندىن تەكجىدىكى كىتابلارنى ئاخشۇرۇپ ئەپسۇن - ئايەتلەر يېزىلغان كىتابىنى تېپىپتۇ، بۇ خاسىيەتلىك كىتابنىڭ قۇدرىتى بىلەن بارنى يوق قىلغىلى، يوقنى بار قىلغىلى بولىدىكەن، شاھزادە كىتابىنى ئېلىپ ئۆيدىن چىقىپتۇ ۋە سۇلاقتىكى تۇتقۇنلارنى ئازاد قىپتۇ. تۇتقۇنلار خۇشال بولۇپ:

— ئەي شەپقەتلىك يىگىت، بىزگە قىلغان ياخشىلىقىڭغا يۈز مىڭ بارىكالا، بىزنىڭ قۇتۇلدۇردۇڭ، ئەگەر قولۇڭدىن كەلسە يەكچەشمىنى ئۆلتۈرۈپ، قىساسىمىزنى ئېلىپ بەرسەڭ ھەم ئادەمزاتقا كېلىدىغان بۇ ئاپەت يىلتىزىنى قۇرۇتساڭ بەك ياخشى بولاتتى، — دەپتۇ. شاھزادە يەكچەشمىنى ئۆلتۈرۈشكە ۋەدە بېرىپتۇ. بىراق قانداق ئۆلتۈرۈش توغرىسىدا ھېچكىمدىن بىر ئورۇنلۇق مەسلىھەت چىقماپتۇ. شاھزادە خاسىيەتلىك كىتابىنى ئوقۇپتۇ. ئۇ كىتابقا يېزىلغىنى بويىچە ئاۋۋال بىر تۆمۈر زىنقىنى ئوتتا قىزدۇرۇپ يەكچەشمىنىڭ كۆزىگە

كىرىپ كەتكىنىگە بىر يىلدىن ئاشتى. يۇلغۇن سۇنۇقىنى چىقىرىۋېتىشكە ئامال قىلالىمىدىم. تاپنىم ئىشىشىپ كەتكەنلىكتىن ماڭالماي گۆش، سۇ بار جايلارغا بارالمىدىم. قولىڭدىن كەلسە مېنى بۇ ئازابتىن قۇتۇلدۇرۇپ قويغىن. شاھزادە يولۋاسنىڭ تاپنىدىكى يۇلغۇن سۇنۇقىنى تارتىۋېتىپتۇ. يىراقتىكى بۇلاقتىن سۇ ئەكىلىپ قان - يىرىڭلارنى تازىلاپتۇ. يولۋاس شاھزادىنىڭ پۇتلىرىنى سۆيۈپ تۇرۇپ:

— ئەي شەپقەتچى يىگىت، سەن تولىمۇ مېھرىبان ئىكەنسەن، سەن نەگە كېتىۋاتسەن؟ — دەپ سوراپتۇ. — ئادەمزات ياشايدىغان جايغا كېتىۋاتىمەن. — بۇ ئەتراپتا يىرتقۇچ ھايۋانلار بەك تولا، مەن سېنى خەتەردىن ھىمايە قىلىشىم كېرەك، — يولۋاس شۇنداق دەپلا بار كۈچى بىلەن ھۆركىرىگەن ئىكەن، بارلىق چوڭ كىچىك يىرتقۇچ ھايۋاناتلار ئۇنىڭ ئالدىغا توپلىنىپتۇ.

— بۇ يىگىت ماڭا چوڭ ياخشىلىق قىلدى. ئۇنى قىلچە زىيان - زەخمەتكە ئۇچراتماي جاڭگالدىن ساق - سالامەت ئۆتكۈزۈپ قويۇڭلار، — دەپتۇ ۋە شاھزادىدىن سوراپتۇ، — ئەي يىگىت بىر ياخشىلىققا مىڭ جاۋاب قايتۇرساممۇ ئازلىق قىلىدۇ. ئېيتقىنا قانداق ھاجىتنىڭ بار؟ — ھېچقانداق ھاجىتىم يوق.

— ھازىر ھاجىتنىڭ بولمىسا كېيىن بولۇپ قالار. شۇ چاغدا بىر تالنى كۆيدۈرسەڭ دەرھال يېنىڭدا خىزمىتىڭگە ھازىر بولىمەن — يولۋاس شۇنداق دەپ قۇيۇرۇقىدىن ئىككى تال تۈكنى يۇلۇپ شاھزادىگە بېرىپتۇ. شاھزادىنىڭ مېنىشىگە ئېگەر - جابدۇقلىرى ئالتۇن كۈمۈشتىن ياسالغان بىر دۇلدۇلنى تەييارلاپ يولۋاس - شىرلارنى ھەمراھ قىلىپ ئۈزۈتۈپ قويۇپتۇ. شاھزادە بىر نەچچە كۈن يول يۈرگەندىن كېيىن جاڭگاللىق ئاخىرلىشىپ كۆز ئالدىدا ياپېشىللىققا پۈركەنگەن بىر يۇرت كۆرۈنۈپتۇ. شاھزادە شىر - يولۋاسلارنى رەھمەت - تەشەككۈر بىلەن قايتۇرۇپ سەپىرىنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ. شەھەرگە يېقىنلاشقاندا دۇلدۇلنى بىر ئەپسۇن بىلەن تاشقا ئايلاندۇرۇپ قويۇپتۇ. «شەھەرگە بۇ كىيىملىرىم بىلەن كىرسەم ھەممىنىڭ دىققىتىنى قوزغاپ قويىمەن، سىياقىمنى ئۆزگەرتىپ باراي» دەپ ئويلاپ بىر ئەپسۇن

بىلەن ئۆزىنى كىيىملىرى يىرتىق بىر يىتىم بالغا ئايلاندۇرۇپتۇ. بۇ شەھەرنىڭ سىرتىدا شاھلىق باغ بولۇپ، بىر نەچچە يىل سۇ كىرمىگەنلىكتىن، مېۋىلىك دەرەخلىرى قۇرۇپ چۆلدەرەپ قالغان ئىكەن. بۇ ئىشتىن ئىچى پۇشقان پادىشاھ ۋەزىرلىرىدىن بىرسىنى ياخشى باغۋەن تېپىشقا بۇيرۇپتۇ. ۋەزىر ياخشى باغۋەن ئىزدەپ كېتىۋېتىپ بايقى «يىتىم» يىگىتكە ئۇچراپ قاپتۇ. — ئەي يىگىت نەگە بارىسەن؟ نېمە ئىش قىلىسەن؟ — دەپ سوراپتۇ ۋەزىر. «يىتىم» يىگىت: — نەگە بېرىشىمنى، نېمە ئىش قىلىشىمنى بىلمەيمەن - دەپتۇ. — باغۋەنلىكتىن خەۋىرنىڭ بارمۇ؟ — خەۋىرىم بار. ۋەزىر يىگىتنى شاھلىق باغقا باشلاپ كېلىپ: — مۇشۇ باغنى كۆكەرتىپ مېۋىگە كىرگۈزىسەن، — دەپ تاپىلغاندىن كېيىن قايتىپ كېتىپتۇ. يىگىت خاسىيەتلىك كىتابنى ئوقۇپ باغنى كۆكەرتىشكە مۇناسىۋەتلىك ئەپسۇننى تېپىپتۇ. بۇ ئەپسۇننى ئوقۇپ باغقا «سۇق» لىگەن ئىكەن، باغ ئەسلىدىكىدىنمۇ گۈزەل بولۇپ كېتىپتۇ. تۈمەن خىل مېۋىلەر مەي باغلاپ شاخلار ئارىسىدا پارقراپ كۆرۈنۈپتۇ. رەڭگا-رەڭ گۈل چىچەكلەر ئارىسىدىكى ئېرىقلاردا سۈزۈك سۇلار شىلدىرلاپ ئېقىپتۇ. بۇلبۇل كاككۇكلار يېقىملىق سايراپتۇ. يىگىت يەنە بىر ئەپسۇن بىلەن نەغمىكەش قىز - يىگىتلەرنى پەيدا قىلىپ، نەغمە ناۋالارنى قىزىتىۋېتىپتۇ. نەغمىكەشلەرگە كاتتا زىياپەت بېرىپتۇ. سەيلىگە چىققان پادىشاھ بىلەن ۋەزىرلەر يېقىملىق نەغمە - ناۋا سادالىرىنى ئاڭلاپ باغقا يېتىپ كەپتۇ. يىگىت ئەپسۇن ئوقۇپ نەغمىكەشلەرنى كۆزگە كۆرۈنمەس قىلىۋېتىپتۇ. ئەمما ناخشا سازلارنىڭ ئاۋازى پەسەيمەپتۇ. پادىشاھ بىلەن ۋەزىر ھاڭ - تاڭ بولۇپ ئەتراپقا قارىشىپتۇ. چىرايلىق مەنزىرىلەردىن، كۆڭۈلنى ئېرىتكۈچى نەغمە ناۋالاردىن ھۇزۇرلىنىپتۇ، شىرىن مېۋىلەردىن لەززەتلىنىپتۇ. پادىشاھ ۋەزىرگە: — بۇ باغۋەن يىگىتكە داۋاملىق سۇنى ئالتۇن جامدا، غىزنى ئالتۇن تاۋاقتا بېرىڭلار، ھەر قانداق تەلپى بولسا

كىرىپ كەتكىنىگە بىر يىلدىن ئاشتى. يۇلغۇن سۇنۇقىنى چىقىرىۋېتىشكە ئامال قىلالىمىدىم. تاپنىم ئىشىشىپ كەتكەنلىكتىن ماڭالماي گۆش، سۇ بار جايلارغا بارالمىدىم. قولىڭدىن كەلسە مېنى بۇ ئازابتىن قۇتۇلدۇرۇپ قويغىن. شاھزادە يولۋاسنىڭ تاپنىدىكى يۇلغۇن سۇنۇقىنى تارتىۋېتىپتۇ. يىراقتىكى بۇلاقتىن سۇ ئەكىلىپ قان - يىرىڭلارنى تازىلاپتۇ. يولۋاس شاھزادىنىڭ پۇتلىرىنى سۆيۈپ تۇرۇپ:

— ئەي شەپقەتچى يىگىت، سەن تولىمۇ مېھرىبان ئىكەنسەن، سەن نەگە كېتىۋاتسەن؟ — دەپ سوراپتۇ. — ئادەمزات ياشايدىغان جايغا كېتىۋاتىمەن. — بۇ ئەتراپتا يىرتقۇچ ھايۋانلار بەك تولا، مەن سېنى خەتەردىن ھىمايە قىلىشىم كېرەك، — يولۋاس شۇنداق دەپلا بار كۈچى بىلەن ھۆركىرىگەن ئىكەن، بارلىق چوڭ كىچىك يىرتقۇچ ھايۋاناتلار ئۇنىڭ ئالدىغا توپلىنىپتۇ.

— بۇ يىگىت ماڭا چوڭ ياخشىلىق قىلدى. ئۇنى قىلچە زىيان - زەخمەتكە ئۇچراتماي جاڭگالدىن ساق - سالامەت ئۆتكۈزۈپ قويۇڭلار، — دەپتۇ ۋە شاھزادىدىن سوراپتۇ، — ئەي يىگىت بىر ياخشىلىققا مىڭ جاۋاب قايتۇرساممۇ ئازلىق قىلىدۇ. ئېيتقىنا قانداق ھاجىتنىڭ بار؟ — ھېچقانداق ھاجىتىم يوق.

— ھازىر ھاجىتنىڭ بولمىسا كېيىن بولۇپ قالار. شۇ چاغدا بىر تالنى كۆيدۈرسەڭ دەرھال يېنىڭدا خىزمىتىڭگە ھازىر بولىمەن — يولۋاس شۇنداق دەپ قۇيۇرۇقىدىن ئىككى تال تۈكنى يۇلۇپ شاھزادىگە بېرىپتۇ. شاھزادىنىڭ مېنىشىگە ئېگەر - جابدۇقلىرى ئالتۇن كۈمۈشتىن ياسالغان بىر دۇلدۇلنى تەييارلاپ يولۋاس - شىرلارنى ھەمراھ قىلىپ ئۈزۈتۈپ قويۇپتۇ. شاھزادە بىر نەچچە كۈن يول يۈرگەندىن كېيىن جاڭگاللىق ئاخىرلىشىپ كۆز ئالدىدا ياپېشىللىققا پۈركەنگەن بىر يۇرت كۆرۈنۈپتۇ. شاھزادە شىر - يولۋاسلارنى رەھمەت - تەشەككۈر بىلەن قايتۇرۇپ سەپىرىنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ. شەھەرگە يېقىنلاشقاندا دۇلدۇلنى بىر ئەپسۇن بىلەن تاشقا ئايلاندۇرۇپ قويۇپتۇ. «شەھەرگە بۇ كىيىملىرىم بىلەن كىرسەم ھەممىنىڭ دىققىتىنى قوزغاپ قويىمەن، سىياقىمنى ئۆزگەرتىپ باراي» دەپ ئويلاپ بىر ئەپسۇن

يۈرىكى شىپا بولىدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. بۇ گەپنى ئاڭلاپ پادىشاھنىڭ بېشىغا غەم چۈشۈپتۇ. ئامالسىز چوڭ ۋە ئوتتۇراچى كۈيۈغۇللىرىنى چاقىرىپ:

— ياش يولۋاسنىڭ يۈرىكىنى تېپىپ كېلىڭلار، — دەپ بۇيرۇپتۇ. ئىككى كۈيۈغۇل قىرىق كۈنلۈك مۆھلەت بىلەن تاغقا قاراپ يولغا چىقىپتۇ. بۇ ئەھۋالدىن خەۋەر تاپقان كىچىك كۈيۈغۇل قېيناتىسىنىڭ ئالدىغا كېلىپ: — ھۆرمەتلىك شاھ ئاتا، بۇ خەتەرلىك ئىشقا مەنمۇ تەۋەككۈل قىلىپ باقسام، — دەپ ئىلتىماس قىپتۇ. پادىشاھ:

— ماقۇل، سەنمۇ ئۆزۈڭنى سىناپ باق، — دەپتۇ. كىچىك كۈيۈغۇل مەھبۇبى بىلەن خوشلىشىپ يولغا راۋان بوپتۇ. شەھەر سىرتىغا چىقىپ بىر ئەپسۇن ئوقۇپ، ھېلىقى تاشنى دۆلدۈلغا ئايلاندۇرۇپتۇ، ئاندىن شەھەردىن يىراقلاپ بولغاندا ھېلىقى يولۋاس بەرگەن ئىككى تال تۈكتىن بىرسىنى كۆيدۈرگەنلىكى، يولۋاس دەرھال ھازىر بولۇپ:

— ئەي ياخشى يىگىت، نېمىگە ھاجىتىڭ چۈشۈپ قالدى؟ — دەپ سوراپتۇ. يىگىت ياش يولۋاسنىڭ يۈرىكى لازىم بولۇپ قالغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. يولۋاس بار ئاۋازى بىلەن بىر ھۆركىرىگەن ئىكەن، نۇرغۇن چوڭ-كىچىك يولۋاسلار جەم بولۇپتۇ. قېرى يولۋاس ياش ئەركەك يولۋاسلاردىن بىرسىنى تۇتۇپ پۇتلىرىنى مەھكەم باغلاپ چېتىپ يىگىتكە بېرىپتۇ. يىگىت دۆلدۈلغا مېنىپ يولۋاسنى ئېلىپ يولغا چىقىپتۇ. جاڭگالدىن چىقىشقا ئاز قالغاندا ئىككى باجىسى بىلەن ئۇچرىشىپتۇ. ئۇ ئىككىسىنىڭ چىرايى سولغۇن، ھالى بوش تۇرغىدەك، كىچىك كۈيۈغۇل چوڭ كۈيۈغۇللاردىن:

— ئەھۋالڭلار قانداقراق؟ — دەپ سوراپتۇ. چوڭ كۈيۈغۇللار:

— بىزدىن گەپ سورىماڭ، يولۋاسنىڭ يۈرىكىنى ئالمىز دەپ، يولۋاسقا يەم بولغىلى تاس قالدۇق. ئاتلىرىمىزنى تاشلاپ بېرىپ ئۆزىمىزنى ئاران قۇتۇلدۇردۇق. ئاش-ئورۇقلىرىمىز تۈگەپ كەتكىلى ئىككى كۈن بولدى، — دەپ زارلىنىپتۇ. كىچىك كۈيۈغۇلنىڭ ئالدىدىكى يولۋاسنى كۆرۈپ:

— سىزنىڭ تەلپىڭىز ئوڭ كەپتۇ. بۇ ئىككىمىز شاھ

ئورۇنداڭلار، قولىدىن ئىش كېلىدىكەن، بۇنىڭدىن ئايرىلىپ قالمايلى، — دەپ تاپىلاپتۇ. پادىشاھنىڭ بويىغا يەتكەن ئۈچ قىزى بار ئىكەن. بۇ قىزلار باغنىڭ داڭقىنى ئاڭلاپ سەيلە تاماشا قىلغۇسى كېلىپ چىدىيالمىي قاپتۇ. دادىسى رۇخسەت قىلغاندىن كېيىن قىزلار باغقا كەپتۇ. قىزلارنىڭ كىچىكى ئېرىق ياقىلاپ كېلىۋېتىپ، قەددى - قامىتى كېلىشكەن، چىرايىدىن نۇر تېمىپ تۇرغان باغۋەن يىگىتنى كۆرۈپ ئۇنىڭغا ئاشىق بولۇپ قاپتۇ. پادىشاھ قىزلىرىنىڭ تەلپىگە ئاساسەن باغقا ھەيۋەتلىك راۋاق سالدۇرۇپتۇ. قىزلار راۋاقتا ئولتۇرۇپ باغنىڭ گۈزەل مەنزىرىسىنى تاماشا قىلىدىغان بوپتۇ. بىر نەچچە ئايدىن كېيىن قىزلار ئانىسىغا شەھەردىكى بارلىق يىگىتلەر بىر-بىرلەپ راۋاق ئالدىدىن ئۆتسە، كۆڭلىمىز خالىغان يىگىتكە ئالما تاشلىساق، شاھ ئاتىمىز ئۇنىڭ بىلەن تويمىزنى قىلىپ قويسا دەپتۇ. خانىشتىن بۇ گەپنى ئاڭلىغان پادىشاھ قىزلىرىغا بىردىن ئالما تۇتقۇزۇپتۇ. ئۆزىنىڭ تەۋەلىكىدىكى ئۆيلەنمىگەن بارلىق يىگىتلەرنى راۋاق ئالدىدىن ئۆتكۈزۈشكە باشلاپتۇ. چوڭ قىز بىر سودىگەر يىگىتكە، ئوتتۇراچى قىز بىر باينىڭ ئوغلىغا ئالما تاشلاپتۇ. پادىشاھ بىلەن خانىش كىچىك قىزىمىز كىمگە ئالما تاشلار كىن دەپ قارىشىپ تۇرۇپتۇ. نۇرغۇن يىگىتلەرنىڭ ئارىسىدا جۈل-جۈل كىيىملىك بىر يىگىت بىر كۆرۈنۈپ، بىر كۆرۈنمەي كېلىۋاتقانلىقى. كىچىك قىز ئالىمنى خېلى ئۇزۇن تۇتۇپ تۇرۇپ، جۈل-جۈل كىيىملىك يىگىت ئۆزىنىڭ ئۇدۇلىغا كەلگەندە ئۇنىڭ دولىسىغا نەخ تاشلاپتۇ. پادىشاھنىڭ ئاچچىقى كەپتۇ-يۇ، باغۋەننى قولىدىن چىقىرىپ قويماسلىق ئۈچۈن قىزنىڭ رايىغا بېقىپتۇ. چوڭ ۋە ئوتتۇراچى قىزلىرىنىڭ تويلىرىنى قىرىق كۈن داغدۇغىلىق ئۆتكۈزۈپ ھەشەمەتلىك قەسىرلەرگە ئولتۇرغۇزۇپتۇ. كىچىك قىزنىڭ تويىنى يېرىم كۈنلا ئۆتكۈزۈپ، باغنىڭ بۇرجىكىدىكى بىر ئېغىزلىق كونا ئۆيگە ئولتۇرغۇزۇپتۇ. مېھماندارچىلىقلارغا بارسا چوڭ ھەم ئوتتۇراچى قىزىنى، ئۇلارنىڭ ئەزىزلىرىنى باشلاپ مېڭىپتۇ. كىچىك قىزى ھەم ئۇنىڭ ئېرىنى يادىغا ئېلىپمۇ قويماپتۇ.

كۈنلەرنىڭ بىرىدە خانىش ئېغىر كېسەل بىلەن يېتىپ قاپتۇ. تېۋىپلار كېسەلنى كۆرۈپ ياش يولۋاسنىڭ

نېيىتى بەك يامان ئىكەن. «ئادەمنىڭ ئالسى ئىچىدە، ھاياتىنىڭ ئالسى تېشىدا» دېگەن راست گەپ ئىكەن ئۇنى ئوچۇقتۇرۇۋەتمىسىلە ھامان كۆڭۈللىرى خاتىرجەم بولمايدۇ.

ئوتتۇرانچى كۈيۈغۇلمۇ:

— راست شۇنداق بولدى، — دەپ گۇۋاھلىق بېرىپتۇ. پادىشاھ دەرغەزەپ بولۇپ كىچىك كۈيۈغۇلنى دارغا ئېسىشقا بۇيرۇپتۇ. جاللاتلار كىچىك كۈيۈغۇلنى دار ئاستىغا يالاپ كەپتۇ. چوڭ ۋە ئوتتۇرانچى كۈيۈغۇللارنىڭ تەلىپى بىلەن كىچىك كۈيۈغۇلنىڭ ئاغزىغا لاتا كەپلەپ قويۇلغانلىقتىن، ئۇ ھەقىقەتنى سۆزلەشكە ئامالسىز قاپتۇ. دەل شۇ چاغدا پادىشاھنىڭ كىچىك قىزى يۈگۈرۈپ كېلىپ:

— ھۆرمەتلىك شاھ ئاتا، غەزەپلىرىدىن يېنىپ مېنىڭ ئىككى ئېغىز گېپىمگە قۇلاق سالغايلا، — دەپتۇ. شاھ ئىجازەت بېرىپتۇ. بۇ قىز ئېرىدىن ئاڭلىغان ئەھۋالنى بايان قىلغاندىن كېيىن:

— گېپىمنىڭ راستلىقى ئۈچۈن ئىككى كۈيۈغۇللىرىنىڭ بىلىكىنى ئېچىپ كۆرۈپ باققايلا، گېپىم يالغان بولۇپ قالسا، ئېرىم بىلەن بىللە دارغا ئېسىلىشقا رازىمەن، — دەپتۇ. پادىشاھ ئويلىنىپ بىر دەم تۇرۇپ قالغاندىن كېيىن، چوڭ ۋە ئوتتۇرانچى كۈيۈغۇللىرىنىڭ بىلىكىنى ئېچىشقا بۇيرۇپتۇ. راست دېگەندەك ئىككىسىنىڭ بىلىكىدە تامغا ئىزى بار ئىكەن، شاھ شۇ يەردىلا كىچىك كۈيۈغۇلنىڭ ئاغزىدىن لاتىنى ئالدۇرۇپ، قوللىرىنى يەشتۈرۈپتۇ. چوڭ كۈيۈغۇللىرىنى زىندانغا سېلىپ، كىچىك كۈيۈغۇلدىن ئەپۇ سورايتۇ. كىچىك كۈيۈغۇل بىر ئەپسۇن ئوقۇپ ئۆزىگە «سۇق» لىگەن ئىكەن. شۇ ھامان شاھزادىلىك سىياقىغا كىرىپتۇ. زىبۇزىننە تىلىك تون كىيگەن، قەددى-قامىتى كېلىشكەن، چىرايى قۇياشتەك نۇر چېچىپ تۇرىدىغان بۇ يىگىتكە ھەممەيلىن ھەيرانلىق بىلەن كۆز تىكىپتۇ. پادىشاھ سورايتۇ:

— قالتىس كارامىتىڭىز باركەن، نەدىن كەلدىڭىز، كىمنىڭ ئوغلىسىز؟

شاھزادە بېشىغا كەلگەن ئاجايىپ سەرگۈزەشتىلىرىنى بىر-بىرلەپ سۆزلەپ بېرىپتۇ. پادىشاھ قايتىدىن قىرىق

ئاتىمىزغا نېمە دەپ جاۋاب بېرەرمىز؟ — دېيىشىپتۇ. — بىر شەرتىمگە ماقۇل دېسەڭلار بۇ يولۋاسنى سىلەرگە بىرىمەن، — دەپتۇ كىچىك كۈيۈغۇل، چوڭ كۈيۈغۇللار:

— يولۋاسنى بىرىدىغانلا بولسىڭىز، ھەر قانداق شەرتىڭىزنى قوبۇل قىلىمىز، — دەپتۇ. كىچىك كۈيۈغۇل: — ئېغىر شەرت ئەمەس، بىلىكىڭلارغا تۆمۈر تامغا باسىمەن، سىلەر ماڭا قۇل بولسىلەر، — دەپتۇ. ئۇ ئىككىسى بۇ شەرتكە رازى بولۇپتۇ. كىچىك كۈيۈغۇل بىر ئەپسۇن بىلەن قىزىتىلغان تۆمۈر تامغا پەيدا قىپتۇ. ئىككىسىنىڭ بىلەكلىرىنى يالنىڭاچلاپ تامىغىنى باسقانىكەن. ئىككىسى كۆپۈك ئازابغا چىدىيالماي جان ئاچچىقىدا ۋارقىراپ كېتىپتۇ. كىچىك كۈيۈغۇل ئۇلارغا ئىچ ئاغرىتىپ، بىر ئەپسۇن بىلەن كۆپۈك ئازابىنى يوق قىلىۋېتىپتۇ. يەنە بىر ئەپسۇن بىلەن ھەر خىل غىزالارنى پەيدا قىلىپ، ئۈچەيلىن قورساقلىرىنى تۇيغۇزۇشۇپتۇ. كىچىك كۈيۈغۇل دۇلدۇلغا مېنىپ، چوڭ كۈيۈغۇللار پىيادە يولغا چىقىپتۇ. بىر نەچچە كۈندىن كېيىن شەھەرگە يېقىنلاپتۇ. كىچىك كۈيۈغۇل باغدىكى كونا ئۆيىگە كىرىپ بولغان ئىشلارنى مەھبۇبىگە ئەينەن سۆزلەپ بېرىپتۇ. چوڭ كۈيۈغۇللار يولۋاسنى كۆتىرىشىپ ئۇدۇل قېيناتىسىنىڭ ئالدىغا كىرىپتۇ.

يولۋاسنىڭ يۈرىكىنى يېگەندىن كېيىن خانىش كېسەلدىن سەللىمازا ساقىيىپتۇ. پادىشاھ بىلەن خانىشنىڭ ئالدىدا چوڭ كۈيۈغۇللارنىڭ ئىناۋىتى كۆتۈرۈلۈپتۇ. ئۇلار نېمە دېسە پادىشاھ بىلەن خانىش ئىشىنىدىغان بولۇپتۇ. شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە چوڭ كۈيۈغۇل قېيناتىسىغا:

— شانۇ-شەۋكەتلىك شاھ ئاتا، سەمىلىرىگە سېلىپ قويىدىغان مۇھىم بىر گەپ بار ئىدى، — دەپتۇ.

— سۆزلەشكە ئىجازەت، — دەپتۇ پادىشاھ.

— ئەسلىدە يولۋاسنى ئىككىنى تۇتقاندۇق، — دەپتۇ چوڭ كۈيۈغۇل. كىچىك كۈيۈغۇللىرى مۇشۇكۇمۇ تۇتالمىغانىكەن، ئۇ قېيناتىمىز ئۆلسە ئۇنىڭ ئىچ ئاغرىقىدا قېيناتىمىزمۇ كېسەل بولۇپ ئۆلىدۇ. بارلىق مال-دۇنيالىرى بىزگە مىراس قالدۇ دەپ يولۋاسلارنى قاچۇرۇۋەتتى. بۇ ئىككىمىزنىڭ جاپادا بۇ بىرىنى تۇتۇۋالدىق. ئۇنىڭ

كېچە - كۈندۈز توي قىلىپ بېرىدىغانلىقىنى دېگەنلىككەن، شاھزادە رەت قىپتۇ، ئۇنى شاھلىق تەختىگە تەكلىپ قىلغانىكەن، ئۇنىمۇ رەت قىپتۇ. ئۇ:

— شانۇ شەۋكەتلىك شاھ ئاتا، دادام، ئانام، ئۇرۇق-تۇغقانلىرىم بەش يىلدىن بۇيان مېنىڭ نېمە بولغانلىقىمنى بىلمەي، كۆزىدىن قان-ياش ئاققۇزۇپ، گېلىدىن غىزا ئۆتمەي، كېچىلىرى ئۇخلىيالمىي دەرد-ئەلەمدە يۈرگەندۇ! ماڭا ئىجازەت قىلغايلا، مەن ئاتا-ئانامنىڭ يېنىغا بېرىپ ئۇلارنى جۇدالىق ئازابىدىن ئازاد قىلاي، — دەپتۇ.

— ئەمەسە قىزىمۇ سىز بىلەن كەتسۇن، — پادىشاھ شۇنداق دەپتۇ ۋە چاكارلارنى ئات تەييارلاشقا بۇيرۇپتۇ. شاھزادە:

— يوقسۇ شاھ ئاتا، ئات تەييارلاشنىڭ ھاجىتى يوق، — دەپتۇ. بىر تال يولۋاس تۈكىنى كۆيدۈرگەنلىككەن، قېرى يولۋاس دەرھال ھازىر بولۇپ:

— ئەي مېھرىبان شەپقەتچىم، ھاجىتىڭىزنى دەڭ، — دەپ بېشىنى ئېگىپ تۇرۇپتۇ. شاھزادە ئىككى يولۋاس تېپىشنى بۇيرۇپتۇ. قېرى يولۋاس بىر ھۆركىرىگەن ئىكەن، چوڭ-كىچىك يولۋاسلار پەيدا بوپتۇ. قېرى يولۋاس كۈچلۈك ئەركەك يولۋاستىن ئىككىنى خىلاپ شاھزادىگە تۇتقۇزۇپتۇ. شاھزادە قېرى يولۋاسقا بۇ شەھەرگە ھەر قانداق يىرتقۇچ ھايۋاناتلارنىڭ تەھدىت سېلىشىغا يول قويماستىن تاپىلغاندىن كېيىن خان ۋە خانىش بىلەن خوشلىشىپتۇ. ئەر-خوتۇن ئىككىسى بىردىن يولۋاسقا مىنىپ يولغا راۋان بوپتۇ. چۆل-جەزىرە، تاغ-دەريالارنى كېزىپ يەتتە ھەپتىدىن كېيىن ئۆز مەملىكىتى تەۋەلىكىدىكى بىر سەھراغا بېرىپتۇ. تەشەككۈر ئېيتىپ يولۋاسلارنى قايتۇرۇپتۇ. شاھزادە بىلەن مەلىكە خېلى ماڭغاندىن كېيىن بىر ئەمما موماينىڭ ئېرىقتىن ئۇچۇملاپ سۇ ئىچىپ ئولتۇرغانلىقىنى كۆرۈپتۇ. شاھزادە:

— ئۆزلىرى كىم بولسا، قانداق بولۇپ بۇ سەھراغا يالغۇز كېلىپ قالدىلا؟ — دەپ سوراپتۇ. موماي بەش يىل ئالدىدا يەكچەشمە ئېلىپ قاچقان ئوغلىنى ئىزدەپ يۇرت كېزىپ، چۆل-جەزىرىلەرنى ئاخىرۇرۇپ مۇشۇ يەرگە كېلىپ قالغانلىقىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. شاھزادە:

— ئانا، مەن سىزنىڭ ئوغلىڭىز، يېنىمدا

— جېنىم بالام، سېنىڭ غېمىڭدە تولا يىغلاپ قارىغۇ بولۇپ قالدىم. چىرايىڭنى بىر كۆرۈۋالغان بولسام، ئاھ خۇدايىم... دەپ يىغلاپ كېتىپتۇ. شاھزادە بىر ئەپسۇن بىلەن ئانىسىنىڭ كۆزىنى ئېچىپتۇ. ئانا ئوغلى بىلەن كېلىنىنى قۇچاقلاپ ئۇزۇنغىچە يىغلاپتۇ، ئوغۇل دادىسىنى سوراپتۇ، ئانا:

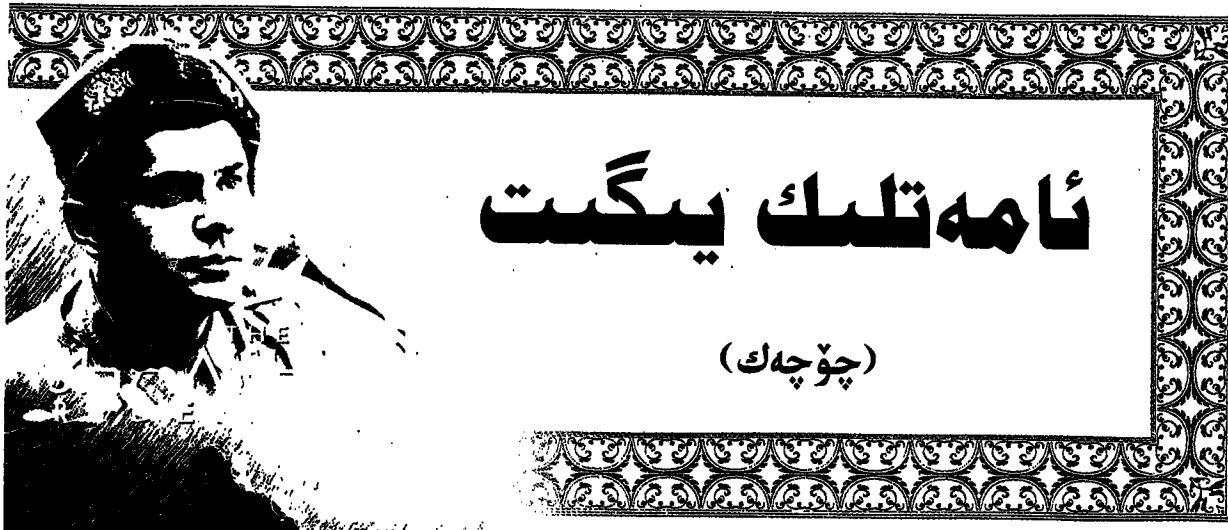
— داداڭ تىرىك بولسا سېنى ئىزدەپ يۈرگەندۇ، ئۇنىڭ بىلەن ئۇچراشمىغىلى تۆت يىل بولدى، — دەپتۇ. ئۈچەيلىن يولغا راۋان بوپتۇ. بىر نەچچە كۈندىن كېيىن بىر كىچىك بازارغا كېلىپ سارايغا چۈشۈپتۇ. ئۇلار غىزلىنىپ ئولتۇرسا ھاسا تايانغان قەلەندەر بوۋاي ئىشىك ئالدىغا كېلىپ:

— ھەر بىرلىرىدىن بىر پارچە نان تىلەيمەن، — دەپتۇ. شاھزادە ئاۋازىنى تونۇپ:

— سىز مېنىڭ شاھ دادامغۇ، — دەپ ئۆزىنى دادىسىغا ئېيتىپتۇ. دادا بىلەن بالا يىغلىشىپ ئۇزۇنغىچە قۇچاقلىشىپتۇ. خانىشمۇ خۇشاللىق ياشلىرىنى تۈكۈپتۇ. كېلىنىمۇ بۇ مەنزىرىدىن تەسىرلىنىپ قېيىنلىقىنى قۇچاقلاپتۇ. شاھزادە بېشىدىن كەچۈرگەن سەرگۈزەشتىلەرنى ئۇلارغا يېپىدىن-يېڭىسىغىچە سۆزلەپ بېرىپتۇ. شۇ ئەتراپتا كەڭ كەتكەن بىر پارچە قومۇشلۇق بار ئىكەن، شاھزادە بىر ئەپسۇن بىلەن بۇ قومۇشلۇقنى نەيزە-مىلىتىقى بار نەچچە مىڭ لەشكەرگە ئايلاندۇرۇپتۇ، بۇ لەشكەرلىرىگە تايىنىپ تاجاۋۇزچى پادىشاھنى تىرە-پىرەن قىلىپ چېگرادىن قوغلاپ چىقىرىپتۇ. دادىسىنى ئورنىغا باشلاپ تەختكە تەكلىپ قىپتۇ. دادىسى:

— ئوغلۇم، مەن قېرىپ قالدىم. بۇرۇنقى زېھنىم ھازىر يوق. تەختتە سەن ئولتۇرغىنىڭ تۈزۈك، — دەپ تۇرۇپتۇ. شاھزادە شاھلىق تەختتە ئولتۇرغاندىن كېيىن پۇقرالارنىڭ دەردىگە داۋا، رەنجىگە شىپا بولۇپ، ھەق-ئادالەتنى قوغداپ دۆلەتنى قۇدرەت تاپقۇزۇپتۇ. ئۇنىڭ پەزىلەتلىرى تىللاردا داستان بولۇپ ھازىرغىچە ئوقۇلۇپتۇ.

سۆزلەپ بەرگۈچى: قارىقاش ناھىيە ۋە تەنپەرۋەرلىك تازىلىق كومىتېتىدىن **پاقۇپ مەڭلىك** نەشرىگە تەييارلىغۇچى: قارىقاش ناھىيىلىك مەدەنىيەت يۇرتىدىن مۇھەممەت ئىمىن قۇربان تەھرىرى: تۇرسۇنجان مۇھەممەت

ئامەتلىك يىگىت

(چۆچەك)

ئاشلاپ چىققانلار ئىكەن. قادىر بىلەن سادىر:

— بىزمۇ بېشىمىز قايغان پۈتمىز تايغان تەرەپكە بارىمىز، — دەپتۇ. شۇنداق قىلىپ بۇ ئۈچ يىگىت بىر يولغا كىرىپ بىللە مېڭىپتۇ. نادىر سەپەر ئۈستىدە ئىككى ھەمراھىدىن نان سۈيىنى ئايىماپتۇ. بىر نەچچە كۈندىن كېيىن نادىرنىڭ يەيدىغان ئىچىدىغىنى تۈگەپتۇ. ئۇ:

— ئاغىنىلەر، مېنىڭ قورسىقىمىمۇ ئۈنتۈپ قالماڭلار، — دېگەن ئىكەن.

— بىز سىلدىن نان - سۇ ئۆتتە ئالمىدۇق. ئۆزۈڭلار بەردىڭلار. ئۆتتىسىنى ئالىدىغان ئادەم بەرمىسەڭلار بولمايتى؟ دېگەن جاۋابقا ئېرىشىپتۇ. نادىر يول بويىدىن جىگدە، ياۋا ئالمىلارنى تاپالسا يەپ، تاپالمىسا ئاچلىققا چىداپتۇ. ياۋايى ھايۋانلارنىڭ ھۇجۇمىدىن ساقلىنىش ئۈچۈن يەنىلا قادىر بىلەن سادىرنىڭ كەينىدىن ماڭماي بولماپتۇ. ئۈچەيلەن بىر نەچچە كۈن يول ماڭغاندىن كېيىن يول بويىغا سېلىنغان بىر كاتتا ساراي ئۇچراپتۇ. قادىر بىلەن سادىر بىر ھۇجرىغا ئورۇنلىشىپ نادىر بىلەن كارى بولماي ئېسىل غىزالار بىلەن قورسىقىنى تويغۇزۇپتۇ. نادىر تام تۇۋىدە بويىنى قىسىپ ئولتۇرۇپتۇ. ساراينىڭ ئىگىسى پەرىزات گۈلۈقىز ئۇنىڭ يېنىغا بېرىپ:

— سىز نېمىشقا غىزالانمايسىز؟ — دەپ سوراپتۇ. نادىر پۇلى يوقلىقىنى، ھەمراھلىرىنىڭ يۈزسىزلىك قىلغىنىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. پەرىزات نادىرغا ئىچ ئاغرىتىپ ئايرىم بىر ئۆيگە ئەكىرىپ غىزالاندۇرغاندىن كېيىن، بىر خۇرجۇننىڭ ئىككى يېنىغا لىق نان - توقاچ قاچىلاپ بېرىپتۇ. ئاندىن بىر چاي خالتىسىنى ئۇزىتىپ:

— قاچانكى خاپىلىق تارتىپ قالسىڭىز، «مېنىڭ قولىمۇ ئەمەس، پەرىزات خېنىمنىڭ قولى» دەپ چاي

ئورۇق بىلەن سېمىز، پەس بىلەن ئېگىز، بۇرۇن بىلەن ئېغىز، ساكال بىلەن مېغىز، سۈت بىلەن قىمىز، تېرەن بىلەن تېپىز روشەن پەرقلەندىغان بىر زاماندا، قارا قۇرۇم تاغلىرىنىڭ باغرىدىكى ئاۋات يۇرتلارنىڭ بىرىدە نادىر ئىسىملىك بىر بالا بولغان ئىكەن. بۇ بالا يەتتە - سەككىز ياش ۋاقىتلىرىدا ئاتا - ئانىسى ئارقا - ئارقىدىن كېسەل تېگىپ ئۆلۈپ كېتىپتۇ. نادىر يېتىمچىلىكتە ياۋاش، بېشى تۆۋەن چوڭ بولۇپتۇ. يۇيۇپ، تاراپ پەرۋىش قىلغۇچى ئادىمى بولمىغانلىقتىن بېشىغا يارا چىقىپ، بارا - بارا گەدەنگىچە تاز بولۇپ قاپتۇ. كىشىلەر ئۇنى «مۇنۇكۇم تاز» دەپ چاقىرىدىغان، بوزەك قىلىدىغان بولۇشۇپتۇ. نادىر بۇ كەمسىتىشلەردىن بىزار بولۇپ «ئۆز يۇرتۇمدا مۇساپىر بولغۇچە يات يۇرتلاردا غېرىب بولاي» دەپ نىيەت قىلىپتۇ. ئۇ بىر خۇرجۇنغا نان - توقاچ، ئىككى قاپاققا سۇ قاچىلاپ تەۋەككۈل دەرياسىغا كېمىسىنى تاشلاپ يولغا چىقىپتۇ. كۆڭلى پەرىشان ھالدا مېڭىپ - مېڭىپ بىر چۆلگە چىقىپتۇ. يولنىڭ ئىككىگە ئايرىلغان يېرىگە كېلىپ قايسىسىغا مېڭىشنى بىلەلمەي تۇرۇپ قاپتۇ. بىر دەمدىن كېيىن ئۇنىڭ يېنىغا ئۆزى بىلەن تەڭ دېمەتلىك ئىككى يىگىت پەيدا بولۇپتۇ. بۇ ئىككىسى:

— ئاداش سىلە نەگە بارماقچى؟ — دەپ سوراپتۇ.

نادىر:

— بېشىم قايغان پۈتۈم تايغان تەرەپكە بارىمەن، — دەپتۇ. ئاندىن ئۇ ئىككىسىنىڭ ئىسمىنى، قاپاققا سەپەر قىلىدىغىنىنى سوراپتۇ. ئۇلارنىڭ بىرىسىنىڭ ئىسمى قادىر، يەنە بىرىسىنىڭ ئىسمى سادىر بولۇپ، قوشنىلىرى بىلەن جېدەللىشىپ قالغانلىقتىن قېيىداپ مەھەللىسىنى

پەيدا بولۇپتۇ. بۇ ئىككىسى:

— ئاداش سىلە نەگە بارماقچى؟ — دەپ سوراپتۇ.

نادىر:

— بېشىم قايغان پۈتۈم تايغان تەرەپكە بارىمەن، — دەپتۇ. ئاندىن ئۇ ئىككىسىنىڭ ئىسمىنى، قاپاققا سەپەر قىلىدىغىنىنى سوراپتۇ. ئۇلارنىڭ بىرىسىنىڭ ئىسمى قادىر، يەنە بىرىسىنىڭ ئىسمى سادىر بولۇپ، قوشنىلىرى بىلەن جېدەللىشىپ قالغانلىقتىن قېيىداپ مەھەللىسىنى

پەيدا بولۇپتۇ. بۇ ئىككىسى:

— ئاداش سىلە نەگە بارماقچى؟ — دەپ سوراپتۇ.

نادىر:

— بېشىم قايغان پۈتۈم تايغان تەرەپكە بارىمەن، — دەپتۇ. ئاندىن ئۇ ئىككىسىنىڭ ئىسمىنى، قاپاققا سەپەر قىلىدىغىنىنى سوراپتۇ. ئۇلارنىڭ بىرىسىنىڭ ئىسمى قادىر، يەنە بىرىسىنىڭ ئىسمى سادىر بولۇپ، قوشنىلىرى بىلەن جېدەللىشىپ قالغانلىقتىن قېيىداپ مەھەللىسىنى

پەيدا بولۇپتۇ. بۇ ئىككىسى:

— ئاداش سىلە نەگە بارماقچى؟ — دەپ سوراپتۇ.

نادىر:

— بېشىم قايغان پۈتۈم تايغان تەرەپكە بارىمەن، — دەپتۇ. ئاندىن ئۇ ئىككىسىنىڭ ئىسمىنى، قاپاققا سەپەر قىلىدىغىنىنى سوراپتۇ. ئۇلارنىڭ بىرىسىنىڭ ئىسمى قادىر، يەنە بىرىسىنىڭ ئىسمى سادىر بولۇپ، قوشنىلىرى بىلەن جېدەللىشىپ قالغانلىقتىن قېيىداپ مەھەللىسىنى

پەيدا بولۇپتۇ. بۇ ئىككىسى:

— ئاداش سىلە نەگە بارماقچى؟ — دەپ سوراپتۇ.

نادىر:

— بېشىم قايغان پۈتۈم تايغان تەرەپكە بارىمەن، — دەپتۇ. ئاندىن ئۇ ئىككىسىنىڭ ئىسمىنى، قاپاققا سەپەر قىلىدىغىنىنى سوراپتۇ. ئۇلارنىڭ بىرىسىنىڭ ئىسمى قادىر، يەنە بىرىسىنىڭ ئىسمى سادىر بولۇپ، قوشنىلىرى بىلەن جېدەللىشىپ قالغانلىقتىن قېيىداپ مەھەللىسىنى

پەيدا بولۇپتۇ. بۇ ئىككىسى:

— ئاداش سىلە نەگە بارماقچى؟ — دەپ سوراپتۇ.

نادىر:

— بېشىم قايغان پۈتۈم تايغان تەرەپكە بارىمەن، — دەپتۇ. ئاندىن ئۇ ئىككىسىنىڭ ئىسمىنى، قاپاققا سەپەر قىلىدىغىنىنى سوراپتۇ. ئۇلارنىڭ بىرىسىنىڭ ئىسمى قادىر، يەنە بىرىسىنىڭ ئىسمى سادىر بولۇپ، قوشنىلىرى بىلەن جېدەللىشىپ قالغانلىقتىن قېيىداپ مەھەللىسىنى

— نېمە قىلىش لازىملىقىنى ئۆزۈم بىلىمەن — دەپتۇ نادىر — سىلەر مەن دېگەن قىزنى تېپىپ كېلىشنى بىلىڭلار.

قادىر بىلەن سادىر يەتمىش بىر شەھەرنى ئارىلاپ يەتمىش بىر قىزنى تاللاپ ئېلىپ كەپتۇ. ئۇنىڭغىچە نادىر ئۇستا تېۋىپلارغا داۋالاندى بېشىنى سەللىمازا ساقايتىپتۇ، ئېسىل گەز ماللاردىن يارىشىملىق كىيىملەرنى كىيىپتۇ. ئۇ يەتمىش بىر قىزنىڭ ئالدىدىن، كەينىدىن، ئىككى يېنىدىن قاراپ بېقىپتۇ. ناخشا ئېيتقۇزۇپتۇ. ئۇسسۇل ئوينىتىپتۇ، ئالدىغا، كەينىگە ماڭغۇزۇپتۇ. قىزلارنىڭ بىرسىدىمۇ ئۇ چۈشەنمەي كۆرگەن قىزدىكى سۈپەتلەرنىڭ ھېچقايسىسى تېپىلماپتۇ. ئۇ قىزلارنىڭ بىرىنى سېرىق، بىرىنى قارا، بىرىنى ۋىجىك، بىرىنى قوپال دەپ ياراتماپتۇ. قادىر بىلەن سادىر:

— ئاداش نادىر، بىز تېپىپ كەلگەن قىزلارنىڭ بىرسىمۇ سىلەرگە يارىمىدى. ئەمدى ئۇزۇن قۇلاق ھەجەرخاندىن بىرنى تاپامدېمىز — يا؟ — دەپ چاقچاق قىپتۇ.

— بىلىپ قويۇڭلار سىلەر مېنىڭ خىزمەتچىلىرىم، خوجايىنىڭلارغا ئەدەپسىزلىك قىلماڭلار — دەپتۇ نادىر. سىلەر بارمىغان يەنە قايسى شەھەر قالدى؟ — بۇ ياقتا كۈسەن، ئۇ ياقتا سەمەرقەنت، جەنۇبتا مىسىر شەھەرلىرى قالدى.

— توغرا، سىلەر ئاۋۋال مىسىرغا بېرىڭلار، ئاندىن كۈسەن، سەمەرقەنت شەھەرلىرىگە بېرىپ كۆرگەن قۇلۇقۇڭلار ئاڭلىغان چىرايلىق قىزلارنىڭ ھەممىسىنى ئېلىپ كېلىڭلار، — دەپتۇ.

قادىر بىلەن سادىر شاھزادىلەردەك ياسىنىپ، ھىممەت كەمىرىنى باغلاپ، جىق يول يۈرۈپ مىڭ ئۆلۈپ مىڭبىر تىرىلىپ مىسىرغا بېرىپتۇ. بىر ئاشخانغا كىرىپ تاماق يەپ ئولتۇرسا، كىشىلەر پادىشاھنىڭ قىزىنىڭ گۈزەل سۈپەتلىرىنى سۆزلەشكىلى تۇرۇپتۇ. ئاشخاندىن چىقىپ چاچ — ساقىلىنى ياستىش ئۈچۈن ساتراشخانغا كىرگەن ئىكەن، بۇ يەردىمۇ كىشىلەر پادىشاھنىڭ قىزىنى ئايدىن چىرايلىق، گۈزەل دەپ تەرىپلەۋېتىپتۇ. قادىر بىلەن سادىر پادىشاھنىڭ قىزىنى كۆرۈش ئۈچۈن ئوردىنىڭ ئەتراپىنى ئايلانغىلى تۇرۇپتۇ. پادىشاھ ئوردا دەۋرۋازىسىنىڭ ئالدىدا تۇرۇپ ئۇ ئىككىسىگە:

— ئوردىنى چۆرگىلەپ قاپسىلە، مەقسەت نېمە؟ — دەپ سوئال تاشلاپتۇ. ئىككى يىگىت مەقسەتنى

خالتىسىغا قول سالىشىپ، سىزگە لازىملىق پۇل چىقىدۇ. بۇنىڭ بىلەن ھەمراھلىرىڭىزنىڭ ئالدىدا خارلىنىپ قالمايسىز — دەپتۇ. قادىر بىلەن سادىر «پەرىزات قىز نادىرنى ئۆيىگە باشلاپ كىرىپ كەتتى. ئۇنىڭغا نېمە بەردىكىن؟» دەپ تەمە بىلەن قاراپ تۇرۇپتۇ. بۇنى كۆرۈپ قالغان پەرىزات قىز قادىرغا بىر چىغ قالىپ، سادىرغا بىر جىلىتكە بېرىپتۇ. ئۈچ يىگىت پەرىزات قىزغا تەشەككۈر بىلدۈرۈپ يولغا راۋان بولۇپتۇ. ئۇلار ناخشا بىلەن روھلىنىپ، كۈلكە — چاقچاق بىلەن يولنى قىسقارتىپ بىر نەچچە كۈن ماڭغاندىن كېيىن كاتتا بىر شەھەرگە يېتىپ بېرىپتۇ. نادىرنىڭ خۇجۇندىكى نان — توقاچلار يول بويى ئۈچ يىگىت بىللە يېگەنلىكتىن ئاخىرلىشىپ قالغان ئىكەن. نادىر:

— مېنىڭ قۇلۇم ئەمەس، پەرىزات قىزنىڭ قولى، — دەپ قولنى چاي خالتىغا تىققان ئىكەن، ئالدىنقىغا بىر سىقىم مەرۋايىت چىقىپتۇ. نادىر ئۇنى سېتىپ لازىملىق نەرسىلەرنى ئاپتۇ. يېڭۈسى بارنى يەپتۇ. ئالدىدىكى سەپەردە كەمەلپ قالىغۇدەك يېمەك — ئىچمەكنى قاچىلاپ يولغا چىقىپتۇ. بۇ قېتىم ھەمراھلىرىنى نان — سۇغا تەكلىپ قىلماي ئۆزىلا يەپ ئىچىپتۇ. بىر نەچچە كۈندىن كېيىن قادىر بىلەن سادىرنىڭ ئاش — ئوزۇقى، پۇلى تۈگەپتۇ. ئىلاجسىز:

— خىزمىتىڭىزدە بولايلى، بىزنى ئاچ قويمىغان بولسىڭىز — دەپ نادىرغا يالۋۇرۇپتۇ. نادىر تولىمۇ ئاق كۆڭۈل، رەھىمدىل بولغانلىقتىن، ئىككى ھەمراھىنى خىزمەتچى قىلىپ ئۆزىنىڭ يۈك تاقىلىرىنى كۆتۈرگۈزۈپتۇ. گېلىدىن خەۋەر تېپىپتۇ. يەنە ئىككى ئۈچ كۈندىن كېيىن باشقا بىر شەھەرگە كېلىپ ئىككى خىزمەتچىسىگە ئىككى دۈكان ئېچىپ بېرىپتۇ. ئۆزى بولسا كونا تاملىققا بېرىپ يېتىپتۇ. ئۇ ئۇخلاۋېتىپ بىر چۈش كۆرۈپتۇ. چۈشىدە ئاجايىپ چىرايلىق بىر قىز بىلەن بىللە سۇغا چۆمۈلۈپ ئوينىغۇدەك. نادىر ئۇيغۇنۇپ ئەتراپقا قارىسا ئۇ قىز يوق. ئۇ ئىككى خىزمەتچىسىنىڭ ئالدىغا بېرىپ:

— مەن چۈشۈمدە بىر قىزنى كۆرۈپ ئۇنىڭغا ئاشىق بىقارار بولدۇم. سىلەر شەھەرمۇ — شەھەر ئىزدەپ ئۇ قىزنى تېپىپ كېلىڭلار — دەپ بۇيرۇپتۇ. قادىر بىلەن سادىر:

خوتۇن ئېلىش ئۈچۈن نوچى ياسىنىشىڭلار، كالاڭلىدىكى تازدىن پارىغ بولمىقىڭلار ۋاجىپتۇر، — دېيىشىپتۇ.

كۈنلۈك يولنى بىر كۈندە باسىدىغان بۇ ئارغىماق ئاتلارنى قانداق بىلەن سادىرغا بېرىپتۇ. بۇ ئىككىسى بۇرۇنقىدەك جىق جاپا-تارتماي مىسىرغا بېرىپتۇ. پادىشاھنىڭ ئالدىغا كىرىپ:

— خوجايىنىمىزنىڭ تاپشۇرۇقى بىلەن يەنە ئەلچىلىككە كەلدۇق، مەقسىتىمىز بۇرۇنقى بىلەن ئوخشاش، — دەپتۇ. پادىشاھ بۇ ئەلچىلەردىن قۇتۇلالمايدىغىنىغا كۆزى يېتىپ، قانداق قىلىش كېرەكلىكى توغرىسىدا كۆڭلى يېقىن بىر نەچچە ۋەزىرى بىلەن مەسلىھەتلىشىپتۇ. ۋەزىرلەردىن بىرى:

— ئى شىھىم، كۈيۈغۇل بولمىدى دېگەن يىگىتكە ئۈچ تۈرلۈك شەرت قويىمىز. مەن كۆڭلۈمگە پۈتكەن شەرتلەرنىڭ بىرىسىمۇ ئورۇندىغىلى بولىدىغان شەرتلەر ئەمەس. ئورۇندالمىغانلىقىنى باھانە قىلىپ ئۇ يىگىتنىڭ بېشىنى ئالساق بۇ باش ئاغرىقلىرىمۇ ساقىيدۇ، — دەپتۇ. پادىشاھقا ۋەزىرنىڭ بۇ مەسلىھىتى خوپ يېقىپتۇ. ئەلچى يىگىتلەرنى چاقىرىپ:

— سىلەر قايتىپ كۈيۈغۇل بولىدىغان يىگىتكە يەتكۈزۈڭلار. ئۇ مېنىڭ ئۈچ تۈرلۈك شەرتىمنى ئورۇندىسۇن. شۇنداق قىلسا قىزىمنى بېرىمەن، بولمىسا كاللىسىنى ئالىمەن، — دەپتۇ.

ئەلچى يىگىتلەر پادىشاھنىڭ ئالدىدىن ئامان — ئېسەن چىققانلىقىغا خۇشال بولۇپ ئارغىماقلىرىغا مىنىپ قايتىش سەپىرىگە ئاتلىنىپتۇ. نادىر ئىككى خىزمەتچىسىنىڭ دوكلاتىنى ئاڭلاپتۇ. ئۇ ھەر قانداق ئېغىر شەرتنى ئورۇنداپ شاھ قىزىنى قولغا كەلتۈرۈشكە بەل باغلاپ مىسىرغا قاراپ يولغا چىقىپتۇ. ئۇ كۆپ يول ماڭغاندىن كېيىن كەڭ قۇملۇق چۆلگە كېلىپ قاپتۇ. ئۇسسۇپ كېتىپ تۆت ئەتراپقا قارىسا ئېگىز دۆڭنىڭ باغرىدىكى ئۆگزىسىدە تۈتۈن لەيلەپ تۇرغان كونا ئۆي كۆرۈنۈپتۇ. نادىر ئۇ ئۆينىڭ ئالدىغا بېرىپ ئىشىكىنى چېكىپتۇ. ئۆيدىن بىر موماي چىقىپ ھەيرانلىق بىلەن:

— سىز كىم بولىسىز؟ — دەپ سوراپتۇ.
— مەن يولۇچى — دەپتۇ نادىر. موماي ئۇنى ئۆيىگە باشلاپ قانغىچە سۇ، تويغىچە نان بېرىپتۇ. ئۇ نادىرنىڭ نەگە، نېمە مەقسەت بىلەن كېتىۋاتقانلىقىنى ئاڭلاپ:

— ۋاي بالام بەك خەتەرلىك يولغا مېڭىپ قاپسىز، بۇ نىيىتىڭىزدىن قايتىمىسىڭىز ھايات قالمايسىز، — دەپ نەسەت قىلىپتۇ.

— مىسىر پادىشاھىغا كۈيۈغۇل بولالسام، ئۆلۈپ

ئېيتقاندىن كېيىن، قىزلىرى بىز ئاڭلىغاندەك چىرايلىقمۇ، ئەمەسمۇ، كۆزىمىز بىلەن كۆرۈشنى خالايمىز — دەپتۇ. پادىشاھ:

— قىزىمغا خېرىدار بولغۇچى قايسى دۆلەتنىڭ شاھزادىسى؟ — دەپ سورىغان ئىكەن، ئەلچىلەر:

— شاھزادە ئەمەس، ئانا ئانىسى يوق يىتىم بالا، شەھەرلىرىگە مۇساپىر. لېكىن پۇلىسى جىق — دەپتۇ

پادىشاھ «يىتىمنىڭ قانچىلىك پۇلىسى بولماقچىدى» دەپ ئويلىغاندىن كېيىن غەزەپ بىلەن:

— نى — نى شاھزادىلەرگە بەرمىگەن قىزىمغا ياقا يۇرتلۇق مۇساپىر خېرىدار بوپتۇما؟ جاللات، مۇنۇ ئەلچىلەرنى جەھەننەمگە ئۇزات، — دەپ ۋارقىراپتۇ. ۋەزىرلەردىن بىرى ئارىغا چۈشۈپ:

— پادىشاھى ئالەم بىلگەيكى، ئەلچىگە ئۆلۈم يوقتۇر. بۇ يىگىتلەرنى جازادىن ئازاد قىلغايلا، — دەپتۇ. پادىشاھ ۋەزىرنىڭ دېگەنلىرىنىڭ ئورۇنلۇق ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىپ ئۇلارنى قويۇۋېتىپتۇ.

قانداق بىلەن سادىر جېنى ئامان قالغىنىغا خۇشال بولۇپ تېزلا قايتىش سەپىرىگە ئاتلىنىپتۇ. ئۇلار يولدا مەسلىھەتلىشىشنى بويىچە نادىرنىڭ ئالدىغا كەلگەندە:

— مىسىر پادىشاھىنىڭ قىزىنى تەڭدىشى يوق دەپ ئاڭلاپ، باشقا قىزلارنى ئىزدىمىدۇق، كۈسەن سەمەرقەنتلەرگىمۇ بارمىدۇق، — دېيىشىپتۇ.

— مىسىر پادىشاھىنىڭ قىزى بىلەن ئۇچراشمىدىڭلارما؟

— مۇھاپىزىتى بەك مۇستەھكەم ئىكەن، ئۇچرىشالمىدۇق.

— مىسىر پادىشاھىنىڭ ئۆزىگە ئېيتىش كېرەك ئىدى، — دەپتۇ نادىر.

— پادىشاھ شىكارغا چىقىپ كەتكەن ئىكەن، — دەپتۇ قادىر بىلەن سادىر.

— ئىككىڭلار مىسىرغا قايتا بېرىپ پادىشاھقا مېنىڭ كۈيۈغۇل بولۇش ئارزۇيۇمنى چوقۇم يەتكۈزۈڭلار، — دەپ بۇيرۇپتۇ نادىر. قادىر بىلەن سادىر:

— بۇ يەردىن مىسىرغا بېرىپ كېلىشىمىز ئۈچۈن ئالتە ئاي ۋاقىت كېتىدىكەن، بۇ ئۇزۇن يولنى قىسقارتىشنىڭ ئامالىنى قىلالامسىلەر؟ — دەپ سوراپتۇ. نادىر:

— قىلالايمەن، — دەپتۇ. ئۇ ئات بېدىكلىرى بىلەن ئالاقىلىشىپ ئىككى ئارغىماق ئات سېتىۋاپتۇ. قىرىق

نادىر تېرىنى كۆتۈرۈپ دەڭسەپ بېقىپتۇ. سىلاپ، پۇراپ بېقىپتۇ. تېرىگە قاراپ ئۇزۇن ئويلانغاندىن كېيىن:

- ئادەم قېنى بىلەن بوردالغان بۇرگىنىڭ تېرىسى،
- دەپتۇ. جاۋاب بېرەلمەيدۇ دەپ يۈرىكى توق تۇرغان پادىشاھ ھەم ئۇنىڭ يېقىنلىرى چىرايى تاتارغان پېتى جىم تۇرۇشۇپ قاپتۇ. بىر دەمدىن كېيىن پادىشاھ:
- ئەمدى ئىككىنچى شەرتىمنى ئادا قىلىسىز، - دەپتۇ. نادىر:

- پادىشاھى ئالەم، ئىككىنچى شەرتلىرى نېمىكىن؟
- دەپ سوراپتۇ. پادىشاھ:

- قىزىمنى ئاۋۋال يىغلىتىسىز، ئارقىدىنلا كۆلدۈرىسىز، - دەپتۇ. ئارقىدىنلا قىزىنى چاقىرىپ تام ئۈستىگە ئولتۇرغۇزۇپ قويۇپتۇ. نادىر شاھنىڭ قىزىغا بىرلا قاراپ «چۈشۈمدە كۆرگىنىم مۇشۇ قىزكەن» دەپ ئويلاپتۇ. دە، ئالەمدە تەڭدىشى يوق بۇ چىرايلىق قىزنىڭ ئېرى بولۇش ئارزۇسى ھەسسەلەپ كۈچىيىپتۇ. ئۇ يۈز قەدەم كەينىگە يېنىپ مۇشتىنى كۆتۈرگەنچە:

- بۇ قىزنىڭ كۆزىگە مۇشت بىلەن سالغۇم كېلۇر،
سالغۇم كېلۇر، - دەپ يۈگۈرۈپ كەلگەنىكەن، قىز قورقۇپ:

- خۇش بولاي، كۆزۈمگە ئۇرماڭ، خۇش بولاي رەھىم قىلىڭ، - دەپ يالۋۇرۇپ يىغلىغىلى تۇرۇپتۇ. نادىر دەرھال:

- بۇ خېنىم مىنىپ ئولتۇرغان تامنىڭ ئورنىغا ئالتۇن راۋاق سالغۇم كېلۇر، سالغۇم كېلۇر، - دېگەنىكەن، قىز خۇشاللىقتىن ۋىلىقلاپ كۈلۈپتۇ. قىزنىڭ گۈلگىنىنى ھەم يىغلىغىنىنى پادىشاھمۇ، گۇۋاھچىلارمۇ ئېنىق كۆرۈپتۇ. دېمى ئىچىگە چۈشۈپ كەتكەن پادىشاھ تەسلىكتە ئۆزىگە كەپتۇ ۋە:

- ئۈچىنچى شەرتىم شۇكى، سىزگە قىرىق توشقان بېرىمەن، توشقانلارنى قۇمغا سولاپ ئىنساننىڭ ئايىغى يەتمىگەن چۆلگە ئاپىرىپ باقسىز، ۋاقتى قىرىق كۈن، بىرسىنىمۇ يوقىتىپ قويماسلىقىڭىز شەرت، بولمىسا كالىڭىز تېنىڭىزدىن جۇدا بولىدۇ، - دەپتۇ. نادىر تەييارلىقنى تۈگىتىپ قىرىق توشقاننى قۇمغا سولاپتۇ. قۇمىنى بىر تۈگىگە جايلاشتۇرۇپ، ئۆزى بىر تۈگىگە مىنىپ يولغا چىقىپتۇ. يەتتە كۈندىن كېيىن كەڭ كەتكەن توغراقلىقنىڭ ئارىسىدىكى توقايلىققا كېلىپ قاپتۇ. قارىسا بۇ جاينىڭ سۈيى مول، ئوت-چۆپلىرى يۇمشاقكەن. شۇڭلاشقا، توشقانلارنى مەشەدە بېقىش قارارىغا كەپتۇ.

كەتسەم جېنىمغا رازىمەن، - دەپتۇ نادىر. ئۇنىڭ قايتىماس ئىرادىسىدىن تەسەرلەنگەن موماي ئۇنىڭغا يول كۆرسىتىپ:

- بالام، مەن ئاشۇ مىسىر پادىشاھىنىڭ ئاشپىزى ئىدىم. بۇ پادىشاھ كىچىكىدىن باشلاپ ئادەمنىڭ قېنى بىلەن ئوزۇقلىنىدىغان بىر بۇرگىنى بورداپ تۈگىدەك يوغىناتقان ئىدى. بۇ بۇرگىنىڭ تېرىسىنى مەن سويۇپ بەرگەن ئىدىم. پادىشاھ مەندىن بۇ ئىشنى ھېچ كىمگە دېمەسلىكىمنى تەلەپ قىلغان ئىدى. مەن بۇنى بىر تۇغقىنىغا دەپ قويغانلىقىم ئۈچۈن پادىشاھ مېنى مۇشۇ چۆلگە پالۋەتكەن. پادىشاھنىڭ بىر شەرتى ئېھتىمال ئاشۇ بۇرگىنىڭ تېرىسىنى سىزگە كۆرسىتىپ «بۇ قايسى ھايۋاننىڭ تېرىسى؟» دەپ سوراپتۇ. سىز دەرھال جاۋاب بەرمەي، كۆپ ئويلانغان بولۇپ، تۇتۇپ، سىلاپ، بۇراپ باققاندىن كېيىن «بۇرگىنىڭ تېرىسى» دەپ جاۋاب بېرىڭ. ئەگەر دەرھال جاۋاب بېرىۋەتسىڭىز، مېنىڭ ئۈگىتىپ قويغىنىمنى بىلىپ قالسا كاللامنى كېسىدۇ. پادىشاھنىڭ مۇشۇ بىر شەرتىنى ئادا قىلالىسىڭىز قالغان ئىككى شەرتى ھېچ گەپ ئەمەس، - دەپتۇ. بۇ گەپلەرنى ئاڭلىغان نادىر خۇشاللىقتىن جېنى ئىچىگە پاتىمغان ھالدا موماينى رەھمەت-بارىكاللىغا كۆمۈۋېتىپ مىسىرغا قاراپ مېڭىپتۇ. ئۇ مىسىرغا كېلىپلا پادىشاھنىڭ ئالدىغا كىرىپ:

- ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم پادىشاھى ئالەم، - دەپ تازىم قىلغان پېتى بېشىنى ئېگىپ تۇرۇپتۇ. پادىشاھ غادا يىغان پېتى:

- سىز كىم بولىسىز؟ - دەپ سوراپتۇ.
- چانابلىرىغا كۈيۈغۇل بولۇشنى ئارزۇ قىلغان يىگىت مەن بولىمەن، - دەپتۇ نادىر بېشىنى كۆتۈرمەيلا. پادىشاھ:

- مەن قىزىمنى نى-نى شاھزادىلەرگە، نى-نى ۋەزىرلەرگە بەرمىگەندىم، بۈگۈن سىز كەپسىز، بوپتۇ. تەلىيىڭىزنى سىناپ بېقىڭ، ئۈچ شەرتىم بار. بىرىنى ئادا قىلالىسىڭىز ئىككى قولىڭىزدىن، ئىككىنى ئادا قىلالىسىڭىز يەنە ئىككى پۈتۈڭىزدىن، ئۈچ شەرتىمنى ئادا قىلالىسىڭىز كاللىڭىزدىن ئايرىلىسىز، - دەپتۇ.

- ھۆكۈملىرىگە رازىمەن، - دەپتۇ نادىر. پادىشاھ گۇۋاھچىلىققا ئون نەچچە ۋەزىر-ۋۇزراسىنى چاقىرتىپتۇ. بىر تېرىنى نادىرنىڭ ئالدىغا تاشلاپ:

- بۇ قايسى ھايۋاننىڭ تېرىسى؟ - دەپ سوراپتۇ،

– ھوي غوجام، ھوي، – دەپ ئويغىتىپتۇ. نادىر كۆزلىرىنى ئۇۋىلاپ، قاپقىنى سۈزۈپ، ئەسنەۋەتكەندىن كېيىن ئورنىدىن تۇرۇپتۇ. پادىشاھ بىر توشقان لازىم بولۇپ قالغىنىنى چۈشەندۈرۈپتۇ، نادىر پادىشاھنى ئاۋازىدىن تونۇپ قالغان بولسىمۇ، تونۇمىغان بولۇپ:

– بۇ توشقانلار پادىشاھنىڭ، بىرسىنى كېمەيتىۋەتسەم ئىككى بىلىكىمنى كېسىۋېتىدۇ، ماڭمۇ جان لازىم، – دەپ تۇرۇۋاپتۇ.

– بۇ ئالتۇنغۇ بىر توشقان تېگىشىپ بېرەرسىز؟
– ئامانەتكە خىيانەت قىلىش ئېغىر گۇناھتۇر، – دەپتۇ نادىر ئالتۇنغا كۆز قىرىنى سالماي، پادىشاھ نادىرنى تەسىرلەندۈرۈش ئۈچۈن يالۋۇرۇپ يىغلاپتۇ. نادىر:

– بوپتۇ ئەمەس، ئىنساننى ھاجەتتىن چىقىرىش ساۋابلىق ئىش. مەن سىزگە بىر توشقان بېرەي، لېكىن ئالدى بىلەن مېنىڭ تەلپىمنى ئورۇنلاڭ، – دەپتۇ. پادىشاھ خۇشال بولۇپ:

– ھەر قانداق تەلەپلىرى بولسا ئورۇندايمەن غوجام، – دەپتۇ.
– ئەمەس كىيىملىرىڭىزنى سېلىپ، يالىڭاچلىنىڭ،

مەن سىزنى مىنمەن، مەن توختاڭ دېمىگۈچە توختىماي چاپسىز.

پادىشاھ يالىڭاچلىنىپ ئېشەكتەك تۆت پۇتلۇق بولۇپ تۇرۇپتۇ. ئۇ ناھايىتى سېمىز بولغانلىقتىن، بەدىنى ئۆپكەدەك لىغىرلاپ تۇرىدىكەن. نادىر پادىشاھقا ئەپلەشتۈرۈپ مىنىپ چوڭقۇردىن ئېگىزگە، ئېگىزدىن چوڭقۇرغا ھەيدەپتۇ. تېز ماڭمىسا چىنۇق بىلەن ساۋىداپمۇ قويۇپتۇ. پادىشاھ چەكسىز خورلۇق ھېس قىلغان بولسىمۇ، بۇ يەردە بۇ ئىشنى كۆرۈپ قالغان باشقا ئادەم بولمىغانلىقى ئۇنىڭغا تەسەللىي بوپتۇ. بىر توشقانغا ئىگە بولىدىغانلىقى ئۇنىڭغا چىدام، غەيرەت ئاتا قىپتۇ. نادىر پادىشاھنى پۇخادىن چىققىچە مېنىڭ زېرىككەندە توختاپتۇ. توشقاندىن بىرنى تۇتۇپ ئۇنىڭغا بېرىپتۇ. پادىشاھ كۆڭلىدە «بۇ يېتىمكە توشقاندىن بىرنى كەلمەتتى. ئاشۇرۇپ ئىنتىقام ئالالايمەن» دەپ خۇشال بولۇپ ئېشىكىگە مىنىپ شەھەرگە قاراپ يولغا چىقىپتۇ. ئارىدىن بىر ئاش پېشىمچە ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن نادىر داينى قولىغا ئېلىپ دۆڭگۈلدۈڭ، دۆڭگۈلدۈڭ چالغىلى تۇرغانىكەن، بۇ ئاۋازنى ئاڭلاپ پادىشاھنىڭ قولىنى تۇتۇپتۇ. نادىر بىر سەكەرەپلا قېچىپ نادىرنىڭ

يىراقراق بىر تۈپ توغراق تۈۋىدە بىر يۇڭلۇق ھايۋان ياتقانىكەن، نادىر كېلىپ قارىسا پۇتى سۇنۇپ كېتىپ توپتىن چۈشۈپ قالغان ئۆچكە ئىكەن. ئۇ ئۆچكىنى سويۇپ گۆشىنى كاۋاپ قىلىپ يەپتۇ. توغراق شېخىنى ئېگىپ گەردىش ياساپ، ئۆچكە تېرىسىدە داپ كەرىپتۇ، زېرىكىپ داينى دۆڭگۈلدۈڭ-دۆڭگۈلدۈڭ چالغىلى تۇرۇپتۇ. نەغمە-ناۋا ئاڭلىمىغىنىغا ھەپتە-ئون كۈن بولغان تاشقانلار خۇشال بولۇپ قۇمىنىڭ ئىچىدە پۇتلىرىنى داينىڭ رېتىمىگە تەڭكەش قىلىپ سەكرىگىلى تۇرۇپتۇ. نادىر توشقانلارنى ئازادە ئويىنىسۇن دەپ قۇمىدىن چىقىرىۋەتكەنىكەن، توشقانلاردىن بىرسىمۇ قاچماي ئۇنىڭ ئالدىغا تىزىلىپ تۇرۇپتۇ. نادىر داپ چېلىپ، توشقانلار سەكرىشىپ كۆڭۈل ئېچىپتۇ. بىر كۈنى نادىر:

– رەھمەت توشقانلىرىم، بۇنىڭدىن كېيىن نەدە يايىرىغىڭلار كەلسە شۇ يەردە يايىراڭلار. لېكىن داينىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىغان ھامان دەرھال ئالدىمغا كېلىپ تىزىلىشى ئۇنتۇماڭلار، – دەپ تاپىلاپتۇ. ھەم بۇنى بىر نەچچە قېتىم مەشىق قىلدۇرۇپتۇ. بىر كۈنى پادىشاھ يېقىنلىرى بىلەن سۆزلىشىپ:

– ئۇ يېتىم بالا ئالدىنقى ئىككى شەرتىنىمۇ ئاسانلا ئورۇندىدى، قىرىق كۈن توشقاندا قىرىق توشقاننى قىرىق يېتى ساق ئېلىپ چىقسا قانداق قىلارمىز؟ – دەپتۇ. خانىش:

– ئۇ يېتىمەكنى ئۇنداق قىلماس دېگىلىمۇ بولمىغۇدەك، ئۆزلىرى جۇلجۇل كونا چاپاندىن بىرنى كىيىسىلە، كونا تەلپەك ھەم پاخپاق ساقال بىلەن باشلىرىنى، يۈزلىرىنى نىقابلىسىلا، ئۇ سىلنى ھەرگىز تونۇيالمايدۇ. مايماق ئېشەككە مىنىپ، ئات كالىسىدەك ئالتۇن ئېلىپ ئۇنىڭ توشقان باققان يېرىگە بارسىلا. ئۇنىڭغا «مەن ئېغىر كېسەلگە گىرىپتار بولۇپ قالغاندىم. تېۋىپقا كۆرۈنسەم توشقان گۆشى يېيىشىمنى بۇيرىدى. شۇ سەۋەبتىن يانلىرىغا كېلىپ قالدىم. مۇشۇ ئالتۇنغا بىر توشقان سېتىپ بەرسىلە» دېسىلە، ئۇ ئالتۇنغا ئىگە بولۇش ئۈچۈن سىلىگە جەزمەن بىر توشقان بېرىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ بىزگە كۈيۈغۈل بولۇش تەلپىنى رەت قىلالايمىز، – دەپتۇ. بۇ مەسلىھەتنى باشقىلارمۇ بىر ئېغىزدىن قوللاپتۇ. پادىشاھ كونا چاپاننى كىيىپ، كونا تەلپەك ھەم پاخپاق ساقال بىلەن نىقابلىنىپ توغراقلىققا بېرىپتۇ. نادىر ئۇخلاۋاتقان ئىكەن. پادىشاھ:

ئالدىدىكى توشقانلارنىڭ قاتارىغا كىرىپ تۇرۇپتۇ. پادىشاھ يەنە بايقىدەك خارلىنىشىدىن ئەنسىرەپ توشقاننىڭ كەينىدىن بارماي خاپا ھالدا شەھەرگە قاراپ يول ئاپتۇ. ئۇ ئۆيىگە كىرگەندە خوتۇنى: — توشقان ئېلىپ چىقالدىمۇ قانداق؟ — دەپ سورايتۇ.

— ياق، — دەپتۇ پادىشاھ پەرىشان ھالدا. — توشقان بەرگىلى ئۈنمىدىما؟ — ئۇ يېتىمەكنىڭ گېپىنى قىلماڭلا، ئادەم ئەمەس، ھايۋانكەن ئۇ، — دەپتۇ غەزەپ بىلەن، لېكىن تارتقان خورلۇقىنى دېمەپتۇ.

— سۆيۈملۈك شاھىم، — دەپتۇ خانىش، — ماڭا رۇخسەت قىلغايلا. مەن بېرىپ ئۇ يېتىم ئوغلاقتىن جەزمەن بىر توشقان ئېلىپ چىقىسام كېيىنكى ئىشىمىز چاتاق.

— سىلە كىرمەڭلا. ئۇ ياۋۇز سىلىنى ئادەم بولغىنىڭىزغا تويغۇزىدۇ، — دەپتۇ پادىشاھ. خانىش بارىمەن، دەپ جاھىللىق بىلەن چىڭ تۇرۇۋالغانلىقتىن پادىشاھ ئامالسىز ماقۇل دېيىشكە مەجبۇر بولۇپتۇ. خانىش نادىرنى مىڭ تەسلىكتە تېپىپ:

— جېنىم غوجام، ئېرىم كېسىلىنى داۋاليتىش ئۈچۈن بىر توشقان تەلەپ قىلسا بەرمەپلا، مەن ئالايتەن مۇشۇ مۇشۇ ئىشقا كىردىم. ھەر قانداق شەرتلىرى بولسا ئورۇندىسام، بىر توشقان بەرگەن بولسىلا، — دەپتۇ. نادىر بولمايدۇ دەپ تۇرۇۋاپتۇ. خانىش:

— مەن مىڭ مەرتىۋە خۇش بولاي. خۇدانىڭ ھەققىدە بىر توشقان بەرسىلە غوجام، — دەپ يالۋۇرۇپتۇ. — بولمايدۇ. توشقاندىن بىرسى كېمەيسە، پادىشاھ ئىككى بىلىكىمنى كېسىدۇ، — دەپ تۇرۇۋاپتۇ نادىر.

خانىش نادىرنىڭ يۈزىنى سىلاپ، پۆتلىرىنى سۆيۈپ ئالەمدىكى ياخشى گەپلەرنىڭ ھەممىسىنى دەپتۇ. نادىر:

— بىر توشقان بەرسەم بېرەي. ئۆزلىرى خالاپ بىرنى تۇتۇۋالسىلا ئەمەس، — دەپتۇ. خانىش خۇشال بولۇپ توشقانلارنى قوغلاشقا باشلاپتۇ. توشقانلار زادىلا تۇتۇق بەرمەپتۇ. نادىر گاھى ئۇ دۆڭدە، گاھى بۇ چوڭقۇردا، بىر ئۇياقتا، بىر بۇياقتا داپنى داراڭلىتىپتۇ. توشقانلار ئۇنىڭ كەينىدىن يۈگۈرۈشۈپ خانىشنى ھاردۇرۇپتۇ. خانىش نادىرنىڭ ئالدىدا تىزلىنىپ:

— مەن تۇتالدىم. ئۆزىڭز تۇتۇپ بەرسىڭز، ئات كاللىسىدەك ئالتۇندىن يەنە بىرنى بېرىشكە تىلخەت

— توشقانلار ئۆزۈمنىڭ بولغان بولسا ھەممىسىنى دېسىڭىزمۇ مۇتەققا بېرىۋېتەتتىم. پادىشاھنىڭ توشقانلىرىنىڭ بىر تال تۈكىنىمۇ بۇ ئالتۇنلىرىڭىزغا بېرەلمەيمەن، — دەپتۇ. قىز ئالەمدىكى تەسىرلىك چاندۇرماي:

توشقاننىڭ قېچىپ كېلىدىغانلىقىنى ئويلاپ بىر توشقانى قىزغا بېرىپتۇ. قىز نادىرغا رەھمەت دەپ ئېتىغا مىنىپ قايتىش سەپىرىگە ئاتلىنىپتۇ. بىر دەمدىن كېيىن بۇ توشقان داينىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ تىپىرلاپ كېتىپتۇ. قىز توشقانى چىڭ تۇتۇۋاپتۇ، توشقان قىزنىڭ بارمىقىنى چىشلەنگەن ئىكەن، قىز:

— ۋايجان، — دەپ توۋلاپ توشقانى قويۇۋېتىپتۇ. ئۇ نادىرنىڭ ئالدىغا ئۈچىنچى قېتىم بېرىشقا جۈرئەت قىلالماي « بېشىمغا كەلگەننى كۆرەرمەن » دەپ شەھەرگە قاراپ ئات چاپتۇرۇپتۇ. شاھ بىلەن خانىش قىزنىڭ سارغايغان چىرايىدىن ئەھۋالنى چۈشىنىپتۇ. قىز نومۇستىن ھۆركىرەپ يىغلاپ ئۆزىنى توختىتالماپتۇ. شاھنىڭ ۋەھىمىسى كۈچىيىپ، غەزىپى ئۆرلەپ كېچىلىرى ئۇيقۇسى قېچىپتۇ.

قىرىق كۈن توشقان كۈنى نادىر قىرىق توشقانى قىرىق يېتى شاھنىڭ ئالدىغا قويۇپتۇ. بۇيەردە ۋەزىرلەردىن باشقا پۇقرالارمۇ بولغاچقا پادىشاھ لەۋزىدىن يېنىۋېلىشقا ئامالسىز قاپتۇ. ئۇ چىرايى بۇزۇلغان ھالدا:

— بوپتۇ، ئۈچ شەرتىمنى ئورۇندىدىڭىز، ئەلچىلىرىڭىزنى ئەۋەتىڭ. ئۇلار بىلەن توي تەييارلىقىنى مەسلىھەت قىلايلى — دەپتۇ. نادىر ماقۇل دەپ قايتىپ كېتىپتۇ. ئىككى خىزمەتچىسىگە:

— پادىشاھنىڭ شەرتلىرىنى ئادا قىلىپ بولدۇم. ئىككىڭلار بېرىپ تويىنىڭ تەييارلىقىنى مەسلىھەتلىشىپ كېلىڭلار دەپتۇ. قادىر:

— بىزنىڭ بېرىپ كېلىشىمىز بىر قېتىم بىلەن ئاخىرلاشماسلىقى مۇمكىن. ئارىلىق يىراق. تويىنىڭ ۋاقتىنى كەينىگە سۈرمەسلىك ئۈچۈن ئوردىغا يېقىنراق جايغا كۆچۈپ كەتسەك بولاتتى، — دەپتۇ. بۇ تەكلىپ نادىرغىمۇ يېقىپتۇ. ئۈچ يىگىت نەرسە كېرەكلىرىنى ئارغىماقلىرىغا ئارتىپ، ئۆزلىرى پىيادە مېڭىپ ئوردىغا يېقىنراق بىر مەھەللىگە كېلىپ ئورۇنلىشىپتۇ. قادىر بىلەن سادىر ئوردىغا — شاھنىڭ ئالدىغا كىرىپ:

— پادىشاھى ئالەم بىز توي تەييارلىقىنى مەسلىھەتلىشەيلى دەپ كەلدۇق، — دەپتۇ.

— ئەمىسە ئۇنىڭغا يەتكۈزۈڭلار، — دەپتۇ شاھ ئۇلارنى ياقىنۇرمىغان قىياپەتتە، — ماڭا كۈيۈغۇل بولۇشنى ھەقىقەتەن ئارزۇ قىلسا ئۆيىنىڭ ئالدىدىن ئوردىنىڭ دەرۋازىسىغىچە كەڭلىكى ئالتە غۇلاج، ئېگىزلىكى بىر غۇلاج يول ياسىسۇن. يولنىڭ ئۈستى ئالتۇن بىلەن

گەپلەرنىڭ ھەممىسىنى دەپمۇ — نادىرنى ئېرىتەلمىگەنلىكتىن ئەڭ ئاخىرىدا:

— ماڭا قانداق تەلپىڭىز بار، تارتىنماي ئېيتىڭ، — دەپتۇ.

— كىيىملىرىڭىزنى سېلىپ مېنى مۇرادىمغا يەتكۈزۈڭ، — دەپتۇ نادىر. قىز:

— مەن تېخى ياتلىق بولمىغان تۇرسام، سىزنى قانداقمۇ مۇرادىڭىزغا يەتكۈزەلەيمەن؟ مۇشۇ گەپنىلا دېمەڭ، — دەپتۇ.

— ئەمىسە مەندىن توشقان تىلىمەڭ، — دەپتۇ

نادىرمۇ. قىز نادىرنى دادىسىنىڭ شەرتىنى ئورۇندىيالىمايدىغان قىلالسا نادىردىن قۇتۇلۇپ نى-نى شاھزادىلەرگە تېگەلەيدىغانلىقىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرۈپ نادىرنىڭ تەلپىگە قوشۇلۇپتۇ. چىرايى كۈز يوپۇرمىقىدەك سارغايغان قىز ھوشسىز ياتقىنىدا، نادىر ئۇنىڭ يۈزىگە مۇزدەك سۈنى پۈركۈپ ھوشىغا كەلتۈرگەندىن كېيىن توشقاندىن بىرنى تۇتۇپ ئۇنىڭغا بېرىپتۇ. قىز مەقسىتىگە يەتكىنىگە خۇشال بولۇپ، ئېتىغا مىنىپ، توشقانى قولتۇقىغا چىڭ قىسىپ شەھەر تەرەپكە مېڭىپتۇ. ئۇنىڭ قارىسى يوقىلا — يوقالماي نادىر داينى قولىغا ئېلىپ دوڭگىلدوڭ — دوڭگىلدوڭ چالغىلى تۇرۇپتۇ. قىزنىڭ قولتۇقىدىكى توشقان ئۆتكۈر تىرنىقى بىلەن ئۇنىڭ يۇمران بەدىنىنى تاتلىغان ئىكەن، قىز:

— ۋايجان، — دەپ چىقىراپتۇ. دەل شۇ چاغدا توشقان سەكرەپ چۈشۈپلا نادىرنىڭ ئالدىغا كېلىۋاپتۇ. قىز قايتىپ نادىرنىڭ ئالدىغا كېلىپ:

— توشقىنىم قېچىپ كەلدى. تۇتۇپ بېرىڭ، — دەپتۇ.

— چىڭ تۇتالمايسىز ئۆزىڭىزدىن كۆرۈڭ دەپتۇ نادىر.

قىز يەنە بىر تالاي يالۋۇرغاندىن كېيىن نادىر:

— ئۆزىڭىز خالاپ بىرنى تۇتۇۋېلىڭ، — دەپتۇ. قىز توشقانلارنى قوغلاپ ھېرىپ جېنى تۇمشىقىغا كەپتۇ، لېكىن بىرىنىمۇ تۇتالماپتۇ. ئۇ ئاخىرى:

— ئۆزىڭىز تۇتۇپ بېرىڭ، — دەپ يېلىنىپتۇ. نادىر:

— مەنمۇ تۇتالسىم ناتايىن — دەپتۇ. قىز:

— ئۇنداق دېمەي تۇتۇپ بېرىڭ — دەپ ئەكىلەپتۇ.

— توشقانلار تۆت پۇتلاپ قاچىدۇ. مەن ئىككى پۇتلاپ قوغلىسام يېتىشكىلى بولامدۇ؟ — نادىر ئاغزىدا ئۇنداق دېگىنى بىلەن كۆڭلىدە تۇتۇپ بەرگەن

كۈمۈشتە سۇۋالسۇن. يولنىڭ ئىككى تەرىپىگە تۆت قاتاردىن مېۋىلىك كۆچەت سالسۇن. يەنە ئۆيلىرىنى يېڭىلاپ سالسۇن، ئۆينىڭ ئىچ تاملارنى ئالتۇن بىلەن، تاشقى تاملارنى كۈمۈش بىلەن سىرلىسۇن، تۈۋرۈكلەرنى، بالالىرى مەرۋايىتىن بولسۇن، ئىشىكلەرنى ياقۇت بىلەن زىننەتلىسۇن. يۇقىرىدىكى ھەممە ئىشلارغا ئۈچ كۈن مۆھلەت بىرىمەن. مۆھلەتتىن ئېشىپ كەتسە سىلەرمۇ مېنىڭ ئالدىغا يەنە كەلمەڭلار. ئۇمۇ ماڭا كۈيۈغۈل بولمەن، - دېمىسۇن، - دەپتۇ. قادىر بىلەن سادىر:

— خوپ بولغاي، - دەپ سالام بىلەن كەينىگە مېڭىپ قايتىپ چىقىپتۇ. نادىر ئۇ ئىككىسىدىن پادىشاھنىڭ تەلپىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن:

— مەن قىلالمايدىغان ئىشلار ئەمەسكەن، - دەپتۇ. ئۇ دەرھال شەھەرنىڭ ئىشلەمچىلەر بازىرىغا بېرىپتۇ. ئالۋان - سېلىقنىڭ كۆپلۈكىدىن خەلق نامراتلىشىپ، ئىشلەمچىلەر ئاۋۇپ بازارنى قاپلاپ كەتكەنىكەن. نادىر ئىشلەمچىلەردىن ئىككى مىڭنى باشلاپ كېلىپ ھەر بىرىگە ياسىلىدىغان يولدىن ۋەزىپە تەقسىم قىلىپ بېرىپتۇ. يەنە ئىككى مىڭ ئىشلەمچىگە مېۋىلىك كۆچەتلەرنى تىكىپ سۇغۇرۇشنى بۇيرۇپتۇ. يېتەرلىك ئۇستا - ھۈنەرۋەنلەرنى تېپىپ ئۆي سېلىشنى باشلاپتۇ. چايخالتا ئالتۇن - كۈمۈشلەرنى يېتەرلىك تەمىنلەپ تۇرۇپتۇ. ئىشلار پادىشاھنىڭ مۆھلىتى بويىچە ئۈچ كۈندە ئاخىرلىشىپتۇ. نادىر ھۈنەرۋەنلەرگە ۋە ئىشلەمچىلەرگە كېلىشكىنى بويىچە ئىش ھەققىنى بەرگەندىن تاشقىرى كاتتا زىياپەت ھازىرلاپ مېھمان قىپتۇ. ئۇ ئىككى خىزمەتچىسىنى پادىشاھقا تەييارلىق پۈتكەنلىكىنى مەلۇم قىلىشقا ئەۋەتىپتۇ. ئىككى خىزمەتچى ئالتۇندا سىرلانغان يولدا مېڭىپ ئوردىغا كېلىپ:

— خاتىرجەم بولغايلا، شاھ ئاتا، - دەپتۇ نادىر ئاتا - بالا بولىدىغان بولدۇق. سېنىڭ - مېنىڭ دېيىشمەيمىز، توپىنى ئاددىيلا قىلساق ماڭغۇ مەيلى. ئۆزلىرىنىڭ شاھلىق ئابىرۇيلىرىغا نۇقسان يېتىدۇ. بارلىق چىقىم مەندىن بولسۇن، توپىنى قىرىق كېچە - كۈندۈز ئۆتكۈزەيلى، - دەپتۇ. پادىشاھ ماقۇل بولۇپتۇ. نادىر شۇ قەدەر سېخىلىق قىلىپتۇركى، قوي - كالىلار توپ - توپ سويۇلۇپ ئاش - گۆشلەر ئارقا - ئارقىدىن تارتىلىپتۇ. مېھمانلار يېمىگەن غىزا، ئىچمىگەن شەربەت، ئوينىمىغان ئويۇن، قىلمىغان شوخلۇق قالماپتۇ. شەھەر خەلقى قىرىق كۈنگىچە ئۆيىدىن بىر چىشلەم نان يېمەپتۇ، بىر يۇتۇم سۇمۇ ئىچمەپتۇ. توي بولۇپ ئارىدىن ئۈچ ئاي ئۆتۈپتۇ. بىر كۈنى نادىرنىڭ خوتۇنى ئۇنىڭغا:

— ئاتا - ئانامنى سېغىنىپ قالدىم. رۇخسەت قىلىشىڭىز كۆرۈشۈپ كېلەي، - دەپتۇ. نادىر رۇخسەت قىپتۇ. خانىش ئۆيىدە قىزى بىلەن مۇگدەشپ ئولتۇرۇپ:

— ۋاي قىزىم، ئېرىڭىز ھەممە شەرت - تەلەپلىرىمىزنى ئادا قىلىپ مۇرادىغا يەتتى. قانداق سىر - خاسىيىتى باردۇ دەپ ھەيرانمەن، بىلىپ باقسىڭىز بوپتىكەن، - دەپتۇ. قىز قايتىپ كەپتۇ. بىر كۈنى ئېرىنىڭ قۇچىقىدا يېتىپ:

— سىلە قىلالمايدىغان ئىش يوقكەن، بۇنىڭ سەۋەبى نېمە؟ - دەپ سوراپتۇ.

— پۇل بولسا ھەممە ئىشنى قىلغىلى بولىدۇ.

— مېڭىپ قايتىپ چىقىپتۇ. نادىر ئۇ ئىككىسىدىن پادىشاھنىڭ تەلپىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن:

— مەن قىلالمايدىغان ئىشلار ئەمەسكەن، - دەپتۇ. ئۇ دەرھال شەھەرنىڭ ئىشلەمچىلەر بازىرىغا بېرىپتۇ. ئالۋان - سېلىقنىڭ كۆپلۈكىدىن خەلق نامراتلىشىپ، ئىشلەمچىلەر ئاۋۇپ بازارنى قاپلاپ كەتكەنىكەن. نادىر ئىشلەمچىلەردىن ئىككى مىڭنى باشلاپ كېلىپ ھەر بىرىگە ياسىلىدىغان يولدىن ۋەزىپە تەقسىم قىلىپ بېرىپتۇ. يەنە ئىككى مىڭ ئىشلەمچىگە مېۋىلىك كۆچەتلەرنى تىكىپ سۇغۇرۇشنى بۇيرۇپتۇ. يېتەرلىك ئۇستا - ھۈنەرۋەنلەرنى تېپىپ ئۆي سېلىشنى باشلاپتۇ. چايخالتا ئالتۇن - كۈمۈشلەرنى يېتەرلىك تەمىنلەپ تۇرۇپتۇ. ئىشلار پادىشاھنىڭ مۆھلىتى بويىچە ئۈچ كۈندە ئاخىرلىشىپتۇ. نادىر ھۈنەرۋەنلەرگە ۋە ئىشلەمچىلەرگە كېلىشكىنى بويىچە ئىش ھەققىنى بەرگەندىن تاشقىرى كاتتا زىياپەت ھازىرلاپ مېھمان قىپتۇ. ئۇ ئىككى خىزمەتچىسىنى پادىشاھقا تەييارلىق پۈتكەنلىكىنى مەلۇم قىلىشقا ئەۋەتىپتۇ. ئىككى خىزمەتچى ئالتۇندا سىرلانغان يولدا مېڭىپ ئوردىغا كېلىپ:

— پادىشاھ جانابلىرى، ئۆيىنى، چولنى ياساپ بولدۇق. تەلەپلىرىگە لايىقمۇ، ئەمەسمۇ، كۆزدىن كۆچۈرۈپ باققايلا، - دەپتۇ. پادىشاھ خانىشنى ھەم ۋەزىر - ۋۇزىرلارنى ئەگەشتۈرۈپ دەرۋازىدىن چىققانىكەن، يولنىڭ يالت - يۇلت چاقنىشىدىن كۆزلىرىنى ئاچالماي قېلىشىپتۇ. ئۇلار ئۆيىدىن نۇقسان تېپىشنى نىيەت قىلىشىپ مېڭىشىپتۇ. يولنىڭ ئىككى تەرىپىدە مەي باغلاپ پىشقان ئۈزۈم، ئەنجۈر، ئانار، ئالما، شاپتۇللارنى توپىغىچە يەپ نادىرنىڭ يېڭى ئۆيىگە كەلگىنىنى سەزمەيلا قايتۇ. پادىشاھ بىلەن خانىش بۇ ئۆيلەرنىڭ ئۆزلىرى دېگەندىن ئارتۇق ھەشەمەتلىك سېلىنغىنىنى كۆرۈپ

— سىلىدە پۇل دېگەن شۇ قەدەر جىقما؟
— ئاۋۋ تامدىكى مىخقا ئىلىقلىق چايخالتىنى كۆردىڭىزما؟ مەن ئۇنىڭ ئىچىگە قول سالساملا لازىملىق ئالتۇن ئالالايمەن، پۇل دېگەن سەتنى ئۈز قىلىدۇ، مايماقنى تۈز قىلىدۇ، يىراقنى يېقىن قىلىدۇ. توختام سۇنى ئېقىن قىلىدۇ، پاكارنى ئېگىز قىلىدۇ، شاكالىنى مېغىز قىلىدۇ، قۇمنى سېغىز قىلىدۇ، كۆتەكنى پارچىلاپ ئوتۇن قىلىدۇ، سىزدەك شاھ قىزىنى مەندەك يېتىمگە خوتۇن قىلىدۇ، — دەپتۇ. ئەتىسى نادىرنىڭ خوتۇنى ئېرىدىن بۇرۇن ئويغىنىپ چاي خالتىنى ئېلىپ ئاتا-ئانىسىنىڭ ئۆيىگە بېرىۋاپتۇ. لېكىن چايخالتا نادىردىن ئايرىلسا خاسىيىتىنى يوقىدىغانلىقى ئۈچۈن خانىشقا پايدا بەرمەپتۇ. نادىر چايخالتىدىن ئايرىلىپلا ئالتۇندىن ياسىغان يوللىرى، مەرۋايىت تۈۋرۈكلۈك ئۆيلىرى، مېۋىلىك كۆچەتلىرى غايىب بوپتۇ. ئۇ ئۇيقۇدىن ئويغىنىپ ئۆزىنى كونا تام تۈۋىدە كۆرۈپتۇ، نادىر ئىككى خىزمەتچىسىگە:

— چايخالتامنى خوتۇنۇم ئوغرىلاپ كېتىپ ھەممە نەرسىلىرىمدىن مەھرۇم بولدۇم. ئەمدى مېنى ئىككىڭلار بېقىڭلار، — دەپتۇ. قادىر بىلەن سادىر:
— بىزگە بەرگەن پۇلۇڭلارغا يارىشا ئىشقا سالدىڭلار، ئەمدى بىزدە ھەققىڭلار قالمىدى، بىزگە ئېسىلىۋالماڭلار، — دەپتۇ.
— رەھىم قىلىڭلار ئاغىنىلەر، — دەپتۇ يالۋۇرۇپتۇ نادىر. قادىر بىلەن سادىر مەسلىھەتلىشىپ پەرىزات قىز بەرگەن جىلتىكىنى نادىرغا بېرىپتۇ. جىلتىگە ئۇ ئىككىسىگە خاسىيىتىنى بىلدۈرمىگەنلىكتىن جىلتىكىنى ئارتۇقچە يۈك دەپ تاشلىۋەتمەكچى بولۇپ تۇرغانىكەن. نادىر:
— ئاغىنىلەر، ماڭا بۇ نەرسىنى بەرگىچە بىر چىشلەم نان بەرگەن بولساڭلارچۇ، — دەپتۇ.
— خۇش بولساڭلا كىيىڭلا، بولمىسا تاشلىۋېتىڭلا، — دەپتۇ ئىككىسى. نادىر جىلتىكىنى كىيگەن ئىكەن، ئۇنىڭ ئالدىدا تۆت مىڭ ئەسكەر قىلىچ - ئوقچىلار بىلەن قوراللانغان ھالدا تىزىلىپ تۇرغىدەك، نادىر «جىلتىكىنىڭ خاسىيىتى قالتىس ئىكەن، بۇ بەكمۇ ئوبدان ئىش بولدى» دەپ ئەسكەرلەرنى باشلاپ ئوردا دەرۋازىسىنىڭ ئالدىغا بارغانىكەن، پادىشاھ بىلەن ۋەزىر-ۋۇزىرالار قورقۇپ ئالاقزادىلىك بىلەن تەرەپ-تەرەپلەرگە قېچىپ كېتىپتۇ. قېچىپ يوشۇرۇنۇشقا ئۈلگۈرەلمىگەن

خاننىش بىلەن قىزىنى تۇتۇۋالغان نادىر چايخالتىنى قولغا ئېلىپتۇ. شۇ ھامان نادىر ياسىغان ئالتۇن يول، مەرۋايىت ئۆيى، جەننەتتەك باغ ئەسلىگە كەپتۇ. نادىر جىلتىكىنى سالغانىكەن، تۆت مىڭ ئەسكەر غايىب بوپتۇ. ئۇ خوتۇنىنى ئەگەشتۈرۈپ ئۆيىگە قايتىپ كېلىپ باياشات تۇرمۇشىنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ. ئارىدىن يەنە ئۈچ ئاي ئۆتۈپتۇ. بىر كۈنى نادىرنىڭ خوتۇنى ئېرىگە:

— دادام بىلەن ئانىمى كۆرگۈم كېلىپ كەتتى. ئۇلارنىڭ يېنىدا بىر-ئىككى كۈن تۇرۇپ كېلەي، — دەپتۇ. نادىر ماقۇل كەپتۇ. خاننىش قىزى بىلەن مۇڭدىشىپ ئولتۇرۇپ:

— ئېرىڭ شۇنچىۋالا جىق ئەسكەرنى نەدىن ئەكەلگەندۇ؟ بىلىپ باقساڭ بوپتىكەن، — دەپتۇ. نادىرنىڭ خوتۇنى كېچىسى ئۇنىڭ قۇچقىدا يېتىپ تۇرۇپ:

— ئەسكەرلەرنى نەدىن تاپتىڭىز؟ — دەپ سوراپتۇ.
— جىلتىكىنىڭ خاسىيىتى، — دەپتۇ نادىر. ئۇ ئۇخلاپ قالغاندا خوتۇنى چايخالتا بىلەن جىلتىكىنى ئېلىپ ئانىسىنىڭ يېنىغا بېرىۋاپتۇ. نادىر يەنە كونا تام تۈۋىدە ئويغىنىپتۇ. مەرۋايىت ئۆيلىرى، ئالتۇن يوللىرى، مېۋىلىك باغلىرى غايىب بوپتۇ. ئۇ قادىر بىلەن سادىرغا ئاغىنىدارچىلىقنىڭ يۈزىنى قىلىپ ياردەم بېرىشىنى ئۆتىنىپتۇ. قادىر بىلەن سادىر قۇتۇلالماي قالغان چىغ قالىپاقنى ئۇنىڭغا بېرىپتۇ. نادىر چىغ قالىپاقنى كىيگەننىكەن ئۆزىنى ئۆزى كۆرۈپتۇ، باشقىلارغا كۆرۈنمەپتۇ. ئۇ چىغ قالىپاقنىڭ بۇ خاسىيىتىدىن پايدىلىنىپ خالىغان ئاشخانلارغا بېرىپ قورسىقىنى تويغۇزۇپتۇ. ئاندىن ئوردىغا كىرىپتۇ. ئۇ بىر ھۇجرىغا كىرىپ خورەك تارتىپ ئۇخلاۋاتقان خانىشنىڭ كانىيىدىن قاتتىق سىقىپتۇ. خاننىش نەپەس ئالالماي ئويغىنىپ كېتىپتۇ. قارىسا ئۆيدە ئۆزىدىن باشقا ھېچ كىشى يوق. يەنە كانىيى بايقىدىن بەكرەك قاتتىق سىقىلىپ، قويۇۋېتىلىپتۇ. خاننىش كۈچىنىڭ بارىچە:

— ئادەم بارمۇ؟ مېنى قۇتقۇزۇڭلار، — دەپ ۋارقىراپتۇ. پادىشاھ خانىشنىڭ ۋەھىملىك ئاۋازىنى ئاڭلاپ يۈگۈرۈپ كىرسە، ئۆيدە خوتۇنىدىن باشقا بىر كىشى يوق، خاننىش تىپىرلاپ بارماقلىرى بىلەن ئۆزىنىڭ كانىيىنى تاتىلاۋېتىپتۇ. بارا-بارا بولالماي كۆزلىرى چەكچىيىپ كېتىپتۇ. پادىشاھ «خاننىشقا جىن چاپلاشقان ئوخشايدۇ» دەپ ئۇنى قۇچاقلاپ كۆتۈرگىنىچە ئۆزىنىڭ ھۇجرىسىغا

ئەخلەتلىرىنى يۆتكەپ بېرىپ گېلىنى بېقىپتۇ. شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۇ ئۇخلاۋېتىپ كۆرگەن چۈشنىدە چاچلىرى پاختىدەك ئاقارغان بىر بوۋاي:

- ئوغلۇم، مەخپىيەتلىرىڭنى خوتۇنىڭغا ئاشكارىلاپ قويغىنىڭ ئۈچۈن سېنى كەينى-كەينىدىن نەس بېسىۋەردى. سەن ئەتە سەھەر ئورنىڭدىن تۇرۇپ قىلىگە قاراپ يەتتە كېچە-كۈندۈز يول ماڭساڭ ساڭا بىر باغ ئۇچرايدۇ. ئۇ مېنىڭ بېغىم، سەن باغقا پەرۋىش قىلساڭ بارلىق ھاجىتىڭ ھەل بولىدۇ، - دەپتۇ. نادىر ھىمەت كەمىرىنى چىڭ باغلاپ قىلىگە قاراپ يەتتە كېچە-كۈندۈز يول ماڭغانىكەن، راست دېگەندەك بىر كاتتا باغ ئۇچراپتۇ. باغقا كىرىپ قارىسا ئالما، ئانار، نەشپۈت، ئۈزۈم، شاپتۇل كۆچەتلىرىنىڭ تۈۋىدە ئوت-چۆپلەر ئۆسۈپ كېتىپتۇ. ئۇ ئىككى تۈپ كۆچەتنىڭ تۈۋىنى ئوتاپ ئوت-چۆپلەرنى غارال ئىچىدە مەرىشىپ تۇرغان ئۆچكىلەرگە تاشلاپ بېرىپتۇ. قورسىقى ئېچىپ قايسى مېۋىنى يېسەم بولار كىن دەپ تۆت تەرەپكە قارىغىلى تۇرۇپتۇ. شۇ چاغدا بىر قىزنىڭ:

- مە يەرگە كېلىپ گۆش يەڭ، - دېگەن نازۇك ئاۋازى ئاڭلىنىپتۇ. نادىر ئاۋاز كەلگەن تەرەپكە ئۈنەش-يىگىرمە قەدەم ماڭغان ئىكەن، ئىشىكى ئوچۇق تۇرغان بىر ھۇجرىدىن بايقى قىزنىڭ:

- مەرھەمەت، - دېگەن ئاۋازىنى ئاڭلاپتۇ. نادىر بۇ ئۆيگە كىرىپ قارىسا داستىخاندا نان، گۆش، چىنە-چەينەكلەر تىزىقلىق تۇرغىدەك. لېكىن بىرمۇ ئادەم كۆرۈنمەپتۇ. ئۇ قورسىقىنى تويغۇزۇپ بولۇپ كۆچەتلەرنىڭ تۈۋىنى چاناپ ئوت-چۆپلەرنى تازىلاپ بىر ھارغىچە ئىشلەپتۇ. ئۇنىڭ كېتىپ نەشپۈتتىن بىرنى ئۇزۇپ يېگەن ئىكەن، بايتال ئاتقا ئايلىنىپ قاپتۇ. «بۇ قانداق بولغىنى، مەن ئادەم ئىدىمغۇ» دەپ ئويلىنىپ تۇرسا، ھېلىقى قىزنىڭ:

- نەشپۈت قېقى يەڭ، - دېگەن ئاۋازى ئاڭلىنىپتۇ. نادىر شېخىدا قۇرۇپ قالغان نەشپۈت قېقىدىن بىرنى تېپىپ يېگەن ئىكەن، ئادەمگە ئايلىنىپتۇ. ئۇ كۆزىگە چىرايلىق كۆرۈنگەن بىر ئالمنى ئۇزۇپ يېگەننىكەن، ئايغىر ئاتقا ئايلىنىپ قاپتۇ. «ئەمدى قانداق قىلارمەن؟» دەپ بېشى قېتىپ تۇرغاندا ھېلىقى قىزنىڭ:

- ئالما قېقى يەڭ، - دېگەن ئاۋازى ئاڭلىنىپتۇ. نادىر شېخىدا قۇرۇپ قالغان ئالما قېقىدىن بىر تال يېگەننىكەن، ئادەم سۈپىتىگە قايتىپتۇ. ئۇ كۆڭلىدە بىر

ئېلىپ چىقىپتۇ. خانىشنىڭ بېشى ياستۇققا تېگىشى بىلەن ئۇنىڭ گېلىنى كۈچلۈك ئىككى قول قاتتىق سىقىپتۇ. خانىش گەپ قىلالمىغانلىقتىن ئېرىنى قول ئىشارىتى بىلەن ياردەمگە چاقىرىپتۇ. پادىشاھ خانىشنىڭ گېلىنى تۇتۇپ باقماقچى بولۇپ قولنى سۇنغان ئىكەن، ئىككى قول ئورۇنۇپتۇ، ئەمما ئادەم كۆرۈنمەپتۇ. پادىشاھ: - ئادەم بارمۇ؟ - دەپ ۋارقىرىغان ئىكەن.

- زۇۋانىڭنى يىغ! - دېگەن ئاۋاز بىلەن تەڭ قاتتىق ئىككى پەشۋا ئۇنى تامغا ئۈستۈرۈپتۇ، نادىر بېشىدىن چىغ قالىقنى ئالغانىكەن، پادىشاھ بىلەن خانىش ئۇنى كۆرۈپ ھاڭ-تاڭ قاپتۇ. نادىر:

- قېينانا چايخالتىمى، جىلتىكەمنى، خوتۇنۇمنى قولۇمغا بىرمەلا ياكى گاللىرىنى سىققىلى تۇرامدىمەن؟ - دەپ سورىغان ئىكەن، خانىش:

- بېرىمەن، بېرىمەن، - دەپ پالاقلاپ يۈگۈرۈپ بېرىپ چايخالتىنى، جىلتىكىنى، قىزىنى ئېلىپ كېلىپ نادىرغا تاپشۇرۇپتۇ. ئارىدىن ئۈچ ئاي ئۆتۈپتۇ. نادىرنىڭ خوتۇنى يەنە:

- ئانامنى، دادامنى كۆرگۈم كېلىپ قالدى. ئۆيگە بېرىپ كەلسەم بولاتتى، - دەپ ئېرىنىڭ ماقۇللىقىنى قولغا كەلتۈرۈپتۇ. خانىش قىزى بىلەن گەپلىشىپ ئولتۇرۇپ:

- ۋاي قىزىم، ئېرىڭىز باشقىلارنىڭ كۆزىگە كۆرۈنمەي ھەر ئىشلارنى قىلالايدىكەن، بۇنىڭ سەۋەبى نېمىكىن، بىلىپ باقسىڭىز بوپتىكەن، - دەپتۇ. قىزى ئېرىنىڭكىگە قايتىپ كېلىپ بىر نەچچە كۈندىن كېيىن ئۇنىڭ قويندا يېتىپ:

- سىز خەقنىڭ كۆزىگە كۆرۈنمەسلىكىنى بىلىدىكەنسىز، بۇنى كىمدىن ئۆگەنگەننىڭىز؟ - دەپ سوراپتۇ. بۇ قېتىم نادىر بۇنىڭ سىزنى دېگىلى ئۇنىماپتۇ. لېكىن ھىيلىگەر خوتۇن ناز-كەرەشمە تورلىرىنى كەڭ يېيىپ، ئېرىنى ئىشقا-مۇھەببەت شەرىپىتى بىلەن مەست قىلىپ چىغ قالىقنىڭ سىزىنى بىلىۋاپتۇ. ئۇ ئېرى ئۇخلاپ قالغان پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ چايخالتا، جىلتىكە، چىغ قالىقنى ئېلىپ ئانىسىنىڭ ئۆيىگە كېتىۋاپتۇ. نادىر يەنە كونا تام تۈۋىدە ئويغىنىپتۇ. نادىر ئاغىنىلىرىدىن ياردەم تەلەپ قىلغانىكەن، ئۇلار:

- بولدى ئەمدى، سىلگە بېرىدىغان نەرسىلىرىمىز تۈگىدى، پېشانەڭلىدىكىنى كۆرۈڭلار، - دەپتۇ. نادىر كىشىلەرنىڭ ئوتۇنىنى يېرىپ، سۈيىنى توشۇپ،

سېلىپ ئەسكەرلەرنى كۆزدىن غايىب قىلىۋېتىپتۇ. پەقەت پادىشاھ بىلەن قىزىلا ئۆيگە كەلمەپتۇ. خانىش:

- ئەقىللىق كۈيۈغلۇم، قېيناتىڭىز بىلەن خوتۇنىڭىز تېخىچە ئۆيگە كەلمىدى، - دەپتۇ. نادىر:

- سىلە ھەم بارلىق ۋەزىرلەر مېنى پادىشاھ دەپ ئېتىراپ قىلىپ تىلخەت يېزىپ بەرمىگىچە ئۇ ئىككىسىنى ئەسلىگە كەلتۈرمەيمەن، - دەپتۇ. خانىش ئېرىنىڭ ئادەم

سىياقىغا قايتىشىنى پادىشاھلىقىدىن ئەۋزەل بىلىپ، ۋەزىر- ۋۇزىرلارغا يالۋۇرۇپ نادىرنىڭ تەلىپى بويىچە

تىلخەت يازدۇرۇپتۇ. بۇ تىلخەتكە ھەممەيەلەن بارمىقى بېسىپتۇ. نادىر بۇنىڭ بىلەنلا قالماي خانىشقا شاھلىق

تامغىنى، خەزىنىنىڭ ئاچقۇچلىرىنى تاپشۇرۇشنى بۇيرۇپ ئىجرا قىلدۇرۇپتۇ. ئۇ جىلتىكىنى كىيگەن ئىكەن، تۆت

مىڭ ئەسكەر ھازىرلىنىپتۇ. نادىر ئون ئەسكەرنى تاغقا بېرىپ قوغلىشىپ يۈرگەن ئايغىر بىلەن بايتالنى تۇتۇپ

كېلىشكە بۇيرۇپتۇ. باشقا ئەسكەرلەرنى غايىب قىلىۋېتىپتۇ. ئون ئەسكەر تاغقا قاچقان ئايغىر بىلەن

بايتالنى تۇتۇپ كەپتۇ. نادىر ئالما قېقى بىلەن نەشپۈت قېقى يېگۈزۈپ ئايغىرنى پادىشاھ سىياقىغا، بايتالنى قىزى

سىياقىغا كىرگۈزۈپتۇ. پادىشاھ ئايغىرغا ئايلاغاندىن كېيىنكى ناياشان ئىشلىرىنى يادىغا ئېلىپ قىزغىمۇ،

خاننىشىمۇ، كۈيۈغلۇمۇ، ۋەزىرلەرگىمۇ قارىيالمى بېشىنى ئىچىگە تىقىپ تۇرۇپتۇ. شۇ سەۋەبتىن ئەر- خوتۇنلۇق ئاتا- بالىلىق مۇناسىۋەت ئۈزۈلۈپتۇ. نادىر

شاھلىق تەختىگە ئولتۇرغاندىن كېيىن ئىككى ئاغىنىسىنى چاقىرىپ بىرىنى ئەسكىرى ئىشلارغا، بىرىنى خەزىنە

ئىشلىرىغا، بۇرۇنقى پادىشاھنى مەسلىھەتچىلىككە تەيىنلەپتۇ. ھوقۇقىنى ئادالەتنى ياقلاشقا

ئىشلەتكەنلىكتىن ئەدەپ- ئەخلاق مۇستەھكەملىنىپتۇ. قوشنا دۆلەتلەر بىلەن ئىناق- ئىتتىپاق ئۆتكەنلىكتىن،

سودا- تىجارەت راۋاجلىنىپ پۇقرالارنىڭ تۇرمۇشى باياشاتلىشىپتۇ. ئۆزىمۇ بىر ۋەزىرنىڭ قىزىنى نىكاھىغا

ئېلىپ قېرىپ ئۆلگىچە بىللە ياشاپتۇ. سۆزلەپ بەرگۈچى: قارىقاش ناھىيىلىك

ۋەتەنپەرۋەرلىك تازىلىق كومىتېتى ئىشخانىسىدىن ياقۇپ مەڭلىك

نەشرگە تەييارلىغۇچى: قارىقاش ناھىيىلىك مەدەنىيەت يۇرتىدىن مۇھەممەتئىمىن قۇربان

تەھرىرى: تۇرسۇنجان مۇھەممەت

ئىشنى پەملەپ بىر سېۋەتكە ئالما بىلەن نەشپۈتنى، يەنە بىر سېۋەتكە ئالما قېقى بىلەن نەشپۈت قېقىنى قاچىلاپ

مىسىر شەھىرىگە بېرىپتۇ. ئوردىغا يېقىن، پادىشاھ ئۆتىدىغان يولنىڭ دوقمۇشىدا باققال سىياقىدا ئولتۇرۇپتۇ.

بىر دەمدىن كېيىن بۇ يەرگە قىزىنى ئەگەشتۈرۈپ پادىشاھ يېتىپ كەپتۇ. نادىر دەرھال ئۇلارنىڭ ئالدىغا

بېرىپ: - پادىشاھى ئالەم، مەلىكە خېنىم، تېتىپ باققايلا، - دەپ شاھقا بىر ئالما، قىزىغا بىر نەشپۈت بېرىپتۇ.

پادىشاھ بىلەن قىزى بۇ «سوۋغات» نى يەپلا دادىسى ئايغىرغا، قىزى بايتالغا ئايلىنىپ قايتۇ. نادىر

ئۇچرىغانلىكى ئەرلەرگە ئالما، قىز- ئاياللارغا نەشپۈت بېرىۋېرىپتۇ. شەھەر كوچىلىرىدا ئايغىرلار بايتالارنى

قوغلاشقىلى تۇرۇپتۇ. خېلى ۋاقىتتىن كېيىن شاھنى ئىزدەپ چىققان خانىش بۇ كۆرۈنۈشتىن ھاڭ- تاڭ قاپتۇ.

ئۇ يول ياقىسىدىكى دورا دوكانىنىڭ ئىگىسىدىن: - پادىشاھنى كۆردىلمۇ؟ - دەپ سوراپ.

پادىشاھنىڭ ئايغىرغا، قىزىنىڭ بايتالغا ئايلىنىپ قالغىنىنى، ئايغىر بايتالنى قوغلاپ تاغ تەرەپكە

كەتكىنىنى بىلىپتۇ. ئۇ «ھېلىقى ھىيلىگەر يېتىمەكنىڭ قىلغان ئىشى بۇ» دەپ ئويلاپ يۈرىكى ئەلەمدىن

يېرىلغۇدەك بولۇپتۇ. ئۇ ئوردىغا كىرىپ ھەممە ۋەزىر- ۋۇزىرلارنى جەم قىلىپ ئەھۋالنى مەلۇم قىلغاندىن كېيىن:

- قايىسلىرى تاغ تەرەپلەرگە بېرىپ پادىشاھ بىلەن قىزىمنى ئەكىلىپ بەرسىلە ئات كالىسىدەك ئالتۇن

بېرىمەن، - دەپتۇ. بىرمۇ كىشىدىن: - مەن ئەكىلىپ بېرەي، - دەپ زۇۋان چىقماپتۇ.

خاننىش ئاخىر نادىرنى چاقىرتىپ كەلتۈرۈپتۇ. نادىر قېيىنلىقىنىڭ گېپىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن:

- ئاۋۋال مېنىڭ چايخالتامنى، جىلتىكەمنى، چىغ قالىقىمنى قاينۇرۇپ بەرسىلە، - دەپتۇ. خاننىش ئۇنىڭ

دېگەنلىرىنى ئورۇنلاپتۇ. نادىر جىلتىكىنى كىيگەنلىكتىن، تۆت مىڭ ئەسكەر ئالدىغا تىزىلىپ تۇرۇپتۇ. ئۇ

ئەسكەرلىرىگە كوچىدا قوغلىشىپ يۈرگەن ئاتلانى بىر- بىرلەپ تۇتۇپ ئايغىرلارغا ئالما قېقى، بايتالارغا نەشپۈت

قېقى يېگۈزۈشنى بۇيرۇپتۇ. نادىرنىڭ بۇيرۇقى ئىجرا قىلىنىپ ئايغىرلار ئەرلەرگە، بايتالار قىز- ئاياللارغا

ئايلىنىپتۇ. ئۇلار ئۆيلىرىگە قايتىپ شەھەرنىڭ خاتىرجەملىكى ئەسلىگە كەپتۇ. نادىر جىلتىكىسىنى

ئەقىللىق قىز

(چۆچەك)

دەپتۇ. — قايىسى ھايۋاناتلارنى؟ — دەپ سوراپتۇ پادىشاھ قىزىقىپ، — ئون ياشلىق ئوغلاق، يىگىرمە ياشلىق ئۆچكە، ئوتتۇز ياشلىق تۈلكە، قىرىق ياشلىق شىر، ئەللىك ياشلىق يولۋاس، ئاتمىش ياشلىق تۈگە، يەتمىش ياشلىق چاشقان تېپىپ كەلسۇن، — دەپتۇ ۋەزىر. پادىشاھ بۇ مەسلىھەتكە ماقۇل بوپتۇ. ئوغلىغا بۇ تەلەپنى ئورۇنلاشنى بۇيرۇپتۇ. شاھزادە يېتەرلىك ئالتۇن-كۈمۈش ئېلىپ ئېتىغا مىنىپ يولغا چىقىپتۇ. ئۇ نەچچە يۈز يۇرت-مەھەللىلەردىن ئۆتۈپ، چۆل-باياۋانلارنى كېزىپ، دەريا-ساسلىقلارنى كېچىپ، تاغ-داۋانلارنى ئاتلاپ بىر نەچچە ئاي ماڭغاندىن كېيىن ئىمارەتلىرى ھەيۋەتلىك، مېۋىلىرى شەربەتلىك، ئادەملىرى ئەدەپلىك ئاۋات بىر شەھەرگە بېرىپتۇ. ئۇ ئۆزى خالىغان مويىسىپىتلەرگە ئۆزىنىڭ نېمە مەقسەتتە كەلگەنلىكىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. ئاندىن بۇ ئىشتا كىم ياردەم بەرسە نۇرغۇن ئالتۇن-كۈمۈش ئىنئام

بۇنىڭدىن نەچچە يۈز يىللار ئىلگىرى تارىم دەرياسىنىڭ بويىدىكى كاتتا، ئاۋات شەھەرلەرنىڭ بىرسىدە بىر پادىشاھ ياشىغانىكەن. ئۇنىڭ بىرلا ئوغلى بار ئىكەن. ئاي-يىللار ئۆتۈپ پادىشاھنىڭ ئوغلى توققۇز ياشقا كىرىپتۇ. پادىشاھ ئوغلىنى بىلىملىك، ئەخلاقلىق ئادەم بولسۇن دەپ مەكتەپكە بېرىپتۇ. ئۇستازلىرى ھەر قانچە تىرىشچانلىق بىلەن ساۋاق بەزگەن بولسىمۇ، بۇ بالا ياخشى ئۆگەنمەپتۇ. ئەتىگەندە مەكتەپكە بارمىدىن دەپ ئۆيدىن چىقىپ ئۇ يەر-بۇ يەرلەردە ئويناپ، كەچتە ئۆيىگە پەيدا بولىدىكەن. ئايىلار، يىللار ئۆتۈپ بالا ساۋاتسىز پېتى مەكتەپتىن ئاجراپتۇ. ئەلەمدىن ياكى قەلەمدىن بىرەر ئىشنى ئۆگىنەلمىگەنلىكى پادىشاھنىڭ بېشىنى قاتۇرۇپتۇ. ئاخىرى پادىشاھ بىر ۋەزىرگە:

— بۇ بالىنى قانداق قىلساق ئەقىللىق قىلغىلى بولار؟ — دەپتۇ. ۋەزىر بىر دەم ئويلىغاندىن كېيىن:

— شاھزادىنى ئەقىللىق ئادەم قىلىش ئۈچۈن تۆۋەندىكى ھايۋاناتلارنى تېپىشقا ئەۋەتەيلى، —

قىلىدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. ئەمما، ھېچكىم قانائەتلىنەرلىك جاۋاب بېرەلمەپتۇ. شاھزادە «ئاتامنىڭ تاپقىلى بولمايدىغان ھايۋاناتلارنى ئىزدەشكە ئەۋەتىشىدىكى مەقسىتى نېمىدۇر» دەپ ئويلاپ بېشى قېتىپتۇ. ئۇ تاپالمىدىم دەپ قايتىپ كېتىشىنىمۇ ئويلاپتۇ. بىراق، دادىسىنىڭ:

— ھوسۇلسىز قايتىپ كەلسەڭ مېنىڭ سەندەك بالام يوق، — دېگىنى ئېسىگە كېلىپ يەنە باشقا جايلارغا بېرىش نىيىتىگە كەپتۇ. ئۇ توپىلىق سەھرا يولىدا كېتىۋېتىپ ئۇسسۇپ چىدىيالمى قاپتۇ. نەدىن سۇ تاپارمەن دەپ ئەتراپقا قارىسا، ئېگىز تېرەكلەرنىڭ تۈۋىدە بىر ئۆي كۆرۈنۈپتۇ. شاھزادە شۇ ئۆينىڭ ئالدىغا كېلىپ:

— ئۆيدە ئادەم بارمۇ؟ — دەپ ۋارقىراپتۇ.

— مانا مەن بار، — دېگىنىچە چىرايلىق بىر قىز ئىشكىنى ئېچىپتۇ. ئۇ يىگىتنى كۆرۈپ ئۆيىگە كىرىپ كېتىپتۇ. ھايال ئۆتمەي قىزنىڭ دادىسى چىقىپ يىگىتنى ئۆيىگە باشلاپ كىرىپتۇ. داستىخان يىغىشتۇرۇلغاندىن كېيىن، يىگىت ئۆزىنىڭ كىم ئىكەنلىكىنى، نېمە مەقسەت بىلەن بۇ يەرگە كەلگىنىنى، ئۇلاردىن ئەقىل سورايدىغانلىقىنى ئىزھار قىپتۇ. قىزنىڭ دادىسى:

— بۇ ئاسان گەپكەن. ئاۋۋال قىزىم ئەقىل كۆرسەتسۇن، ئۇنىڭ كەم يېرىنى ئانىسى تولۇقلىسۇن، يەنە كەم يېرى بولسا ئاخىرىدا مەن گەپ قىلاي، — دەپتۇ.

— ئون ياشلىق ئوغلاق، ئوتتۇز ياشلىق تۈلكە، يەتمىش ياشلىق چاشقان دېگەنلەر يوق گەپ. ئۇ ھايۋاناتلار ئۇنچىلىك ئۇزاق ياشىيالمىدۇ. دادىڭىز سىزنىڭ ئەقىل-پاراسىتىڭىزنى سىناش ئۈچۈن شۇنداق دېگەن، — دەپتۇ قىز. شاھزادە:

— ئەمەس، گەپنىڭ مەنىسى نېمە؟ — دەپ سوراپتۇ. قىز:

— ئادەم ئون ياشقا كىرگەندە ئوغلاقتەك غەمىسىز سەكرەپ ئوينايدۇ. يىگىرمە ياشقا كىرگەندە ئۆچكىدەك ئالدىغا كەلگەن يەرگە دەسسەپ

ئىشقى-ھەۋەسنىڭ كۈچلىرىنى كېزىدۇ. ئوتتۇز ياشقا كىرگەندە تۈلكىدەك چاققان بولىدۇ. قىرىق ياشقا كىرگەندە شىردەك كۈچلۈك بولىدۇ. ئەللىك ياشقا كىرگەندە يولۋاستەك قاۋۇل بولىدۇ. ئاتمىش ياشقا كىرگەندە يولۋاستەك قاۋۇل بولىدۇ. ئاتمىش ياشقا كىرگەندە ئەقلى سۇسلىشىپ كىم نېمە دېسە شۇنىڭغا ئىشىنىدىغان، تۈگىدەك نەگە يېتىلسە ماڭىدىغان بولىدۇ. يەتمىش ياشقا كىرگەندە چاشقان دەك قورقۇنچاق، ئۆيىدىن تالاغا چىقمايدىغان بولىدۇ، دېگەن گەپ، — دەپ چۈشەندۈرۈپتۇ. قىزنىڭ ئانىسىمۇ، دادىسىمۇ تولۇق سۆزلىدى دەپ ئۇنىڭ گېپىگە قوشۇمچە قىلماپتۇ. شاھزادە ئۇلارغا نۇرغۇن ئالتۇن بېرىپ خوشلىشىپ قايتىش سەپىرىگە ئاتلىنىپتۇ. يالغۇز ئوغلىنى چوڭقۇر سېغىنىپ كەتكەن پادىشاھ ئۇنىڭ بىلەن قۇچاقلىشىپ-يىغلىشىپ كۆرۈشۈپتۇ. كېيىن پادىشاھ ئۇنىڭدىن تەلەپنى ئورۇنلىغان. ئورۇنلىمىغانلىقىنى سوراپتۇ. شاھزادە قىزدىن ئاڭلىغىنى بويىچە جاۋاب بېرىپتۇ. پادىشاھمۇ، خانىشمۇ، ۋەزىرمۇ شاھزادىنىڭ ئەقىل-پاراسىتىدىن قانائەتلىنىپ سۆيۈنۈپتۇ. پادىشاھ:

— بۇ جاۋابنى سەن كىمدىن ئاڭلىدىڭ؟ — دەپ سوراپتۇ. شاھزادە ھېلىقى قىزدىن ئاڭلىغىنىنى ئېيتىپتۇ. پادىشاھ ئەلچى ئەۋەتىپ ئۇ قىزنى كېلىن قىلىش ئارزۇسىنى ئىزھار قىپتۇ. قىزمۇ، ئۇنىڭ ئاتا-ئانىسىمۇ خۇشاللىق بىلەن ماقۇللۇق بىلدۈرۈپتۇ. پادىشاھ «ئەقىللىق خوتۇن ئەرنىڭ دۆلىتى» دەپ ئويلاپ قىزغا قىرىق تۈگىدە توپىلۇق ئەۋەتىپتۇ. قىرىق كۈن كاتتا توي قىلىپ قىزنى ئوغلىغا نىكاھلاپ قويغاندىن كېيىن كۆڭلى خاتىرجەم بولۇپتۇ.

سۆزلەپ بەرگۈچى: قارىقاش ناھىيە ماڭلاي يېزىسىدىن نۇرمۇھەممەت نەشرگە تەييارلىغۇچى: خوتەن ۋىلايەتلىك مائارىپ ئىنستىتۇتىدىن مەۋلان مەمتىمىن

تەھرىرى: مەتسېلىم مەتقاسىم

پادشاھنىڭ خوتۇنى

(چۆچەك)

شىكارغا چىقسا سەككىز، ئون كۈندە قايتىپ كېلىدىكەن. ئۆيدە بىر كېچە قونۇپلا ئەتىسى يەنە شىكارغا ماڭىدىكەن. كېنىزەكلەر مەلىكىنىڭ ئەتراپىدا پايىپتەك بولۇپ خىزمەت قىلىسىمۇ، مەلىكە يەنىلا زېرىكىش ھېس قىلىدىكەن. شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە مەلىكە بىر بەگگى بىلەن تونۇشۇپ قاپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن مەلىكە پادشاھنىڭ شىكاردىن قايتىپ كەلگەن كۈنى ئۇنى ئالدىغا چىقىپ كۈتۈۋالمايدىغان، ئۆيدە خۇشال كۈلمەيدىغان بولۇپ قاپتۇ. «ئەجەب - ھە - دەپ ئويلاپتۇ پادشاھ. خوتۇنۇمنىڭ ماڭا بولغان قىزغىنلىقى سۆزلىشىپ كەتتى. بۇنىڭ سەۋەبى نېمىدۇر»، پادشاھ خوتۇننىڭ يۈرۈش - تۇرۇشىغا، كەيپىياتىغا يوشۇرۇن دىققەت قىلىدىغان بولۇپتۇ، ئەمما رەنجىشكە تېگىشلىك ھېچ ئىش سىزىلمىگەچكە، پادشاھ «بۇ مېنىڭ گۇمانخورلىقىم ئوخشايدۇ» دەپ ئويلاپتۇ. ئەسلىدە مەلىكە ئاخشىمى شاھنىڭ يېنىدا ياتىدىكەن. بىر دەملىك ھۇزۇرلىنىشتىن كېيىن شاھ ئۇخلاپ قالىدىكەن. مەلىكە سەزدۈرمەيلا ئورنىدىن تۇرۇپ ئاشىنىنىڭ يېنىغا بېرىپ ياتىدىكەن. تاڭ يورۇپ شاھ ئويغىنىشتىن بۇرۇن قايتىپ كېلىپ، شاھنىڭ قوينىغا كىرىۋالدىكەن. بۇ مەخپىيەتلىك شۇ يوسۇندا داۋاملىشىپتۇ. كۈنلەرنىڭ بىرىدە شاھ ئۇيقىدىن سەھەر ئويغىنىپ، ئات باققۇچىنىڭ يېنىغا چىقىپ:

— ئاتنى توقۇپ كەل، شىكارغا ماڭمەن، — دەپتۇ.
ئات باققۇچى ئاتنى توقۇپ كەپتۇ. شاھ ئاتقا قاراپ:
— ئات تەرلەپ كېتىپتۇ، بۇ نېمە ئىش؟ — دەپ سوراپتۇ.

— پادشاھ ئالىيلىرى، — دەپتۇ ئات باققۇچى — بۇ ئاتنى ئاخشام خۇپتەن ۋاقتىدىن كېيىن خانىش مىنىپ چىقىپ كەتكەن. قايتىپ كەلگىنىگە ئانچە ئۇزۇن بولمىدى. بۇنداق بولۇۋاتقىنىغا نەچچە ئاي بولدى.

— بۇ ئىشنى نېمىشقا نېمىشقا شۇ چاققىچە ماڭا دەيمىدىڭ؟

— خانىش ماڭا «ھېچكىمگە تىنمىغىن، بولمىسا

بۇرۇننىڭ بۇرۇنىسىدا، قېرى خوتۇننىڭ تىزى دولىسىدا، ھەممىشمايلىكام ئەرگە تەگكەندە، تۈگىنىڭ قۇيرۇقى يەرگە تەگكەندە يىراقتىكى بىر شەھەردە دانا پادشاھ بولغان ئىكەن. بۇ پادشاھنىڭ ئايالى ئون بەش يىلغىچە تۇغماپتۇ. شۇ سەۋەبتىن پادشاھنىڭ كۆڭلى يېرىم، كەيپىياتى بەك تۆۋەن ئىكەن. ھەر كۈنى بامدات نامىزىدا ئاللاغا مۇراجەت قىلىپ:

— ئەي قۇدرىتى چەكسىز ئاللاھ ئىگەم، ماڭا شۇنچىلا دۆلەت، مەرتىۋە. ھەددى - ھېسابسىز مال - دۇنيا بەردىڭ. بىراق، بىرمۇ پەرزەنت يۈزى كۆرسەتمىدىڭ، مۇشۇ بىر تەلپىمنى ئىجابەت قىلىپ ماڭا بىر پەرزەنت ئاتا قىلغاي سەن دەيدىكەن. ئاللاھ ئۇنىڭ دۇئاسىنى قوبۇل قىلمىدىمۇ، يەنە بىر نەچچە يىل پەرزەنت يۈزى كۆرمەپتۇ. پادشاھ بۇ غەمنى ئۇنتۇش ئۈچۈن دائىم شىكارغا چىقىدىكەن. ئەمما شىكاردىن قايتىپ كەلسە، «ھارماي كەلدىڭىزمۇ دادا؟» دەپ يۈگۈرۈپ ئالدىغا كېلىدىغان بالىسىنىڭ يوقلىقىدىن شاھنىڭ بالغا بولغان ئىشتىياقى بارغانسېرى ئۇلغىيىپتۇ. پادشاھ ئاخىرى بۇ تۇغماس خوتۇننى قوبۇل قىلىپ، يېڭىدىن ئۆيلىنىش نىيىتىگە كەپتۇ. ئىشەنچلىك بىر ۋەزىرى:

— ئەي جانابىي پادشاھ ئالەم، يۇرت - مەھەللىلەرنى كېزىپ چىرايلىقتىن چىرايلىق، ئەقىللىقتىن ئەقىللىق، قىزلاردىن بىرىنى تاللىساق، ئۆزلىرىگە يارىسا نىكاھلىرىغا ئالسىلا قانداق؟ — دەپتۇ. بۇ گەپ پادشاھقا خوپ يېقىپتۇ. تەرەپ - تەرەپلەرگە ئەلچىلەر ئەۋەتىلىپ، مىڭ قىز تاللىنىپتۇ. بۇلارنىڭ ئارىسىدىن يۈز قىز خىللىنىپ شەھەرنىڭ ئالدىغا كەلتۈرۈلۈپتۇ. شاھ بۇ قىزلارنىڭ ئالدىدىن، كەينىدىن، يېنىدىن قاراپ بېقىپتۇ. ناخشا ئېيتقۇزۇپ، ئۇسسۇل ئوينىتىپ، كۈلدۈرۈپ بېقىپتۇ. شۇنداق قىلىپ مىڭ قېتىم تاسقاپ، مىڭ بىر قېتىم مۇقىمداپ، ئاخىرىدا بىر قىزنى تاللاپتۇ. كاتتا توي - مەرىكە قىلىپ ئۇ قىزنى نىكاھقا ئاپتۇ. شېرىن ئايدىن كېيىن شىكار تاماشىسىنى قايتىدىن باشلاپتۇ. ھەر نۆۋەت

كاللاڭدىن ئايرىلىپ قالسىن» دەپ قورقۇتقانى. پادىشاھ ئاچچىقنى ئىچىگە يۇتۇپ، ھېچ ئىش بولمىغاندەك كەيپىياتتا خانىشقا:

— مەن شىكارغا ماڭدىم، خۇدايمغا ئامانەت، — دەپ خوشلىشىپ يولغا چىقىپتۇ. لېكىن، يىراققا بارماي، بىر ئاغىنىسىنىڭ ئۆيىدە بىر دەم ئۇخلاپ، خۇپتەن ۋاقتىدىن ئاشقاندا قايتىپ كەپتۇ. دە، قېرى سۆگەتنىڭ دالدىسىدا ماراپ تۇرۇپتۇ، راست دېگەندەك خانىشى ئاتنى مىنىپ سىرتقا مېڭىپتۇ، پادىشاھمۇ ئېتىغا مىنىپ خانىشىنىڭ قارىسىنى يوقاتماي ماراپ مېڭىپتۇ. پادىشاھنىڭ بىر قارا ئىتىمۇ ئەگىشىپ بىللە مېڭىپتۇ، پادىشاھ بۇ ئىتنى قوغلاپمۇ قايتۇرۇۋېتەلمەپتۇ، يول تاغ باغرىغا تۇتاشقان جايدا خانىشى ئاتنى بىر تۈپ جىگدىگە باغلاپ قويۇپ، گەمگە كىرىپ كېتىپتۇ. پادىشاھمۇ ئېتىنى باغلاپ قويۇپ گەمىنىڭ ئىشىكى تۈۋىگە كېلىپ بىر يۈچۈقتىن قارىسا بىر بەگگى خانىشى:

— ھەي لەنتى جالاپ، تېزراق كەلمەي شۇ چاققىچە ساقلاتتىڭىيا مېنى؟ — دەپ تىللاپ ئۇنى ئىككىنى تەستەكلەپتۇ.

— ئەل ئايىغى بېسىقسۇن دەپ كېچىكىپ قالدىم، ئالتۇن يىگىتم، گۇناھىمدىن ئۆتكەيلا، — دەپ يالۋۇرۇپتۇ، ئارقىدىنلا بەگگىنىڭ بوينىغا ئېسىلىپتۇ. بەگگى ئۇنىڭ ئۈستىگە يېقىلىپتۇ. خانىشى پادىشاھقا كۆرسەتمىگەن ناز-كەرەشمىلىرىنى بەگگىگە ئىپادىلەپتۇ. بۇنى كۆرگەن پادىشاھ قەھرى-غەزىپىنى باسالماي، ئاخىرى گەمگە بېسىپ كىرىپ، بەگگى بىلەن تۇتۇشۇپتۇ. ئېلىشا-ئېلىشا ئىككىسى بىر-بىرىنى يېگەلمەپتۇ. بەگگى بىر غەيرەت بىلەن قاتتىق تەپكەن ئىكەن، پادىشاھ ئوڭدىسىغا يېقىلىپتۇ. بەگگى پادىشاھنى دەسسەشكە پۈتتىكى كۆتۈرگەنكەن، پادىشاھ چەبدەسلىك بىلەن بەگگىنىڭ پۈتىدىن تۇتۇپلا ئوڭدىسىغا يېقىتىپ كانىيىدىن چىڭ سىقىۋاپتۇ. ئاشنىسىنىڭ ئۆلۈمگە يۈزلەنگەنلىكىنى كۆرگەن خانىشى قولغا يوغان تاشنى ئېلىپ ئېرىنىڭ بېشىغا ئۇرماقچى بولۇپتۇ. دەل شۇ پەيتتە پادىشاھقا ئەگىشىپ كەلگەن قارا ئىت خانىشىنى چىشلەپ يېقىتىپتۇ. بۇنىڭ بىلەن پادىشاھ ئۆلۈم خەۋىپىدىن قۇتۇلۇپ رەقىبىنى ئۆلتۈرۈپتۇ. خانىشى ئاتقا مىندۈرۈپ، ئىتنى ئەگەشتۈرۈپ ئورنىغا قايتىپ كەپتۇ. پادىشاھ دەردىنى ئىچىگە سىغدۇرالمىي ئۆزى ئىشەنگەن بىر

ۋەزىرگە ھەم يەتتە كېنىزەككە بۇ ۋەقەنى سۆزلەپ قورسىقىنى بوشىتىپتۇ. يەتتە كېنىزەكنى ئىتنىڭ خىزمىتىدە بولۇشقا، خانىشى ئىت ئورنىدا خورلاشقا بۇيرۇپتۇ. بىر نەچچە كۈندىن كېيىن پادىشاھ ئەنسىرەشكە باشلاپتۇ: «بۇ ئىشنى ئالدىراپ ئاغزىمدىن چىقىرىپ سايىتىمەن، ۋەزىر ھەم كېنىزەكلەر ئارقىلىق بۇ مەخپىيەتلىك ئەل-جامائەتكە ئاشكارىلىنىپ قالسا يۈز-ئابىرۇيۇم تۆكۈلمەمدۇ؟ بۇ گەپنىڭ يېپىلىپ كەتكەن-كەتمىگەنلىكىنى بىلىپ باقسام بولاتتى. قانداق قىلسام بولار...» شاھنىڭ ئىشەنچلىك ۋەزىرى مەسلىھەت بېرىپ:

— پادىشاھ نېمە ئۈچۈن ئىتنى ئەزىزلەپ، خانىشى خورلىدى؟ بۇنىڭغا كىم توغرا جاۋاب بېرەلسە ئالتۇن-كۈمۈش مۇكاپات بېرىلىدۇ، — دەپ ئېلان چىقىرايلى، كىشىلەر بۇ ئىشنى ھەقىقەتەن بىلىپ قالغان بولسا، مۇكاپاتقا قىزىقىپ ئۆزلىرىگە يۈز-خاتىرە قىلماي، بىلگىنىنى سۆزلەۋېرىدۇ. شۇنىڭغا قاراپ تەدبىر ئويلايلى، — دەپتۇ. بۇ مەسلىھەت پادىشاھقا خوپ يېقىپتۇ. ئېلان يېزىلىپ تەرەپ-تەرەپلەرگە چاپلىنىپتۇ. يۈزلىگەن-مىڭلىغان كىشىلەر مۇكاپاتقا قىزىقىپ ئۆزلىرى بىلگەنچە جاۋاب بېرىشىپتۇ. بىراق، ئەسلى ۋەقەدىن خەۋىرى بولمىغانلىقتىن، جاۋابى ئۇدۇل بولماي، مۇكاپاتقا ئېرىشەلمەپتۇ. بۇنىڭدىن مەخپىيەتلىكنىڭ ئاشكارىلانمىغانلىقى مەلۇم بولۇپ، پادىشاھ خاتىرجەم بولۇپتۇ. بۇ سەتچىلىكنىڭ كىيىنمۇ يېپىلىپ قالمايلىقى ئۈچۈن كېنىزەكلەرنى، خانىشى، ئىتنى ئادەملەرنىڭ نەزىرىدىن يىراق بولغان سىرلىق جايغا يۆتكىۋېتىپتۇ. بۇ شەھەرنىڭ يىراق بىر مەھەللىسىدە بىر نامرات دېھقان ياشايدىكەن. بۇ كىشىنىڭ پادىشاھنىڭ سوئالىغا جاۋاب بېرىپ ئالتۇن-كۈمۈش مۇكاپات ئېلىش ئۈچۈن ئوردا تەرەپكە قاراپ يولغا چىقىپتۇ. ئادەم ئۇچرىمايدىغان بىر چېغىر يولىدا كېتىۋېتىپ ساقال-بۇرۇنلىرى، قاش-كېرىپىكلىرى قاردەك ئاقىرىپ كەتكەن بولسىمۇ، مەڭزى قېپقىزىل تۇرغان بىر بوۋايغا يولۇقۇپتۇ.

— ھەي ئۇكا، نەگە، نېمە مەقسەت بىلەن كېتىۋاتىسىز؟ — دەپ سوراپتۇ، بوۋاي ئۇنىڭ جاۋابىنى ئاڭلاپ:

— بەكمۇ خەتەرلىك يولغا مېڭىپسىز، نىيىتىڭىزدىن يېنىڭ، — دەپتۇ.

— تەلپىمنى سىناپ باقمىسام بولمايدۇ، — دەپ چىڭ تۇرۇپتۇ ئۇ كىشى.

— ئىرادىڭىز چىڭ ئىكەن، سەپىرىڭىزگە ئاق يول تىلەيمەن، — دەپتۇ بوۋاي، — نائۇمىد قالماي دېسىڭىز، مېنىڭ گېپىمنى قۇلىڭىزدا چىڭ ساقلاڭ. ئوردا دەرۋازىسىدىن كىرىپ ئوڭ قول تەرەپكە ماڭسىڭىز بىر كۆلنى كۆرىسىز، «بىسىمىللاھى رەھمانى رەھىم» دەپ كۆلگە شۇغۇسىڭىز سۇ تېگىدە بىر ئىشىكىنى كۆرىسىز، ئۈچ نۆۋەت مۇشتلىسىڭىز ئىشىك ئېچىلىدۇ. ئىشىكتىن كىرىپ ئۇدۇلغا ماڭسىڭىز بىر ئاق گۈمبەز كۆرىسىز، گۈمبەزنىڭ ئىچىگە كىرىسىڭىز يەتتە تالپىنىڭ كىتاب ئوقۇپ ئولتۇرغىنىنى كۆرىسىز، «ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم» دەپ ئالدىڭىزچە بېرىپ كەينىڭىزچە يېنىڭ، سول تەرەپكە مېڭىپ، كۆك سىرلىق گۈمبەزنىڭ ئىچىگە كىرىسىڭىز، يەتتە جاللات قىلىچلىرىنى پارقىرىتىپ سىزنى چاپقىلى كېلىدۇ. سىز ئۇنىڭ ھەر بىرىگە بىر قېتىمدىن تازىم قىلىڭ، تازىم ئارتۇق ياكى كەم بولۇپ قالسا، ئۇلار سىزنى چانۇپتىدۇ. بۇ يەردىن ساق چىقىپ كېتەلىسىڭىز ئوڭغا بۇرۇلۇپ مېڭىڭ. بۇ يەردە يەتتە يولۋاسنىڭ قەپەس ئىچىدىكى بۇلۇڭگويانىڭ سايىرىشىنى كۈتۈپ ياتقىنىنى كۆرىسىز، يولۋاسلارغا ئۈچ قېتىم تازىم قىلىپ، ئۈچ قېتىم چاۋاك چالسىڭىز بۇلۇڭگويا شۇ ھامان سايىراپ كېتىدۇ. بۇنىڭ بىلەن يولۋاسلار سىزگە خىرىس قىلماي جىم يېتىۋېرىدۇ. سىز سول تەرەپكە بۇرۇلۇپ ئاق دەرۋازىدىن كىرىسىڭىز قارا سىرلانغان گۈمبەزگە يولۇقىسىز. گۈمبەزنىڭ ئىچىگە كىرىسىڭىز راۋاق كۆرۈنىدۇ. راۋاقنىڭ ئۈستىگە چىقىپ كۈن چىقىش تەرەپكە قارىسىڭىز ئالتۇن سىرلىق بىر ئۆيىنى كۆرىسىز، «ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم» دەپ شۇ ئۆيگە كىرىسىڭىز پادىشاھنىڭ سوئالىغا نېمە دەپ جاۋاب بېرىشىنى چۈشەندۈرۈپ قويدىغان كېنىزەكلەر بار. ھېلىقى كىشى بوۋاينىڭ يۇقىرىدىكى گەپلىرىنى بىر-بىرلەپ مېڭىسىگە تىزىۋالغاندىن كېيىن ئاقساقالغا:

— رەھمەت ئۆزلىرىگە، — دەپتۇ. ئاقساقال بۇ كىشىنىڭ كۆزى ئالدىدىلا غايىب بولۇپ كېتىپتۇ. ئۇ خىزىرغا ئۇچراپتىمەن دەپ خۇشال بولۇپ يولغا مېڭىۋېرىپتۇ. ئوردا دەرۋازىسىدىن كىرىپ خىزىرنىڭ دېگەنلىرىدىن ئېزىقماي، ھەممە رەسمىيەتلەرنى تەرتىپى بويىچە بېجىرىپتۇ. ئاخىرىدا «ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم» دەپ

ئالتۇن سىرلىق ئۆيگە كىرگەنكىن، پەرىزاتتەك چىرايلىق يەتتە كېنىزەك كۆرۈپ ئۈستىدە ياتقان قارا ئىتنىڭ بەدىنىنى سىلاپ ئولتۇرۇپتۇ. ئىتنىڭ ئالدىدا ھەر خىل غىزا-ئائاملار تۇرۇپتۇ. بۇ كىشى ھەيران بولۇپ: — ئىتتىمۇ بۇنچىۋالا ئەتىۋارلىغان بارمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. پادىشاھ كېنىزەكلەرگە:

— نۇرغۇن خەتەرلىك داۋانلاردىن، توساقلاردىن ئۆتۈپ يېنىڭلارغا كەلگەن كىشىگە ئىتنى ئەزىزلەپ خوتۇنۇمنى خورلىغانلىقىمنىڭ سەۋەبىنى ئېيتىپ بەرساڭلا نارازى بولمايمەن، — دېگەنكىن. كېنىزەكلەر بۇ كىشىگە ئىتنىڭ تۆھپىسىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. بۇ كىشى:

— نەدە ئۇ ۋاپاسىز خوتۇن؟ — دەپ سوراپتۇ. كېنىزەكلەرنىڭ بىرى ئۇنى ئۆيىنىڭ كەينىگە باشلاپ چىقىپتۇ. قارىسا چىرايلىق بىر چوكان يۈندە كاتتىكىدە زەنجىر بىلەن بوينىدىن باغلاپ قويۇلۇپتۇ. ئالدىغا سۆڭەك ۋە سېسىپ كۆكىرىپ كەتكەن ئاش-نان قالدۇقلىرى تاشلاپ قويۇلۇپتۇ. ۋەقەنىڭ تەپسىلاتىنى بىلىپ بولغان بۇ كىشى شاھنىڭ ئالدىغا كېلىپ:

— ئۇلۇغ پادىشاھى ئالەم، سوئاللىرىغا تولۇق ھەم توغرا جاۋاب بېرەلەيمەن، — دەپتۇ. پادىشاھ سەتچىلىكنىڭ جەريانىنى قايتا ئاڭلاشنى خالىمىغانلىقتىن:

— گەپنى جىق قىلماي، باشقىلار تېگىگە ئاسانلىقچە يېتەلمەيدىغان، سەن بىلەن مەنلا چۈشىنىدىغان قىسقا گەپ بىلەن جاۋاب بەرگىن، — دەپتۇ. ئۇ كىشى كۆڭلىگە پۈككەن گەپنى تەمىتىرىمەيلا دەپتۇ. — ئىت ۋاپا، خوتۇن جاپا.

پادىشاھ بۇ جاۋابتىن قانائەتلىنىپتۇ، ۋەدىسىگە ئەمەل قىلىپ، ئۇ كىشىگە نۇرغۇن ئالتۇن-كۈمۈش مۇكاپات بېرىپتۇ، بۇ كىشىمۇ مەخپىيەتلىكنى ھېچكىمگە دېمەسلىككە قەسەم قىپتۇ. پادىشاھ خاتىرجەم بولۇپ يەنە ئۈستىلەپ ئالتۇن بېرىپتۇ.

پادىشاھ بىلەن بۇ كىشى ئۆمۈر بويى ئاكا-ئۆكۈمدەك ئىناق خاتىرجەم ياشاپتۇ. «ئىت ۋاپا، خوتۇن جاپا» دېگەن تەمسىل شۇنىڭدىن قالغانىكەن.

سۆزلەپ بەرگۈچى: قارىقاش ناھىيە ياۋا يېزا دېھقانچىلىق مەيدانىدىن توختى گوش
نەشرگە تەييارلىغۇچى: قارىقاش ناھىيىلىك مەدەنىيەت-تەنتەربىيە ئىدارىسىدىن غەيرەت ئەخمەت
تەھرىرى: مەتسىلىم مەتقاسىم

كىمىنىڭ تۆھپىسى چوڭ

(چۆچەك)

قويسا، — دەپتۇ. سادىراخۇن ئەتىسى داۋۇت بىلەن پاراڭدېشىپ:

— كىم بىلەن توي قىلىشنى خالايسىز؟ — دەپ سورىغانىكەن.

— ئۆزلىرىدىن خۇش بولۇپ كېتەي، دادامغا ئېنىق دېسە، تېلېۋىزىيىدە سۆزلەيدىغان پاتەمخان كۆزۈمنىڭ يېغىنى يېڭىلى ئىككى يىل بولدى. ئوغلۇم مەندىن رازى بولسۇن دېسە دادام ماڭا پاتەمخاننى ئېلىپ بەرسۇن، — دەپتۇ داۋۇت. ساۋۇتمۇ ئۆز نۆۋىتىدە:

— ئالسام پاتەمخاننى ئالىمەن، بولمىسا ئۆلگىچە خوتۇن ئالمايمەن، — دەپتۇ. سادىراخۇن ئۈچ ئوغلۇننىڭ خۇددى دېيىشىپ قويغاندەك پاتەمخانغا كۆيۈپ قالغىنىنى ياسىناخۇنغا مەلۇم قىپتۇ. ياسىناخۇن «ئەمدى قانداق قىلغۇلۇق؟» دەپ بېشىنىڭ ئىچىمۇ تېشىمۇ قېتىپتۇ. ئۇنداقمۇ ئويلاپ، بۇنداقمۇ ئويلاپ ئاخىر «ئوغللىرىمدىن بىرسىنى بولسىمۇ مۇرادىغا يەتكۈزەي» دېگەن نىيەتكە كەپتۇ. ئۇ قوشنىسى نىساخاننى پاتەمخاننىڭ يېنىغا ئەۋەتىپتۇ. پاتەمخان مەقسەتنى چۈشەنگەندىن كېيىن:

— ئۈچ ئوغلۇل نېمە كەسىپ بىلەن شۇغۇللىنىدۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.

— چوڭ ئوغلۇل شۇ قەدەر ئېسىل گىلەملەرنى

قەدىمكى زاماندا دەريانىڭ ئۇ قېتىدا ئولتۇرۇشلۇق ياسىناخۇننىڭ ئۈچ ئوغلى بولغانىكەن. چوڭ ئوغلى ئاۋۇت 24 ياشقا، ئوتتۇراچىسى داۋۇت 22 ياشقا، كىچىك ئوغلى ساۋۇت 20 ياشقا كىرىپ قاپتۇ. ئوغللار دادىسى ئىشقا بۇيرۇسا غۇدۇرايدىغان، قىلغان ئىشنىڭ يېرىمىنى چالا قويىدىغان، نەسىبەت قىلسا چىرايىدىن مۇز ياغدۇرۇپ ئولتۇرىۋالدىغان بولۇپ قاپتۇ. بۇنىڭدىن ئوغللىرىنىڭ خوتۇن ئالغۇسى كېلىپ قالغانلىقىنى پەملىگەن ياسىناخۇن قوشنىسى سادىراخۇننىڭ ئۆيىگە كىرىپ ئۇنىڭغا:

— مەن ئوغللىرىم بىلەن يۈز تۇرانە سۆزلىشەي دېسەم قۇلايسىز بولۇپ قالدى، شۇڭلاشقا ئۆزلىرى ئۈچ ئوغلۇم بىلەن ئايرىم-ئايرىم سۆزلىشىپ، كىمىنىڭ قىزىنى ئالغۇسى بارلىقىنى ئۇقۇپ باقسىلا، شۇنىڭغا قاراپ يول تۇتساق، — دەپتۇ. سادىراخۇن شۇ كۈنى كەچتە ئاۋۇت بىلەن مۇڭدېشىپ ئولتۇرۇپ ئۇنىڭدىن:

— كىمنى ئالغۇڭىز بار؟ — دەپ سوراپتۇ. ئاۋۇت:

— يېزىلىق تېلېۋىزىيە ئۇلاپ تارقىتىش پونكىتىدىكى پاتەمخان بىلەن توي قىلسام مۇرادىغا يېتەتتىم، دادامدىن مىڭ مەرتىۋە خۇش بولسام پاتەمخان بىلەن مېنى بىر ئۆيدە قىلىپ

توقۇيدۇكى، قارىسىڭىز رەڭمۇ رەڭ، خۇشپۇراق گۈللەر جۇلالىنىپ تۇرغان چىمەنزارغا كېلىپ قالغاندەك راھەتلىنىسىز، — دەپ تونۇشتۇرۇشقا باشلاپتۇ. نىساخان — ئوتتۇرانچى ئوغۇل شان. شۆھرىتى يىراقلارغا كەتكەن مەشھۇر باغۋەن. ئۇ يېتىشتۈرگەن تەبىئىي تەملىك، يەرلىك مېۋىلەر دىلغا راھەت، تەنگە شىپا. كىچىك ئوغۇل ئەينەكلەردىن چىرايلىق شەكىللەردىكى بېزەك-نەقىشلەرنى كېسىدۇ. ئەينەكنى ئادەمنىڭ ھۆسن-جامالىنى ئەسلىدىكىدىن چىرايلىق كۆرسىتىدىغان قىلىپ ئۆزگەرتەلەيدۇ. كۆرسىڭىز كۆزىڭىزگە ئىشەنمەي قالسىز.

— ۋاي-ۋاي، ھەجەپ پايدىلىق ھۈنەر كەسىپلەر بىلەن شۇغۇللىنىدىكەنغۇ ئۇ يىگىتلەر، — دەپتۇ پاتەمخان. ئۇ ئۇزاق ئويلىغاندىن كېيىنمۇ كۆڭلىدە كىمگە ماقۇل بولۇشنى مۇقىم دىيالماي:

— قايسىسى ئۆز كەسپىدە مۆجىزە ياراتسا مەن شۇنىڭ لايىقى بولىمەن، — دەپتۇ. نىساخان پاتەمخاننىڭ جاۋابىنى ئۈچ ئوغۇلغا يەتكۈزۈپتۇ. ئۈچ ئوغۇل ئۆزلىرىنىڭ ھۈنەر-كەسىپلىرىدە يېڭىلىق يارىتىشقا بەل باغلاپتۇ. كېلەر يىلى مۇشۇ كۈنلەردە كارامىتىنى ئاشكارىلايدىغان بولۇشۇپتۇ، چوڭ ئوغۇل تەكرار-تەكرار لايىھىلەپ، كۆڭلىگە ئەرزىگەنگە قەدەر ئۆزگەرتىپ بىر گىلەم توقۇپتۇ. ئوتتۇرانچى ئوغۇل ئالىمنىڭ شىپالىق رولىنى ئاشۇرۇش سىنىقىنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ. كەنجى ئوغۇلمۇ ئەينەكنى تېخىمۇ پىراقىتىن دەل ئېنىق كۆرۈدىغان قىلىش تەتقىقاتىنى چوڭقۇرلاشتۇرۇپتۇ. كارامىتىنى ئاشكارىلايدىغان پۇرسەت كەلگەندە ئاكا-ئۇكىلار كەنت مەدەنىيەت ئۆيىگە كەپتۇ. بۇلارنىڭ ماھارىتىنى كۆرۈش ئۈچۈن كەلگەن قىز-يىگىتلەرمۇ ئاز ئەمەسكەن. ئوتتۇرانچى ئوغۇل بىلەن كەنجى ئوغۇل ئاكىسىنى ئاۋۋال ماھارىتىنى كۆرسىتىشكە تەكلىپ قىپتۇ. چوڭ ئوغۇل مەيدانغا يېپىپ قويۇلغان چوڭ ھەم چىرايلىق گىلەمنى بىگىز بارمىقى بىلەن كۆرسىتىپ تۇرۇپ:

— مەن توقۇغان بۇ گىلەمنىڭ شۇنداق

خاسىيىتى باركى، بەش-ئالتىمىزنى كۆتۈرۈپ بىز خالىغان جايلارغا ئۇچۇپ بارىدۇ. ئۆكلىرىم، گىلەم ئۈستىگە كېلىڭلا، ھىمىت بىلەن قەمەر، سىلەرمۇ كېلىڭلار، — دەپتۇ. ئىككى ئۆكسى، ھىمىت بىلەن قەمەر گىلەمگە ئولتۇرغاندىن كېيىن ئاۋۋت: — ئۇچقىن گىلىمىم، ئۇچقىن، —

دېگەنكەن، گىلەم سىلىققىنا تەۋرىنىپ ئاسمانغا كۆتىرىلىپتۇ. دە. شەرق تەرەپكە سۈرۈلۈپ كۆزدىن غايىب بوپتۇ. بىر نەچچە مىنۇتتىن كېيىن گىلەم ئۇچۇپ كېلىپ لەپ-لەپ پەسلەپ يەرگە چۈشۈپتۇ. — بېيجىڭ، شاڭخەيلەرنى ئايلىنىپ كەلدۇق، — دەپتۇ چوڭ ئوغۇل ئەتراپىدىكىلەرگە. كىشىلەر بۇ مۆجىزىگە ھەيران بولۇپ ئۇزاققىچە چاۋاك چېلىشىپتۇ. تەكلىپكە بىنائەن ئوتتۇرانچى ئوغۇل ئورنىدىن تۇرۇپ ئالىقىنىدىكى ئالىمنى ھەممەيلەنگە كۆرسەتكەندىن كېيىن:

— مەن يېتىشتۈرگەن بۇ ئالىمنى پۇرىغان كىشىنىڭ ھەر قانداق كېسىلى شىپا تاپىدۇ، — دەپتۇ. بۇ گەپلەرنى ئاڭلىغان باكىر بىلەن بائىمە ماڭالماي يېتىپ قالغىنىغا ئىككى يىل بولغان، ئالىي دوختۇرخانىلاردا داۋالىنىپمۇ شىپالىق تاپالمىغان چوڭ دادىسى روزاخۇننى ھارۋىغا ياتقۇزۇپ ئەپكەپتۇ. داۋۋت قولىدىكى ئالىمنى روزاخۇن بوۋايغا پۇراتقان ئىكەن، بوۋاي دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ كېتىپتۇ، ئۇ خۇشاللىق كۆز يېشى مەڭزىنى بويلاپ تامچىلىغان ھالدا:

— جېنىمنى قىيىنغان پالەچ كېسىلىمنى شۇنداقمۇ ئاسان ساقايتىپ قويدىڭىز، كارامەت ئىشقى بۇ! ئاللا رەھمەت قىلسۇن سىزگە، — دەپتۇ. ئەتراپتىكىلەر بۇ مۆجىزىگە ھەيرانۇ ھەس قېلىپ زېمىنىنى كۆتۈرۈۋەتكۈدەك چاۋاك چېلىشىپتۇ. — ئەمدى نۆۋەت ماڭا كەلدى، — دەپتۇ ساۋۋت ئورنىدىن تۇرۇپ، — مەن كەشىپ قىلغان بۇ ئەينەكتە جاھاننىڭ قەيىرىنى كۆرۈشنى خالىساق شۇ يېرىنى كۆرەلەيمىز، چوڭ ئاكا، ئاۋۋال سىز دەتە، قەيەرنى كۆرگىڭىز بار؟

— ئاۋستىرالىيەدىكى ئورمانلىقلارغا بەك

قۇرغۇچىنىڭ ئوخشاش تۆھپە-مۆجىزىسى بارلىقىنى ئۇققاندىن كېيىن پاتەمخان تەڭلىكتە قېلىپ:

— مەن قايسىسىڭلارنىڭ كارامىتىڭلارنىڭ قالىتىسى ئىكەنلىكىنى پەرقلەندۈرەلمىدىم. مېنىڭ كىمگە مەنسۇپ بولۇشۇمنى ئەڭ ياخشىسى ئۆزۈڭلار مۇقىمداڭلار، — دەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئاكا-ئۇكىلار ئوتتۇرىسىدا تالاش-تارتىش باشلىنىپتۇ. ئاۋۋت: — گىلەمگە ئولتۇرغۇزۇپ ئولگۇرتۇپ ئېلىپ كەلمىگەن بولسام، ئالمنى پۇراتقىلى بولامتى؟ — دەپتۇ.

— ئالمنى پۇراتمىغان بولسام پاتەمخان كېسەلدىن ساقىيالمىتتى، — دەپتۇ داۋۋت. ساۋۋنمۇ:

— مېنىڭ ئەينىكىمدە پاتەمخاننىڭ كېسەل ئىكەنلىكىنى كۆرمىگەن بولساق گىلەم بىلەن ئالمنىڭ خاسىيىتى جارى بولمايتتى، — دەپتۇ. بىرسى ئۇنداق دەپ، بىرسى بۇنداق دەپ بىر پىكىرگە كېلەلمەي جېدەل جەڭگە ئايلىناي دېگەندە قولۇم-خوشنىلار ئارىغا چۈشۈپتۇ. لېكىن قوشنىلارنىڭ بىرسى:

— گىلەمنىڭ كارامىتى قالىتىسى، — دېسە، يەنە بىرسى:

— ئالمنىڭ رولى چوڭ، — دەپ، ئۈچىنچىسى:

— ئەينەكنىڭ تۆھپىسى مۇھىم، — دەپتۇ. شۇنداق قىلىپ قوشنىلارمۇ پاتەمخاننىڭ كىمگە مەنسۇپ بولۇشىنى مۇقىمدىيالمىپتۇ. پاتەمخاننى ئۈچ ئوغۇلنىڭ قايسىسىغا نىكاھلاپ قويۇشنى مۇقىمداش، — مۇشۇ چۆچەكنى ئوقۇغانلىرىمىزنىڭ ۋەزىپىمىز بولۇپ قالدى. ئويلىنىپ جاۋاب تاپايلى: پاتەمخاننىڭ كېسەلنى ساقايتىشتا ئۈچ ئوغۇلنىڭ قايسىسىنىڭ تۆھپىسى چوڭ؟

سۆزلەپ بەرگۈچى: قارىقاش ناھىيىلىك سۇ ئىدارىسىدىن مۇھەممەتئىمىن نىياز

ئۆزگەرتىپ نەشرگە تەييارلىغۇچى: قارىقاش ناھىيىلىك مەدەنىيەت يۇرتىدىن مۇھەممەتئىمىن قۇربان تەھرىرى: مەتسېلىم مەتقاسىم

قىزىقىمەن. — كۆرۈۋېلىڭ مانا، — ساۋۋت چىنىدەك چوڭلۇقتىكى ئەينەكنى ئاۋۋتنىڭ قولىغا تۇتقۇزۇپتۇ، ئاۋۋت ئەينەكتىن شاخ-پۇتاقلىرى بىر-بىرىگە گىرەلىشىپ كەتكەن ئېگىز-پەس دەل-دەرەخلەرنى كۆرۈپ ھەيرانلىقىنى باسالمايغان ھالدا:

— ئاللا كارامەت، قىزىل تۇمشۇق پاختەكلەر، قىزىل قۇيرۇق قۇشقاچلار، ئىتباش مايۇنلار، ئاغزى يوغان يىلانلار ھەجەپ جىقكىنە بۇ ئورمانلىقتا، — دەپتۇ. داۋۋت: — پاتەمخاننى كۆرگىلى بولامدۇ بۇ ئەينىكىڭدە. دەپتۇ ساۋۋتنىڭ قولىغا پىچىرلاپ، ساۋۋت ئەينەكنى قولىغا ئېلىپ ئىككى ئاكىسىغا: — قاراڭلار ئەمىسە، — دەپتۇ. دە، ئەينەكنى ئىككى-ئۈچ ئايلىندۇرغان ئىكەن، دوختۇرخانىنىڭ كېسەل كارىۋىتىدا بەھوش ياتقان پاتەمخان كۆرۈنۈپتۇ. ئاق خالاتلىق دوختۇر-سېستىرالار پاتەمخاننىڭ جېنىنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن ئالدىراش بولۇپ كېتىپتۇ، بىر دەمدىن كېيىن دوختۇر پاتەمخاننىڭ ئاتا-ئانىسىغا مەيۈسلۈك بىلەن قاراپ ئۈمىد يوق دېگەننى بىلدۈرۈپتۇ. پاتەمخاننىڭ دادىسى بىلەن ئانىسى:

— ئاھ قىزىم! ئاھ يۈرەك پارەم! دەپ يىغلىغىلى تۇرۇپتۇ. داۋۋت:

— يېنىدا بولغان بولسام ئالمنى پۇرسا ساقىياتتى، — دەپتۇ. — گىلەمگە كېلىڭلار، — دەپتۇ تۇنجى ئوغۇل، ئۇكىلىرى گىلەمگە ئولتۇرۇپ بولغاندا گېپىنى داۋاملاشتۇرۇپتۇ، — ئۇچقىن گىلىمىم، تېز ئۇچقىن. گىلەم كۆزنى يۇمۇپ-ئاچقۇچە دوختۇرخانىنىڭ چىملىق مەيدانىغا چۈشۈپتۇ. ئاكا-ئۇكىلار يۈگۈرگەنچە پاتەمخاننىڭ يېنىغا كىرىپتۇ. داۋۋت ئالمنى پۇراتقان ئىكەن، پاتەمخان شۇ ھامان كۆزنى ئېچىپ ئورنىدىن تۇرۇپ، بىر گۈزەللىكى ئون بولۇپ كېتىپتۇ. پاتەمخاننىڭ ئاتا-ئانا، ئورۇق-تۇغقانلىرى خۇشاللىقتىن ئەس-ھوشىنى يوقىتىپلا قويۇپتۇ. ئۆزىنىڭ ساقىيىپ كېتىشىدە

ئەھمىيەتلىك سۆھبەتلەر

خەلق ئېغىزىدە بىياتى ئەسەرلىرىدە ئىپادىلەنگەن
قەتئىي قەيەردىكى، كىلىكتۈزۈلمىگەن، ئىتپاقلىق،
ئالدىنقى يىلىدا رەسمىي ئىشقا ئىشلىتىلدى،
«ئىناق خاراكتىرى ئىشقا ئىشلىتىلدى» قەدەمىنى تىزلىمە يىلى!

شىرزات باھادۇرى

2008 يىلى 5-ئىستىتىپ

قاراقاش ناھىيىلىك پارتكومنىڭ مۇئاۋىن شۇجىسى، ناھىيىلىك خەلق
ھۆكۈمىتىنىڭ ھاكىمى يولداش شىرزات باھادۇرى خەلق ئېغىزى ئەدەبىياتى
ئەسەرلىرىنى توپلاشقا كۆڭۈل بۆلدى ۋە بېغىشلىما يېزىپ بەردى.

قاراقاش ناھىيىلىك مەدەنىيەت - تەنتەربىيە ئىدارىسىنىڭ باشلىق
قى يولداش ئەخمەتجان ماخمۇت كۆرسەتمە بەرمەكتە.

قاراقاش ناھىيىلىك پارتكومنىڭ دائىمىي ھەيئىتى، تەشۋىقات بۆلۈ-
مىنىڭ باشلىقى يولداش خۇچىڭخۇي (سولدىن 3-كشى) خەلق ئېغىزى
ئەدەبىياتى ئەسەرلىرىنى توپلاش ۋە رەتلەش ھەققىدە يوليۇرۇق بەردى.

يولداش مەمتىن قۇربان خەلق ئېغىزى ئەدەبىياتى ئەسەرلىرىنى
رەتلىمەكتە

خەلق ئېغىزى ئەدەبىياتى تەتقىقاتچىسى يولداش مەمتىن قۇربان
بېشقەدەملەردىن ماتېرىيال ئىگەللىمەكتە.

